பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

இஃது

தணங்குடி

மஸ்தான் சாகிபவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

காயற்பட்டணம்

ஷைகப்துல்காதிர் நயினார்லப்பை

ஆலிம்புலவரவர்க ளச்சிட்ட பிரதிக்கிணங்கவும்,

கண்ணகுமதுமகுதூமுகம் மதுப்புலவர்

அவர்களாற்பார்வையிட்ட பிரதிக்கிணங்க

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாமவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஹிஜிறத்து ௲௩௱௰௯௵ மொஹறமீ

பிசுமில்லாஹிர்றகுமானிர்றகீம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காதிரி-சென்னை புத்தகபரிபானத்தலைவர்

காதிரி-கண்ணகுமதுமகுதூமுகம்மதுப்புலவ ரவர்களியற்றியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்வளருஞ் சோலையெனு மாதவண்மே லாசைகொண்டு
சீமூத மாம்புருடன் வந்து சேர்ந்தே
யேர்வளரும் படிசயனித் திருந்துசுக போகந்துய்த்
தின்பானந் தத்தினொடு விடுநீ ரிந்தப்
பார்வளரும் படிசிரம்பு தடாகநனி சூழ்ந்துசெல்வம்
பரவுதிரு நெல்வேலிப் பேட்டை வாழ்ந்து
பேர்வளரும் பங்காள முகம்மதுரா வுத்தருள்
பிள்ளைமகு தண்ணரா வுத்த ரென்போர். (க)

பொன்வளருஞ் சென்னையினின் முன்னவர்க ளச்சிலிட்ட
புகழ்பெருகு குணங்குடிமஸ் தான்சாகி
பென்னுமொலி யவர்கடிருப் பாடலினைப் பிழையாக
வெத்தனையோ பதிப்புகளை யச்சிலிட்டு
நன்னெறிக ளறியாதார் கல்வியிலார் பொருள்வேட்டு
நலந்தீது தெரியாது நாளும்விற்கு

மன்னவைகண் டறிவுடையார் பலர்நீவி ரிதையழகா
யச்சிலிட்டுத் தாருமென்ற வருமை யோர்ந்தே. (௨)

ஒருமொழியும் பிசகாது பலர்மொழியும் பார்த்துரைக்கு
முண்மையொடு பஞ்சலட் சணப்பெ ருக்குந்
தருநியதி யுளசிந்தைச் சண்முகப் பிள்ளையெனச்
சாற்றரிய வித்துவா னேக்கத் தோடு
பொருணனிகொண் டெவ்வெவரு மிகுமிகுநற் றிறமையெனப்
புகழ்ந்துவிழி சிரசினிடை பொருத்தி முத்த
வருமையொடு மச்சிடுவித் தளித்தனம்பா லுமவ
ளுதியரு ளுண்டாகி வாழிதானே. (௩)

திருமயிலை - வித்துவான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

நீர்காட்டும் வயல்காட்டுந் தென்மதுரை தன்மருங்கு நிலவ க் காட்டி, யோர்காட்டுந் தமிழ்ச்சங்க நனியிலங்க விளமதிகாட்டி ருஞ்ச டைக்காட், டார்காட்டு மணிமுடியா ரெண்ணெண்ணு ட ல்கள்காட்டு மழிவில் சீர்த்தி, பார்காட்டும் யடியென்று மபஞ்ச வனின் றுண்டுவரும் பாண்டி நாடு. (க)

சொல்லையவா வியபொருள்போ லென்னெஞ்சந் தானவாந் தோன்ற லின்று, வல்லையொரு வேய்நல்கு முத்தரெனப்பாருநனி வழங்க நின்று, முல்லையவாம் புன்மூரன் முறுவலுமை மனமகி

ழ முன்னியோங்கும், நெல்லையெனும் பதிக்கொருசார் நெல்வே லிப் பேட்டையொன்று நிலவு மன்னே. (உ)

அறங்காட்டுந் துறையனைத்து நபிமார்க ளுரைத்தனர் மற் றமலன் சிர்த்தித், திறங்காட்டு நிலையிதென மக்கநகர் தனின்மே வித் தெரித்த நங்கள், மறங்காட்டுங் கூரியதோர் வாளேந்தும் பெருந்தகைபேர் மன்னி நின்ற, நிறங்காட்டுந் தார்வேய்ந்த முக ம்மதிரா வுத்தர்நெடு நோன்பின் மாதோ. (ங)

தறைசெய்தவப் பயனெனவந் தெம்மனோர் நனிவியக்குந் த கைமை யாளன், பொறைமிகை வாய்மைமுத லனகுணங்கள் கோட்டிகொளும் புனித னென்று, மிறைவனடிக்கன்பனெனு ம குதண்ண ராவுத்த னென்றி யற்பேர், அறைதரு நண்பனும்பரி வி னனிநாடிப் பிழைதபுத்திட் டளித்தியென்ன. (ச)

வணங்குவார்க் கின்னருளை வழங்குபெரு வாழ்வினன் மா ய நெஞ்சோர், இணங்கறியாக் கொள்கையின னிருமையு மெம் மோர்க்குதவு மெழிலி போல்வான், குணங்குடியா னருயிருக்க ருள்சுரந்த தமிழ்ச்செய்யுள்குலவுஞான, மணங்குடிகொண் டது முன்னே ரச்சிட்ட வாறுநனி வழங்கி னனால். (ரு)

பொன்னிவரு மணிமாடம் பொலிகாயற் பட்டணத்துட் பொலிந்து வாழ்வோன், பன்னருஞ்செந் தமிழ்வண்ணப் பாப்பு லமை பாடிவரும் பண்பி னனெற், கின்னினிய நண்பன்சி றுவி

னைவா சகமாக வியற்று நல்லோன், தன்னைய கண்ணகு மதும் குதூ மகம்மதுவாந் தமிழ்வல்லோனே. (சு)

பேறை-தசாவதானம்

செகநாதப்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பணங்குடியாந் தலையரவும் பாணனுமே சிரகரம் பனத்தை ச்செய்யக், குணங்குடி மஸ்தான்சாகி பருளியதண் ணருட்பாட ல் குவல யத்தே, யெணங்குடிலத் தவர்பதித்த வதிலிரித்துப் பி ரதிசுத்த மியைவா னென்ணி, மணங்குடிமை மகுதண்ண ராவு த்த ரச்சிலிந்நாள் வயக்கி னரால்.

பிசுமில்லாகிவொபிகிநஸ்த்தகீன்.

நூலினுட் பிரிவு.

பதிகம்.	பக்கம்.	பதிகம்.	பக்கம்.
குருவணக்கம்	௪௯	தவமேபெறவேண்டுமே	௨௱௩
முகியித்தீன்சதகம்	௫௬	குறையிரங்கியுரைத்தல்	௨௱௫
முகியித்தீனாண்டவர்மீது கொச்சகக்கலிப்பா	௱௨௧	தவராஜமகிமையைச்சா	௨௱௬
அகத்தீசர்சதகம்	௱௨௨	வரனருள் பெற்றோர்மன நிலையுரைத்தல்	௨௱௭
குருவருணிலை	௱௨௨	ஆனந்தக்களிப்பு	௨௱௮
தவநிலை	௱௨௯	நிராமயக்கண்ணி	௨௧௪
துறவினிலை	௱௩௭	பராபரக்கண்ணி	௨௩௭
நியமனிலை	௱௪௪	றகுமான்கண்ணி	௨௪௬
வளிநிலை	௱௫௨	எக்காலக்கண்ணி	௨௫௪
தொகைநிலை	௱௫௯	கண்மணிமாலைக்கண்	௨௫௬
பொறைநிலை	௱௬௭	மனோன்மணிக்கண்ணி	௨௬௪
காட்சிநிலை	௱௭௪	நந்தீஸ்வரக்கண்ணி	௨௭௩
தியானநிலை	௱௮௧	கீர்த்தனைகள்	௨௭௮
சமாதிநிலை	௱௮௯	கண்டனம்	௩௧௬
மருமதுநபியாண்டவரைத் துதித்தல்	௱௯௮	ஆனந்தக்களிப்பு	௩௨௨

இலாஹி.

குணங்குடி

மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள்பேரில்

மகா வித்துவான் திருத்தணிகைச்

சரவணப் பெருமாளையரவர்கள் பாடிய

நான்மணி மாலை.

காப்பு-நேரிசை வெண்பா.

என்சீர்க் குணங்குடியா னென்னுங் குருமணிமேல்
வண்சீர்த் தமிழ்நான் மணிமாலை - பண்சீர்கொள்
கற்பனைசேர் பொற்பினவில் கைக்குப் பலவகைமாங்
கற்பனைதீர் சிற்பரன்றாள் காப்பு

நேரிசை வெண்பா.

பொன்னாதி யாம்பொய்ப் பொருளினுறு புன்சுகத்தை
பின்னுமென் றெள்ளா விரகிலிகே-ளின்னே
குணங்குடியா னஞ்செய் குறிவாளி நல்க
வணங்குடியா னஞ்செய் வழுத்து. (௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வழுத்துந் தொழும்புடை யன்பகமந் தோர்தமை மாதிலருள்
பழுத்துங் குணங்குடி யான்கனா கண்டது பண்புடைத்தாய்
முழுத்தும் பவக்கடலைக் கடப் பித்திசை முற்றுறவே
வழுத்தும் கரைபெற லில்லாத வானந்த மாங்கடலே. (௨)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கடல்சூழ் புவியி லுளத்திருளைக் கருணையொளியி னற்களைந்து, விடல்சூழ் பவரிற் குணங்குடியான் மிக்கோ னெனற்கோர் தடையுளதோ, மிடல்சூழ் புறத்தின் விழிமறைத்து மேவு மிருளை விரிகதிராங், கடல்சூழ் பொருள்கள் பலவுறினு மலரி யுயர்வாய்த் தோன்றுறுமே. (௯)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

தோன்றுபல் பாதகத் தொகுதியா மைந்தரை
யீன்று வளர்க்குமா வென்னுமிக் கலிதனிற்
காட்சியிற் புலப்படாக் கடவுளுண் டெனலும்
பாட்சியி னவனையா மருவலுண் டெனலு
முடலுமீ தன்றிவே றுயிருள தெனலுந்
துயிலுண வொழித்துத் தொடர்புல னடக்கிப்
பயிலு மனேலயம் பண்ணலுண் டெனலுங்
கண்டவர் யாரிவை கட்டுரை யாமெனக்
கொண்டரு நூலையுங் குருவையும் பழித்துத்
தவத்தொழில் சிறிதுந் தழுவாது கைவிட்
டவத்தொழின் முழுவது மஞ்சாது புரியுங்
கொடியவர் கெட்டுளங் குலைந்துடல் விதிர்ப்ப
வொடிவரு பத்தியி னுற்றவர் தமக்கெலாங்
கடவுளை யவனடி காண்டகு திறத்தினைச்
சடமுறு முயிரவன் றன்னின்வே றன்மையை
வியத்தகு மைம்புலன் வென்றுமன் னடக்குறு
நயத்தகு மியோகமெய்ஞ் ஞானநல் லியல்பினை

ஐயந் திரிபற வருளினு லுள்ளங்
கையுறு நெல்லிக் கனியென வுணர்த்து
மிணங்கு மெய்ப் புகழொடு மிசைந்தான்
குணங்குடி யானெனக் குலவுமா தவனே. (௪)

நேரிசைவெண்பா.

மாதவஞ்சேர் மேலோர் வழுத்துங் குணங்குடியான்
றீதவஞ்சேர் நம்மவித்தை தீர்க்குமெனக் — காதல்
விரைந்துபுகழ்ந் தோரிகழ்ந்தோர் மேவுவர்மெய்ப் போதம்
வரைந்து பிழைக்கும் வழி. (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வழிசேர் குணங்குடி யானெனு மாரியன் மல்கருள்கூர்
விழிசேர் திருமுகத் திங்கள்கண் டார்க்கன்றி மேவலுண்டோ
பழிசேர் மனவிந்து காந்த முருகுறும் பண்பினொடு
மொழிசேரஞ் ஞான மெனுமிரு ணீங்கு முறைமையுமே. (௬)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முறைமுறைவந் தரசரெல்லாம் வணங்கச் சீர்சான்
முடிபுனைந்து புடவிமுழு தாளும் பேறு
மறைதருமோர் வீட்டினுக்கே யவர்வுண் மேவி
யரைக்கருங்கோ சிகமொழித்துக் கந்தை சூழ்ந்து
பொறையுறுநின் றிருவருள்பெற் றைய மேற்றுண்
புண்ணியரா லொருபொருளென் றெண்ணற் காமோ
குறைவறுநற் புகழ்பரம யோகி யென்னுங்
குணங்குடியா னேவிளங்கக் கூறு வாயே. (௭

நேரிசை யாசிரியப்பா.

வாயினுற் பலநூல் வகைதெரிந் துரைத்துங்
காயமேல் வெண்பொடி கவினுறப் பூசியுஞ்
செய்யகல் லாடையைத் திகழ்ந்திட வுடுத்துந்
துய்ய சடைமுடி துறைதர முடித்துந்
தண்டக மண்டலஞ் சால்புறத் தாங்கியு
மண்டல மிசைவிரி மான்றோலி னிருந்தும்
படர்புலச் சூறையிற் படுசிறு துரும்பென
விடர்கெழு மனத்தரா யிருக்கின் றனர்பலர்
நெளிதிரைக் கடல்சூழ் நெடும்பெரும் புவிமிசை
யளிவளர் குணங்குடி யானெனு மமல
சாற்றுபச் சாதனந் தாமென் றிலாமலும்
போற்று முனதருள் பொருந்திய வொருசில
ரொருதன தியல்புணர்ந் திருவினை யகற்றி
மூவா சைத்திற மேவாது விடுத்து
நாற்கதி நணுகுறு மேற்கதி விரும்பி
யைம்பொறிக் கெதிர்வற வைம்புல னடக்கி
யறுசம யங்களி னெறிநிலை தேறி
யெழுபிறப் பிகந்ததென் விழுமிய செருக்கிற்
பத்தியாற் படரேலா பொருவி
நித்தியா நந்த நிலையரா யினரே. (௮)

நேரிசை வெண்பா.

ஆயுங்கா லன்பி னழியாத் துணையாகுங்
காயுங்கா லன்படர்ந்து கரதவுடன் — பாயுங்கா
வீதிக்குப் போதமனை நேராங் குணங்குடியான்
போதிக்கும் போதப் பொருள். (௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொருட்செல்வம் புல்லிய தென்றே விடுத்திந்தப் பூதலத்தி
னருட்செல்வ மெய்துங் குணங்குடி யானரு ளாதரித்தோர்
தெருட்செல்வ நன்கெய்தி யைம்புலன் மாளச் செகுத்தினியா
மிருட்செல்வ மல்ல மெனவே மகிழ்வுற் றிருப்பர்களே. (௰)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கள்ளுண்டுங் கொலைபுரிந்துங் கபடஞ் செய்துங்
கணிகையர்தம் புணர்ப்பினுறு காமநோயா
லெள்ளுண்டுந் திரிகொடும்பா தகத்தோர் தாமு
மிணையில்குணங் குடியானே யிறைவா வுன்றன்
விள்ளுண்ட கமலவடி படிந்தா லொன்று
மேற்படப்பெற் றிடினவர்வெவ் வினைக ளெல்லாந்
தள்ளுண்டு சிறுசிலைபொன் றெடுத்து வீசத்
தருசிறைப்புட் குழாமெனவே பறந்து போமே. (௰௧)

நேரிசை யாசிரியப்பா

மேதகு நிலையினை மேவிவாழ் வித்தக
வோதக விருடனை யொழிக்கு மாமணியே
யன்பினர் மகிழ்கொள வருள்பொழி முகிலே
யின்பகன் குதவுறு மினியதெள் ளமுதே
துகளற வோங்கிய துறவினர்க் கரசே
திகழறஞ் சாங்குபு சேர்குணங் குடியாய்
நின்னை வணங்கினே னெஞ்சா லயந்தொறு
முன்னை யிருத்திவே றுறைகின் றனையா
லொருவனே பலரோ வொருநீ
தெரிதரப் புகல்கநின் றிருவுள மகிழ்ந்தே. (௰௨)

நேரிசை வெண்பா.

தேவருக்கு மெய்தரிய சிற்சுகத்தைத் தற்புகழ்ந்தோர்
யாவருக்கும் பாரினெறி யாதெளிதி - னீவனயங்
தொப்பில்பெருந்தவத்தி னேங்கு குணங்குடியான்
செப்பும் வினையனைத்துந் தீர்த்து. (௰௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துதியும் பழியு மமுதமும் புற்கையுந் துப்புமப்பு
நிதியுஞ் சிலையுங் கலவையுஞ் சேறு நிகருறவே
வதியுந் திறத்திற் குணங்குடியானருள் வாய்த்தவன்பார்
பதியுங் கருத்துடையார்கள் கருத்துடைப் பார்கண்மெய்யே. ()

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மெய்யுறுசீர்க் குணங்குடியா னெனுப்பவனே யாரினிவ்
விரிநீர் வைப்பி, னய்யுறுபித் தொடுவாத மல்கியைய மேலிடினு
நாடி நோக்கி, யுய்யுறுநன் னிலைபெறவோர் மாத்திரைதன் னுள
மிரங்கி யுரைத்தல் செய்யும், பொய்யிறுமிப் பவநோயை யொழிந்
திணைபி லாதசுகம் பொருத்து மாறே. (௰௫)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பாலுகொன் டென்மன மாகிய பரியை
வீறுகொன் டவாவெனும் வீரனிங்கொருவ
னழுக்கா றெனுங்கல் லணைமிசை யார்த்தாங்
கிழுக்கா றனடசின மெனுங்கலி னஞ்சேர்த்
தளியறு செருக்குமிக் காகிமே லிவர்ந்து
வளியெனும் வாதுவன் வாய்ந்துடன் றொடர்தரப்
பொறியெனுங் கொடுவழி புகுந்திடச் செய்தலு

நெறிபிறழ்ந் தப்பரி நீள்புலக் கான்புகுந்
தரிவையர் முயக்கெனு மளற்றினுள் வீழ்ந்துந்
தெரிபொரு ளெனும்வனத் தீமிதித் தழுங்கியும்
பகர்மண் ணெனுங்கொடும் பாறைதாக் குற்று
மிருபெருந் துன்பொடு மெலிந்துழல் கின்றநா
லின்குணங் குடியா னெனுந்தவர்க் கரசே
நன்குமற் றதனைநீ நல்வழி திருப்பியே
யருளெனும் வாளினவ் வீரனைத் தமித்துக்
கருதுபக் கல்லணை யாதிகள் களைந்தொழித்
தென்வச மாகுவ னினதியல் புகழ்ந்தே. (௰சா)

நேரிசை வெண்பா.

புகழ்ந்து குணங்குடியான் பொங்கிசையை நெஞ்சந்
திகழ்ந்துபுல வீர்பாடல் செய்மி - னிகழ்ந்து
மலத்திருக்கை மாற்றிநில மாருமின் பெய்தி
நலத்திருக்கை நல்கு நயந்து. (௰எ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நயமேவு கஞ்ச முகமுங் கருணை நயனமுஞ்சீர்ப்
பயமேவு சொம்பொ னுறழ்மேனியுமெழிற் பாதுகசேர்
சயமேவு தாளுந் தலைவிரி கோலமுஞ் சார்ந்தன்பரி
தயமேவு மென்றுங் குணங்குடி யானெனுஞ் சற்குருவே. (௰அ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குருவா யடுத்தோர்க் கருள்சுரக்குங் கோதில் குணஞ்சேர் குணங்குடியா, னுருவா யருவா யுபயமுமா யொன்றுய்ப் பலவா யறிஞர்விழை, திருவாய் விளங்கும் பரநிலையைத் தெரிக்கு மெனி

ன்மற் றவன்பெருமை, ஒருவா யுடையோ னப்புகழ்வே றோரா
பிரம்வா யுறினொருங்கே. (௰௯)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

ஒருங்கிய மனத்தொடு மொருகாசு மிலனுக்
கருங்கடற் புவிமிசைக் காகன்மீ தூர
வழுத்தி யன்புடை வந்திறக் கின்றவ
னெழிற்குணங் குடியா னெனுமருட் செல்வ
தன்னையு மிழப்ப தல்லா
லென்னை யவன்பெற வியம்பருள் சுரந்தே. (௨௰)

நேரிசை வெண்பா.

சுரக்குமணற் கேணியினீர் தோண்டுந் தொறுமைந்
தரக்குங் குணங்குடியா னன்பர்க் - கிரக்கமொடு
மானந்தத் தேறல் வரப்புகல்வ தால்தோறு
மானந்தத் தேறல்சுரப் பாம். (௨௰௧)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆந்துணை நாடிற் குணங்குடி யானென் றறிந்தவன்பாற்
போந்துணை யாடன்பு செய்தவர் செய்தவர் பூதலத்திற்
சாந்துணை யுங்கை வருடிச்செவ் வாய்ச்சியர் தாட்கமலப்
பூந்துணை யூட லொழித்தாங்குப் புல்லினர் புல்லினரே. (௨௰௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புல்லிபு மல்லி சேர்ந்து பொலிவுறு மணத்த தாகுந்
தொல்லியல் வழுவா வண்மை தொடர்குணங் குடியா னென்னும்
நல்லியன் ஞான மூர்த்தி வாபமுற் றிடுத லாலே
சொல்லிய வெனது சொல்லுந் தோன்றுறுஞ் சிறப்பி னற்றே. ( )

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உற்றிளங் கொழுமிய நற்றிற வன்பொடுங்
குணங்குடி யானருட் கிணங்கினோ ரியார்க்கும்
பகைமையுங் கேண்மையும் புகலிலை யெனவென்
னெடுங்கா லந்தமை நீங்காது பழகிய
கொடுங்கேண் மாயையைக் கொல்பெரும் பகைவராய்க்
கதுவிய கேண்மையிற் கலப்பர்
புதிதென வெய்திய போதுந் தனக்கே. (௨௪)

நேரிசை வெண்பா.

தனக்குத்தா னேநிகராந் தத்துவவத் துவனு
மினக்குத்தா னன்றி யெவர்க்குண்டு - நினைக்குங்காற்
கூறு மணிசேர் குணங்குடியா னேவிமலா
தேறுதவ யோகமுயல் சீர். (௨௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீரை விரும்பினர்க் கின்றுமு லோபமெய் சேருநசை
போரை விரும்பினர்க் கின்று மனநிலை பூவையர்த
மோரை விரும்பினர்க் கின்றுங் குணங்குடி யானிடஞ்செய்
நாரை விரும்பினர்க் கின்று முலகர் நவில்வரே. (௨௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நவிலுமிள மையுமதனை யுறுமுடலு மதனையுள நயந்துகாக்
கக், குவிபொருளும் புனற்குமிழி போலநிலை யல்லவெனுங் குண
த்தை யோர்த்து, புவிபுகழு மெய்ஞ்ஞானக் குணங்குடியான் றிரு
வருளைப் பொருந்தற் கெண்ணார், தவலறுசீ கரண்டபரி பூரண
மஞ் சிற்பரன்றாள் சார்த லுண்டே. (௨௭)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

உண்டு முடுத்து முறுபொரு ளீட்டியு
மெண்டகு வாழ்நா ளியாவையுங் கழித்தே
யணங்குசெய் வினைமுய லசடருக் கறிவருங்
குணங்குடி யானருட் குரிசி லிசையிசை
நாவாய் நாவா யாகு
மோவாப் பவக்கட லொழிந்துகரை பெறற்கே. (௨௮)

நேரிசை வெண்பா.

பெறற்கரும்பே றென்றுளதோ பேருலகில் யார்க்குந்
தெறற்கருமா யைக்கழிவு செய்யும் - விறற்கிறைந்த
மன்னருளங் கொண்டு மதிக்குங் குணங்குடியான்
றன்னருளங் குற்றார் தமக்கு. (௨௯)

கட்டளைக் கலித்துறை.

துவலைய மெங்கு மொருசாண் வயிற்றின் குழிநிறைப்பக்
கவலை யடைந்திளைக் கேயுழல் வீர்பயன் கண்டதுண்டோ
துவலைய நீக்குங் குணங்குடி யானரு ணோக்கிவிழித்
திவலைய றுவன்பிற் றேறினுண் டாங்கடை தீர்சிறப்பே. (௩௰)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிறக்கும் புகழு மடுத்தோங்குஞ் செறிதீ வினைக ளெலாம் விடுத்துப், பறக்கும் வித்தை யிருணீங்கும் பத்தியுளத் தின்மேன் மேலும், பிறக்கு மதிதப் பெருவாழ்வு பெருகு முலகிற்பே தநிலை, துறக்கு முறவோன் குணங்குடியான் சொல்லு நெறியைத் துன்னினர்க்கே. (௩௧)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

தன்னுறு திரைக்கடல் சூழ்பெரும் புவியிசை
பன்னுறு நிலைகெழு பலசம யங்களு
ளெச்சம யத்தெவ ரெவ்வா றுகருதினு
மச்சம யத்தவர்க் கவ்வா றிருந்தருள்
பலவடி வங்களும் பலநா மங்களு
நல்லுற மருவிய நாயக னாகியு
முருவும் பெயருமொன் றுறாதவே றாகிச்
செருவளர் சமயா தீதமுற் றொளிருஞ்
சிற்பரம் பொருளினைத் தெரிக்கு
நற்குணங் குடியா னெனுநா யகனே. (௧௨)

நேரிசை வெண்பா.

நாயனுர் நல்வரவை நாடுங் குலமகள்போற்
றூயகபாந் தற்பரனைத் தாங்காண - நேயமுளங்
கொண்டோர்க் கலுதா குணங்குடியான் கண்ணாநட்டே
றண்டோவிப் பூதலத்தி னுள்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உள்ளினுங் கண்மு னெழுதினுங் காதி னொருவர்சொலக்
கொள்ளினு நாவினிற் கூறினு மின்பங் கொளிக்குமுன்பேர்
கள்ளினு நெஞ்சை யழிக்கின்ற காமக் கரிசிலரைத்
தள்ளினுஞ் சூழுங் குணங்குடி யானெனுந் தற்பரனே. (௧௩)

கலிவிருத்தம்.

பரம யோகியைப் பற்றொன்றி லான்றனைக்
கரவி லாதக நுணைக் கடவினைக்

குரவ னருங் குணங்குடி யான்றனைப்
பரவி னோர்க்குப் பவப்பிணி யில்லையே. (௩௫)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

இல்லையோ வுளதோ விடையென மருண்டு
முல்லையி னரும்பே முறுவலென் றுரைத்துங்
கொங்கையைச் செம்பொனிற் குடமென வியந்துஞ்
செங்கையைக் காந்தட் செழுமல ரென்றும்
விழியைக் கூர்நெடு வேற்படை யென்று
மொழியை நறுஞ்சுவை முதிரமிழ் தென்று
மிதழினைக் கொவ்வையி னெழிற் கனியென்று
நுதலினைப் பிள்ளைப் பிறையென நுவன்றும்
வனிதையர் முடக்கிடை மயங்கிவீழ்ந் தழுதுந்
துனியுற வோர்மனச் சோர்வினை யொழித்திட
மறைபுகன் ஞான வளமினி தருளுங்
குறைவரு நற்குணங் குடிகொண் டிருந்தலா
னுன்பெயர்க் காரணத் துறுபொரு ளுணர்ந்தனங்
கோன்பெறு புகழ்வளர் குணங்குடி யானே. (௩௬)

நேரிசை வெண்பா.

யானென தென்னுஞ் செருக்சற் றியாவுமொரு
தானெனவே கொள்ளுந் தகையாகு - நானிலத்திற்
கூறுங் கருணைக் குணங்குடியான் சந்நிதியி
னேறுங் கருத்தோர் நிலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நிலையுறு சத்துச்சித் தாநந்த மாக நிறைபொருளைக்
கலையுறு மாட்சியிற் றுனுற்றி யாரையுங் காட்டவல்லோன்

பல்லுயு று மிடாக்கை வருந்துற நோக்கும் புனிதர்புகழ்
நல்லுறு சீர்கொள் குணங்குடி யானெனுஞ் சற்குணமே. (௩௮)

கலிநிலைத்துறை.

குணங்குடி யானருள் கூடி வலத்தி
னிணங்கிய சிந்தைய ரேத மகற்றி
பணங்கறு மின்பி னமர்ந்துல கத்தோர்
வணங்கி வழுத்துறு மாண்பொடு வாழ்வார். (௩௯)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

வார்தருங் கூந்தலார் வரிவிழிக் கருணையு
மேர்தரு மதனவே ளெறிமலர்க் கணையு
மூறுசெயப் பெறா தொளிர்திரு மேனியோய்
கூறுபல் புகழ்வளர் குணங்குடி யானே
இயலுறு மன்புகொண் டெய்தினோ ரியார்க்கும்
யாவரு மதிகிலா வருள்செய நின்று
மண்ணுல கந்தனில் வழங்குகின் றனைநீ
விண்ணுல கந்தனில் விளங்குபொன் னெனவே. (௪௰)

ஷை குணங்குடி-மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் மீது
ஷையார் மாணாக்கராகிய சிவயோகி
ஐயாசுவாமி முதலியாரவர்கள் பாடிய

தோத்திரப்பா.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தண்ணுத கத்தின் குணமழல் விக்குந் தன்மைபோ லிருந்து
போர் கடத்தி, னண்ணிய போத வழலினுற் கொதித்து நலிவுறு

நியாயப்போ லுடலில், புண்ணிய வான்மா பொருந்தியிந் தியத்தாற் புன்மையாய் விளங்குவ தல்லா, லெண்ணிய பந்த மாதிய வுளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (க)

மதிதன துருவிற் களங்கமில் லாமல் வான்மிசை வயங்குறப் புவியின், விரமுறு சாயை யாற்களங் குளதாய் விளங்குறுந் தகைமைபோ லான்மா, சதிசெயு மனதால் விகற்பசங் கற்பத் தன்மைகொண் டியங்குவ தல்லா, லிதமகி தத்துட் சார்வன வுளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (உ)

மன்னிய படிக நிட்களங் கமதாய் வயங்கினுஞ் சகசமாய்த் தோன்றுந், தன்னிழற் சாயை யாற்கறுப் புளதாய்த் தயங்குறுந் தன்மைபோ லான்மா, துன்னுமா ணவத்தி னலபிமானச் சுழலி னின் றியங்குவ தல்லா, லின்னல்செய் துவித பேதம துளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (ங)

மாசிலா தொளிரும் பெருவெளி யாய வானிடை நீனிறம துதா, னேசுறு மித்தியா ரோபமாய்த் தோன்றி யிலகுறு முறைமைபோ லான்மா, வாசுறு மவித்தியா மலசகி தத்தா லவத்தையிற் றியங்குவ தல்லா, லீசனுஞ் சீவ னுமிரண் டுளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (ச)

வானிடை யொளிரப் பரப்புமோ பரிதி மன்னிய சலத்தினுட் டோன்றி, லானதி னுருவ மச்சல மசையி னசைவுறுஞ் செய்கைபோ லான்மா, கானலை நிகர்த்த புனலிடை யந்தக் கரணமோ டிலங்குவ தல்லா, லீனமாந் தனுவா தியபல வுளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (ரு)

பகருநும் புனறன் னிறப்வெளுப் புடைய பான்மையோடிருக்கினும் பார்க்கிற், சகசமாய்க் கரிய நிறமுற விலங்குந் தன்மைபோ னித்திய வான்மா, தகையுறு மாயா மயக்கொடு தியங்கித் தனைமறந் துறங்குவ தல்லா, லிகழுறு மமதை யகந்தைக ளுளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௬)

அழிவுறும் பிருதி வேகமா யிருந்து மசல்மே முதலிய பலநல், லெழிலுறு முறுக்க போன்றீநின் றிலங்கு மியற்கைபோ னித்திய வான்மா, வொழிவுறு நாளு விதமுறு நாம ரூபமோ டுறைகுவ தல்லா, லிழிவுறுஞ் சிருட்டி யாதிய வுளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௭)

வெள்ளைவா கனத்தின் விளங்குவெண் மதிதன் மேற்பறந் தோடுதன் முகிலென், றுள்ளுறத் தெளியா தொளிர்மதி யோடு தெனச்சொலு முவமைபோ லான்மா, கள்ளவஞ் ஞான மாதிய வவத்தை களுக்குள்ளாய்க் கலங்குவ தல்லா, லெள்ளுறுங் கொடிய சஞ்சல முளவோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௮)

எங்கணு மாகா யம்விரி வாகி யிருந்துமண் ணுதிய பலவின், சங்கமாய் மறைபட் டதினதி னுருவாய்த் தடித்தொளிர் தன்மைபோ லான்மா, பொங்கிய தாதான் மியத்திரை யதனுட் பொருந்திநின் றிலங்குவ தல்லா, லிங்குள தங்கே யிலையென லாமோ வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (௯)

சுடரில கியசெந் தீப்புகை யின்றிச் சொலும்பிர காசமோ டிருந்து, படருறும் விறகாற் புகையுள தாகி யவிர்தரும் பான்

லடமேபோ லான்மா, படமையஞ் ஞான விருத்தியே தத்தான் மா
சடைந் திலங்குவ தல்லா, லிடர்பகை யுறவா தியதுய ருளவோ
வியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. (ய)

நிந்தைசெய் பாவை யெனுங்கரு வியின னிகழ்தரும் ப்ர
பஞ்சதே காதி, நந்துறு நாண விசமுறு ரூப நண்ணிய நாம
மா திகளை, முந்துறக் கான னீரெனச் சிருட்டி முதலிய தொழி
ற்பரப் பியது, னிந்திர சால மல்லவோ வுளவோ வியம்பிடாய்
குணங்குடி வாழ்வே. (யக)

என்னகத் திருக்கு மெனக்குணீ யுனக்கு ளிருந்ததும் டா
னெனை மறந்தே, யென்னகத் திருக்கு மெனையன்றித் தேடி யெ
ங்கெங்கு போடியா னிளைத்தே, னென்னகத் திருக்கு மெனைய
ன்றி யாவு மில்லையில் லையென வறிந்தே, னென்னகத் திருந்து
மெனக்கொளித் ததுவென் னியம்பிடாய் குணங்குடி வாழ்வே. ()

மாசிலா மணியே முனிவர்க ளிறையே வள்ளலாய் வந்த
கண் மணியே, தேசிக னுகத் திரண்டுரு வெடுத்த சித்தனே யொ
ளிர்சிந்தா மணியே, ஈசனே தேசோ மயந்தந்தாட் கொண்ட வெ
ன் னுயிர்க் குயிரதாந் துணையே, பேரசனே வாழி குணங்குடி
வாழும் பூரண மௌனதே சிகனே. (க)

இகபர மிரண்டி னுயிரினுக் குயிரா யியங்கிய வாசியா மல
னா, முகுந்தக மகிழ்ந்து நாதகீ தங்கண் முழங்கிய பேரின்பவீட்
டிற், சுகமுறச் சும்மா விருக்கவா வெனவென் றுடர்பவக் கடல்
கடப் பித்தாய், புகழ்பிர காசக் குணங்குடி வாழும் பூரண மௌ
னதே சிகனே. (உ)

பெருகுபட் டாங்க யோகமெய்ஞ் ஞானப் பேரின்பக் கட லமு தூட்டி, குருமணி யணிந்த மார்பினி லணைத்துக் கொண்டு பின் முத்திதந் தவப்பாய், மருவியென் றனக்கு விருந்தெனக் களித்த வாசியாய் வந்திரு கலையின், புரிமயச் சுடராங் குணங்குடி வாழும் பூரண மௌனதே சிகனே. (ஆ)

மூலத்து ளெழுந்த நாடிமூன் றுடனே முயங்கிய நாதவா யுவினுட், சீலமா மூக்கண் குவித்தகக் கண்ணைத் திறந்தொளிர் வாசியை நோக்கி, மேலுமே னடனச் சிலம்பொலிகாண விளக்கி யெற் கின்னமு தளித்தாய், போலுரு தடருங் குணங்குடி வாழு ம் பூரண மௌனதே சிகனே. (ச)

கதிரில கியதூண் டாமணி விளக்கின் கதிர்தரு மண்டபமத னுட், டுதியுற விருத்தி யின்னமு தளித்துத் துன்னுமேழ் பவத் தொடர் பகற்றித், ததும்புறு தென்னைத் தயவுதந் தாண்டாய் சச் சிதா நந்ததற் பரமாம், பொதுமையா மின்பக் குணங்குடி வாழு ம் பூரண மௌனதே சிகனே. (ரு)

குறிகுண தீத வகண்டிதா காரங் கொண்டுளங் கனிந்தமு தொழுகிச், செறிமணி நாத விளக்கினுல் விளக்குந் திகழ்சுழு முனையெனு மனையின், னெறிநிலை நிறுத்தி யென்னையாட் கொண் டாய் நித்தனே நின்மலா னந்தப், பொறிபொரி தயருங் குணங் குடி வாழும் பூரண மௌனதே சிகனே. (சா)

நண்ணிய சுவாச மெனும்பொரு ளதனை நாளுக்கு நாட்பு றைந் திடவென், றெண்ணியே கொள்ளைக் களவுசெய் கள்வ ரென் னுநால் வரையுமே பிடித்துத், திண்ணுறும் வாசி நூல்விலங் களி த்துச் சிக்கெனச் சிறையினி லடைத்தாய், புண்ணிய னென்னுங் குணங்குடி வாழும் பூரண மௌனதே சிகனே. (எ)

உடலுயிர்க் குயிரா யுறைந்ததே பொருளென் றுரையுவமை
யுமிலா திறையைத், திடமுறக் கரத லாமலகம்போற் றெளிவறத்
தெளிந்தெனுட் காட்டிச், சடமநித் தியம்பொய் பொய்யெனத்
தேருந் தரமணித் தாயிரு வினையைப், பொடிபொடியாக்குங் கு
ணங்குடி வாழும் பூரண மௌனதே சிகனே. (அ)

சுத்தவட் டாங்க யோகமே காட்டிச் சுடரினைத் துலங்கிடக்
கூட்டிச், சித்தசாஞ் சல்ய மின்றியுண் ணூட்டித் திகழ்தரத் தெளி
த்தரு ளூட்டி, வத்துதா னென்னு நிலையினிற் பூட்டி வருமம தை
களற வோட்டும், புத்திதந் தாண்டாய் குணங்குடி வாழும் பூரண
மௌனதே சிகனே. (௯)

எந்தனு லறியப் படும்பொரு ளியாவு மெனக்கநித் தியமெ
ன விசைத்து, மந்திர வைப்பத் தோரெழுத் ததனின் மருவியா
னினைவயு மறக்கத், தந்திர மாக வோர்மொழி மொழிந்தாய்
தற்பரா நந்தமெய் யோகம், புந்தியி னொளிருங் குணங்குடி வாழு
ம் பூரண மௌனதே சிகனே. (௧0)

பிறிவிலா முகந்தர்ப் பணத்திரு மையினைப் பெற்றுமோர்
முகமெனு மதுபோற், குறியிலாப் பரமே சிவனுய் விளங்குங்
கொள்கையி திரண்டல வெனவென், னறிவினை விளக்கி யகண்ட
மாய் விளங்கு மந்நெறி நெறியென நிறுத்தாய், பொறுமைசேரி
ன்பக் குணங்குடி வாழும் பூரண மௌனதே சிகனே. (௧௧)

சணங்குடி நேய தந்தைதன் தாயார் தன்மக்க ளொடுமனை
வியினுற், பணங்கொடு தேடும் பவக்கட னீந்திப் பரவெளியெனு
முப்பாழ் கடந்து, பிணங்கிடா திணங்கும் பின்னொடு முன்னிற்
பேரின்ப வீட்டினைக் காட்டும், குணங்குடி வாழு மௌனதே
சிகவெங் குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். (௧௨)

கீர்த்தனம்.

——:o:——

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவனன்றி யோரணுவு மசையா தென்ப
தறியாயோ நெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

தவனின் றொளிருமறந் தாங்கி வளருமோன
தற்பர நித்யசிற் போதன் - மகி
ழற்புத மானவி னோதன் - என்று
செப்புங் குணங்குடி நாதன். (அவனன்றி)

சரணங்கள்.

க. ஈயெறும் பாதி தொடாமலெந் நேரமு
மேதுக்கிவ் வாக்கையை நாடி - யதில்
நேய மாகவே நீயபிமானித்து
நின்றனை யேகிதந் தேடி - சுடுந்
தீயஞ்சும் வெஞ்சொல் லெனும்பொய் யுரைத்துத்
தியக்குறும் புன்னிதிக் கோடி - சற்றுந்
தூயதொன் றின்றிப் புவிமிசை நின்றூழ்
வாசையற் றேய்ந்துமெய் வாடி - யுழல்
மாய மொழிந்திடக் கூடி - யரு
ளீயுங் குணங்குடி நாதன். (அவனன்றி)

உ. நன்மைவந் துற்றாலுந் தின்மைவந் துற்றாலு
நானென்று நின்றுக்கொள் ளாமல் - நாளும்
புன்மை நிறைந்திடும் வாரியில் மூழ்கிப்
புதைததனை யேனோதள் ளாமல் - புகல்

இம்மை மறுமை யிரண்டற வொன்றுள
　தென்றதை யின்றேவிள் ளாமல் - இகழ்
மன்னுந் தொழிற்செய நேர்ந்தனே யோகெடு
　வாழ்விதென் றெண்ணியெள் ளாமல் - அகந்
தன்னைக் கடிந்துகிள் ளாமல் - நின்ற
　தென்னே குணங்குடி நாதன். (அவனன்றி)

ங. பொறியும் புலனைந்து பூதமும் பேதமும்
　புகல்கர ணங்கடந் தோனே - மலஞ்
செறியுஞ்சஞ் சலமென்னும் பொருளும் வினையிரண்டுஞ்
　செய்யுந் தொழிலுமிடந் தோனே - நல்ல
நெறியும் பலசமயக் குறியு நாதாந்தத்துண்
　ணினையு நனவும்படர்ந் தோனே - யோகத்
தறியுங் குறியுந்துண் ணிறையும் பரவெளியென்
　றடருங் கடலில்நடந் தோனே - விட்டுப்
பிரியாத வருள்தொடர்ந் தோனே - எனக்
　கறிவாங் குணங்குடி நாதன் (அவனன்றி)

ஷை மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்மீது

வேங்கடராயப்பிள்ளைக் கவிராயரவர்கள் பாடிய தோத்திரப்பா.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எல்லா மறிந்து மனமிலையோ விரக்க மிலையோ வுன்னெஞ்சங், கல்லா வுரைக்க வாயிலையோ காண வருத்தங் கண்ணிலையோ, பொல்லா ரெனினு மடிமையென்று புகுந்த வடியார் தமைக்காக்க, வல்லாயல்வோ குணங்குடியாய் வாழு மமுதே மகதேவே. (க)

மாவே தனைபி லடியார்கள் வருந்தப் பார்த்து மனமிரங்காக், கோவே நினக்கு மெவர்கள்குணங் குடியா னெனவும் பெயர் கொடுத்தார், பூவே மணமே யுக்நாமம் பொருந்தும் வகைநீ புரியாயே, வீவே றெனவு முலகமெலா நிந்தை கூறு மிதுநிசமே. ()

வேத நிலையோ வறியிலையோ வேணி யரனு மிலையோ வோர், நாத நிலையோ பலகோடி நாமம் படைத்த தேவர்களும், போத விலையோ முறைபிடிற்கேட் போரு மிலையோ பொருளிலையோ, நீத மிலையோ குணங்குடியாய் நீயு மிலையோ புகலாயே. (௩)

தருண மறிந்துங் காவாய்நீ தரணி மிசைநின் னடியார்க்குக், கருணை புரியுங் குணங்குடியாங் கடவுளென்ப தழகேயோ, பெருகு மிலவு காத்தகிளி பெறும்பே றலதென் பயன்கொளுவா, ரருமை யோடுநின் பதம்பரவி யழுது கனியுந் தொண்டர்களே. (௪)

ஏச மனமும் வரவிலையே யீயார் புகழ்பே சாதுன்புகழ், பேச மனமும் வரவிலையே பெருகு பசிக்கு மோய்விலையே, வாச மிலகு குணங்குடியாய் வருத்து மிவையெல் லாமறக்கப்,பாச நமனும் வரவிலையே பாவிபடியேன் படுவதென்னே. (௫)

கல்லா ருறவும் பெரும்பசியுங் கழிந்து போகும் வகையுணாத்து, நல்லா ருறவு நின்பதமு நாயேனடையும் படிபுரிவா, யெல்லா ராலு மறியவொண்ணு விறைவா விந்த வேழையொடு, மல்லா டுவதென் குணங்குடியாய் வாழு மமுதே மகதேவே. (௬)

அடியே னிந்நா ளுணாத்தவண்ண மாக விதையு மெண்ணியிருந், திடிலார் கதிசொல் குணங்குடியா யெல்லாங் கடவுளறியாதோ, கொடியா ரிடத்திற் சென்று மனங் கூசிக் கைகா லலைந்தலைந்து, மடியாப் பிணம்போன் மடிவதற்கோ வகுத்தா னெனை நான் முகத்தோனே. (௭)

செய்யும் வகையுந் தெரியவில்லை தேவர் மனமுந் தெரியவில்லை,
வைய மடையர் தலையடுத்து வாழ்த்தித் துதித்துப் பற்காட்டிக்,
கையுமேற்க மனமுமில்லை கருத்து நிலையா நிற்கவில்லை, பொய்யுங்
கருணைக் குணங்குடியாய் பேதை யேற்கோர் வழியருளே. (அ)

சொந்த மில்லையோ பன்னாளுந் தொழுத தில்லையோ வடிமை
யெனும், பந்தமில்லையோ பிள்ளைகளைப் படைத்த தில்லையோ வருந்
துமவர், சிந்தை யறியுஞ் செயலில்லையோ தேவா வாழுங் குணங்
குடியாய், மூந்த வினைக ளைத்தடுக்க முதல்வா வேண்டுந் தருண
மிதே. (கூ)

பெரியோ ரெவரும் புகழ்ந்தேத்தும் பெரிய வுனையிப் பே
தையனுங், தெரியா வறிஞ னேதேதோ திகைத்துக் கவியாற்
சொன்ன வெலாஞ், சரியா யுனாக்குந் துதியெனவே தங்கு மு
னது மனங்கொண்டு, பரிவா யருளக் குணங்குடியாய் பல்கா லு
ன்னைப் பணிவேனே. (கO)

நீயே யீன்ற தாய்தந்தை நீயே குருவி னொடுதெய்வ, நீயே
யடியார்க் குதவுபொரு ணீயே சமய மறியும்வஸ்து, நீயே ஞான
நெறிவிளக்க நீயே விளங்குங் குணக்குன்ற, நீயே யெங்குங் குண
ங்குடியாய் நிறைந்திவ் வடிமைக் காப்பதுவே. (கக)

ஷெ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்மீது
கோவளம்-அருணாசலமுதலியாரவர்கள் குமாரர்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள் பாடிய பஞ்சரத்நம்.

:0:

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஏர்பூத்த நடமுகமு மருள்பூத்த விருவிழியு மெழிற்செவ்வா
யும், தார்பூத்த மணிமார்பு மடியாரைப் பரிந்தணைத்துத் தாங்குங்

கையு, நீர்பூத்த மலர்த்தாளுங் கண்டெளியேன் தொழுவதென்
றோ நிகழ்த்தல் வேண்டுஞ், சீர்பூத்த சென்னையில்வாழ் குணங்கு
டியே மெய்ஞ்ஞான தேவ தேவே. (க)

வையமதி லெனக்கெனவந் திடும்பாழாங் கொடியவிருண்
மாயை நீங்கத், துய்யநின தருளெனக்கே விளக்கெனவந் தடுத்தி
னியுன் றுணைத்தா ணல்காய், மெய்யடியா ருளத்தின்மூளைத் திடு
கரும்பே மதுரமெல்லாம் விளைந்த தேனே, செய்யமணிச் செழு
ஞ்சுடரே குணங்குடியே மெய்ஞ்ஞான தேவ தேவே. (உ)

பாவநெறிக் குடன்படுத்து மடமாதர் மயக்கில்விழும் பத
கனேனை, வாவெனநின் றிருநோக்கா லழைத்திடுத லெந்நாளோ
வழுத்தல் வேண்டு, மாவலுறும் பழவடியா ருன்னுகின்ற பொரு
ளனைத்து மளிக்க நாளுந், தேவதரு வாய்விளங்குங் குணங்குடி-
யே மெய்ஞ்ஞான தேவ தேவே. (ங)

பருதிதேர்ப் பாகனைவந் திருளணுகு மோநினது பதுமத்
தாளைக், கருதிமடி யவர்கள்சூழாத் திருக்குமென்னை யஞ்ஞானங்
கலப்ப துண்டோ, சுருதிகளு முணர்வரிய பரம்பொருளே யே
மூவகைத் தோற்றத் திற்குந், திருந்தியாய் நின்றளிக்குங் குணங்
குடியே மெய்ஞ்ஞான தேவ தேவே. (ச)

தொல்வினையாந் திரையெறியும் பவக்கடலிற் சுழலுகின்ற
துரும்ப னேற்குச், கல்வியினைத் தந்தறிய ஞானவழி காட்ட லு
ன்றன் கடமை யையா, பல்வளஞ்சேர் சென்னைநக ருறைவாழ்
வே பேரின்பப் பரமா னந்தச், செல்வமே தவப்பேறே குணங்
டியே மெய்ஞ்ஞான தேவ தேவே. (ரு)

ஷெ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்மீது
காயர்பட்டணம்.

செய்கப்துல்காதிர் நயினார்லெப்பை

ஆலிம் புலவரவர்கள்பாடிய

ஒருபாவொருபஃது.

பதினான்குசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அருவுருவ முருவருவ மிருவுருவ முடனமைபு
மடனூலவை யெரிய முனமேல்
அறைபுனலும் விரிமணலு மறைவெளிபு மெனவிவைகள்
அணுவினணு வினுமளவிலா
மருவுருவ மலைகடலு மெறும்புடவி படர்ககனு
மதியினொடு கதிர்ப ரிதியும்
மணிபினிதி யுலகுமெரி நரகுமவண் முடலமரர்
வகையுமிவை நனிபல னுறாஉம்
ஒருவுருவ மனுவமெதிர் பகையுருவ கணமுமமை
ஒருவனருள் பெருகு நபிகள்
உரைபொழுகி வருமுதிய வறிஞரினு முயர்பதவி
யொலிகவென நிலைமை புரிவீர்
வெருவுருவ முளமுடைய நமதடியர் துயரகல
விழிகருணை யானேக் கிடவே
வேதா குணங்குடியி னுதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. (க)
காணாத நீர்கான லாணுகு மாருப
காமிலாக மாமா யையும்

காயாது பூவாது தானேக மாயோடு
    காலேற வாவா னதும்
நாணாது கோணாது நானேய லாதேதெ
    ணாவாணா வாகா ரமும்
நாடாத பாலோடி யூடாடு தீவேக
    நாயோடு பேயா னதும்
தோணாது பாழாக மேலேகு மான்மாசு
    ரூபாகி சாலோக மெய்
சூழாத சாமீப சாரூப மாய்வாழி
    தாய்தான மேல்வாழ் குவீர்
வீணான வீணாள ராகாம னேராக
    விழிகருணை யானைக் கியே
வேதாகு ணங்குடிபி ணாதா வருந்தவே
    வினோதா புரந்த ருள்கவே. (உ)

துதிமொழிக ளோயாது மனவுறுதி சாயாது
    தொழுகைநிலை மாயா தசீர்
தொடர்நியம மாடாது விரதமுறை கோடாது
    சுருதிநயம் வாடா தமேல்
குதிகொள்வினை காணாது கசடுபல பூணாது
    கொடுமைவலி வேணா தவீண்
குலவுநடை பாவாது பலபொருளின் மேவாது
    கொலைகளவு தாவா தநேர்
அதிகுண மாயோக தவமுயலு மேலோக
    ளருமையொடு மாறா தநம்

அடியிணைக ளேகூடி யினியபல பேறுன
நணிபவர்க ளேகோ டியே
விதிமறையி னுளாளு மொருவனரு டானுன
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௩)

மனுநீதி யுணராத பெருமூடர் முதியோர்கள்
மரியாதை தெரியா தவர்
மதிவேறு மொழிவேறு பொருள்வேறு படுவார்கள்
மலிகோர நிறைநா வினர்
சினமூறு மனமாய மறியார்கள் குறியாத
சிறியோர்கள் வெறியாள் பவர்
திருமாது பகையாளர் மலர்மாது வசையாளர்
திறமாது மறமாள் பவர்
துனிசேரு நடையாளர் பெரியோர்க ளடையாளர்
துயர்வாழு மிடையா ளர்கள்
தொழுதாலு மகலாத கெடுபாவ முடையார்கள்
சுகமேது பெறுவார் களோ
வினவாத வினையாவு மொருபோது மணுகாமல்
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னாதா வருந்தவ
வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௪)

பேராத வன்புடைய தாய்தந்தை தந்துணைவர்
பேராசை தந்த மனையார்

பேறான மைந்தர்புடை சூழ்சால் பெருங்கிளைஞர்
   பேரா நிறைந்த வுறவார்
ஆரா ரிருந்திடினு மாராரு வந்திடினும்
   ஆதார மொன்று மிலையால்
ஆகாத வன்செயலி னாலே யெதிர்ந்தவினை
   யாடாத கன்றெ ழிடமேற்
சாராது வெம்பவ மெலாமோட வெங்கணிலை
   தாழாதி கப்ப ரமுநீர்
தாமாக நின்றருளி னுள்வீர்க ளென்றுமது
   சார்பா யடைந்த வெளியேம்
வேராதி கொண்டமண மார்பா விரிந்தமலர்
   விழிகருணை யானேக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னுதா வருந்தவ
   விநோதா புரந்த ருள்கவே. (ரு)

சுற்றிப் பிடித்தகொடி யொத்துப் பெருத்தபல
   சுற்றத்தர் மற்று ளர்களும்
துக்கச் சுகித்துடை யுடுக்கத் தரிக்கநகை
   சுட்டுத் தடுத்தி டுதலால்
பற்றித் தொடத்தொடு முனெய்த்துப் பசப்புமெழில்
   பச்சைக் கிளிக்கு தலையார்
பட்சத் திடத்துயிர்தி கைப்பச் செறுத்தறிவு
   பட்டுப் புறப்ப டுதலால்
எற்றித் தவத்தினைமு றித்துக் கருத்தினை
   யெடுத்துக் குலப்ப கைமேல்

எட்டிப் பிடிக்கமதி யற்றுப் பவத்தொழி
லினைழத்துப் பிழைத்து ழல்வரே
வெற்றிக் குணக்குரிசி லெத்திக்கு மெய்ப்பநிறை
விழிகருணை யானைக் கியே
வேதாகு ணங்குடிபி னுதா வருந்தவ
வினைதா புரந்த ருள்கவே. (௫)

முன்பொன்றி நின்றுறுதி யின்சிந்தை விந்தைபின்
மொழிந்தண்டு கின்ற முதியோர்
முங்கும் பெருந்துறைபி ருத்தங் கெழும்புகழ்
முகந்திங் கிதம்போ ழியவே
அன்பொன்று கின்றபல னன்றன் றுவந்துமகிழ்
வங்கம் பெருந்த கையுளார்
அந்தந்த மன்பதைக ளும்பந்த முங்குளிர்
அகங்கொண்டு வந்து தொழவே
என்பொன்று மின்பநிலை கண்கண் டிழிந்தகுண
மெங்குங் கடிந்த ரசர்கள்
எப்பந்த மெய்ப்பொருள்கள் நுந்தஞ்ச மென்றடிபி
னென்றுஞ் சரண்பு குதவே
மின்பொன் றுலங்குகுண நன்கின் றருங்குரிசில்
விழிகருணை யானைக் கியே
வேதாகு ணங்குடிபி னுதா வருந்தவ
வினைதா புரந்த ருள்கவே. (௭)

பாற்றேட்டைத் தேத்திரளை மாச்சோற்றைத் தீக்கனிகள்
பாற்சோற்றைத் தேட்ட மதுபோல்

பார்த்தூட்டற் கேட்பவறி வாற்றேக்கித் தேற்றநெறி
பாற்சேர்த்துக் காத்தி டுதலால்
காற்றோட்டக் கேத்திரமெய் மேற்போக்குக் கீழ்க்கிழிவு
காற்பாச்சற் பூட்டி நடுவிற்
காப்பாக்கக் கோட்டைவெளி கூத்தாட்டுக் கோட்பைநனி
காப்பாற்றிக் காட்டு தலினால்
தோற்றாட்சிக் காக்கியது பார்ப்போக்குப் பார்க்கரிய
தோப்பாய்க்கத் தாத்த கையதாய்த்
தூர்த்தாக்கிற் பூத்தநனி காய்த்தாக்கத் தாற்குலவு
சூழ்ப்பேட்டைப் போக்கி டுதலால்
வேற்றாட்டத் தோற்றரவு சீத்தோட்டிப் போற்றிசெய
விழிகருணை யானோக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னாதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. (அ)

மையமொரு கையினுற மெய்யியல்கள் பொய்யினுற
மையல்வலை பெய்யு மடவார்
வள்ளியிடை விள்ளுமுறை வெள்ளைவிழி துள்ளவரு
வள்ளமுறு கள்ளை விடலால்
பையமதி தொய்யவறி வுய்யவுணர் வையவெறி
பையிலிடு கைய தனினால்
பள்ளமிகு வெள்ளமிசை தள்ளவிழு முள்ளழிகொள்
பள்ளையர்த முள்ள நிலையாய்த்
துய்யமகள் செய்யமகள் மெய்யின்மகள் கையின்மகள்
தொய்யிலணி வைய மகளும்

துள்ளிபல ரள்ளியெதிர் கொள்ளுமது பள்ளியிடை
  துள்ளலிசை தெள்ளி யுறலால்
வெய்யவினை நையவருள் செய்யுமென னையநிறை
  விழிகருணை யானைக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னாதா வருந்தவ
  வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௯)
கண்ணுமதி யுண்ணினைவி னண்ணுமன வெண்ணமது
  கண்ணுடயி லெண்ணு பொழுதும்
கன்னன்மொழி யன்னநடை மின்னினிடை பொன்னனையர்
  கன்னிநல மன்னு பொழுதும்
ஒண்ணிதிக ளுண்ணுதொழில் பண்ணுபொழு தன்னமுத
  லுண்ணலொடு தின்னு பொழுதும்
உம்மையல திம்மையுள தெம்முறையும் வெம்மையற
  வும்மருவல் பம்மு பொழுதும்
தன்மையொடு மெண்மையொடு பெண்மையொடு மொண்
  தண்மையொடு திண்மை கொளலால் [மையழி
தன்பகிமை யின்மைபெற வன்மையற நின்மையொடு
  தன்மைபுரி சொன்மை யருள்வீர்
விண்ணுலகு மண்ணுலகு மெண்ணவரு மண்ணல்நிறை
  விழிகருணை யானைக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னாதா வருந்தவ
  வினோதா புரந்த ருள்கவே. (௰)
வண்டனைச் சண்டனைக் கொடியனைக் கடியனை
  வாதாடு மொழிகே டனை
வஞ்சனைப் புஞ்சனைக் கோபியை பாபியை
  மாபாத கத்தொ ழிலனை
மிண்டனைக் கண்டனைக் கதியனைக் கொதியனை
  வீணான வீணா ளனை

வெஞ்சனைக் கொஞ்சனைக் கொலையனைப் புலையனை
வேகா வருங்கண் ணனை
அண்டனைக் கண்டனைத் தண்டனைத் தொண்டனை
யாகாத புன்செ யலனை
ஆதியி னிடத்திரந் தன்பினொடு மென்பிழை
யகன்றொழிய வருள்பு ரிகுவீர்
விண்டலமு மண்டலமு மெண்டிசையு மண்டுபுகழ்
விழிகருணை யானைக் கியே
வேதாகு ணங்குடியி னுதா வருந்தவ
விநோதா புரந்த ருள்கவே. (௰க)

இதுவுமப் புலவர்பாடிய

தோத்திரப்பா.

ஆதியொரு வன்கருணை யக்கட லிடைப்படிந்
தாவியுட லின்செ யலெலா
மமையுமுறை போனிறீ இயெழுவகைத் தோற்றத்தி
னுடுமெழு பண்பி னியல்பே
நீதியொடு பொருமைப் படக்கண்டு முருவங்க
ளிலைபேறு தலைமா றிடா
நீடொளிவி னுதயனில னென்றுகொண் டும்பொருளை
நிச்சயித் தொன்று படவே
சோதியுள நினைவினு லைம்பூத வியல்பையுஞ்
சோரவிட் டும்பெ றுகுணஞ்
தோன்றலான் முழுமையு மாய்ந்துசுய வஸ்துவாய்த்
தூய்மைபெற நின்ற வொலியே

போதிய குணங்குடிக் குரிமைபூண்டுயர் சென்னை
 புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
 புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (க)
குவியுமுய ரறிவினாற் பலவாக நினைவினைக்
 கும்பித்து வாயு வுடனே
குறிபெற நிறுத்தியுள் ளெழுதாத விசையினிற்
 கூர்ந்துடலி னியல்பொ ழித்துச்
செவியொலி யொதுக்கிவிழி தெரியா தடக்கிவரு
 தேகபரி சந்த கைத்துத்
தேற்றுது வாசனைக ளோர்சுனவயு மேற்றுது
 சிந்தையா நந்த முறவே
கவினிரவு பகலற்று நிற்குநிலை நின்றுயிர்
 கலந்திடத் தபசு செய்தீர்
காலையம் பருவத்தி னுலகந் துறந்துவெகு
 காரணம் விளைத்த வொலியே
புவிபுகழு நற்குணங் குடிகொண்ட பின்சென்னை
 புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யார்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
 புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (உ)
கருதரிய வஸ்துவாய் நின்றவொரு வன்கருணை
 கனிதர வெழுந்த கடலிற்
கதிர்பல விரித்தமுத் தாகிவரு நபிநாதர்
 கதிபெற வளித்த நெறியிற்
பெரிதுதவு முறையெலாங் கண்டுகண் டுலகநனி
 பிரிசத்தி நிற்க வகையாய்ப்
பிரிவிலா தறிவொடு புகட்டுவித் திருமையது
 பேற்றினை யெடுத்த ருள்செயு

பரியமன நிறைபன்பு மாதரவு மொருமையுமெய்
யணிபுமுறு தித்த குதியு
மவரவர்க டஞ்சிந்தை தன்னிலே தோற்றவெளி
யாகுநடை கொண்ட முகிலே
பொருவரிய நற்குணங் குடிகொண் டருஞ்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன் றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௫)

வன்மைதரு மொழிவிட்டு மனவாஞ்சை மதிவிட்டும்
வார்மையொடு சீர்மை விட்டு
மருவுசுவை யினைவிட்டு நல்லுடைக டொடர்விட்டு
மணமோங்கு பொருள்கள் விட்டும்
பன்மைதரு தொழில்விட்டு நன்மைகொளு முறைவிட்டும்
படருரிமை பாசம் விட்டும்
பற்றுடைய வினைவிட்டும் வித்தைகொளு முறைவிட்டும்
பண்ணிசையி னினைவும் விட்டு
மின்மைபடு குணம்விட்டு மன்னெறிகள் மதம்விட்டு
மிருமைதரு வகைகள் விட்டு
மேற்குமுட வினைவிட்டு நோக்குவன பலவிட்டு
மேகநிலை விட்டி டாமற்
புன்மைபடர் நற்குணங் குடிவிட்டி டாச்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௬)

எங்கினு மிருந்துவரு வார்மனமு மேத்துத
லெடுத்துவரு வார்க டொழிலு
மிகவுமு மதித்துவரு வார்குணமு நன்மையி
னியைந்துவரு வார்க ணெறியு

மங்கமணி கோலமிக மேய்ந்துவரு வார்நிலையு
　　மண்டிவரு வார்க ணடையு
மறிவின்முறை கொண்டுவரு வார்திறமு மற்றுலக
　　மகலவரு வார்கள் விதமு
மிங்கித முடன்றெரிந் தந்தந்த நிலைகளுக்
　　கிசைகின்ற துறைக ணோக்கி
யின்பத்தி னார்வமொடு கண்டித்து மேலேறி
　　யியல்பேறு நிற்கு மறிவே
புங்கநிலை பொங்குநற் குடிகுணங் கொடிசென்னை
　　புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
　　புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (ரு)
சொல்லினு லறிவுமுது பொருளினு னடமுமதி
　　தொடர்பினு லுயர்ஞா னமுந்
துதியினு லொருமைபெறு நினைவினு லிறுதியுந்
　　துறவினு னனிவாழ்க் கையு
மல்லினுற் றனிமையும் பகலினுற் கவலலும்
　　மருளினு லிகபு ரமுமே
யன்பினுற் பேறுமடு துன்பினுற் சுக்முமற்
　　றுவியால் யோக நிலையு
மல்லினுற் கொண்டோங்கு மாதவர்க் கொருமா
　　மணிச்சுட ரெனத்தி கழவே
மகிமையொடு செய்தவப் புஞ்சமே யஞ்சுமன
　　மருளற்ற தெளிவ ருளுவீர்
புல்லினுற் பெருகுசுக நற்குணங் குடிசென்னை
　　புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
　　புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (சா)

கோவைதரு சொற்றொடரி னங்கவிதை யுஞ்சீர்மை
கொண்டிடமு னார்த் துநாட்
கொளுவார மோதிடுது வாவுமிறை யோனருள்
குலாவுதிக் கும்ப லபலத்
தேவுக ளொடிங்கிவந் தடிதொழச் செயுமறைத்
திருவாக்கி யத்தின் சுகமே
சேருமடி யோர்க்காக வற்பினுற் செய்துமித்
தேசத்த ருந்த மிழினுற்
பாவகை யனந்தமு மியற்றிவளர் நல்வழி
பயிற்றிமுறை யாலு லகெலாம்
படர்கீர்த்தி யறிவினொடு தறவுமா யொன்றுபோற்
பரிவுற் றெழுந்த வொளியே
பூவுலகி லுயர்குணங் குடிபெற்ற பின்சென்னை
புர மீதமர்ந்து கொண்டவர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (எ)
எந்தெந்த திசைதோறு முறஞான யோகிக
ளிசைந்தடி பணிந்து நெறியி
னியல்புநடை யொழுகுமதன் வகையுமிக விவரமா
யெப்போது முற்ற றிந்து
சந்தந்த ருஞ்சிந்தை யானந்த வாரியிற்
றூழ்ந்துவந் தினிது போற்றுந்
தக்கவர் செறிந்தவனு மந்தக்கு டிக்குள்வளர்
தருசெய்கு சாகிப் பேரா
மந்தந்த சமயமுற் றினுமுள்ள சூட்சிக
ளனைத்துமொரு மதிம திக்க
வறிவா லொதிக்கிவிட் டொருசார முப்பற்றி
யடராது கண்டித் துமேற்

பொங்தென்று நற்குணங் குடிகொண்ட பின்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௮)
மகிழோங்க வுள்ளமறி வுகளோங்க நன்னிலையின்
வழியோங்க மொழியு மோங்க
மறையோங்க வுண்மையது துறையோங்க மாதவமெய்
வகையோங்க மிசையு மோங்க
விகழோங்கு தீவினையி னிகழோங்கு முலகநடை
யெதிரோங்கி டாம லுடலி
னியல்போங்கு மைம்பொறிக ளயர்போங்க விட்டுறுதி
யிகமோங்க மகமோங் குவீர்
அகமோங்கு பாவிமன முகிழோங்கு பன்னினைவி
னடலோங்க விடமா றினின்
றகமோங்க வெந்துயரி னகையோங்கி டக்குழறி
யழுதோங்கன் முறையா குமோ
புகழோங்கு நற்குணங் குடியோங்க வுஞ்சென்னை
புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றுமிறை யோன்றன்மை
புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௯)
நலனூர்ந்த முகிலினிறை கடலினுங் காட்டினுயிர்
நனிதுன்று கிரிக டமினும்
நாள்செய்கதிர் மதியினுந் தாரகை கணத்தினும்
நருமணிகொள் பொற்ப தியினும்
வலனூர்ந்த மற்றுள்ள செல்வத்தி னும்பேற்றின்
வகையினும் பலபே தமாய்
வழிகின்ற வோரொளிமய வெளிகின்ற வறிவது
வரம்பினுற் றடைப டுத்திப்

பலனுர்ந்த செய்குசல்த் தானப்துல் காதிர்லெப்
 பைபடாலீ மென்ற புகழைப்
பல்லோர்க ளும்பித்தன் மஸ்தா னெனப்புவி
 பயிற்சிகொளு பாநா தரோ
புலனுர்ந்த நற்குணங் குடிகொண் டருஞ்சென்னை
 புரமீ தமர்ந்து கொண்டீர்
போற்றுமெளி யோர்க்குதவி யாற்றமிறை யோன்றன்மை
 புகழுமஸ் தான்சா கிபே. (௰)

ஷை புலவர் பாடிய

வாயுறைவாழ்த்து வரலாறு.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

கார்நனி விசும்புங் கதிரு மதியு
நீர்நனி கடலு நிலனு மலையு
மைம்பெரும் பூதமு மவற்று ளெங்குந்
தம்பெருங் குணமுந் தழூஉஞ்சர மசரமுஞ்
சென்ற வானையிற் சிதையா நிலையினு
நின்ற முறையே நிகழ்தலி னுலு
மேறுமா ருகா வேறுவே ருக
மாறுகூ ருகா மன்னுமா றாலுஞ்
சாதியுந் தொழிலுந் தக்கன பண்பும்
பேதியா தியங்கும் பெறுமுறை யாலுங்
கோன்மையிற் பாகங் கொள்ளுங் கூட்டின்
பான்மையொன் றில்லா வல்லபத் தாலே
யொன்றே யனைத்தையு முடையவுண் மைப்பொரு
ளொன்றே மறைவிலா தியங்கு கின்றதை
விதிபடு திணைகளால் விளங்கா தாய்ந்துங்

கதிபடு மனத்தாற் கலங்கு மக்கா
ணேர்வழி முயல்வா னிலைத்த சிந்தையி
னேர்வரு முயல்வா னுணரு மக்காள்
பதையா திருக்கும் பண்புடைச் சான்றீ
ரிதையா சனஞ்சித் திலங்கியு சான்றீர்
நற்கருத் துடையீர் நனியறி வுடையீ
ரெற்கருத் தியம்புவ னினிதினிற் கேண்மின்
புதியிற் சிறந்த பதியா மதுரைப்
பதியிற் பிரபல மநேகம் படைத்தவ
ரருங்கலைக் கடலை யகமெனுங் கலத்தா
லொருங்களந் தறியா வுயர்கரை கண்டவ
ராலயக் கபாடத் தலைதா டிறக்க
மேலவர் துதிதரப் பாடிய வென்றிய
ரலைவா யுளமருண் டரித்தவ ரியினை
யுலைவாய்ப் பொய்யா தொருபுறம் பெய்யுந்
தங்கையைக் கண்டு தகாதென யாழொடு
சங்கித முயற்சியைத் தகர்த்துவிட் டெறிந்தவ
ருயர்நபி நயினா ரோதிய வொசிய்யத்
தியறர வெவர்க்கு மியற்றமிழ் செய்தவர்
நுவலரு மின்னு நூறுத் தீனென்
றெவரு மேத்து மிருந்தவ மேலவர்
பயனுர் மரபிற் பலன்கொள வந்த
நயினர் முகம்மது சாகிபு நாத
ரருவிய சுல்த்தான் அகுமது சாகிபு
தருசேய் செய்கு மீறன் சாகிபு
செய்யுந் தவமு நேர்மையுந் திரண்டு
வையம் விளங்க வருபொரு மாதவ
ரில்லறந் துறவற மிருவகை யொழுங்கு

நல்லற மாக நடக்கு நடக்கையர்
மலையும் வனமு மறைபடு தலமும்
நிலைய முணர்வா னிட்டை யோகம்
வணக்கங் காட்சி வகைபல கொண்டு
முணக்கு முடலோ டொருமுகந் தொடர்ந்து
மிருபத் தைந்தாண் டிதுசஞ் சாரந்
தருபத் தியினர் தந்நிலை விளங்குங்
காரண வொலியாய்க் கமலகொண் டானித்
பூரண மடைந்த புண்ணிய மூர்த்தி
நன்றிசால் செய்கு நபினார் முகம்மது
வென்றிசா லரும்பயன் விளங்க வந்த
நற்குணங் குடிகொ ணபினார் முகம்மது
இக்குணங் குடியி லிருந்தவக் குன்றாய்
நலம்பெற வுதித்த நன்மக வானோர்
தவம்பெறு முறைமையைச் சாற்றக் கேண்மின்
சிறுபரு வத்தே தெளிதரு வேதத்
துறுபய னெல்லா மோதி யுணர்ந்து
மரபி னிலக்கணத் தாவன வெவையு
மறுவறத் தேரு மதியின ராகி
யொப்பில் குணத்தி னோங்கிய சுல்த்தான்
அப்துல் காதிரி லெப்பை யாலீம்
எனப்பெயர் விளக்க மெழுந்து வருகையில்
வனப்பறாஉம் வாலை வயதுபதி னேழிற்
றந்தைதா டொழுது தருங்கரம் பற்றி
மூந்த வுபதேச மொழிநலம் பெற்றுத்
தன்னிலை திரியாத் தவத்திய லெடுத்து
மன்னிலை கொள்ளு மனத்தி னனே
தவத்தின தியல்புந் தாபத ரியல்பு

வாயுறைவாழ்த்து.

நலத்துறை புணர்த்தா னின்னூற் பலவுங்
கைதருங் கீழக் கரைதனில் வாழுஞ்
செய்கப்துல் காதிரி லெப்பை
டாலீ மிடத் தருளினை போதிச்
சாலவுந் தேறித் தாபத முறைகொண்
டருணபி கிசுறத் தாயிரத் திருநூற்
றிருபதோ டிருநான் காண்டினி லிலக
முற்றுந் துறந்து முறைபல கடிந்து
பற்றற் றெவையும் பயன்பட வொழுகித்
தேங்கமழ் சோலைத் திரிசிர புரத்தி
லோங்கிய வறிவா னுயர்ந்த ஆலிம்
தன்னிலை யுணருந் தன்மையுங் குணமு
முன்னிலை யியல்பு முழுதும் பதிந்து
பூமியி லெவர்க்கும் பொருளா யௌவடி
சாம்சா கிபு தம்மைத் தொடர்ந்து
பாட்சிமை தருநெறி வகைநலந் துலங்கத்
தீட்சை பெற்றுச் சிறந்தன பெற்றுத்
தனிநிலை யொருமையைத் தாங்கி யிருவினைத்
துனியினை யொருவி மும்மலந் தொலைந்து
நாற்குணந் தெரிவுற் றைம்புல னடக்கி
யேற்கு முப்பகை யாவையு மெறிந்து
பாதக மேழும் பகையறப் பறித்து
பேதகு தவத்துறுப் பெட்டையு மேவி
யிரத மொன்பதி னெடுப்பன வெடுத்து
விரதம் பத்தென விளங்கிய துறவே
பொருளாக் கொண்டு பொருந்தி வருகையில்
இருளாப் பகலா விதுவே நோக்கமாய்ப்
பகலெல்லா நோன்பு மிரவெல்லாந் தொழுகையு

மகளா நன்முறை யாகவுஞ் சிலநா
ணீர்நசை யூணசை நீங்கிய வாக்கைக்
கோர்நசை யுங்கொடா தோர்ப்புந் தாங்கி
வாய்வா ளாமையா வருநாட் கிடையினிற்
போயோதக் கொருங்கு புகுந்தொழிந் திருப்பச்
சிந்தையிற் றுணிந்து சிக்கந் தாடங்கிய
மந்திர மருங்கின் மண்பல மோன்று
மறந்தாங்கி யூர்ப்புறத் தடுக்கல கத்துந்
திறந்தாங்கி யோரறு திங்களுந் தொண்டியின்
மாதுல ரடங்கிய வாழைத் தோப்பினு
மேதபொன் றணுகா தீரிரு திங்களும்
மனைக்கா ளுழியி னமிழ்தா னென்பா
யுரைக்காது கல்வத்தி யோகத் திருந்தன
ருள்ளிருந் தொருங்கு காணுங் காட்சியும்
வெள்ளிடை விரிந்து பரந்த காட்சியும்
தள்ளா தேகமாத் தன்னை யமிழ்த்தலின்
விள்ளா துணர்வினு மெய்ம்மை வினோதமே
காணுங் கருத்தரா மென்னகண் டிதரா
நாணும் பித்தர்போற் றன்னடை கொண்டு
கிளர்ந்தெழு சதுர கிரியினும் புருவின்
வளர்ந்த மலையினு நாக மலையினும்
யானை மலையினு மிருங்குகை செறிந்த
வேனை மலையினு மிருளடை வனத்தும்
பல்லிலங் காடிய பனமரப் பொதும்பு
நல்லிலங் காடிய பொழினதிக் கரையினு
மறிபுட [illegible]சுதா பாகத் திருந்துஞ்
செறிமட யோகியர் சேகர நீத்துஞ்
சருகுங் கிழங்குந் தழையுங் குழையுங்

கருகுங் கனியுங் காயும் புசித்து
மாசன விகற்பத் தாகிய யோகமும்
மோசன மறியாப் பொழுதடு நேமமு
மேலாங் காலுங் கீழாந் தலையும்
பாலர் முட்டிமாப் பல்பட வணங்கியு
மொருபக லன்றிப் பல்பகல் விரதமும்
பலவிர வன்றி யோரிரா வொழிபு
முடையா னுடையதோர் சம்மதத் துணர்வி
னடையா னன்றித் தன்னடை யின்றியு
மறையாக் கருத்துங் குறையா வறிவி
னிறையாள் மாய்ந்த காய நிலையைக்
குணங்குடி மஸ்தா னெனக்குறி யிட்டும்
பிணங்கா திணங்கா தொருபெயர் தரித்து
மிப்பெய ராற்பல புதுமை யியற்றியு
மப்பெய ரான்மனத் தெருணிலை யமைத்து
மளவிலாக் காரண மவரவர் காணக்
களவிலா மெய்ந்நிலைப் பயனது கனித்து
மிவ்வண மேழாண் டாகவித் திசைதிரிந்
தவ்வண நிலையான் வடதிசைக் கடைந்து
கண்டா ரெவருங் களிகூர்ந் துள்ளந்
தொண்டாய்த் தொழுதிடத் தோற்றுமா தவராய்ப்
பன்னுடவரும் பலன்பெறல் தரிசனந்
தன்னு லுயர்தவந் தாங்குரு வினயராய்
மன்னுணர் வினுஞ்சில வதியுணர் வினுஞ்சில
தன்னுணர் வினுஞ்சில நடைபயில் கையராய்
நேர்மையி னுள்ள நேர்ந்தவ ரெவர்க்கு
மேர்மை புரியு முயர்தே சிகராய்ப்
பொன்னேமா நிதியையும் போற்றலிற் போற்றுஞ்

சென்னைமா நகரஞ் சிறப்பொடு புகுந்தார்
முன்னைய நினைவினும் புறவுணர் முளைத்துந்
தன்னைய முறைபோற் றடைபடா தலவியஞ்
சிலபகல் வெளிப்படத் திரிந்து மறைபடச்
சிலபக லடங்கியு மௌனமாய்த் திரிந்துஞ்
சுட்டிக் காட்டியு மெண்ணிற் றொகுத்து
மெட்டிக் காட்டியு மெழுதிக் காட்டியு
மியல்பின் வேண்டுவ வெவையும் விளக்கியும்
பயிலுஞ் சிலராற் பலன்பெற யாருமே
பாவா லெப்பை யெனும்பிர பலவான்
காவாந் தோட்டத்திற் கதிநலம் பெருவான்
மக்க ளுவந்து மனப்பொருத் தங்கொண்
டெக்கா லும்புகழ் பெறவினிதி னல்கிய
தலத்தினைத் தைக்கா வாகத் தகைத்து
நலத்தொடு கல்வத்து நாடிப் புகுந்தா
ரயன மொருமூன் றுமதனுட் டனித்துப்
பயனுறு மியோகப் பண்பி னிருந்தா
ராவ முதலா வூர்வன வடைபட்
டுரைக ளுணரா துணர்வினி னின்ற
நிலையே புதுமை நிரப்ப விளக்கக்
கலையே கலையாக் கண்டொடு வெளிவந்
தூங்குமு ரீதி னுயர்வழி யவரது
தாங்குங் காதி ரிய்யாத் தன்னை
யாக்கிய முகியித்தீ னுண்டவர் பேர்க்கொரு
தேக்கரும் பாத்திகாச் சிறப்பிற் செய்தார்
நாடின பேர்க்கரு ணயன நோட்டங்
கூடின பேர்க்குளக் கருணை நல்கியு
நினைத்த காரியம் நிறைவேறப் படுத்தியுந்

தனைத்தொடர் பவர்க்கா வனமுறை தொகுத்துஞ்
சிலபக லியாருந் தெரிய விருந்துஞ்
சிலபக லெரிந்துந் தெரியா திருந்தும்
பின்னர் தம்மிடம் பிடித்தநோன் புடனே
நன்னர் பயப்ப நயந்தனடந் தனராற்
கண்டகண் டிதமாய் நாளினைக் கணித்துங்
கொண்டகண் டிதமெய் யோகங் கொண்டுந்
துண்டிடு கண்டுந் தூய்பாற் சிறிதுங்
கொண்ட பொழுதுங் கொள்ளாது மிகுதியு
மொருவர்க்குங் காணு வொதுக்கமும் பதுக்கமு
மிவர்க்கே காணு மேகமு மாகத்
தூங்காது தூங்கிச் சுகத்தொடு தன்னிலை
நீங்கா திருந்த நிலைமையென் சொல்வேன்
பதையா திம்முறை பன்னிரண் டாண்டுஞ்
சிதையா திருந்த செய்கையென் சொல்வே
னரிதரி தம்ம வகமொரு நிலைபட
லரிதரி தம்ம வருமையென் சொல்வேன்
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்கி லழுந்தியு
பாரின்பு மீறிய தான்றொன் றுதிபிற்
றொடருயிர் காந்தத் தொடரய மென்னப்
படர்தரு பாசப் பற்றங் கிழுப்பத்
தழல்படு கரியே தழலா யினும்பெயர்
கழல்பட லிலையாற் கழன்று லன்றி
யொன்று காவென் றுரைக்கு முறைபோல
வென்றுள் கடத்தை விடுத்து நீங்கி
யிருவகை யிறப்பு மிறந்துபு மப்பு
மொருவகை சுடரு மொளியும் போலக்
காரண மெவையுங் கலவா தகன்ற

பூரணத் தொடுபரி பூரண மடைந்தா
ரேற்படு குறைமுடி வெய்த பாவயது
நாற்பது மேழு நிறைய நடந்ததே
யித்தகை வத்தி னேறிய தாபதர்
பத்தியிற் பயின்று பலப்பல முயற்சி
கொண்டு வருநாட் டன்னிற் குமிழி
மண்டுமா நந்த வெள்ள மல்கிப்
பொங்கி வழிந்து புறம்பொழி வதுபோ
லிங்கித நாவி னெழுந்தசில் கவிக
ளையன்பெறு மவத்தை நால்வரு முணர்ந்து
பயன்பெற வச்சிற் பதிப்பிக்க நாடிக்
கண்ணோட்ட மிட்டரு டருகெனக் கனிந்து
வெண்ணோட்ட நன்மையே யியைந்த கருத்தின
ரவர்களுக் குரிய வன்புறு பத்தரி
லெவர்களு மதிப்ப விடங்கு நேர்மைய
ரிருபது மவர்பெய ரேத்தி யேத்தி
யொருபோது மறவா வுறுதிச் சிந்தையர்
மருவளர் பூவன மல்க மல்கிய
திருவளர் செல்வப் பதியரு ணாசல
பதிவளர் செல்வப் பதியரு ணாசல
முதலியா ரினிய முயன்று கேட்ப
வுலக முற்றுந் திறந்த வுள்ளமு
முலக மணுவுந் திறவா வுள்ளமு
மொருவகை யானு மொன்றுற் றதுபோ
லிருவகைப் பட்ட விதய னாயினும்
வரத்தின ரருணலம் வருவழி யென்றே
தித்தி னோர்ந்து ளுவந்து துணிந்தனன்
சொல்லு மதுவே பொருளு மதுவே

வாயுறைவாழ்த்து.

புல்லுந் தொகையும் புணர்ப்பு மதுவே
யன்றி யொன்று மமைத்தே னல்ல
னன்றி யொன்று நடைகொ ளடியி
னின்ற திடரினைப் பெயர்த்தலு நிரைபடச்
சென்ற வெழுத்தினைச் சேர்த்தலும் வழுவா
வழிபோன் மாறி நிறுத்தலும் வழக்க
மொழிபோற் பதித்தலு முற்றப் படுத்தலுங்
குறிப்பிற் றுறையுங் கோத்த வதிகாரமும்
பெறப்படச் செய்தலும் பின்முன் கவிகளை
மாலை புணர்க்க மாட்டலுங் குறைந்த
காலை நிலைக்கக் கட்டலும் வெறாத
பாலும்பழமுந் தேனும் பருகுதல்
போலுஞ் சேரப் பொருத்தலுந் திருத்தலும்
பார்ப்போர் பார்க்கப் பயன்படு முறையுஞ்
சேர்ப்போ ருள்ளஞ் சிறக்கு முறையுங்
கொண்டொழு கினனாற் களிகூர்ந் தயர்ந்தோர்
கண்டொழு குவதே கடனு மன்னே
குணங்குடி யார்சொற் குணங்குடித் திடுமின்
மணங்குடி திருமனை வாழிவாழ்ந் திடுக
வறந்தாங்கி யார்சொ லரந்தாங் கிடுமின்
சிறந்தாங் குயர்பதம் வாழி சேர்ந்திடுக
வொருமை படுத்த லுண்டா முண்டா
மிருமைப் படுத்த லின்று மின்றும்
பொய்மைத் தொடர்வினை போகும் போகு
மெய்ம்மைத் தொடர்வினை மேவும் மேவும்
புறத்தும் வையாளி போடும் போடு
மகத்திரை யுள்ளும் மாடு மாடும்
விண்ணு மண்ணும் விரியும் விரியுஞ்

செண்ணந் திண்ணந் திரியுந் திரியுந்
துவித மலவத் துவித மென்றே
யெவித் தானு மிதயந் தெளிமே
தொட்டுந் தொடாதுஞ் சொற்றவை யுணர்ந்தார்
கிட்டு மொருமை கிருபையி னறிக
வென்னிய லுணர்வா னிதய முள்தே
லந்நிலை யுரைப்ப னருளீர் கேண்மி
னரும்பதி காய லறிவா ளரினுயர்
பெரும்பதி மானுப் பிள்ளையி லப்பை
யாலீ முதலிய வருண்மணி பலகலை
நூலி னணிமுறை நோற்றனு பவித்த
வேதாந் தக்கடன் மெய்ஞ்ஞா னப்பொரு
ணுதாந் தச்சுடர் நவமிகப் பொதிந்த
சித்த ராகு மன்றியுஞ் சீவன்
முத்தர் கபீபு முகம்மதி லப்பை
செய்தவத் துதித்த செல்வன் குணங்குடி
மெய்தவத் தினர்க்கு வித்தையிற் றோழன்
பயன்பெறு புராணமும் பலபிர பந்தமு
நயன்பெறப் புனையு நாவல னெவர்க்கு
முண்மைப் பொருள்வழி யோம்புந் தேசிகன்
வண்மைக் கரத்துடை வள்ள லிறசூல்
செப்பிய வழிபுனை செய்கு
அப்துல் காதிரி லப்பையா லீமே.

முற்றிற்று.

தொகைச்சொல் விளக்கம்.

———:o:———

ஒருமை-ஒன்றுபடுந் தன்மையாதல்; அது இறையுணர்வு. இருவினை-நல்வினை, தீவினை. மும்மலம்-ஆணவம், மாயை, காமியம். நாற்குணம்-அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி. ஐம்புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம். உட்பகையாறு-காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம். பாதகமேழு, அகங்காரம், உலோபம், காமம், பகை, போசனப்பிரியம், காய்தல், சோம்பல். தவத்துறுப்பெட்டு-உண்ணசையின்மை-நீர்நசையின்மை, வெப்பம் பொறுத்தல், தட்பம்பொறுத்தல், இடம்வரையறுத்தல், ஆசனம்வரையறுத்தல், இடையிட்டுமொழிதல்-வாய்வாளாமை. இரதமொன்பது-சிங்காரம், வீரியம், பெருநகை, கருணை, இரௌத்திரம், குற்சை, சாந்தம்; அற்புதம், பயம். விரதம் பத்துறுப்பினது துறவு-யாக்கைக்குமாவிக்கும் வேண்டியபொருள்களில் விதித்தனகொள்ளல், விலக்கியனநீக்கிவிடுதல், இறைவன்பாற் பற்றுநிலைத்தல், மாயமருளின் மயக்கறுத்தல், அவனையே விசுவசித்தல், வேறுமியல்புகளை யொதுக்குவித்தல், தன்னியல்பை நினைந்தெப்போதுஞ் சஞ்சலப்படுத்தல், தன்பிழைபொறுக்குந் தகைமைதேடல், அவனது வல்லபத்திற்குத் தன்னேலாமையை நோக்கி யிரங்கல்.

நேரிசை வெண்பா.

பெரியோர் கருத்தைப் பெயர்த்தறிய லாக
வரியோ ரெவைக்கு மரியோர் - பெரியோர்க்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொடர் திரண்டாகும்.
புல்லும் பொழுதிற் பொருள்.

ஸாகிவொபிகிநஸ்த்தகின்.

குணங்குடி

மஸ்தான்சாகிபு

அவர்கள்பாடல்.

பிசுமில்லாகி அலாநியத்து சுல்த்தான்

அப்துல்காதிர் முகியித்தீன்

குருவணக்கம்.

இணங்குமெய்ஞ் ஞானப் பேரின்பக் கடலி
   னின்னமு தெடுத்தெமக் களிப்போன்
பிணங்கிய கோச பாசமா மாயைப்
   பின்னலைப் பேர்த்தெறிந் திடுவோன்
வணங்கிய தவத்தி னோர்க்கருள் புரிய
   வள்ளலாய் வந்தமா தவத்தோன்
குணங்குடி வாழு முகியித்தீ னென்
   குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம்.

வஸ்துதயத்தினந்தம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மகுலியத் தானதாத் தல்கிபுரி யாவில்
   மறைந்தகன் சுல்ம குபியாம்
மஸ்கூத்து அன்குல்க தீமுதல் அபாவான
   மவுகூ தெனுஞ்சி ருபுலே
அகதியத் தாகதாகி வாகிதிய் யத்தான
   ஆலம் அ று வாகா னதில்

ஆலம்மி தாலாகி ஆலம்அசி சாமான
ஆலம்இன் சானென பின்
பருதியத் தில்லாச் சலாவெலாடு சமாலும்
பதீகுல்க மாலு மாகி
பருதுகபு லற்றலா கூத்துசப றாத்தில்
பகாவான குவியத் தினைல்
நகுசியத் தற்றுமுன் முனினிழல் பெற்றடிமை
நானினைவு மற்றுய் வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகிபித் தீனே. (௧)

வஸ்துதய நிலத்தினநந்தம்.

பறுதானி யத்திலோ சுபுகானி யத்தெனப்
பகர்பரா பரம தனிலோ
பற்பல விதங்கொண்ட அகியானி யத்திலோ
பரிபூர ணாநந்தன் னிலோ
அரிசான தாத்திலோ அலியெனுஞ் சுகவாரி
யாகும்நுக் தாவு தனிலோ
அகுலம்உ லாவான ஆலமலக் கூத்திலோ
ஆலம்அசு பல்தன் னிலோ
குறிகுணு தீதவட் டாங்கயோ கத்திலோ
கோடானு கோடி மறையாற்
கூறரிய சிவராச யோகத்தி லோவருட்
குறையாப் பெருங் கடலிலோ
நரலிங்க நருளாள னேநீ யிருப்பதிந்
நாயினேற் கருள்செய் குவாய்

நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
  நாதன் முகியித் தீனே. (௨)

விளையாட்டினானந்தம்.

அண்டகோ டிகளுமோர் பந்தெனக் கைக்குள்
  ளடக்கிவிளை யாட வல்லீர்
அகிலமோ ரேழினையு மாடுங் கறங்குபோ
  லாட்டிவிளை யாட வல்லீர்
மண்டலத் தண்டரை யழைத்தரு கிருத்தியே
  வைத்துவிளை யாட வல்லீர்
மண்ணகமும் விண்ணகமு மணுவைத் தொளைத்ததின்
  மாட்டிவிளை யாட வல்லீர்
கண்டித்த கடுகிலெழு கடலைப் புகட்டிக்
  கலக்கிவிளை யாட வல்லீர்
கருதரிய சித்தெலாம் வல்லநீ ரடிமையென்
  கண்முன்வரு சித்திலையோ
நண்டளந் திடுநாழி யாவனோ தேவரீர்
  நல்லடிக் காளா கியும்
நற்குணங் குடிகொண்ட பர்த்துஷா வானகுரு
  நாதன் முகியித் தீனே. (௩)

தன்னியலினானந்தம்.

ஐயோ வெனைப்போலு மாப்பெரும் பாவியிவ்
  வகிலத்தி லெங்கு மிலையே
அநியாய மநியாய மென்பெரும் பாதகம்
  தார்பா லெடுத்தோ துவேன்
மையான கண்ணியர் வலைக்குள் ளகப்பட்ட
  மாபாவி தீபா வியான்

மகுபூபு சுபுகானி யானவுமை நாடாத
  மடமைகுடி கொண்ட பாவி
பொய்யான வாழ்வதனை மெய்யாக நம்பியுன்
  பொன்னடி மறந்த பாவி
பொல்லார்க ணேசமே யல்லாது நல்லோர்
  புறக்கணித் திட்ட பாவி
நையுமோர் பொய்யுலக னாகியே யுமதடிமை
  நாயினுங் கடையா வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
  நாதன் முகியித் தீனே. (ச)

மகிமையினாநந்தம்.

மாதவர்க் கரசான மன்னர்க்கு மன்னாக
  வந்தமக ராஜ னீயே
மண்டிசையும் விண்டிசையு மெண்டிசையு நின்றசையு
  வாசனும் போஜ னீயே
ஆதிநீ மகுரூக்கு றெகுமானு நீயெனக்
  கானமகு பூவு நீயே
அக்ககா ணியத்திலே சொக்குமிறு சாதுதங்
  தருள்செய்ய வந்த நீயே
வேதநீ வேதவே தாந்தநீ யெனையாளும்
  வித்தகன் றானு நீயே
மெய்ஞ்ஞான வீடுநீ வீட்டின் விளக்குநீ
  விரிகதிர்ச் சுடரு நீயே
நாதனீ நவநாத சித்தனீ முத்தனீ
  நாதாந்த மூர்த்தி நீயே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
  நாதன் முகியித் தீனே. (ரு)

வலிமையினநந்தம்.

மன்னிய தவத்தினர்க் கருடந்த குருவுநீ
மாதா பிதாவுநீயே
மட்டறு பவக்கட ஸெறுலேக்குமொரு கவிழா
மரக்கலமு நீயல் லவோ
அந்நியம தானபிர பஞ்சமாம் பெருநெருப்
படக்கும் பெரும்பா லமா
யன்புட னெனைப்பெற்ற வப்பனே யருடந்த
வாண்டவனு நீயல் லவோ
என்னையுனை யன்றியினி யாள்வரெவ னையனே
யெந்தையே யெம்பி ரானே
இகபர மிரண்டினுஞ் சுகதுக்க மற்றியா
னீடேற வருள்பு ரியவே
நன்னிலைய மாகவென் முன்னிலையில் வந்துமெந்
நாளும்ரட் சித்த ருள்வையே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. (ரு)

இரக்கத்தினநந்தம்.

கல்லுமொரு போதிற் கரைந்துருகு மென்மனக்
கற்கரைவ திலேயை யனே
கவலைகளை யிவளவென் றெந்நாளு மென்னுற்
கணித்துமுடி கூடி திலையே
அல்லுபக லாகவென் னவகீர்த்தி யவகீர்த்தி
யம்மம்ம வென்சொல் லுகேன்
ஆனலு மார்க்காக வடிமைகொண் டாபிந்த
வடியனே னுய்யும் வண்ணஞ்

சொல்லுமெய்ஞ் ஞானச் சுகக்கடலை யுண்டியான்
 சும்மா விருக்க வருள்வாய்
சுத்தபரி பூரணச் சுகவாரி தன்னிலோர்
 சொட்டாகி னுந்தொட் டபேர்
நல்லவர்க ளல்லவர்க ளல்லவர்க ளென்றைக்கு
 நானுநல் லவனு வனே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
 நாதன் முகியித் தீனே. (எ)

மெருமையினநந்தம்.

சொல்லான் முழக்கமிட் டோலமிடு வேதமுஞ்
 சொன்னது டனின்ன மின்னஞ்
சுருதிமுத லாகம புராணகலை யோதிய
 சுலோகங்க ளென்சொல் லுகேன்
பல்லா யிரங்கோடி யண்டபகி ரண்டமும்
 பாதபங் கயமல் லவோ
பரிபூர ணனந்த மேயுனது முடியெனப்
 பகர்வதும் பொய்யா குமோ
வல்லா னெனும்பெய ருனக்குள்ள தல்லாது
 மற்றவர்த மக்கு முளதோ
வானவர் தினந்தினம் வந்துன் பதம்பணியு
 மகிமைசொல வாயு முண்டோ
நல்லோர் தமக்கலா தெல்லார் தமக்குமுனை
 நவிலுதற் கெளிதா குமோ
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
 நாதன் முகியித் தீனே. (அ)

தன்னிலையினந்தம்.

நித்திரை தனிற்செத்த பொய்யான மெய்யுடலை
நிலையமென் றிடுவ தல்லால்
நிலையாத காயமென் றெண்ணவோர் கனவினு
நிசமாக யான றிகிலேன்
எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினு
மென்மன திணங்கு திலையே
ஏதென் றெடுத்துரைப் பேனெமக் கிறைவனே
யெங்கோ னெனும் பிரானே
மற்றவர்க ளெத்தனை யிருக்கினு மென்கொடிய
வல்வினை யகற்ற வசமோ
மலையிலக் கெனநம்பி னேனம்பி னேனென்று
வந்தெனுட் குடிகொள் வையோ
நற்றவமு முத்தியுஞ் சித்தம்வைத் தருள்செய்ய
நாட்செல்லு மோவ றிகிலேன்
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. (க)

காரணத்தினந்தம்.

கடலிற் கவிழ்ந்ததோர் கப்பலா லாத்துடன்
கடுகிவர வேய ழைத்தீர்
கம்பமுட னேடியே வந்ததோர் கப்பலைக்
கடிபூனை யாக்கி வைத்தீர்
குடிகொண்டு கர்ப்பவறை யுள்ளிருக் கையிலேயைக்
கொலைசெய்ய வந்த முனிடைக்
குதிகொண்டு வெளிசென்று விருதுண்டு கண்டுபின்
கூர்சாப்ப வறைபு குந்தீர்
பிடியிற் பிடித்துண்ட பிள்ளைசந் நியாசிகுடர்
பிறிவர வேய ழைத்தீர்

பிரியம்வைத் தெனையாள வென்னிடத் திந்தவிரு
பேரையுந் தூது விட்டேர்
நடனமிடு பாதார விந்தமென் சென்னியுற
நாட்செல்லு மோசொல் லுமே
நற்குணங் குடிகொண்ட பாத்துஷா வானகுரு
நாதன் முகியித் தீனே. (௰)

ஆநந்தமாகியபேரின்பவனுபோகநிலையாற்கூறிய இப்பத்துக்
கவியுங் குருபரனை யொருபரனைக் கொண்டா
டித் தோத்திரஞ் செய்தது
முற்றுப்பெற்றது.

முகியித்தீன் சதகம்.

ஏகவழிவாகிய வள்ளலிரசூலைத் தொடர்ந் தவரருட்பெறு
வான் பொருட்டாக முன்னிலைக் குருவாகிய முகி
யித்தீன் ஆண்டகையைத்தோத்திரஞ்செய்து
குறையிரந்துவந்து பாடியசதகம்.

குருவணக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உணர்ந்துதற் பரபா யுனாக்கசோ சரமா யுயிர்க்குயி ரான
சா கரபாய், இணங்குசிற் பரமா யணுக்கடா பரமா யேகபா கிய
பரா பரமாய், வணங்கிக பரபாய்க் கிளைத்தநா ரமுகம் மதுால
விளக்கொளி கொழிக்குங், குணங்குடி வாழு முகியித்தீ னெமென்
குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். (௧)

வணங்குவார்க் கிணங்கு பெரியபே ரின்ப வாரியிற் படிந்து வாய் மடுத்தே, உணர்ந்துணும் பொருட்டாய் வலியவந்தெனையா ண்டுவந்துளங் களித்தக மகிழ்ந்தே, அணைந்தணைந் தெடுக்குங் கருணைகொப் புளிக்கு மலகிலா வருளடை கிடைக்குங், குணங் குடி வாழு முகிபித்தீ னென் குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள் வாம். (உ)

அணைந்துயிர்க் குபிரா யலர்மட லவிழ்ந்த வகண்டி தாகார மா மலரின், மணங்கமழ் நயினர் முகம்மதுவென்னு மௌனதே சிகனுட னெனையுந், துணிந்துபா மாயைத் துணியெலாங் கிழித் துத் துறவறந் தாங்கியா ரக்குங், குணங்குடி வாழு முகிபித்தீ னென் குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம். (ந)

நான்முகம்.

மாயா வினோத மெல்லா மறைந்து
தூயாதி யுண்மைச் சுயப்பிர காசிக்கக்
காரணக் குருவின் கருணையந் தொடர்பால்
ஆரணக் குருவே யருள்கவென் றிரத்தல்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதிமுன் னிற்கவே யகதுகது வாகிதிய்
யத்தெனது முன்னிற் கவே
யத்துவித வஸ்துமுன் னிற்கவே யறிவகண்
டாகார முன்னிற் கவே
போதமுன் னிற்கவே போதமனு் காதபரி
பூரணம் முன்னிற் கவே
பொங்குசிவ ஞானமுன் னிற்கவே வானதி
பூதலய முன்னிற் கவே

நாதமுன் னிற்கவே நாதனொளி பெற்றநபி
நாயகம் முன்னிற் கவே
நானுமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னன்னமதந் தாளு தற்கே
மாதா வினுங்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௧)
நீக்கமற வெங்கெங்கு நின்றுநிறை கின்றபொரு
ணேரிலென் முன்னிற் கவே
நிர்விஷய சுத்தமா சற்றபர வெளியான
நிர்க்குணமென் முன்னிற் கவே
தாக்கிமா கோடிமறை வாக்கியம் பறையுமா
தத்வமென் முன்னிற் கவே
தத்துவா திகளற்ற முத்திக்கு வித்தான
சற்குருவென் முன்னிற் கவே
போக்குவர வற்றபரி பூரணா னந்தமெய்ப்
போதமென் முன்னிற் கவே
புன்மைகுடி டானவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பொய்மைதீர்த் தாளு தற்கே
வாக்குமா றுதநாக் குள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௨)
இகபர மிரண்டொன்று வகையுண்டு வெளிகண்ட
வீசனென் முன்னிற் கவே
ஏகமா கிடபரா பரமெனது முன்னிற்க
வெப்பொருளு முன்னிற் கவே

வகைதொகுத தோல்மிடு மறைகண்முர சறைகின்ற
வள்ளலென் முன்னிற் கவே
வானாதி பூசமுன் தானாகி நின்றபெரு
மானெனது முன்னிற் கவே
அகிமகிழ வந்தகுடி கொண்டகுரு நாதனடி
யாருமென் முன்னிற் கவே
அன்றுமின் றென்றுமடி யேனுமுமை நம்பினே
னண்டிவந் தாளு தற்கே
மகிழ்துன்னு புன்னகைப் புள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகி:பித் தீனே. (௩)
நோக்குநோக் கொண்ணாத நோக்குநோக் காகின்ற
நோக்கெனது முன்னிற் கவே
நோக்கிப் புராதனப் பொருளான நுண்ணறிவி
னுட்பமென் முன்னிற் கவே
நீக்கமற வங்கிங் கெனாதுவெங் கெங்குமொரு
நிறைவெனது முன்னிற் கவே
நேசித்த நெஞ்சமே குடிகொண்ட வான்கருணை
நேயமென் முன்னிற் கவே
போக்கொடு வரத்தொடு விகாரமது வாய்நின்ற
புநிதமென் முன்னிற் கவே
புல்லறிஞ ஞனவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
போதுமென வாளு தற்கே
வாக்குமன மொத்தமர புள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௪)

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

எற்றுத மாயைதனை யெற்றுபே ரெற்றுபே
  ரின்பமென் முன்னிற் கவே
ஏகமா யொருகால மழியாத வொளியான
  வெம்பிரான் முன்னிற் கவே
புத்திக்கு மெட்டாத வட்டாங்க யோகமறை
  பொழிவதென் முன்னிற் கவே
பூதமுத ஞதமுட னேதுமது வானவான்
  பொருளெனது முன்னிற் கவே
குற்றமின் னற்குணங் குடியா னெனுங்குணக்
  குன்றெனது முன்னிற் கவே
கொடுமைகுடி கொண்டவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  குறைவுதீர்த் தாளு தற்கே
வற்று வருட்செல்வ முள்ளகீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித் தினே. (ரு)
ஊறற்று நாமரு பத்துடன் பற்றற்
  றுயர்ந்ததென் முன்னிற் கவே
ஒன்றற் றிரண்டற்று வாக்கற்று மனமற்
  றுதித்ததென் முன்னிற் கவே
கூறுகுண மற்றுமொளி யுற்றும்வெளி தத்திக்
  குதித்ததென் முன்னிற் கவே
குறியற்று மறிவற்று நிறைவுகுறை வற்றுங்
  குலாவிடதென் முன்னிற் கவே
ஈறுமுத லற்றுமின் றற்றுநா ளோயுமற்
  றிருப்பதென் முன்னிற் கவே
ஏதுமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
  னின்பமுற் றுளு தற்கே

மாறிலா நற்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௬)
தேடியே வந்தரு டந்தடிமை கொண்டவென்
றேசிகன் முன்னிற் கவே
சிற்பர வெளிக்கொளி கொழிக்குமா கர்ப்பூர
தீபமென் முன்னிற் கவே
நாடரிய செஞ்சுடர் பரப்புகுரு நாதனெந்
நாளுமென் முன்னிற் கவே
நானு விதங்கொண்ட வாசா மகோசர
நந்தமென் முன்னிற் கவே
ஈடுசோ டற்றசிற் சத்தியா மெம்பிரா
னென்னெதிரின் முன்னிற் கவே
ஏற்கைமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
னிங்குவந் தாளுதற்கே
வாடாத சமநிலைய முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௭)
அருளகண் டாகார வானந்த பூர்த்தியெனு
மாதார முன்னிற் கவே
அதிசொற்ப்ர காசவரு டேசோம யந்தந்த
வாதிக்க முன்னிற் கவே
குருநாத னைகமெய்ப் பிரணவ சொரூபக்
கொழுந்தெனது முன்னிற் கவே
கூறரிய சாலம்ப ரகிதமா கியதிவ்ய
குணசாந்த முன்னிற் கவே

நிருவிகா ரத்துடன் றளதனென நின்றெளிர்
 நிராமயம் முன்னிற் கவே
நிலையமுன் னிற்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
 னேயம்வைத் தாளு தற்கே
மருமலர் மணக்கோல முள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளலிர சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. (அ)
பலவுமா யொன்றுமா யென்றுமாய் நின்றதற்
 பரமெனது முன்னிற் கவே
பரமான தெப்பொருளு மதுவாய் முளைத்துவிளை
 பயிரெனது முன்னிற் கவே
நிலைசரமொ டிகபரமு முயிரினுக் குயிராகி
 நின்றதென் முன்னிற் கவே
நேரிட்ட ஞானசூ ரியனு யுதித்தநன்
 னெறியெனது முன்னிற் கவே
அலையுலகு கானனின் னீரெனத் தோன்றுமெய்
 யறிவெனது முன்னிற் கவே
அய்யனே யஞ்சியடி யேனுமுமை நம்பினே
 னாதரித் தாளு தற்கே
மலையிலக் கானகுறி யுள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. (கூ)
உடல்பொருளொ டாவியுங் கைப்பற்றி யெனையாளு
 முத்தமன் முன்னிற் கவே
ஊனுதி யுயிராகி யூனுயிர்க் குயிரான
 வுண்மையென் முன்னிற் கவே

திடமாயை தொடரா தடர்ந்தேறு டுமெய்ஞ்ஞான
  தீரமென் முன்னிற் கவே
திவ்யகரு ணாகர முகம்மத ரெனுமருட்
  செல்வமென் முன்னிற் கவே
கொடியோடு கொழுகொம்ப தாகநீர் வந்துகுதி
  கொண்டெனது முன்னிற் கவே
கொத்தடிமை யானவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  கொண்டணைந் தாளு தற்கே
வடிவிலகு நடனவடி வுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௰)

ஆக பாடல் - ௨௪.

அம்பொரு டானே யெப்பொருட் குணமு
மொய்ப்பியு மொப்பா தாகிய வுண்மையைப்
பிரியா தெரிசிக்கப் பிரியமா யெனக்குங்
கருணைகூர்ந் தருள்கெனக் கணிந்துநின் றிரத்தல்.

நித்தமாய் நன்னிருவி கற்பனிட் டாபரர்க
  ணெற்றினே ரிட்ட பொருளே
நிச்சய வகோசரத் தாதார பேதநிலை
  நின்றுநிறை கின்ற பொருளே
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்துவிளை பொருளையருண்
  மொய்த்தசுட ருற்ற பொருளே
மும்மண்ட லங்களுங் கொண்டமூ லாதார
  மோனவடி வான பொருளே

புத்திக்கு மெட்டாது புத்திக்கு ணின்றிலகு
போக்குவர வற்ற பொருளே
போதவருள் புரியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
புனிதமுட னுளு தற்கே
மத்தமத யானைநிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௧)

பெந்தமொடு முத்தியு மகிழ்ச்சியு மிகழ்ச்சியும்
பின்னுமுன் னுங்கெட்டதைப்
பெரிதுசிறி தருவுருவொ டதுவிதென் பதுவும்
பிறப்பிறப் புங்கெட் டதை
நிந்தித்த லோடுவந் தித்தலும் பொய்மையொடு
நிசமென்ப துங்கெட்டதும்
நீநானெ னலுமொன் றிரண்டெனலு நீதமொட
நீதமென லுங்கெட்டதை
அந்திபகல் போக்குடன் வரவுமன வாக்கொடிங்
கங்கென்ப துங்கெட்டதை
அறியாம லறியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னறிவுதந் தாளு தற்கே
வந்தடிமை கொள்ளமன முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௨)

முத்தைநவ மணியையொளி பத்திபா யும்மணியை
மோனமணி ஞான மணியை

பொய்த்தகதிர் மாசிலா மணியைவா னுதியா
  மூவுலகு மான மணியைச்
சித்திமணி யைச்சித்தி தருமுத்தி மணியையென்
  சிந்தைகுடி கொண்ட மணியைத்
திவ்யகுரு மணியா லிழைத்தசிங் காசனச்
  சிகரத்தி னுச்சி மணியைப்
பத்தர்கட் கெய்துசூ டாமணியை நிறைபார்த்த
  பரமார்த்த மான மணியைப்
பணிபூண்டு பார்க்கவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  பணிபூட்டி யாளு தற்கே
வைத்தநீ பத்தினிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருபரு ணிறைகுணங் குடிவாழு பென்னிருசண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௫)

சாரா றெனப்பே ரருட்கடலி னீருண்டு
  கவிகின்ற கருணை முகிலைக்
ககனவட் டப்பெரு வெளிக்குமப் பானின்று
  காலூன்று கின்ற முகிலைத்
தாராத வருடந்த குருபௌன முகிலையென்
  றூபிற் சிறந்த முகிலைச்
சண்டபா ருதமென்ன வருள்பொழியு முகிலைச்
  சராசரங் கொண்ட முகிலைப்
பாராதி பஞ்சவன் னப்பகுதி யாகப்
  பரந்துவரு டித்த முகிலைப்
பரவிவரு டிக்கவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  பருவம்வந் தாளு தற்கே

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாடல்:

வாரா நெறிக்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௪)

சத்தியே கங்கறப் பெருகிவரு மானந்த
  சமரசப் பெருவா ரியைச்
சார்ந்தன்ப ரிதயங் களிக்கவே பொங்கிவரு
  சந்ததச் சுகவாரியைச்
சுற்றிக் கவிந்துகொண் டெங்குமொரு மிக்கவே
  சூழ்கருணை நிறைவா ரியைச்
சொற்பிரகா சந்தரு சுயஞ்சோதி யாய்நின்ற
  சோமசுந் தரவா ரியை
எத்தனை விதங்கொண்டு சொல்லினுஞ் சொல்லொணு
  வினியபூ ரணவா ரியை
ஏப்பமிட வூட்டவடி யேனும்மை நம்பினே
  னெட்டிவந் தாளு தற்கே
மத்திபத் தீபநடு வுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௫)

அன்புப் பெருக்கைகநல் லறிவுப் பெருக்கை மெய்ஞ்
  ஞானுயிர் தப்பெ ருக்கை
அணையற்ற பேராசை வெள்ளப் பெருக்கையறி
  வாகார வான்பெ ருக்கை
இன்பப் பெருக்கையருள் பொங்கும் பெருக்கைவெளி
  யெங்கெங்கு மொளிபெ ருக்கை

ஏகப் பெருக்கையனு போகப் பெருக்கைநல்
    லினியசெந் தேன்பெ ருக்கை
தென்புப் பெருக்கைவெகு டம்பப் பெருக்கைமா
    திவ்யமது ரப்பெ ருக்கை
சேரப் புகட்டவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    சித்தம்வைத் தாளு தற்கே
வன்புப் பெருக்குவடி வுள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. (சு)

கண்டபொரு ளத்தனையு மாகிநின் றவைகளுங்
    காணுத கார ணத்தைக்
கருதரிய சித்தாய்வி சித்திரமாய் நின்றிலங்
    காநின்ற காரணத்தை
அண்டகோ டிகளேயுந் தன்னுள்வைத் தணுவினுக்
    கணுவான கார ணத்தை
அறியாம லென்றெய்வ முன்றெய்வ மென்பார்க்கு
    மவ்வகைக் கார ணத்தை
யெண்டிசை விளக்கின்ற வித்தா யிருந்துமோ
    ரிடமற்ற கார ணத்தை
யெய்திக் களிக்கவடி யேனுமுமை நம்பினே
    னெதிர்காட்டி யாளு தற்கே
மண்டலமும் விண்டலமு முள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. (எ)

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

நிலைமுட னெங்கணுங் கோத்தநிலை குலையாது
நின்றதே சோம யத்தை
நெற்றிவிழி யூடுநிலை நின்றோ ருளந்தனி
னெளிந்ததே சோம யத்தை
தொலையா திலங்குதுரி யாதீத மானவத்
துவிததே சோம யத்தைத்
தொந்தங் கடிந்தவர்க ளுந்திக்குள் வண்டாய்த்
துவண்டதே சோம யத்தைச்
சலியாத வயிராக்ய தீரனை யனுப்பறச்
சார்ந்ததே சோம யத்தைச்
சரமுனெற் கருளவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சனுதிவந் தாளு தற்கே
மலிகருணை மிக்கவனு வள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (அ)
எல்லைநிலை சொல்லரிய வல்லமையொ டெங்கணு
மிருந்தனா னோத யத்தை
எப்பொருளு மெப்பொழுது மெவ்விடமு மவ்வடி
விலங்குனா னோத யத்தை
அல்லினும் பகலினு மன்பர்மன வில்லினி
லடைந்தனா னோத யத்தை
அழியாப் பதிக்குவந் தாள்குணங் குடியா
ரணைந்தனா னோத யத்தைத்
தொல்லையறு நல்லறிஞர் செல்லும்வழி சொல்லின்வெளி
தோற்றனா னோத யத்தைத்

தொழுதெழாப் பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றெண்டுகொண் டாளு தற்கே
வல்லபஞ் சொல்லவந் துள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௬)

தொலையாத வான்கருணை குடிகொண் டிருந்ததே
சோபயா நந்த குருவைச்
சொந்தமுட னென்றனையும் வந்தடிமை கொண்டே
சுகந்தந்த மௌன குருவை
நிலையாத மாயைநிலை குலையநிலை குலையாத
நெறிதந்த ஞான குருவை
நித்தியா நந்தசுக முற்றுமமு தென்ற
நிட்டைநே ரிட்ட குருவைச்
சலியா தணைத்தமுத் தந்தர வெனைப்பெற்ற
தந்தையாய் வந்த குருவைத்
தழுவவறி யாதவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றயைபுரிந் தாளு தற்கே
மலைகள்பொடி படநடையு முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே.

ஆ பாடல் - ௩௪.

பன்மையாய் விரிந்த பல்பொரு ளெலாமதன்
றன்மையா யிருந்த தகுதியை விளக்கு

அருளொளி விளக்கினை யருள்கவென் றுசான்
றெருளொளி பதமலர் சிந்தைசெய் திரத்தல்,

எங்குமருள் விரிவாகி யங்கிங் கெனுதாகி
யென்றன்பி ரானு மாகி
எண்ணரிய வண்டபகி ரண்டங்க ளாகிநின்
றிகபர மிரண்டு மாகிப்
பொங்கிவழி கொண்டுபல் கடமெலாம் பெருகுபரி
பூரணா னந்த மாகிப்
புனிதமெய்ஞ் ஞானவா னந்தமழை மாரியைப்
பொழிகருணை முகிலு மாகிக்
கங்குல்பக லில்விரவி மதியாகி யெங்குமொரு
களங்கற்ற கங்கை யாகிக்
கவியுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
கருணைவைத் தாளு தற்கே
மங்காத திங்களொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ளிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (க)

ஊனாகி யூனிலுயி ராகியெவ் வுலகுமா
யொன்றுயிரண்டு மாகி
உள்ளாகி வெளியாகி யொளியாகி யிருளாகி
யூருடன் பேரு மாகிக்
கானாகி மலையாகி வனகடலு மாகிமலை
கானக விலங்கு மாகிக்
கங்குல்பக லாகிமதி யாகிரவி யாகிவெளி
கண்டபொரு ளனைத்து மாகி

நானாகி நீயாகி யவனாகி யவளாகி
  நாதமொடு பூத மாகி
நாடுமொளி புரியவடி யேனுமுனை நம்பினே
  னன்மைசெய் தாளு தற்கே
வானோரு மடிபணித லுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (உ)

அந்தமுதன் முன்பின்னொடு பக்கநடு வாகிநின்
  றவைகளற் றதுவு மாகி
அருவாகி யுருவாகி யருவுருவ மற்றவறி
  வாகார மோன பாகி
தந்தைதா யாகியரு டந்தகுரு வாகியென்
  றன்னுயிர்க் குயிரு பாகித்
தாயிற் சிறந்தவந் நேயச் சிறப்பாய்ச்
  சதானந்த ஞான பாகிச்
சிந்தைசெய வந்ததிற மாகியெனை யாட்கொண்ட
  தேசிகன் றானு டாகித்
தெளிபுமொளி புரியவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
  சித்திதந் தாளு தற்கே
வந்திருந் தருளுதலை யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (ந)

பரனாகி யெப்பொருளு மாகியப் பார்தனிற்
  பஞ்சவன் னந்த னாகிப்

பற்பல விதங்கொண்ட விந்துநா தத்தட்
பதிந்துமுளை பருவ மாகி
வேரோடி யோகபூ மிக்குள் வளர்ந்தருள்
விளங்கொழுகு தருவு மாகி
விண்ணாகி மண்ணாகி யெண்ணாகி வெகுவாகி
விரிவாகி மறைவு மாகி
தூராதி தூரத்தி னுந்தூர மாகியதி
சூழ்ச்சிச் சமீப மாகித்
தோற்றமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றுரிதமுட னாளு தற்கே
வாராரு மருண்மாரி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருபரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தினே. (௪)

பார்த்ததிக் கெங்குமொரு வெளியாகி யென்பரா
பரப்பிரம வெளியு மாகிப்
பற்றுமன வெளியாகி மனவெளி கடந்துமுப்
பாழான வெளியு மாகிக்
கூர்த்தவறி வத்தனையு மேற்றபடி கொள்ளையே
கொண்டகடு வெளியு மாகிக்
கோடானு கோடிபல வண்டபகி ரண்டமுங்
கொண்டபெரு வெளியு மாகிச்
சேர்த்தநிலை குலையுண்டு போகாது நிலையுண்ட
சிற்சத்தி வெளியு மாகிச்
செறியுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றெளிவுதந் தாளு தற்கே

வார்த்தைதப் பாதநா வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (ரு)

நடையுடன் கிடையாகி நண்ணுமிரு வினையாகி
நடைபடிக டானு மாகி
நடுவே முளைத்தநீ நானெனலு மாகிவரு
நாட்டங்க டானு மாகி
தடையாகி வைத்ததடை யற்றவிடை யாகிநற்
றரணைக டானு மாகி
தலைமையொடு நிலைமையும் வலுமைகளு மாகியெச்
சங்கதைக டானு மாகி
இடையாகி நடுவாகி நன்மைதீ மையுமாகி
யேகமுத லேவையு மாகி
இலகுமொளி புரியவடி பேனுமுமை நம்பினே
னிதமுரைத் தாளு தற்கே
மடமடென வடிநடன முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (சா)

மாடையுமுத லாகியுயி ராகியற் புதமான
மன்னுயிர்க் குயிரு மாகி
வாருமிரு வினையாகி வினைதனக் கீடாகி
வாழ்பா முடம்பு மாகித்
தூயறிவு கலையாகி நிலையாகி நிலையாத
தொந்தங்க டாமு மாகித்

துறவாகி மூவாசை யுறவாகி மறைவாகி
சோதிப்பிர காச மாகி
ஆய்மறை முடிவாகி யடியாகி நடுவாகி
ஆச்சரிய கூத்து மாகி
ஆடுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னன்புகூர்ந் தாளு தற்கே
வாயூறு தேனின்மொழி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௭)
கண்ணான கண்ணேயெ னன்னமே யென்றமூவர்
கண்டகண் காட்சி யாகிக்
கதலைகுடி கொண்டுதட் டழியார்க ணன்மனத்
கண்ணாடி தானு மாகி
பண்ணான வஞ்சநெஞ் சத்தினர்க் கேற்றாது
மறைவுதரு புதைய லாகி
மதபேத போதிமதி கெட்டவர்க் கெட்டாத
வான்கருணை வெள்ள மாகி
எண்ணாத வெண்ணமெண் ணாரெடுத் துண்ணாபே
ரின்பப் பெருக்கு மாகி
எய்துமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
னின்புதந் தாளு தற்கே
வண்ணத் திருக்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருபரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௮)

வேதவே தாந்தமேல் வீடாகி நட்டநடு
  வீட்டின் விளக்கு மாகி
வித்தக னிருக்குநவ மணிமாட மாகியொளி
  விரிகதிர்ச் சுடரு மாகி
நாதகீ தம்பல முழக்கமிட் டோலமிடு
  நாதநா தாந்த மாகி
நற்குணங் குடியா னெனப்பே ரெனக்கருளு
  ஞானதிரு நாம மாகி
ஆதிமுத லந்தமுந் தானுகி விரிவா
  யுகண்டிதா கார மாகி
அவிருமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
  னறிவுதந் தாளு தற்கே
மாதூய பாதமல ருள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (க)

கங்குல்பக லற்றவரு டங்குமெங் கெங்குநிறை
  காரணக் கடவு ளாகி
கங்கறப் பொங்குகரு ணைக்கடலு மாகியென்
  கரதலா மலக மாகி
சிங்கத்தை யொத்துவிளை தன்னைச் செயங்கொண்ட
  தேசிகன் றூனு மாகித்
தேறுதீ ரக்குணங் குடிவாழ்க்கை யெற்குதவு
  திவ்யகுண மேரு வாகி
எங்கே யிருக்கினும் மங்குவந் துதவிதரு
  மெங்கண்மகு ழுதா மாகி

இயையுமொளி புரியவடி யேனுமுமை நம்பினே
　னெளிதில்வந் தாளு தற்கே
மங்கல சவுந்தரிய முள்ளநீர் பின்றொடர
　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　மணியே முகிபித் தீனே. (௰)

ஆகூ பாடல் - சச.

அருள்கூர்ந்த காட்சி யாகிய வுண்மையும்
பொருள்கூர்ந்து காண்போன் வேறெனப் பொருந்தா
தொன்று முறைமை யோதுக விவ்விடை
யின்றுக வருள்கவென் றிரங்கி யிரத்தல்.

பாரீரோ வென்னையென் னன்னையே யென்முகம்
　பார்த்தருள் பழுத்தி டீரோ
பாவிகன் னெஞ்சவஞ் சஞ்சிந்த வந்துமது
　பாதத் திழுத்தி டீரோ
வாரீரோ வென்னெதிரில் வந்தெனக் கொருமுத்தம்
　வாய்கொண் டளித்தி டீரோ
மகிழீரோ புகழீரோ கருணைகூர்ந் தெனையாள
　வாவென் றழைத்தி டீரோ
சேரீரோ வென்னையுஞ் சேர்ந்தோர்க்கு மமதருட்
　டேறற் றெளித்தி டீரோ
சிந்தைநொந் திடைப்புமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
　சித்தம்வைத் தாளு தற்கே
வாரோ மெனச்சொன்ன துள்ளநீர் பின்றொடர
　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　மணியே முகிபித் தீனே. (க)

எங்கட் குடிக்கரச ரேயுமது பாதமேற்
கெய்தாத தென்ன குறையோ
என்றெய்வ முன்றெய்வ மென்றகுறை யோவல்ல
திடிசாப மான குறையோ
பங்குகூ றிட்டகுறை யோபாவி வாழ்மனது
பக்தியில் லாத குறையோ
பகலையிரு ளென்றகுறை யோவிண் படர்ந்தரப்
படுநீல மான குறையோ
அங்குமிங் குங்கெட் டலைந்தகுறை யோதேடி
யலையா திருந்த குறையோ
அறியாம விடையுமுடி யேனுமுமை நம்பினே
னணைவுதந் தாளு கற்கே
வங்கபா யன்பாழி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (உ)

கல்லிலோ மண்ணிலோ விண்ணிலோ வடிபையிரு
கண்ணிலோ கண்ணீ ரிலோ
கரையிலோ கடலிலோ வுடலிலோ வுயிரிலோ
கதியான பூமி தனிலோ
அல்லிலோ பகலிலோ நல்லபத வில்லிலோ
அறிவிலோ வுருமீ திலோ
அறிவிலோ வறியொணு மறைபிலோ மறைகண்முத
லாகம புராணத் திலோ
செல்வமிகு துரைராச னேதேவ ரீர்க்குநிலை
திவ்விய குணங்கு டியிலோ

தெரியாம லிடைபுடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சேர்ந்தணைந் தாளு தற்கே
மல்லிகை மலர்க்கந்த முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௩)

ஓயாதோ வென்கவலை யுள்ளுருகி யானந்த
முள்ளுளே பாய்ந்தி டாதோ
ஒழியாதோ விழிமாயை யழியாதோ பாழாசை
யூழ்வினைக ளோய்ந்தி டாதோ
தீயாதோ வன்கருவி காயாதோ கரணங்க
டீவினைக ளோர்ந்தி டாதோ
தேறாதோ பாழ்மனஞ் சாராதோ பேரறிவு
திவ்யகுணம் வாய்ந்தி டாதோ
பேயாதோ வருண்மாரி வாயாதோ வான்கருணை
பேரின்ப நேர்ந்தி டாதோ
பெருகநின் றிடைபுபடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பிரியமுட னளு தற்கே
வாயிற் சிறந்தமொழி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௪)

நாடுமோ முத்திவழி கூடுமோ நெற்றிவிழி
நல்லறிவு பந்தா டுமோ
நற்குணங் குடிமீது விடுதர வென்றனைய
நாதனரு ளுந்தேடுமோ

ஆடுமோ வட்டமா சித்தியும் புத்தியு
    மந்தவழி யைச்சா டுமோ
ஆரபா ரத்தையும் போடுமோ சித்தமா
    நந்தநட னம்மா டுமோ
மாடகூடங்களெனு மனையாட்டி தருமாசை
    மாட்டெனென விட்டோ டுமோ
மனமுறிந் திடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    வந்தணைந் தாளு தற்கே
விட்டா மலர்க்குநிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வீருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. (௫)

ஆசாப சாசவலை யுள்ளகப் படுவனோ
    வல்லது வெளிப்ப டுவனோ
அகிலவாழ் வென்றிடு மளற்றில்வீழ்ந் திடுவனோ
    வப்புற நடந்தி டுவனோ
காசாசை கொண்டுகதி கெட்டுநின் றிடுவனோ
    கதியாசை கொண்டி டுவனோ
கரையற்ற கப்பலென் னக்கலங் கிடுவனோ
    கரையேறி நின்றி டுவனோ
ஈசனடி செல்லா திருந்துசென் றிடுவனோ
    வீசனடி சென்றி டுவனோ
ஏங்கிமிக விடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
    னேக்கமற வாழு தற்கே
மாசிலா மணிமாலை யுள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௬)

புதல்வரெனு முதலைகள் பிடித்துக் கடித்துப்
புசிக்கக் கொடுத்து ழல்வனே
பொல்லாத காமக் கடற்புலா லென்னுபோர்
பூவைனகப் பட்டு ழல்வனே
கதகதென் றெரியும் பணத்தீ மிதித்தெனது
கால்கொப்பு ளித்து ழல்வனே
கட்டுபட் டாடைக ளேனுநமன் கைவலைக்
கட்டுண்டு நின்று ழல்வனே
சதசதென் றழுகுதூர்க் கந்தசாக் கடையான
சமுசார மதிலு ழல்வனே
தத்தளித் திடையுமடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சற்றுவந் தாளு தற்கே
மதலைபோற் கொஞ்சுகுண முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௭)

வண்டாய்ப் பறந்தெழுந் திடுவனே சிற்றின்ப
வாரியில் விழுந்தி டுவனே
மண்ணென காமக் குரோதமுண் டிடுவனே
மாயைதனை வென்றி டுவனே
பெண்டாசை யென்றபேய் கொண்டுசெத் திடுவனே
பேரின்ப முற்றி டுவனே
பிறற் றுருத்தியிற் பிரியமுற் றிடுவனே
பிரியங்க ளற்றி டுவனே

நண்டளந் திடுநாழி யாவனே குறைவினிறை
  நானுழி தானு வனே
நாளெலா மிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
  னன்மைகூர்ந் தாளு தற்கே
மண்டுபே ரின்பவொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித் தீனே. (அ)

என்னக மிருக்கநா னென்வசப் படுவனே
  யென்னமோ சப்ப டுவனே
இரவுபக லற்றவனு பூதிதனி லுறைவனே
  விதமகித மதிலு றைவனே
தன்னைமதி யாதுமதி கேடுகெட் டிடுவனே
  தன்னையு மதித்தி டுவனே
தாராள மாகவரு ணேயமுண் டிடுவனே
  தட்டுமருள் கொண்டி டுவனே
என்னதான் செய்வதினி யென்றுமேங் கிடுவனே
  வேகாந்த மோங்கி டுவனே
இப்படிக் கிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
  னிஷ்டம்வைத் தாளு தற்கே
மன்னுதவ முத்தினிலே யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித் தீனே. (௯)

கோழுமன் னரசர்கைக் கோலாவ னேபாவி
  குருடர்கைக் கோலா வனே

கூளாயி ளாகயில் லல்லாகு வென்பனே
   குடிகெட்ட நிலையுண் பனே
வேலையது வாய்முக்ம் மதுறசூ லென்பனே
   வேலையிது தானென் பனே
வேதவே தாந்தமெய்ஞ் ஞானவீ டடைவனே
   வெறுவெளியி னின்றிடுவனே
ஆலா விருக்ஷமென மேலாவ னேவுதி
   ரதன்சருகு போலா வனே
ஆனலு மிடையுமடி யேனுமுமை நம்பினே
   னுதரித் தாளு தற்கே
யாளர்க்கு வாலய முள்ளாரீர் பின்றேடா
   வள்ளலிற சூல்வ ருசவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
   மணியே முகிபித் தீனே. (ய)

ஆ பாட்ல் - ருச.

ஒன்றுஞ் சமாதி யோகமீம் முறையா
மென்றருள் பிரானே யிவற்றியல் சொல்லா
மெவற்றுனு மசையா திசையப் படுத்தித்
தவத்தகை யருள்கெனச் சரண்புகுந் திரத்தல்.

பாயுமீ ராறுகலை பாயாது பக்குவம்
   பண்ணிவைப் பதுசமாதி
பழவினை யிறக்கவுஞ் சுழுமுனை திறக்கவும்
   பழகிவரு வதுசமாதி
ஓயாத கருவிகர ணதியோய்ந் தொழியவிழி
   யொளிகொழிப் பதுசமாதி

ஒன்றிரண் டென்றுமன் முற்றுமுள் ளுதலைவிட்
    டொன்றுபடு வதுச மாதி
ஈயெறும் பாதிக டமக்குடல் குழைந்துமு
    னின்புருகு வதுச மாதி
என்றருள் பிரானையடி யேனுமும்மை நம்பினே
    னிதுவேளை யாளு தற்கே
வாயுவினு மதிவேக முள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. (௧)

நாவினுனி தனைமடித் தந்நாள மோட்டிநிலை
    நாட்டிவைப் பதுச மாதி
நாலிரண் டெட்டுமெட் டெட்டாகி யழியமுன்
    னுலர்க்கு வதுச மாதி
ஓவியம் போலிருந் துள்ளுருகு நல்லமிர்த
    மொழுகவுண் பதுச மாதி
உச்சிவெளி சென்றுமொளி கண்டுமிரு விழியையு
    முட்குவிப் பதுச மாதி
ஏவலொடு விலக்கெல்லு மிருவினையு மற்றசை
    விலாதிருப் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானையடி யேனுமும்மை நம்பினே
    னிதுவேளை யாளு தற்கே
மாவேக மனவேக முள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. (௨)

இதயங் களித்துவரு வதையுங் கொளுத்திவெளி
யேறிவிடு வதுச மாதி
எட்டியெட் டாப்பொருளை யெட்டிப் பிடிக்கவடி
யெட்டிவைப் பதுச மாதி
பதியின்தி பதியைவைத் ததிகதுதி யோதிப்
பதம்பணிகு வதுச மாதி
பரிபூர ணந்தனில் வருகார ணந்தனைப்
பார்த்துமகிழ் வதுச மாதி
எதுவந்து நேரினும் மாறினு மிரண்டுமொன்
றென்றிருப் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானெயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மதயானை போற்றீர முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௫)

வேரற்ற சுத்தபரி பூரணப் பேரின்ப
வீடுபுகு வதுச மாதி
விரிகருணை தந்தகுரு நாதனடி யார்களென
வேடமணி வதுச மாதி
போராடு மையற் குதக்கைக் கடந்தப்
புறத்தினிற் பதுச மாதி
புகன்மறைப் பொருளைமற வாக்கட னமக்கென்று
புந்திமகிழ் வதுச மாதி
ஈராறு கால்களையு மெட்டுக் கயிற்றா
லிறுக்கியறி வதுச மாதி

என்றருள் பிரானெயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மார்பணியு முத்தார முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௪)

சாதிபே தத்தையும் மாதர்போ கத்தையுந்
தள்ளிநிற் பதுச மாதி
சந்ததமு மொளிருமருண் ஞானவரு டேசிகன்
றன்னையறி வதுச மாதி
தீதிலருள் கொண்டதே சோமயத் தண்டமனஞ்
சேர்ந்திருப் பதுச மாதி
செத்தசவ மதுபோ லிருந்துசெப தபமுஞ்
செயத்தனிப் பதுச மாதி
ஏதுமது வானகுரு நாதனிரு பாதமதி
லிச்சைவைப் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானெயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
பாதவர்க ளுக்குதவி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௫)

நிதியாசை யற்றுதுற வதியாசை யுற்றுநன்
னிட்டைபுரி வதுச மாதி
நிலையாது காயமென் றெண்ணமொன் றென்றென்று
நிச்சயிப் பதுச மாதி

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

வதியுஞ்சவ் வாதுசர் தனமுமென் றென்றுமனம்
வைத்துநிகழ் வதுச மாதி
வாராது வாராது வருவனவும் வருமென்று
வாட்டமொழி வதுச மாதி
இதமகித மற்றமதி பெற்றிதய முத்திநிலை
யேற்றுநிற் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானெனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மதுரவின் பப்பெருக் குள்ளநீர் யின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழ் பென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௯)

எல்லையு மறந்துபல தொல்லையு மிறந்ததொ
ரிடத்திருப் பதுச மாதி
எனதியா னென்பதை யிடம்பொருளோ டேவன்முத
லீட்டழிப் பதுச மாதி
அல்லுபக லாகவெல் லும்மளவு நல்லறிஞ
ரடிபணிகு வதுச மாதி
ஆகமத் தின்படிச் சாதிக்க முதலெல்லையு
மற்றிருப் பதுச மாதி
இல்லாளு டமந்தருஞ் சுற்றமுஞ் சுற்றமா
யில்லையென் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானெனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மல்லாடி னும்பொறுமை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளரு... ...னங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (ஈ)

சலனசஞ் சலமது தொலைத்தருள் மலைப்புடையில்
சார்ந்திருப் பதுச மாதி
சர்வபரி பூரண வகண்டிதா காரமே
சாட்சியென் பதுச மாதி
நிலையம்விட் டலையாது நீவாத தீபமென
நிலையினிற் பதுச மாதி
நெற்றிவிழி ரண்டையு மொத்துநடு கொண்டொளியி
னேரில்வைப் பதுச மாதி
இலகுஞ் சதாகால நிட்டையல் குந்தறவி
லெய்திநிற் பதுச மாதி
என்றருள்பி ரானெடிடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
மலைபோற் பெரும்பெருமை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருக்கவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே.

ஆரிருந் தென்னவார் போமெய்ன் னென்றுமன
மற்றிருப் பதுச மாதி
ஆராலு மறியாத சூதான வெளிசென்
றடைந்துபோ வதுச மாதி
வீரசூ ரங்கள்முத ல்திகப்பிர சங்கமு
மெலியமெலி வதுச மாதி
வேதவே தாந்தமும் விட்டுநா தாந்தநடு
வீடுசெல் வதுச மாதி

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஏருறு மயிர்ப்பால மேறுமன மேயேறு
மேறுமென் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானெயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
வாரிபோல் வான்கருணை யுள்ளீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (கூ)

ஆழியென வருள்பொங்கு மாசையுற் றழுதழு
தகங்களிப் பதுச மாதி
அதிசுகம் பெருவாரி யமிர்தமுண் டுண்டுதகை
யாறிநிற் பதுச மாதி
பாழிநிலை யற்றுமுப் பாழிநிலை பெற்றுப்
பதைப்பொழிப் பதுச மாதி
பலகோடி யண்டபகி ரண்டமுந் தன்னுளே
பார்த்திருப் பதுச மாதி
எழுபுவ னத்தையுஞ் சுற்றியுஞ் சுற்று
திருப்பிருப் பதுச மாதி
என்றருள் பிரானெயடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே
வாழிமகு மூதினரு ளுள்ளீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (மி)

அஉ பாடல் - கூச.

காந்தமு மயமுங் கலந்தெனக் கலந்து
யாய்ந்த வுளத்தை யாயா தாகப்
போந்திடை முளைக்கும் புதுமைக ளெல்லாந்
தேய்ந்தற வருள்கெனச் சிந்தித் திரத்தல்.

குவலயக் கவலைதரு மிடுமடையர் கைகளைக்
கோத்துத் திரிந்த வம்பன்
கோட்டியுங் கேட்டையுஞ் சேட்டையுங் கூட்டியொரு
கோட்டையாய்க் கட்டு வம்பன்
தவிராத காயகற் பங்கொள்கி றேனினிச்
சாவனோ வென்ற வம்பன்
சந்யாச மென்றபொய் வேடந் தரித்தவர்க
டம்மைநிகர் சொன்ன வம்பன்
செபமாலை கைக்கொண்டு வாய்முணு முணுத்தமுப
தேசிநா னென்ற வம்பன்
தீதெலாந் தீரவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றீரவந் தாளு தற்கே
மௌனமெனு மோனவடி வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற றூல்ல ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே.

நெறியற்ற வம்பனல் லறிவற்ற வம்பனெதிர்
நிகரற்ற கொடிய வம்பன்
நிறையற்ற வம்பன்வரன் முறையற்ற வம்பன்வன்
னெஞ்சனஞ் சாத வம்பன்
குறியற்ற வம்பனொரு சரியற்ற வம்பன்
குணக்கேட னான வம்பன்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கொடியரிற் சகசண்டி யானவம் பன்கெட்ட
　கொலைபாவி யான வம்பன்
உறவற்ற வம்பன்மிகு வெறிபெற்ற வம்பனே
　ரூர்க்குமா காத வம்பன்
உமதுபத மறியவடி யேனுமுமை நம்பினே
　னுளமகிழ்ந் தாளு தற்கே
மறுகவலை யுறினுமுற வுள்ளநீர் பின்றொடர
　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　மணியே முகியித் தீனே. (உ)

கல்லாத வம்பனறி வில்லாத வம்பனொரு
　காசும் பெறாத வம்பன்
கடுவாயி னுங்கொடிய வம்பன் வெருட்டிக்
　கடிக்குநா யான வம்பன்
பொல்லாத வம்பனுற வில்லாத வம்பன்
　பொறுமையே கொண்ட வம்பன்
புன்மைகுடி கொண்டகெச போக்கிறிகள் சறுதாறு
　போலுமுன் னேறு வம்பன்
மல்லாடு வம்பனதை பல்லாடு வம்பனிடு
　மடையர்நடை யுடைய வம்பன்
வம்பெலா மகலவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
　மரபுதந் தாளு தற்கே
வல்லாண்மை யில்லாமை யுள்ளநீர் பின்றொடர
　வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
　மணியே முகியித் தீனே. (௩

அ[illegible]டம்பர சங்கமே குடிகொண்ட வம்பனன்
  பணுவுமில் லாத வம்பன்
அச்சமில் லாதவம் பன்றிட்டு நிட்டூர
  வனியாய கார வம்பன்
கெதிகெட் டுருட்டுவம் பன்றிருட் டெருமைக்
  கிடாவினு முரட்டு வம்பன்
கொண்டர்க்கு வண்டர்க்கு மிண்டவம் பன்சண்டை
  கெக்கரிக் கொட்டு வம்பன்
விதிகெட்ட வம்பனிலை பதிவிட் டலைந்ததலை
  விரிகோல பான வம்பன்
விடமேலா மொழியவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  விரைவில்வந் தாளுதற்கே
வாதலால் விடாமலெனை யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (ச)

சதியா யிரஞ்செய்த வம்பநல் லிதமகித
  சகசமறி யாத வம்பன்
றந்தைதாய் தன்மனதை நோவித்த வம்பன்
  றராதரங் கெட்ட வம்பன்
பதினுபி ரந்தரஞ் சொல்லினுஞ் செவியுட்
  படாதபிடி வாத வம்பன்
பாரவான் மூதலான பேருமென் பேரையும்
  பகரப் பயந்த வம்பன்
நிதிதேடு சிவச் சவங்கள்பட் சங்களே
  நேசித்த தோஷி வம்பன்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

நெரடெலாம் வளருமடி யேனுமுமை நம்பினே
    னேயம்வைத் தாளு தற்கே
மதிதனிலு மதிகவொளி யுள்ளநீர் பின்றொடா
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகியித் தீனே. (௫)

எண்சா ணுடம்பொரு போதுமழி யாதென்ற
    வெண்ணமொழி யாத வப்பன்
ஏதுவந் தாலுமோ ரணுவிற்கு நிகரென்
    றிடும்பைகள் பேசு வப்பன்
கண்சாடை கண்டுவில காதவம் பன்காசு
    காசுகா சென்ற வப்பன்
கல்லுமொரு போதேனு முருகுமுரு காக்கருங்
    கன்னெஞ்ச னான வப்பன்
பெண்சாதி பெண்சாதி பெண்சாதி யென்ற
    பிதற்றுபேய் கொண்ட வப்பன்
பேயாட் டொழிக்கவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
    பிரியமுட னாளு தற்கே
வண்சீரு மெண்சீரு முள்ளநீர் பின்றொடர
    வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
    மணியே முகிபித் தீனே. (௬)

அஞ்சாத வத்தொழி றனைப்புரியும் வப்பன்பா
    வதிகாரி யான வப்பன்
ஆதரிக் காநின்ற பேர்களைத் தானே
    யடுத்துக் கெடுத்த வப்பன்

பஞ்சமா பாதகம் முதலான தீதகம்
பயமறச் செய்த வம்பன்
பட்சம்வைத் தோர்தமக் கிச்சைமிக வோதிப்
பணம்பறிக் கின்ற வம்பன்
நஞ்செலா மொன்றாய்த் திரண்டுரு வெடுத்தகெடு
நாசச் சரீர வம்பன்
நாயினுங் கொடியவடி யேனுமுனை நம்பினே
னுட்டம்வைத் தாளு தற்கே
வஞ்சனம னுக்குநஞ் சுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே.

தையலர்க ளாசையெனு மையலில் விடாய்கொண்
தாகித் தலைந்த வம்பன்
சாகா வரம்பெற்ற தேகத்த னெனென்று
தலைகெட்டு நின்ற வம்பன்
மெய்யாக வையகத் தாரெனக் கீடென்று
வீண்மதம் பேசும் வம்பன்
வெறிகொண்ட நாய்போலும் வள்ளுவள் ளென்றி
மேலும்விழு கின்ற வம்பன்
செய்யாத செய்கையே செய்தவம் பன்பொய்த்த
சிற்றின்ப முற்ற வம்பன்
தீயும் பயந்தவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
சித்தம்வைத் தாளு தற்கே
வையமுழு துக்குமனை வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௮)

கேடெலாங் கூடித் திரண்டுருக் கொண்டுகுடி
கேடுட லெடுத்த வம்பன்
கேட்டபேர் கண்டபேர் சாதுகண் ணேவெடுக்
கின்றவடி யுண்ட வம்பன்
நாடெலா மிவனையு நாடலா மோவென்று
நகையர்ட லுண்ட வம்பன்
நாடோறு மாடுபோ லோடோடி யேதின்று
நாவுருசி கண்ட வம்பன்
மேடுமுட் டத்துருத் திக்குட் பருக்கைமிக
வெட்டியே விசு வம்பன்
மெத்தவம் புற்றவடி யேனும்மை நம்பினேன்
மேன்மைதந் தாளு தற்கே
மாடம்ப ஜம்பநடை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௯)

தாபாதி முதலன்னை சுற்றங்க டம்மையுஞ்
சாரா வடித்த வம்பன்
தானதரு மங்களுக் கீனதரு மங்களே
சாட்டிக் கெடுத்த வம்பன்
பேயாய்ப் பிடித்துவெறி நாயாய்க் கடித்துப்
பிடாரிபோ லலையும் வம்பன்
பீருநா னென்னுமுப தேசங்கள் கூறிவிலை
பேசித் திரிந்த வம்பன்

தூயமகு மூதுநபி பாதமல ரைச்சென்னி
சூட்டறிவின் மோட்டு வம்பன்
துறவெய்த லெய்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சொன்னபடி யாளு தற்கே
பாயோக சித்திநெறி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே,

ஆ பாடல் - ௭௪,

பொருளிற்கு வேறுப் போந்தநா னென்னு
மருளேவு யத்தை மறக்கும் பவத்
தியங்கா முலவா தெங்குநில் லாது
வழங்கா தகற்றுக வள்ளலென் றிரத்தல்.

வேதாந்த சாரமே சாரமென் றறியாது
வீணு டொழித்த பாவி
மேன்மேலு மெய்ஞ்ஞான வின்பமனு காதபாழ்
மெய்மைமெய் யென்ற பாவி
சோதிப்பிர காசச் சுயஞ்சோதி யணுகத்
தொழுந்துறைக ளற்ற பாவி
சுகநிட்டை பாராத விழியெனு முகத்திலிரு
தொல்லையொ டிருந்த பாவி
கோதிலும தடிபணிகி லாதசிர சென்றகற்
குன்றைச் சுமந்த பாவி
கொடியபா பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
குடிபிருந் தாளு தற்கே

மாதவ வபேதகிலே யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருக்வே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௧)

மட்டிகளி னுங்கெட்ட சுட்டிவால் வெட்டிபேய்
மட்டைரட் டித்த பாவி
வஞ்சநம னுக்குவா ரிக்கொடுத் திடவுடலை
வளமாய் வளர்த்த பாவி
சட்டிவைத் துச்சட்டி வாங்கும் பெருந்தொப்பை
சற்றும்வடி யாத பாவி
சண்டாள ருக்குமா சண்டாள ருக்குமா
சண்டாள னான பாவி
பொட்டையிபு லீசுகைக் குட்பட்ட பாவியொரு
போக்குநீக் கற்ற பாவி
போதாத பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பொய்மைதீர்த் தாளு தற்கே
வட்டமதி வெட்குமுக முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௨)

நாசச் சரீரத்தை நானா னெனக்குளறு
நாசம் பிடித்த பாவி
நானா விதங்கட்கு மேலான பாவியா
ணற்றவழு மற்ற பாவி
கூசாத பாவிவாய்ப் பேசாத பாவிமா
கோபம் படைத்த பாவி

கொலைபாவி கொலைபாவி கொலைபாவி கோடானு
கோடிகொலை செய்த பாவி
வேசியர்க ளாசைவினை யகலாத பாவிதீ
வினையுமக லாத பாவி
வீணன பாவியடி யேனுமுனை நம்பினேன்
மெய்ம்மைதந் தாளு தற்கே
வாசாம கோசரத் துள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (ங)

பிரியாத பேரின்ப வனுபூதி யாசைப்
பிறப்புமறி யாத பாவி
பிரபஞ்ச வுறவைநெஞ் சம்மஞ்சி னோர்கடம்
பின்சென்றி டாத பாவி
அருமையா யறிகுறிக ளத்தனையு மெத்திநல்
லறிகுறிக ளற்ற பாவி
அந்தகா ரத்தையே புந்தியுட் கொண்டுவெறு
மஞ்ஞானி யான பாவி
நரசென்ம மாகியு நரர்க்குணங் கனவிலு
நாடியறி யாத பாவி
நலமற்ற பாவியடி யேனுமுனை நம்பினே
னன்புதந் தாளு தற்கே
வருகவலை யேகவழி யுள்ளநீர் பின்றொடா
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (ச)

தேகாதி யகிலப்பிர பஞ்சமது பொய்யென்று
   தேர்ந்தறிவி லாத பாவி
தீபாவி தீபாவி தீபாவி தீபாவி
   திவ்வியகுண மற்ற பாவி
மாகவலை குடிகொண்ட பாவிவம் பாகவே
   வாதாடு கின்ற பாவி
மாயப் பசாசுகொண் டலைபாவி வீணை
   வாழ்நா ளழித்த பாவி
ஆகாத பாவியா னுகாத பாவியா
   னூர்க்குமா காத பாவி
அளவற்ற பாவியடி யேனுமுனை நம்பினே
   னுண்டவணைத் தாளு தற்கே
வாகுவழி யேகவொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
   வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
   மணியே முகியித் தீனே. (ரு)

மெய்யான பொய்யுடலை மெய்யென்று மெய்யான
   மெய்யறிவு கெட்ட பாவி
மெய்யான மெய்யேது மறியாத பொய்யான
   மெய்யைப் படைத்த பாவி
பொய்யான தையலார் மையலோ வணைக்கசுக
   போகபோ கித்த பாவி
பொய்யான புலையான கொலையான மலையான
   பொய்த்தமொழி கற்ற பாவி
வையாத வையாசை யானதீ யானமா
   மாயைகுடி கொண்ட பாவி.

ம்பாகொடும் பாவியடி யேனுமுமை நப்பினேன்
வந்திருந் தாளு தற்கே
வைட்விழி எமபவெளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளரு'மரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௫)

பசுபாச வாசவினை யென்றவெறி கொண்டலை
பசாசாடு கின்ற பாவி
பால்பழங் கற்கண்டு சர்க்கரைகண் மொக்கியும்
பட்டமர மான பாவி
விசனமொடு தூக்கமே குடிகொண்ட பாவிபொய்
வேடந் தரித்த பாவி
வித்தகன் றிருவடி தனைத்தொழுது தொழுதழுது
மெய்பரு ளுருத பாவி
நிசமாக வசைபேசு வார்கள்வாய் தன்னிலே
நிதமா யிருந்த பாவி
நிலையற்ற பாவியடி யேனுமுமை நம்பினே
னேயம்வைத் தாளு தற்கே
வசியமன வாசிவச முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௭)

இதமகித மென்றவினை யுங்கொண் டலைந்துசிற்
றின்பவேம் புண்ட பாவி
ஈஞ்சா ணுடம்புவெறு நஞ்சான பாவியே
ரின்பமணை யாத பாவி

பதமற்ற பாவியக் கிறுதறு தலைமட்டை
பரதேசி யான பாவி
பாவிப் பிணங்களைப் பாடித் துதித்துங்
பணம்பறிக் கின்ற பாவி
சதிகெடும் பாழாக்கு மதிகெடும் பாவிபொய்ச்
சத்தியஞ் செய்த பாவி
சர்ப்பநிகர் பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சாரிவந் தாளு தற்கே
மதினமுத லும்வாச முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (அ)

கைக்குள்வெண் ணெயைவைத்து நெய்க்கழுத பாவிகலை
கற்றுமறி வற்ற பாவி
கற்பக விருக்ஷத்தி னடியிலே காஞ்சிரங்
காய்தேடி நின்ற பாவி
கொக்குப் பிடிக்கநாய்க் குத்தெரியு மோவென்ற
கொள்கைகுடி கொண்ட பாவி
குருடர்களி யானையைக் கண்டகதை போலசற்
குருவையறி யாத பாவி
சர்க்கரை கரும்புகற் கண்டமு திருக்கக்
கசங்குடிக் கின்ற பாவி
தலைகெட்ட பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றனயனயவைத் தாளு தற்கே
மக்கநக ருக்குமண முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௬)

குரசிக் குலக்கொழுந் தானமகு மூதுநபி
கொள்கையறி யாத பாவி
கொறடா தனைக்கொண்டு மாட்டினு மறிஞர்பின்
கூடிநட வாத பாவி
அரிசியில்லை யுலையறியு மோவென்ற கதைபோல
வகலிற் படைத்த பாவி
ஆருக்கு வைத்தகூ ழாயினுஞ் சரிகாணி
லள்ளியடை கின்ற பாவி
விரிதருஞ் தொப்பையை விருப்பொடு வளர்க்கமேன்
மேலுமலை கின்ற பாவி
விதியற்ற பாவியடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வேளையீ தாரு தற்கே
வரிசைநபி வரிசைமிக வள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௭)

ஆ பாடல் - ௮௪.

இதற்குமுன் சொன்ன விடையூ றிரண்டினுற்
பதைப்பற் றிராத பாவியுள் ளத்தினுக்
கென்செய்வ னெனென் றிடைந்திடந் தழுவதை
யின்செய்கை யாலொழித் திடுகவென் றிரத்தல்.

கன்மாயை வினையென்ற சனியன் பிடித்துக்
கலங்கித் தவித்த முவனே

காலூன்றி மழைபொழிய வங்கருணை முகிலினங்
கவியவில்லை யென்றழுவனே
அனியாய மனியாய மனியாய மென்கொடுமை
யனியாய மென்றழுவனே
ஆனாலு மென்போலு மொருபாவி யகிலமதி
லாருளா ரென்றழுவனே
இனியாள்வ ரெவரைய னேயைய னேயென்ன
வேங்கித் துடித்தழுவனே
இங்கென்ன செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிஷ்டம்வைத் தாளு தற்கே
மனமாயை யற்றமன முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (க)

தந்தைதாய் முதலான பந்தங்க ளென்றனைச்
சதிசெய்த தற்கழுவனே
சாதிவரை தள்ளியே சஞ்சரிக் காமெய்த்
தவக்குறை தனக்கழுவனே
புந்திமகி ழுண்டுண் டுடுத்துசிற் றின்பவனு
போகந் தனக்கழுவனே
புனிதஞா னைதப் பெருவெள்ள மென்றுதான்
பொங்குமோ வென்றழுவனே
எந்தவித மாயினு மிணங்கவில்லை யென்மன
மிணங்கவில்லை யென்றழுவனே
என்செய்வ னேழையடி யேனுமுமை நம்பினே
னிதுவேளை யாளு தற்கே

வந்துகுதி கொள்ளுநடை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே ழுகிபித் தீனே. (௨)

மாயாத வோயாவி காரத்தினா லெனது
மனதுநொந் தேய ழுவனே
வஞ்சப்பிர பஞ்சத்தை நெஞ்சத் திருத்தியே
மதிகெட்டு நின்ற ழுவனே
தீயனிவ னென்றேசு கின்றவர் நகைக்கின்ற
தீவினை தனக்க ழுவனே
சீநாயெ வோடென் றடித்துத் துரத்துஞ்
சிரிப்பினைப் பட்ட ழுவனே
நாயினுங் கடைகெட்ட நாயினுங் கடைகெட்ட
நாய்போ லலைந்த ழுவனே
நானென்ன செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
னன்மைகூர்ந் தாளு தற்கே
வாயாத மாயைசா வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே ழுகிபித் தீனே. (௩)

பாசக் கயிற்றுவலை வீசிப் பிடிக்கின்ற
பாவையர்க் கேய ழுவனே
பத்தியொடு தந்தைதாய் தந்துமோ சஞ்செய்த
பல்வினை தனக்க ழுவனே
ஆசைப் பெருக்கைப் பெருக்கப் பெருக்கழும்
பாளருக் கேய ழுவனே

அம்மம்ம வென்சொல்லு கேனகில வாழ்வென்னு
மக்கினிகள் சுட்ட ழுவனே
பீசேரு பீநற் றருத்திசத மென்றதைப்
பேணுதற் கேய ழுவனே
பேயனென் செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினேன்
பிழைபொறுத் தாளு தற்கே
டாசிலுப தேசநிலை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (ச)

ஏமனைப் பழித்தமட வாரல்கு லென்றபா
ழிடிகிணறு வீழ்ந்த ழுவனே
இருகொங்கை யென்றதேள் கோட்டிமண் டைக்சேறி
யெரிவதே யென்ற ழுவனே
நிமையா விழிக்கணை தொடுத்துத் துளைக்கவென்
னெஞ்சந் துடித்த ழுவனே
நெகிழுங் குழன்மயிர்க் கண்ணியிற் சிக்கியதை
நீக்கமுடி யாத ழுவனே
தமியனு னென்செய்வ னென்செய்வ னென்றுபிர
லாபித்து நின்ற ழுவனே
தந்தையே சொந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
மமதையில் லாச்சுகுண முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (ரு)

ஆநந்த மானபர மானந்த மாகா
  தவத்தையை நினைந்த ழுவனே
அகிலமுத லானபா ழாசைமா ளாதவநி
  யாயந் தனக்க ழுவனே
ஈனப் பெருங்காய மென்னதென் பதிலறு
  வேக்கந் தனக்க ழுவனே
எனதாவி யுட்பொருளை வந்துகைக் கொள்வதினி
  யென்றெண்ணி நின்ற ழுவனே
கானலை நிகர்த்தபெய் மெய்யென்ற பொய்தனைக்
  கருதுவெறி கொண்ட ழுவனே
கன்மியென் செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  கரையேற்றி யாளு தற்கே
வானுதி பூதமதி னுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளிலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௬)

கட்டிப் பிடிக்கினுங் கைக்கடங் காமனங்
  கவிவதிலை யென்ற ழுவனே
கருவிகர ணம்பாய்கு வதுகண்டு கண்கலக்
  கங்கொண்டு நின்ற ழுவனே
வெட்டவெளி தன்னிலே விட்டகங் காரமெனை
  மேலிட்ட தற்க ழுவனே
மெய்யாக நானெனலு நானு னெனக்குளறும்
  வெட்கந் தனக்க ழுவனே
எட்டிரண் டறியாத மூடனே யிருவினைக்
  கீடாகி நின்ற ழுவனே

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

என்னதான் செய்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிஷ்டம்வைத் தாளு தற்கே
மட்டுணு நிஷ்டைநடு வுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (எ)

நீராழ மாகவென் னெஞ்சுருகி நன்னிலையி
னிற்கவிலை யென்ற ழுவனே
நிஷ்டைக்கு மெட்டாத பேரொளி தியானித்தி
னேர்படவி லென்ற ழுவனே
காராநந் தங்கள்போ லருள்கவிந் திடவின்று
காண்கிலே னென்ற ழுவனே
கடவுளைத் தேடியிரு கண்ணீர் ததும்பிக்
கரஞ்சென்னி வைத்த ழுவனே
மாரிபோற் பேரின்ப மழைபொழிய விலையென்று
வாய்விட் டிரைந்த ழுவனே
மனநைந் திடைந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
வாழ்வுதந் தாளு தற்கே
வாராதி ராதவர முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (அ)

கட்டழகி தன்னையென் கண்ணிலுங் காண்கிலேன்
காண்கிலே னென்ற ழுவனே
கண்மாரி விண்மாரி போற்பொழிய வழுவனே
கைதலையில் வைத்த ழுவனே

கொட்டாவி விட்டுவிட் டேங்கியேங் கிக்கொண்டு
குந்தியுட் காந்த முவனே
குட்டிச் சுவர்க்களிற் போபிருந் தையையோ
கோவென் றிரைந்த முவனே
எட்டாத கொம்பினி லிருக்கின்ற தேனே
யிறங்கிடா தென்ற முவனே
ஏதென்று சொல்வனடி யேனுமுமை நம்பினே
னிச்சையுட னுரு தற்கெ
வட்டமிடு முகில்கவிகை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (சு)

என்னசெய் யப்போகி றேனென்று பாவிதா
னிரவுபக லாய முவனே
ஏமசாமம்மென் றிலாதுதேம் பித்தேம்பி
யெறிமுச் செறிந்த முவனே
கன்னல்மு தேசினி கற்கண்டு சர்க்கரைக்
கட்டியே யென்ற முவனே
கண்ணுட்டி யானவென் கண்மணியை யென்றுதான்
காண்பனோ வென்ற முவனே
நன்னேய ராயமகு முதுபத நம்பியு
நாளுமிக நொந்த முவனே
நைந்தழுது நொந்தவடி யேனுமுமை நம்பினே
னண்புகொண் டாளு தற்கே
மன்னுமதி தனினுமொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே

வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௰)

ஆ பாடல் - கூச.

இறந்தொழி தற்கே யியங்கிய தன்மையின்
மறைந்தொழி யாது மாறு யிருப்ப
தொன்றுவ தென்றோ வொன்ற றேன்றும
னின்றிடேற் கருள்கென நின்றழு திரத்தல்.

ஞானகுரு நாதனற் பதகிதந் தொழுதழுது
நாடுவது மெக்கா லமோ
நான்மறை தனக்குமெட் டாதநா லாம்படியி
னேற லெக்கா லமோ
ஊனே டிருந்தவுற வற்றுமுற வுற்றுவீ
டும்புகுவ தெக்கா லமோ
ஒப்புவமை செப்பரிய கர்ப்பூர தீபமென
வொன்றுவ தெக்கா லமோ
தானே யெனைப்பெற்ற மானே வருந்தியரு
டருவதினி யெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுனை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வானமெல் லாமகிமை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (க)

வேடிக்கை யும்பகட் டும்பிலுக் குஞ்சொகுசும்
விட்டொழிவ தெக்கா லமோ

விண்ணிரக் கங்களு மூணுறக் கங்களும்
வேரறுவ தெக்கா லமோ
தாடிமீ சைகளைத் துந்தவ மிலாருறவு
சையென்ப தெக்கா லமோ
சண்டைநின் றிடுவதும் மண்டைபிண் டுடைவதுஞ்
சள்ளென்ப தெக்கா லமோ
சாடாது சமயநிலை நின்றுசம ரசமீது
சாமர்வ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே
வாடிக்கை யாய்க்கருணை யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகிபித் தீனே. (௨)

சொல்லரிய சுகவாரி யமிழ்துண் டொடுங்கித்
துடிப்பொழிவ தெக்கா லமோ
சுந்தரச் சோதிமணி மாலையணி மார்பனைத்
தொழுவதினி யெக்கா லமோ
நல்லநட னம்புரிந் தாடுகரு ணாகர
னடம்புரிவ தெக்கா லமோ
நர்டிவனு வாகப் பிடித்திழுத் தென்றனையு
நடியென்ப தெக்கா லமோ
சல்லிக் குணங்கெட்ட புல்லர்களை விட்டுத்
தனிப்பதினி யெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தாளு தற்கே

வல்லிருளை வெல்லுமொளி யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௯)

நயமே யுறைந்தறிவின் பயமே நிறைந்தபொரு
  ளணைவ தெக்கா லமோ
நல்லறிஞர் பின்சாடி யில்லுறவு பிஞ்சோட
  நாள்வருவ தெக்கா லமோ
படமே குறைந்தவிரு தயமே செறிந்தவினை
  பாழாவ தெக்கா லமோ
பாடைதனி லேறுமு னொளித்தோடி யோடிபுட்
  பதிபுகுவ தெக்கா லமோ
தயவுதந் தெனையாண்ட தேவரீர் பாதமலர்
  தனையணைவ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யெனுமுமை நம்பினேன்
  சமயமீ தாளு தற்கே
மயிலாடல் போனடன முள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௰)

ஈனந் தரும்புகழ்க் கூடான தேகவுற
  வேகுவது மெக்கா லமோ
இன்றுளோர் நாளைக் கிருப்பதும் பொய்யென்ப
  தெய்துவது மெக்கா லமோ
டானையொட் டகமேறு முடலும்லொட லொட்டையென்
  றறிவதினி யெக்கா லமோ

ஆநந்த பானபொரு ளாநந்த மாயடிமை
  யாவதினி யெக்கா லமோ
தானானே தானானே தானானே யென்றுநான்
  றானாவ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  சமயமீ தாளு தற்கே
வானினுங் கருணைவா னுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித் தீனே. (௫)

கடன்மடை திறந்தென வருண்மடை திறந்தடிமை
  கண்குளிர்வ தெக்கா லமோ
கங்கற்ற பேரின்ப வெள்ளத்தின் மூழ்கியென்
  கலிதீர்வ தெக்கா லமோ
உடல்குழைய நெக்குருகி விழிநீரு மாறாக
  வூறுவது மெக்கா லமோ
உள்ளுளே பற்றியெரி யுந்தீயமர்ந் துளமு
  முட்குளிர்வ தெக்கா லமோ
சடைவனே மிடைகொண்டு மிடைவனே தேவரீர்
  தாம்வருவ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  சமயமீ தாளு தற்கே
வடுவேது மற்றவடி யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு பென்னிருகண்
  பணியே முகியித் தீனே. (௬)

ஈனமின் ஞானே தயத்தையென் கண்கண்
டிருப்பதினி யெக்கா லமோ
ஏறுத மேட்டுக்கு முத்துலையி னீரிறைத்
திளையாத தெக்கா லமோ
கோனென குருநாத னும்மடிமை நெஞ்சினிற்
குடிகொள்வ தெக்கா லமோ
குறைவற்ற தேசோ மயச்செல்வம் வந்துகுதி
கொள்வதுவு மெக்கா லமோ
தானே மகிட்சிபெற் றேனேயென் றன்னைநீர்
தழுவுவது மெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
சமயமீ தானு தற்கே
வானோர் வணங்குநெறி யுள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (எ)

இலைசருகு கந்தமூ லங்களா லென்கும்பி
யெரியொழிவ தெக்கா லமோ
என்பெலா நெக்குருகி நிற்குநிலை சொக்கிநின்
றின்புறுவ தெக்கா லமோ
உலையிட்ட மெழுகெனப் பாழான கன்னெஞ்ச
முருகுவது மெக்கா லமோ
ஓடியலை சிந்தையு மாடிய கறங்குபோ
லுழலாத தெக்கா லமோ
சலியாது கான்மலை கடன்மீ துறைந்தருட்
டனையணைவ தெக்கா லமோ

சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
 சமயம் தாளு தற்கே
வலியமலை தன்னைநிக ருள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. (அ)

ஏதமில் லாதகுரு வடிசென்னி மீதெடுத்
 தேந்துவது மெக்கா லமோ
ஏழையடி யேனறிவி லாமலுள றுந்தமிழ்க்
 கிரங்குவது மெக்கா லமோ
தீதுபத பேதங்க ளற்றுமே யெங்குமிது
 செல்வதுவு மெக்கா லமோ
சிறியார் மணைந்சோற்றை நீகரிதென் றறிஞர்பிழை
 செப்பரித தெக்கா லமோ
சாதிவளா யற்றகுரு நாதனே முத்திநிலை
 தருவதினி யெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனும்முமை நம்பினேன்
 சமயமீ தாளு தற்கே
வாதசம யக்கடற் புள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளவிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகியித் தீனே. (க)

மக்கநக ராளும் முகம்மதி றசூல்பாதம்
 வருவதினி யெக்கா லமோ
வந்தெனது சிந்தைகுடி கொண்டுமகி ழுண்டடிமை
 வாழ்வதுவு மெக்கா லமோ

எக்கால மெக்கால மெக்கால மெக்கால
  மென்றழுவ தெக்கா லமோ
எக்கால மெந்தையே தேவரீர் கூடவந்
  தெனையாள்வ தெக்கா லமோ
தக்கநிலை மீதிலே சொக்கிமண நிற்குவிறு
  சாதருள்வ தெக்கா லமோ
சாவப் பிறந்தவடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  சமயமீ தாளு தற்கே
வக்கீல்கள் பலகோடி யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற லுவ்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (௫)

ஆ பாடல் - ௱௪.

அளவிடற் கரிய வரியன காட்சி
வுளபல சமுகத்தி னேதுநின் மகிமையைப்
பலகோடி சீடர் பலரிலொரு கோடி
நிலனுறு மடியனு நேர்பெற வருள்கென
முன்னிலைக் குருவா முகியித்தீன்
தன்னிலை நோக்கித் தாழ்ந்துவந் திரத்தல்.
ஏகறப் பில்ஆல மீனருட் காளான
  வேழைபங் காளர் கோடி
எங்கள்மகு பூபீன்க ளொருகோடி ஆரிபீ
  னென்பரெண் ணரிய கோடி
சேகுவொலி மார்கண்முறை முறையாக விருசாது
  தேடிவரு வார்கள் கோடி
திவ்யகுண நிலயவுல மாக்கவெ திர் கொண்டுதீன்
  தீனென்று வருவர் கோடி

தேகமழி யாதநற் பாகம் படைத்தமா
  சித்தர்க ளநந்த கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  றீட்சைதந் தாளு தற்கே
மாகோடி சீடர்கண் முள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (க)

அருள்பொழியு ஞானவா னந்தநட னம்புரிந்
  தாடிவரு வார்கள் கோடி
அட்டாங்க யோகநிட் டானுபூ தியர்களே
  யளவற்ற கோடி கோடி
நரர்தொழுந் தவராஜ சிங்கங்கள் கோடியெந்
  நாளுமுள் ளோர்கள் கோடி
நாசச் சரீரத்தை நேசித்த பாசத்தை
  நாசமாக் கினவர் கோடி
சிரம்விரித் தவர்கோடி கரம்விரித் தவர்கோடி
  சினமறுத் தவர்கள் கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  றீட்சைதந்த தாளு தற்கே
மருவுற்ற மணிமகுட முள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தீனே. (உ)

  கதியாசை கொண்டதிக துதிபேசி நின்றெதிர்
கைகூப்பி நிற்பர் கோடி

கனிவாய் திறந்தருள் பொழிந்திடே ரோவென்று
   கண்மாரி பொழிவர் கோடி
பதியாசை முத்தியிப் பாழாசை யற்றமுப்
   பாழேத்தி னோர்கள் கோடி
பத்திவை ராக்யமொடு முத்திவழி சென்றநிச
   பத்தர்கோ டானு கோடி
சிதைவற்ற சிந்தையர்க ளோவனந் தங்கோடி
   சின்மயா நந்தர் கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
   றீட்சைதந் தாளு தற்கே
மதிகோடி போற்பிரபை யுள்ளநீர் பின்றொடர
   வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழுமென்னிருகண்
   மணியே முகியித் தீனே. (ரு)

நடனமிடு வாசிதனி லேறிவரு வார்கோடி
   நாடாளு மன்னர் கோடி
நாதாந்த மூர்த்தியர்கள் கோடிநன் மவுனகுரு
   நாதாக்கள் கோடி கோடி
திடஞான வைராக்கிய வான்கள்பல கோடிநற்
   றிவ்யகுண வான்கள் கோடி
சிந்தையற நீக்குதிற மிக்கவொரு மிக்குநிலை
   சென்றநிலை யோர்கள் கோடி
செடிகாடு தனினுறைந் திலைசருகு பக்ஷணைஞ்
   செய்தலைந் தோர்கள்கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
   றீட்சைதந் தாளு தற்கே

மடலவிழ மலாபபாத முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௪)

நாசமா மோசதுன் பங்கடரு சம்பத்தை
நழுவவிட் டவர்கள் கோடி
நாரியென் னுந்தூண்டி லினமச்ச மாகாத
நடனவுல் லாசர் கோடி
ஆசைக் கடன்மீதி லோடியக் கரைகாணு
மக்கரைக் காரர் கோடி
அவ்வருகு மிவ்வருகு மெவ்வருகு மூந்திவந்
தாடிவரு வார்கள் கோடி
தேசோ மயாநந்த ஜெயவீர வாண்பிள்ளை
சிங்கங்கள் கோடி கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
றீட்சைதந் தாளு தற்கே
வாசமெவை யினும்வாச முள்ளநீர் பின்றொடர
வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
மணியே முகியித் தீனே. (௫)

பொன்னாசை பெண்ணாசை மண்ணாசை மண்ணானை
பூரணா நந்தர் கோடி
புவிராஜர் கோடிமெய்த் தவராஜர் கோடிநற்
புனிதகவி ராஜர் கோடி
மென்னிமுட் டக்கண்ட மட்டுமருள் வாரியில்
வீழ்ந்தமுழ் குவர்கள் கோடி

வேதவே தாந்திகளு மொருகோடி மெய்ஞ்ஞான
 வீடடைந் தோர்கள் கோடி
சின்னவெனே யொத்தவே ளைகளநந் தங்கோடி
 சின்னவெனி லேழைகோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
 றீட்சைதந் தாளு தற்கே
வன்னமணி மலர்மாலே யுள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகிபித் தீனே. (௬)

அண்டகோ டிகளுமோ ரணுவைத் துளைத்ததி
 லடக்கவல் லவர்கள் கோடி
அறமியற் றினர்கோடி சரமுயற் றுநர்கோடி
 யாளான பேர்கள் கோடி
தொண்டர்சில கோடியுய ரண்டர்பல கோடிநற்
 றுறவோ ரநந்த கோடி
சோதிகண் டுச்சிவெளி சென்றபா னம்பெரிய
 தொண்டிகண் டோர்கள் கோடி
செண்டென்ன வகிலமே ழையுமெடுத் தாட்டிச்
 சிரித்துவரு வார்கள் கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
 றீட்சைதந் தாளு தற்கே
வண்டுலவு மலர்மாலே யுள்ளநீர் பின்றொடர
 வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
 மணியே முகிபித் தீனே. (எ)

சாசுவத வாநந்த ஞானபத யோகநிலை
  சார்ந்தநிறை யோர்கள் கோடி
சர்வபரி பூரணப் பெரியபொரு ளைத்தொழுஞ்
  சகசநிட் டையர்கள் கோடி
நாசிநுனி மீதுநட னடனம்புரிதல் கண்டுபுன்
  னகைகொண்டு வருவர் கோடி
நாதமுங் கீதமும் வேதமும் போதிநன்
  னடனமிடு வார்கள் கோடி
தேசுறும் பரவெளியை மனவெளியி னுட்கொண்ட
  தேசிக ரநந்த கோடி
தேவரீர் சீடரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  றீட்சைதந் தாளு தற்கே
வாசக நிறைந்தநிறை யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற ருல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகியித் தினே. (அ)

அவனன்றி யோரணுவு மசையாத தென்றறிந்
  தசைவற் றிருப்பர் கோடி
அகிலாண்ட கோடிக ளனைத்துந் கணத்தில்விளை
  யாடிவரு வார்கள் கோடி
நவநாத சித்தியும் முத்தியும் மெத்திசையு
  நற்றவம் செய்வர் கோடி
நாதனே யுமதுபா தாரவிந் தங்களே
  நாடினே னென்பர் கோடி
சிவஞான வருணேசர் கோடானு கோடியுய
  தேசிக ளநந்த கோடி

தேவரீர் சிட்டரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  தீட்சைதந் தாளு தற்கே
மவுனக மனக்குளிக்க யுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிற சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித் தீனே. (௯)

முகில்கவியு நபினர் முகம்மதி றசூலென்ற
  முத்திதாளிபி தென்பர் கோடி
மோனகுரு வானசுல்த் தானப்துல் காதிறு
  முகிபித்தீ னென்பார் கோடி
மகுபூபு சுபுகானி யென்றபேர் வழிமேல்
  வாழியென் பார்கள் கோடி,
வாக்காலும் வாசகத் தாலுமுமை வாழ்த்துவார்
  வாழியென் பார்கள் கோடி
ஜெகஜோதி யானசிற் பரன்வாழி ஜெயஜெயா
  ஜெயஜெயா வென்பார் கோடி,
தேவரீர் சிட்டரடி யேனுமுமை நம்பினேன்
  தீட்சைதந் தாளு தற்கே
வருதாதை யாளும்வாழ் வுள்ளநீர் பின்றொடர
  வள்ளலிறு சூல்வ ருகவே
வளருமரு ணிறைகுணங் குடிவாழு மென்னிருகண்
  மணியே முகிபித் தீனே. (௰)

ஏகவாரிவாகிய வள்ளலிறசூலைத் தொடர்ந்து அவரருள் பெறுவா
னின்பொருட்டாக முன்னிலைக்குருவாகிய முகியித்தீனாண்
டவரைத் தோத்திரஞ்செய்து குறையிரந்த முகிபித்
தீனாண்டவர் சதகம் முற்றிற்று.

ஆக பாடல்-ரயச.

———:o:———

முகியித்தீனாண்டவர்பேரிற்பாடிய

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

அழுக்கைத் துடைத்தணைத் தணைத்துபடி மீதுவைத்தும்
புழுக்கைக் குணமெனக்குப் போவதில்லை யாகையினால்
தழைக்குங் குணங்குடிக்கென் றந்தையே வந்திடுவேன்
பழிக்காம லேழைமுகம் பாருமுகி யித்தீனே. (௧)

பட்டதுவுங் கெட்டதுவும் பாய்முடைந்து விற்றதுவும்
வெட்ட வெளியாய் விடிந்துமின்னம் பாருமையா
கோட்டமெல்லாம் விட்டுக் குணங்குடிகொள் ளாவினர்
இட்டமென்னை விட்டொழிவ தில்லைமுகி யித்தீனே. (௨)

நாட்டுறவுஞ் சாறிருந்து நம்பிகொலை செய்துமென்னை
ஒட்டாண்டி யாக்கியும்விட் டொழிவதில்லை பாருமையா.
கூட்டாவென் கூடக் குணங்குடிக்கு வாரவரை
ஒட்டாமல் வீணாவிட் டோட்டுமுகி யித்தீனே. (௩)

மேலாங் குணங்குடியின் மெய்ஞ்ஞான வீடுசென்று
நாலாம் படியேறி நானொளித்தி ருப்பனையா
வாலாய மாகவங்கே மவுன மலரணைமேல்
பாலா யெனையணைப வாருமுகி யித்தீனே. (௪)

முகியித்தீனாண்டவர்

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா முற்றிற்று.

ஆகூ பாடல் - ௫௰௮.

அகத்தீசன் சதகம்.

குருவணக்கம்.

அவற்றுண் முறைவழி யருந்தவம் யோகம்
எவற்றினு முந்திய தியல்புடை யாசான்
நன்னயக் கருணை நனிகூ ரன்பால்
இன்னய மந்திர மினைய்த லாலினன்
திருவருள் பெறுவான் சிந்தித்து மெய்ம்மைக்
குருவருள் வேண்டிக் குறையிரந் தயர்ந்தது.

குணங்குடி யார்நற் குணங்குடி யோங்கக்
 கொடுகொ டென் றடிக்கடி குணங்குங்
குணங்குடி யார்தூக் குணங்குடி போகக்
 குணமெலாந் திரண்டருள் பரப்பிக்
குணங்குடி யேறிக் குறைவற நிறைந்து
 குணக்கட லானமெய்ஞ் ஞானக்
குணங்குடி வாழு மகத்தீச னைமென்
 குருபதஞ் சிரத்தின்மேற் கொள்வாம்.

முதலாவது,

குருவருணிலை.

மனத்தைத் தழுவித் தற்காத்துச் சீராடச் செல்வப்பால்
 கொடுத்துப் படுக்கவைக்க வரவேண்டும்.

தாடனைய வின்பந் தனைத்தந்து தந்துகை
 தழுவிநின் றருள்பு ரியவுந்
தந்தைதா யுந்தரனு மாகவு மிருந்தெனைத்
 தற்காத்து னருள்பு ரியவுஞ்

சேயென திரங்கியெனே காலியின் கன்றெனச்
    சீராட வருள்பு ரியவுஞ்
செங்கிளை யாடுசிறு மதலைபோற் கொஞ்சிநான்
    செல்வமிட வருள்பு ரியவும்
பாயுமடை கால்கண்டு களைபுரள வருமதிப்
    பால்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
பக்குவத் தோடுமெவு னத்தொட்டி லுக்குட்
    படுக்கவைத் தருள்பு ரியவும்
வாயுவைக் கட்டவுந் தவ்ராஜ ஸிங்கமே
    வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
    மவுனதே சிகநா தனே. (க)

மனமிடையாம லெண்ணுமற் பதைத்திடாது பார்த்து
    மனமுவந்து வருஷிக்க வரவேண்டும்
எந்தலையி லிட்டவிதி யென்னமோ வென்னநா
    னிடையாம லருள்பு ரியவும்
என்செய்தே னென்றயுமை யெண்ணுத வெண்ணங்க
    ளெண்ணும லருள்பு ரியவும்
பந்தமதி லிட்டமெழு கென்னநெஞ் சுருகிப்
    பதைத்திடா தருள்பு ரியவும்
பாவியா காதெனைக் கருணைநய னங்கொண்டு
    பார்த்துநல் லருள்பு ரியவும்
மந்திரங் கொண்டுமாங் காய்விழா தாதலான்
    மனமுவந் தருள்பு ரியவும்
மாரியினு நின்கருணை மாரியனு மாறுது
    வருஷிக்க வருள் புரியவும்

வந்துபணி வார்க்குதவு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (உ)

மனந்தானகச் சகாவென்ற நாடோறும் நகைத்திடாது
தொழும்புகொண்ட ருளாயே வரவேண்டும்.

தாயாயு மென்றந்தை தானுயு நின்றுநீ
தானகை வருள்பு ரியவும்
தாபந்த மெல்லா மறிந்துநீ நிஷ்டைச்
சகாவென்ற வருள்பு ரியவும்
நாயடிய னுய்யும் பொருட்டாக ரட்சித்து
நாடோறு மருள்பு ரியவும்
நச்சுநச் சென்றனைய ரற்றுரு னென்றெனை
நகைத்திடா தருள்பு ரியவும்
தூயனே மாயனே நேயனே தாயனே
தொழும்புகொண் டருள்பு ரியவுந்
தோலா வழக்கனிவ னென்றுசொல் லாமலென்
றுரையேயு னருள்பு ரியவும்
வாய்மொழி மறக்குமுன் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௩)

மனமிடைபா தின்ப முறைந்திட ஒய்ந்திடாது
குன்றுகுகை யருள்வர வேண்டும்.

என்றடிமை யாளாவ தென்றெணி யெணிக்கநத்
திடையாம லருள்பு ரியவும்

இ[illegible] யருதருகி நாடிநல்
லின்பமுற வருள்பு ரியவும்
உன்றிருப் பொன்னடியு மென்றன் சிரத்தே
யுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
ஓடாம லோடியா னுலகைவலம் வந்துகா
லோய்ந்திடா தருள்பு ரியவும்
குன்றங்க டோறுமலை யாதுகுகை யுள்ளாற்
குன்றொன்றை யருள்பு ரியவும்
குருமூர்த்த மாயிருந் துபதேச மோதியக்
குகையுள்வைத் தருள்பு ரியவும்
மன்றுணின் றுடுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ச)

மனத்தில் மார்க்கவகை வாழ்த்துச்சுடர் சூக்ஷ்மமளித்து
அகமுவந் தாதரித்தருள வரவேண்டும்.

வகையொன்று மறிகிலே னிறைவனே சன்மார்க்க
வகையொன்ற வருள்பு ரியவும்
வாழிமேல் வாழியென வாக்குக் கொடுத்தெனையும்
வாழ்வித்து னருள்பு ரியவும்
சுகசுகா தீதச் சுயஞ்சோதி யாயெழுஞ்
சுடரிடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சும்மா விருக்கவுஞ் சொல்லாத சூக்ஷ்மாதி
சூக்ஷ்மமெற் கருள்பு ரியவும்
அகமகிழ்ந் திடவும்வஞ் சகமகன் றிடவுநின்
னகமுவந் தருள்பு ரியவும்

அஞ்சாத டாவென்று நெஞ்சோ டணைத்தணைத்
　தாதரித் தருள்பு ரியவும்
மகிழா மகிழ்ச்சியொடு தவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்தினியற்கை யெந்நாளும் வாய்த்திட மாறுமற்
போதுமெனப் பொங்கவர வேண்டும்.

ஈசனே யன்பர்க்கு நேசனே நின்கருணை
　யியற்கையோ டருள்பு ரியவும்
எம்பிரா னேயெமக் கிறைவனே நின்கருணை
　யெந்நாளு மருள்பு ரியவும்
வாசனே ஞானோப தேசனே நின்கருணை
　வாய்த்திடற் கருள்பு ரியவும்
வாகனே யோகனே யேகனே நின்கருணை
　மாறும லருள்பு ரியவும்
போஜனே போஜமக ராஜனே நின்கருணை
　போதுமென வருள்பு ரியவும்
பூரணா னந்தமே சொந்தமாய் நின்கருணை
　பொங்கநின் றருள்பு ரியவும்
மாசங்க டோறுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனப[illegible] முத்தமிடத் தேசோன்மய சின்மயம்
  அடிமைகொண்டாடி நின்றருள வரவேண்டும்.

முத்துநவ ரத்நமே முழுவயிர மலையேயென்
  முன்னின்று னருள்புரியவும்
முச்சுடர் பரப்புசெம் பொற்கமல வடியைநான்
  முத்தமிட வருள்பு ரியவும்
சித்தனே சித்தர்தொழு முத்தனே செவியினுப
  தேசமெற் கருள்பு ரியவுந்
தெக்ஷிணா மூர்த்தமே பக்ஷம்வைத் திக்கணஞ்
  சின்மயம் மருள்பு ரியவும்
அத்தனே யப்பனே யையனே யுய்யவென்னை
  யடிமைகொண் டருள்பு ரியவும்
ஆனந்த மானபர மானந்த திருநடன
  மாடிநின் றருள்பு ரியவும்
வைத்தகரு ணைக்குரிய தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்றனருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

மனத்தை யிரட்சித்துத் தினந்தினங் கடாக்ஷித்துக்
  கதிதந்து தூக்கித்தொழுதிட வரவேண்டும்.

திக்கற்ற பாவியைப் பக்கத்தில் வைத்துரட்
  சித்துநல் லருள்பு ரியவுந்
திருவுள மிரங்கிநின் றிருவடி யளித்துத்
  தினந்தினம் மருள்பு ரியவுங்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக் கனிக்குநிக ராகக்
  கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவுங்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கன்மந் தொலைந்தே கடத்தேற்றி வைத்துநற்
  கதிதந்து னருள்பு ரியவுந்
துக்கக் கடற்கடந் தக்கரைப் படவெனைத்
  தூக்கிவிட் டருள்பு ரியவுந்
துன்பங்க ளெல்லாந் தொலைத்தடிமை யுன்பதந்
  தொழுதிடற் கருள்பு ரியவும்
வைக்குமனம் வைத்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனங்கைகாட்டித் தகுந்த சதாநந்த வழியொன்று
அறிந்திட வரவேண்டும்.

காகமாய் நின்றுகத றிக்கதறி யழுமெனைக்
  கையணைத் தருள்பு ரியவுங்
கன்மிபடு கண்கலக் கந்திர வுங்கருணை
  காட்டிநின் றருள்பு ரியவுந்
தாய்கைக் குழந்தையென நீகைக்குள் வைத்துத்
  தகுந்தநல் லருள்பு ரியவுஞ்
சத்தமுகி லெனவின்ப மாமழை சொரிந்திடு
  சதானந்த மருள்பு ரியவும்
ஆகம புராணங்க ளாலுமறி தற்கரிய
  வழியொன்றி னருள்பு ரியவும்
அளகேச னேதுளவ மணிமார்ப னேயுனை
  யறிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
வாகனே யேகனே தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (கூ)

மனக்கலிதீர்த்துக் கவிகையி டவாட்கொண்டறிந்து
  முறவாக மூர்த்திகரமருள வரவேண்டும்.

கன்னலின் னமுதெனவு மின்பங் கொடுத்தெனது
  கலிதீர்த்து னருள்பு ரியவுங்
காலூன்றி மழைபொழியு முகிலின மெனக்கருணை
  கவிகையிட வருள்பு ரியவும்
அன்னையே யுன்னையே நம்பினே னாதரித்
  தாட்கொண்டு னருள்பு ரியவும்
ஆருமெனை யாதரிப் பாரிலைப் பாரினி
  லதுவறிந் தருள்பு ரியவும்
முன்னாக சொன்னதனை மன்னவர்கண் மன்னனே
  முறையாக வருள்பு ரியவும்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு முதல்வனே
  மூர்த்திகம் மருள்பு ரியவும்
வன்னிநிற மென்னமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (௰)

ஆ பாடல் - ௱உஅ.

இரண்டாவது,

தவநிலை.

இதனு லெழுந்த வெவ்வகை வணக்கமும்
அதனு லாகிய வங்கமெத் திரமுமே

அமைதரு தவநிலை யணிபெற வருள்கெனச்
சமைதர விரந்து தாழ்ந்துநின் றுயர்த்தது.

மனம்போதித்துப் போதுமெனக்கறந்து கைகொ
டுத்துப் பந்தாடப் பரப்பிவரவேண்டும்.

பொல்லாத காயமல் லாடாது நல்லறிவு
போதித்து னருள்பு ரியவும்
பொங்குவருண் மெய்ஞ்ஞான வனுபோக நிலையெலாம்
போதுமென வருள்பு ரியவும்
கல்லாவி னின்பால் பசிக்குப் புசிக்கக்
கறந்துதந் தருள்பு ரியவும்
கற்பவர்த் தேடியலை யாதபடி கற்பமுறை
கைகொடுத் தருள்பு ரியவும்
பல்லா யிரங்கோடி யண்டமுங் கைக்குளே
பந்தாட வருள்பு ரியவும்
பட்டப் பகற்போல வெட்டவெளி யாயொளி
பரப்பிநின் றருள்பு ரியவும்
வல்லபஞ் சொல்லரிய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனமுப்பாழின் முச்சுடர்சேவிக்கத் திறப்படத்
தத்துவஞ் சலியாமலருளவரவேண்டும்.

முத்தர்பணி செய்யவுஞ் சற்றேனு முய்யவு
முப்பாழி னருள்பு ரியவும்
மூச்சைப் பிடிக்கவுங் காய்ச்சற்ற பொன்னை
முச்சுடரி னருள்பு ரியவும்

சித்த[illegible] தரிசித்து நிற்கவுஞ்
  சேவிக்க வருள்பு ரியவுந்
திருவரு ளிரங்கவுங் குருவடி வணங்கித்
  திறப்படற் கருள்பு ரியவுந்
தத்துவக் கலைகளைப் பற்றறக் களையுமோர்
  தத்துவம் மருள்பு ரியவுஞ்
சலியாம லுன்னடிமை கேட்டதெல் லாமனஞ்
  சலியாம லிருள்பு ரியவும்
மத்தமத முற்றமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (உ)

மனச்சித்திதந்து சித்தம்வைத்துப் பறந்தோடப்பண்ணி
    நடனமிட நழுவிடாதருள் வரவேண்டும்.

தேவரீர் திருவடிக் காளாக வட்டமா
  சித்திதந் தருள்பு ரியவுஞ்
சித்தர்கண மெல்லா மெனக்கரு ளிரங்கவுஞ்
  சித்தம்வைத் தருள்பு ரியவும்
பாவியடி யேன்செய்த பாவங்க ளெல்லாம்
  பறந்தோட வருள்பு ரியவும்
பக்குவ மறிந்தெனைப் பக்குவ விசேடனைப்
  பண்ணிவைத் தருள்பு ரியவும்
நாவிட் டுரைக்கொணுச் சோதிநய னத்தாடு
  நடனமிட வருள்பு ரியவும்
நம்பினே னையனே நட்டாற்றி லென்னைக்கை
  நழுவிடா தருள்பு ரியவும்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாவேக மாகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரமேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

இயல்பிருந்து மெலிந்து மெய்ஞ்ஞானஞ் சிற்சுகஞ்
சாகாது செற்றிடவரவேண்டும்.

இயல்புகெட் டோனுகி போன னலைந்திடா
தியல்பொன்ற வருள்பு ரியவும்
இலைசருகு பக்ஷணம் பண்ணியே காந்தமோ
டிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
வெயிலூ டுறைந்தெனது தேகமென் பென்பாய்
மெலிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மெய்த்தவசு மூட்டவும் பொய்த்தவசை யோட்டவு
மெய்ஞ்ஞான வருள்பு ரியவும்
செயலினை மறுக்கவு முயலினை யறுக்கவுஞ்
சிற்சுகம் மருள்பு ரியவும்
செத்தசவ மென்னக் கிடக்கவுஞ் சாகாது
செத்திடற் கருள்பு ரியவும்
மயில்வெட்கு நடனமொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சா)

மனத்தைக் குவித்துக் கொடுங்கைதந் தருகணைத்து அவல
மாகாமற்பார்த்துப் பதமருள வரவேண்டும்.

கொலைசெயெம னுக்குட் படாதெனக் கைகுட்
குவித்துவைத் தருள்பு ரியவுங்

கோதைய ரிடுக்குங் கொடுங்கைதரு முன்னின்
 கொடுங்கைதந் தருள்பு ரியவும்
அலைவாய்த் துரும்பென வலைந்தலைகை யாகாம
 லருகணைத் தருள்பு ரியவும்
அடியே னுனைத்தேடி யாசைகொண் டதுமவல
 மாகாம லருள்பு ரியவும்
பலகா லிரந்தவென் பாலுமன் பான்முகம்
 பார்த்துநல் லருள்பு ரியவும்
பன்மலர்க ளேயர்ச் சனைசெய்து தொழவுநின்
 பாதமல ரருள்பு ரியவும்
மலைபோ லெழுந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்தொழும்பு துலங்கிக் கசப்பாகக் கழன்றிட
வெல்லா மெண்ணுமல் வரவேண்டும்.

துச்சனே னுயினும் பட்சம்வைத் தென்றனைத்
 தொழுதுகொண் டருள்பு ரியவுந்
துரியமா நின்றதுரி யாதீத செஞ்சுடர்
 துலங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
கைச்சரச மானசிற் றின்பவனு போகங்
 கசப்பாக வருள்பு ரியவும்
களகளென் ருனந்த பாஷ்பமிரு கண்ணிற்
 கழன்றிடற் கருள்பு ரியவும்
எச்சித்த னம்பண்ண வேண்டாமெ னையனே
 யெல்லாரி ரருள்பு ரியவும்

என்னகுறை வந்துபோ மென்றெண்ணு றீரொன்று
மெண்ணும லருள்பு ரியவும்
மைச்சினிச் சரசமொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனம்புகழ்ந்திடப் பொருடந்துநிராகரித்து நெஞ்சுற
விதார்த்தமிருந்திடவரவேண்டும்.

புகழுவார் புகழும் புகழ்க்குரிய நின்னைப்
புகழ்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
புத்திக்கு மெட்டாது புத்திக்கு ளூற்றவான்
பொருடந்து னருள்பு ரியவும்
நிகழ்பந்து தன்னையும் நிர்த்தூளி யாகிட
நிராகரித் தருள்பு ரியவும்
நிருமல சிதாகாச நிஷ்பிரபஞ்சப்பொருளென்
னெஞ்சுறவு னருள்பு ரியவும்
இகபர மிரண்டென்று வகையுண்ட தீதெனு
மெதார்த்தத்தொ டருள்பு ரியவும்
என்னுள் ளிருக்குமெங் கோமானென் னுள்ளே
யிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மகிழ்வோ டெழுந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

மனத்தைக் கரையேனிற்றிக் கைக்கொண்டு
சமுகந் தன்மயம் போனின்ற பூரணு
வருள் வரவேண்டும்.

கங்கற்ற வாழாழி வங்கத்தை யொத்தெனைக்
கரையேற்றி யருள்பு ரியவுங்
கையைக் கொடுக்கவுங் கையைப் பிடிக்கவுங்
கைக்கொண்டு னருள்பு ரியவுஞ்
சங்கைதரு சங்கத்தை நீக்கவுஞ் சங்கைதரு
சமுகம்வைத் தருள்பு ரியவுந்
தட்டாத நிஷ்டைமீ திஷ்டமொ டிருத்தவுந்
தன்மயம் மருள்பு ரியவும்
பொங்குஞ் செழுஞ்சுடர் பொருந்துகர்ப் பூரமது
போனின்ற தருள்பு ரியவும்
பொன்னடியும் வாழியுன் புண்ணியமும் வாழிபரி
பூரணு வருள்பு ரியவும்
மங்களந் தங்குமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே (அ)

மனந்தனைக்கொண்டு தாற்பரியம்பாய்ந்துபருவரல்
தொலைந்து தொடக்கறவரவேண்டும்.

தஞ்சமே தஞ்சமென் றடையுமென் னஞ்சலி
தனைக்கொண்டு னருள்பு ரியவுந்
தற்பரஞ் சிற்பரத் துட்பரரி கிற்பதோர்
தாற்பரிய மருள்பு ரியவும்
பஞ்சவர் னப்பரஞ் சோதிகிளை ரிப்பத்தி
பாய்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்

பன்மயத் துட்பரவு தன்மயத் துட்பரவு
பருவமொன் றருள்பு ரியவுந்
துஞ்சமொழி கொஞ்சவும் நெஞ்சமும் வஞ்சுந்
தொலேந்திடற் கருள்பு ரியவும்
தூக்கவலே வீசுமுலே மின்னார்க ளாசைத்
தொடக்கறற் கருள்பு ரியவும்
வஞ்சியரு மெஞ்சவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனதுக்குச் செல்வந்திறந்து முகூர்த்தமுடிசூட்டி
ஜெயந்தந்து ஜெயமாகவரமேண்டும்.

தேனைப் பழித்தபே ரின்பந் தரும்பெருஞ்
செல்வமொன் றருள்பு ரியவுஞ்
சின்மயச் சிந்தா மணிப்பொக்கி ஷத்தைத்
திறந்தளித் தருள்பு ரியவும்
மோனசிங் காசன திபனுகை வைத்திட
முகூர்த்தமிட் டருள்பு ரியவும்
முச்சுடர் பரப்பியொளி பத்திபா யும்மகுட
முடிசூட்டி யருள்பு ரியவுஞ்
சேன சமுத்திரத் தொடுநின்று வாழ்த்திச்
செயந்தந்து னருள்பு ரியவும்
ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா ஜெயஜெயா வென்றடிமை
ஜெயமாக வருள்பு ரியவும்
வரனனைய கருணைகொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்றனருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (ய)

ஆ பாடல் - ௱௩அ.

மூன்றாவது,

துறவினிலை.

நினைப்பும் விளிப்பு நீத்தலுந் தனிப்பு
மனைத்தினு மமைத்திட் டாய்ந்தாய்ந்த நோக்கி
விரத மவுனம் விருப்பொடு வெறுப்பெனும்
இரத மமையா தெழுந்துவெட் டகமும்
பற்றிய தவநிலை பதிந்த பெருநிலை
சுற்றிய மேன்மைத் துறவா கையினல்
அத்துற வியல்பினை யாண்டகை யருள்கென
வெத்திறந் தினுங்குறை யிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனங்களைக்கண் டாண்டகல ஒதிக்கியுறைந்திட
வரவேண்டும்.

காமக்கு ரோதமோ கக்கிளை களைந்துநான்
 களைதீர வருள்பு ரியவும்
கரையாத நெஞ்சக் களிம்பெலாந் துரிசறக்
 கண்டுநல் லருள்பு ரியவும்
ஆமைமீன் பறைவைபோ லடியேனை யாதரித்
 தாண்டணைத் தருள்பு ரியவும்
ஆசைப் பசாசமெனை யணுகா தடித்தடித்
 தகலவிட் டருள்பு ரியவும்

ஓமங்கண் முதலான நியமங்க ளெல்லா
　மொதுக்குவித் தருள்பு ரியவும்
ஊருக்கு ளூர்திரிந் தலையாம லுமதரு
　ளுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மாமேரு வொத்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　மவுனதே சிகநா தனே. (௧)

மனந்தீந்து சேர்ந்துபக்குவம் பத்தியக்காடுறை
　　கனன்மூட்ட வரவேண்டும்.

தேய்ந்திடவு மீராறு கலைகளும் மனமாயை
　தீய்ந்திடவு மருள்பு ரியவுந்
தீராத வல்வினைக ளேர்ந்துதிரு வடியினிற்
　சேர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பாய்ந்தேற வும்வாசி நான்றேற வும்பெரும்
　பக்குவம் மருள்பு ரியவும்
பத்தியுட் சித்தியும் முத்தியின் முற்றுபோர்
　பத்தியும் மருள்பு ரியவும்
காய்ந்தசரு கிலைபுனற் காய்கனிக ளுண்டுண்டு
　காடுறைய வருள்பு ரியவும்
கட்டையைச் சுட்டுக் கருக்குமெய்ஞ் ஞானமாங்
　கனன்மூட்டி யருள்பு ரியவும்
மாய்ந்துமா யாதமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　மவுனதே சிகநா தனே. (௨)

மனத்தின் பேர்பிடுங்கி நலநாளுந்தீற்றச் சிந்தித்திடவரவேண்டும்.

பேயைப் பழித்தபெண் பேய்கொண் டிடார்கொண்ட
　பேரொன்று மருள்பு ரியவும்
பிள்ளைக ளெனுங்கூளி பலகூளி யென்னைப்
　பிடுங்கிடா தருள்பு ரியவும்
நாயைப் பழித்தபேய் நாயினுங் கடையே
　னலம்பெறற் கருள்பு ரியவும்
நல்லரு ளிரங்குமுன் பாதார விந்தமெந்
　நாளுமெற் கருள்பு ரியவும்
தீயைப் பழித்தசெந் தீயவஞ் ஞானமாந்
　திநீற வருள்பு ரியவும்
சித்தம்வைத் தத்தனே சித்திதரு முத்திசித்
　தித்திடற் கருள்பு ரியவும்
மாயைப் பழிப்பற்ற தவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　மவுனதே சிகநா தனே.　(௫.)

மனம் நிலையாநிறுத்திப் பாழாகப்பருவம் அறைந்தானந்தமருளவரவேண்டும்.

நிசமான தெய்வமுனை யன்றியுண் டென்றடிமை
　நினையாம லருள்பு ரியவும்
நீர்க்குமிழி யொத்தகா யத்தநிலை யனுதினமு
　நிறுத்திவைத் தருள்பு ரியவும்
பசுபாச பாசமும் பாவையர்க ணேசமும்
　பாழாக வருள்பு ரியவும்

பத்திமார்க் கந்தரும் முத்திமோ கந்தரும்
பருவமொன் றருள்பு ரியவும்
அசரசர பேதமா யாடுவது மீதென்
றறைந்தறைந் தருள்பு ரியவும்
அஞ்ஞான மூடந் துறக்கவு மெய்ஞ்ஞான
வாநந்த மருள்பு ரியவும்
வசமான தேகனே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ச)
மனமெய்தி யெண்ணம் மண்ணுகமடியாமல் தள்
ளென்று தள்ளாது வரவேண்டும்.
எங்களா லொன்றுமிலை யெதுவுமுன் றருமமென்
றெய்திடற் கருள்பு ரியவும்
எண்சா ணுடம்பினுஞ் சிரமே பிரதானமென்
றெண்ணமொன் றருள்பு ரியவும்
மங்கையர்கள் கொங்கையெனு மண்கட்டி மீதிஷ்ட
மண்ணுக வருள்பு ரியவும்
மாறுத புண்ணுன வல்குலாம் படுகுழியில்
மடியாம லருள்பு ரியவுந்
தங்கத்தை யுஞ்செங்க லென்றெண்ணி யேதள்ளு
தள்ளெனற் கருள்பு ரியவுந்
தந்தையே யுன்றனுக் கென்றனை யறிக்கிறேன்
றள்ளாம லருள்பு ரியவும்
வங்கமென வோடிமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்தின் வல்லபஞ் சமவுட்குளிர வூடாடிப் போகாமற் போகவர வேண்டும்.

வலைவீசு மூலையரைக் கொலைஞரென் றெண்ணுமோர்
வல்லபம் மருள்பு ரியவும்
வஞ்சியெனு மெண்சா ணுடம்புவெறு நஞ்சென்று
வஞ்சமற வருள்பு ரியவும்
உலையிட்ட மெழுகெனப் பின்னமா யுருகுமன
முட்குளிர வருள்பு ரியவும்
ஓடாம லுந்தேடி வாடாம லும்மௌனது
ளூடாடி யருள்பு ரியவும்
புலருமில வைக்காத்த கிளியெனவு முன்னடிமை
போகாம லருள்பு ரியவும்
பூரணா னந்தமய மானபே ரின்பவனு
போகமொன் றருள்பு ரியவும்
மலசலா திகளற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனஞ்சலியாது தள்ளா துட்குளிர்ந் தொட்டாது நேயம்வைத்து நில்லாதுவரவேண்டும்.

சக்களத் திப்போர் கொடுக்கிறா னென்றுநீர்
சலியாம லருள்பு ரியவும்
சண்டிபோற் றிண்டுமிண் டாடுறா னென்றெனைத்
தள்ளாம லருள்பு ரியவும்
ஒக்கநின் றென்னையப் யக்கொண்டு மையமற
வுட்குளிர்ந் தருள்பு ரியவும்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஒட்டாத மாமாயை யொட்டினுட் சிட்டெனவு
　மொட்டாது னருள்பு ரியவும்
நிற்குநிலை காணாது நிற்குநிலை நிற்கநின்
　னேயம்வைத் தருள்பு ரியவும்
நீசனிவ னென்றுபோ திப்பார்கள் போதனையி
　னில்லாது னருள்பு ரியவும்
மக்கப் புதைக்குமுன் றவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
　மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

மனம்போகாது போகவென்றெண்ண
வெளிதிற் கைபிடித்துக் காப்பாற்றியருள்வரவேண்டும்.

பொந்துதே டித்தேடி மேவாத பேரெனப்
　போகாது னருள்பு ரியவும்
பொருடேடி யோடியோ டிப்போகு வோரெனப்
　போகவிட் டருள்பு ரியவும்
எந்தைமுதல் யாவரும் வந்துகலை யுஞ்சந்தை
　யென்றெண்ண வருள்பு ரியவும்
எவராலு மெய்தரிய துறவோடு மற்றுளன
　வெளிதிலெற் கருள்பு ரியவுங்
கந்தையைச் சுற்றவுங் கானகஞ் சுற்றவுங்
　கைப்பிடித் தருள்பு ரியவும்
கந்தமூ லந்தனைத் தந்துகந் தென்றனைக்
　காப்பாற்றி யருள்பு ரியவும்
மந்தைவழி யாயினுந் தவராஜ சிங்கமே
　வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனப்பொ தும்பூசி வியாபியா துவீழ்ந்து
பூவெடுத்தீடேறவரவேண்டும்.

பொன்னைப் பழித்தபொதி கைச்சார்பு மீதிற்
  பொதும்பொன்ற வருள்பு ரியவும்
பூவைப் பழித்தநின் பொன்னடியு முன்னடிமை
  பூசிக்க வருள்பு ரியவும்
மின்னைப் பழித்தமன முஞ்சஞ் சலத்தோடு
  வியாபியா தருள்பு ரியவும்
வேலைப் பழித்தவிழி யார்முயக் களறுதனில்
  வீழ்ந்திடா தருள்பு ரியவும்
என்னைப் பழித்தநா னென்பதனை யென்னைவிட்
  டெடுத்தெறிய வருள்பு ரியவும்
எவையும் மழித்ததுற வெய்திவெளி யேறிநா
  னீடேற வருள்பு ரியவும்
மன்னைப் பழித்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (கூ)

மனத்தைப்பார்த்துப்பதமளித்துக் கலிதீர்த்துக் கடாக்ஷித்துப்
பொருடந்து பொன்னடியருள வரவேண்டும்.

பையலோ நெஞ்சம் பதைத்துருகி நிற்பதும்
  பார்த்தேனு மருள்பு ரியவும்
பாவியடி யேன்படுந் துயரைத் தொலைத்துநற்
  பதமளித் தருள்பு ரியவும்

கையில்வெண் ணெயைவைத்து நெய்க்கழா வண்ணமென்
 கலிதீர்த்து னருள்பு ரியவும்
கன்மங்க டரவுஞ் சென்மசா பல்யங்
 கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவும்
பொய்யுலக வாழ்வுபிற ருக்கிடவு மெற்குமெய்ப்
 பொருடந்து னருள்பு ரியவும்
பொன்னுலகு மண்ணுலகு நின்றிலகு முன்றிருப்
 பொன்னடியை யருள்பு ரியவும்
மையலொ டெழுந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (ம)

ஆ பாடல்-௱சஅ.

நான்காவது.

நியமநிலை.

பொய்கொலை களவு காமம் பொருணசை
யிவ்வகை யெனவைபு மடக்க லியமமும்
பெற்றதற் குவத்தல் பெருந்தவந் தூய்மை
மற்றறி வுணர்தல் வழிபட னியமமும்
நிற்ற லிருத்தல் கிடத்த னடத்தலென்
றுற்றவிந் நான்கா முயரா தனமும்
அவ்விரு வகைக்கு மாதிபு மந்தமும்
செவ்விய லாவிவை சிறந்திருந் தமையால்
பிரியாது நியம நிலைபெறற் கருள்கென
விரியா திரந்து வேண்டி யுயர்த்தது.

மனத்தைப்பார்த்துப் பலனிலையாம னில்லாமல்

அணைத் தன்புகூர்ந் தருளவேண்டும்.

பஞ்சரித் துப்பஞ் சரித்தியான் கொஞ்சியது
பார்த்தேனு மருள்பு ரியவும்
பஞ்சைபோ னின்றழும் பாவிக் கிரங்கிப்
பலன்றரவு னருள்பு ரியவும்
நின்சார்பை யன்றிவே றுண்டென்று மென்றென்று
நிலையாம லருள்பு ரியவும்
நெஞ்சம் பதைத்துப் பதைத்தடிமை திக்கற்று
நில்லாம லருள்பு ரியவும்
அஞ்சாம லென்றனக் காதரவு சொல்லவு
மணைத்தாண்டு னருள்பு ரியவும்
அருகினி லிருத்தவுந் திருவருள் பொருத்தவு
மன்புகூர்ந் தருள்பு ரியவும்
வஞ்சகரு மஞ்சவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (க)

மனத்தைக் கடாக்ஷித்துக் கரங்கொடுத்தணைத் தடுக்கவைத்துக்

குறைதீர்த்துக் குணமேற்றவரவேண்டும்.

கானுக் கெறித்தநில வாகாத வண்ணங்
கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவும்
கல்லுக் கிரங்குமழை யாகாத வண்ணங்
கரங்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
ஆலைவாய்க் கட்கரும் பாகாத வண்ணமு
மணைத்தாண்டு னருள்பு ரியவும்

ஆழித் துரும்பெனவு மாகாத வண்ணமு
மடுக்கவைத் தருள்பு ரியவும்
கோணைப் பழித்தகுடி யாகாத வண்ணமென்
குறைதீர்த்து னருள்பு ரியவும்
குருவற்ற சீடனென வாகாத வண்ணநற்
குணமேற்றி யருள்பு ரியவும்
மானம்வைத் துதவுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௨)

மனங்கதறுதற்குங் கலுழுதற்கு மாறாது மாதவமே
யேற்க வரவேண்டும்.

கண்ணே கருத்தேயெ னின்பமே யென்றடிமை
கதறுதற் கருள்பு ரியவுங்
கண்ணீரு மாறாத புண்ணீரு மாகவுங்
கலுழுதற் கருள்பு ரியவும்
மண்ணான மூவாசை மண்ணாக வுங்கருணை
மாறாது னருள்பு ரியவும்
மலைநிறைவு பக்கமும் மனவாசி சொக்கவும்
மாதவம் மருள்பு ரியவும்
எண்ணாத வெண்ணமெல் லாமெண்ணி யெண்ணிநெஞ்
சிடையாம லருள்பு ரியவும்
என்னாணை யென்னாலு மொன்றுமிலை யாவுநீ
ரேயேற்க வருள்பு ரியவும்
மண்ணுள்ள சித்தரொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (௩)

மனமுய்ய நிஷ்டைமோக்ஷ முதிர்ந்துகத்துங்

கருணைகூரவரவேண்டும்.

நித்தனே நித்தபரி சுத்தனே சிற்றடிய
  னேனுய்ய வருள்பு ரியவும்
நிருவிகற் பங்கொண்ட நின்மலா நந்தசுக
  நிஷ்டைவைத் தருள்பு ரியவும்
முத்தனே சுற்றவஞ் சித்திக்க வும்முத்தி
  மோக்கமொன் றருள்பு ரியவும்
மூலப் பிராணனென்ன வாலைப் பிராயம்
  முதிர்ந்திடுமு னருள்பு ரியவும்
கத்தனே கத்தனே யென்றிடைய ருமலே
  கத்துமெற் கருள்பு ரியவுங்
கத்தா தடாவென்று பொற்று ளளித்துநற்
  கருணைகூர்ந் தருள்பு ரியவும்
வைத்தமோ கத்துடன் றவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (௪)

மனங்கொள்ளாமற்கொள்ள விதயமலர்ந்து சதாநந்தக்

காட்சிக்கண்ணே யருளவரவேண்டும்.

கொண்டார்க ளைக்கொளும் பெண்டாசை யென்றடிமை
  கொள்ளாம லருள்பு ரியவுங்
கொள்ளிவைத் துடலைக் கொளுத்துமுன் முற்சுடர்க்
  கொள்ளிவைத் தருள்பு ரியவுங்

தண்டா மரைக்கமல மென்மட லவிழ்ந்தெனவி
தயமலர்ந் தருள்பு ரியவுந்
தளதளென் றளவில்பே ரொளிகொப்பு ளித்திடு
சதாநந்த மருள்பு ரியவுங்
கண்டாலு மென்கலிக ளெல்லா மகன்றுபோங்
காட்சிதந் தருள்பு ரியவுங்
கண்கொண்டு காணவுங் கண்கண்ட தெய்வமே
கண்ணேயு னருள்பு ரியவும்
வண்டாய்ப் பறந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்தின் சமர்த்துச்சார்ந்திட வழிவிட்டு மண்ணு
குருவே குறைதீரவரவேண்டும்.

சகச்சூதை மாற்றிச் சுகச்சோதி யேற்றுஞ்
சமர்த்தொன்றை யருள்பு ரியவும்
சாட்சாதி யீசுர சொரூபமே யாணுனைச்
சார்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
வகையற்ற சமையக் குதர்க்கங்க டத்திநல்
வழிவிட்டு னருள்பு ரியவும்
மண்ணாசை யேகவும் பெண்ணாசை வேகவும்
மண்ணுமு னருள்பு ரியவும்
குகைசேர வும்மாயை நகைதீர வும்மெங்கள்
குருவேயு னருள்பு ரியவும்
கொண்டாட்ட மாகவுங் கொத்தடிமை யாக்கியென்
குறைதீர்த்து னருள்பு ரியவும்

மகத்துவாய் நின்றமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௬)

மனங்கருதாது கைச்சரச நையாது நம்பிக்கிருபை
கேட்குமுன் வரவேண்டும்.

கஞ்சாவின் வர்க்கமுங் கஞ்சனிம யக்கமுங்
கருதாது னருள்பு ரியவுங்
கைச்சரச மெல்லாங் கசந்தரச மாகவும்
கைச்சரச மருள்பு ரியவும்
நஞ்சான மூவாசை நஞ்சாக வுந்தேக
நையாது னருள்பு ரியவும்
நாடவும் பாடவுந் தேடவும் மடிமையுனை
நம்பவும் மருள்பு ரியவும்
கெஞ்சாது கெஞ்சுமெற் குன்சார்வு தந்துநற்
கிருபைகூர்ந் தருள்பு ரியவுங்
கேட்டது கொடுக்கநான் கேட்டது கொடுக்கநான்
கேட்குமுன் னருள்பு ரியவும்
வஞ்சமில் பரமார்த்த தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௭)

மனநின்று நீந்தாது நாட்ட நாடாமற் கட்டவிழ்க்
காடுறைய வரவேண்டும்.

நிட்டூர மின்னார்கள் வெட்டையி லழுந்தாது
நின்றிடற் கருள்பு ரியவும்

நீச்சுநிலை யற்றயோ னிக்கேணி யாழ்ந்தடுமை
நீந்தாது னருள்பு ரியவும்
நட்டுங் கருந்தேளை யொத்தமுலை யென்றன்மேல்
நாட்டாம லருள்பு ரியவும்
நாறுநா ரியர்கள்புண் ணுற்றமோர் கனவினு
நாடாம லருள்பு ரியவுங்
கட்டையிற் போமுனே கட்டுபா சக்கயிறு
கட்டவிழ வருள்பு ரியவுங்
காலமுஞ் சென்றுசுடு காடுறையு முன்மனங்
காடுறைய வருள்பு ரியவும்
மட்டமே லிட்டமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனத்திற் குலாவாக் கொள்ளாவக்கரை ஆளாகச்
சிறப்புச்சீராடவரவேண்டும்.

கூசிக் குலாவுமட வார்களைக் கொஞ்சிக்
குலாவாது னருள்பு ரியவுங்
குஞ்சுங் குழந்தையுங் கஞ்சிக்கெனைக்கோட்டி
கொள்ளாது னருள்பு ரியவும்
ஆசைப் பெருங்கங்கை நீந்தியக் கரைகாணு
மக்கரைக் கருள்பு ரியவும்
ஆளாக வொட்டாத பாழாசை பாழாகி
யாளாக வருள்பு ரியவுந்
தேசிகா நின்றிருச் சமுகதரி சனமாய்ச்
சிறப்புட னருள்பு ரியவும்

செல்வம் பொழிந்தடிமை யுல்லாச மாய்நின்று
சீராட வருள்பு ரியவும்
வாசங் கொழிக்கமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௬)

மனமேகி யெட்டுதற்கு மனமுவந்து மருவி ஓரா
துரைசெய வரவேண்டும்.

இனவாச மெல்லா மறந்துவன வாசத்தி
லேகிவிட வருள்பு ரியவும்
எட்டாத பேரின்ப வனுபூதி வலியவந்
தெட்டுதற் கருள்பு ரியவும்
மனமாயை சோரவும் மனவாசி யேறவும்
மனமுவந் தருள்பு ரியவும்
மாங்காயில் வண்டுபோ னீங்காத வண்ணமுன்
மருவிநின் றருள்பு ரியவும்
உனையன்றி யெனையடிமை கொள்வருண் டென்றடிமை
யோராம லருள்பு ரியவும்
ஓயா தரற்றியுங் கேட்கவிலை யோவதுவு
முரைசெய்து னருள்பு ரியவும்
வனிதையர் முயக்கற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௰)

ஆ பாடல் - ௩௫௮.

ஐந்தாவது,

வ ளி நி லை.

இம்முறை யகலா திமைந்து தொடர்ந்து
செம்முறை புனையும் யோகஞ் சிறப்ப
உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந்
தந்த மியக்கந் தடுப்படு வளிநிலை
என்னும் பான்மையி னிரேசக பூரகத்
தன்ன வாயுவைக் கும்பித் தடக்கும்
படித்திற னருள்கெனப் பணிந்து பணிந்து
முடித்தலை பராவி முன்னிரந் துயர்த்தது.

மனம் விரித்து வெட்டிவிட்டேன்காலினல் இருடீரப்
பண்புதந்து பரந்தாடவரவேண்டும்.
வெட்டவெளி யாய்ந்ததும் விட்டுவெளி பாய்ந்ததும்
விவரித்து னருள்பு ரியவும்
விட்டகுறை தொட்டகுறை வெட்டியென் கிட்டவர
வெட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
எட்டொன்று மெட்டவும் மீராறு கட்டவு
மெண்காலி னருள்பு ரியவும்
இரவிமதி யேகவும் மிரவுபக லாகவும்
மிருடீர வருள்பு ரியவும்
பட்டமது காற்றூற் பறந்தாடு சூத்திரப்
பண்புதந் தருள்பு ரியவும்
பாராதி யண்டப் பரப்பெலாம் யானும்
பறந்தாட வருள்பு ரியவும்

வட்டந் துதிக்குமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (க)

மனம் பசுவைப் படுக்கவைத்துப் பண்பாகக்கட்டுதற்குக்
கருணைவைத்து மேன்மேலும் வெரு
ளாமல் வரவேண்டும்.

பாற்பசு தனைப்பக்கு வத்துடன் பதியிற்
  படுக்கவைத் தருள்பு ரியவும்
பால்கறந் துண்டுபசி தாகமற யோகநெறி
  பண்பாக வருள்பு ரியவும்
காற்பசு தனைக்கா லிரண்டும் முடங்கவெளி
  கட்டுதற் கருள்பு ரியவும்
கன்றினுக் குத்தாய் கனிந்திரங் குதலெனக்
  கருணைவைத் தருள்பு ரியவும்
மேற்படியி லேற்றியெனை மேலாம் பதந்தந்து
  மேன்மேலு மருள்பு ரியவும்
வேதவே தாந்தவெறு வெளிகாட்டி விட்டிமை
  வெருளாம லருள்பு ரியவும்
மாற்படிக் குதவுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (உ)

மனமெட்டொன்றை யேறுமல் வட்டமுற வைத்
தாட்டி யடக்கிவரவேண்டும்.

எட்டெட்டு மெட்டினுட் கட்டவும் மெட்டாத
  வெட்டொன்றை யருள்பு ரியவும்

கடுச மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஈராறு கலையுமிரு நான்குவலை மாட்டிவெளி
யேறுமை லருள்பு ரியவும்
மட்டடங் காதபரி யட்டமும் மேற்சோம
வட்டமுற வருள்பு ரியவும்
மதியமிர்த மும்பொங்கி வழியழ லக்கனலை
வைத்தெடுத் தருள்பு ரியவும்
அட்டமா சித்திநற் சட்டமா யிட்டமா
யாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
அழிவின்றி விளைகின்ற வெளிகொண்டு வெளியென்
றடங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
வட்டமதி போலமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனமனை யுறைந்திடற்குச்சரித்து மாட்டிவைத்தடைத்துச்
சார்ந்திடற்குச் சற்றேனும் வரவேண்டும்.

உந்தியின் கீழ்நின்று சித்தசுழு முனைமனை
யுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
ஒருநான்கு மாகவு மிருநான்கு மேகவு
முச்சரித் தருள்பு ரியவும்
மந்திரத் தைக்கந் தரத்தூடு வக்கென்று
மாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
வாயிலோ ரொன்பதும் வன்னிநடு வணையொன்று
வைத்தடைத் தருள்பு ரியவும்
சந்திர சூரிய ரிரண்டுமொன் றேடொன்று
சார்ந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சத்தாகி யென்னுளச் சித்தாகி நின்றநீ
சற்றேனு மருள்பு ரியவும்

வந்தவழி யொளிரமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௪)

மனமுன்னேற மூட்டிவிளையாட வீடுபுக எற்றி
டேகாம லருளவேண்டும்.

மூலவளை யுண்ணின்ற தேகிமேற் கொண்டுநான்
முன்னேற வருள்பு ரியவும்
முன்னேறு குதிரைதனை மோனகுற டாக்கொண்டு
மூட்டிவிட வருள்பு ரியவும்
மேலூரு வீதியில் வையாளி போட்டங்கு
விளையாட வருள்பு ரியவும்
மேலுமுச் சந்திமேற் சந்தினால் வந்துமேல்
வீடுபுக வருள்பு ரியவும்
ஏலேலோ வென்றுகா லிரண்டையு மிழுத்துயர
வேற்றுவித் தருள்பு ரியவும்
என்னையே மூட்டவு மெம்பிரா னென்னைவிட்
டேகாம லருள்பு ரியவும்
மாலீயு மேலான தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௫)

மனமிடையாம லென்னை யேற்குமாளாக அயர்ந்து
நடனமிட நயனமிடவரவேண்டும்.

இடைபிங்க லைகள்கூடி யங்குசுழி தடையுணின்
றிடையாம லருள்புரியவும்

௧௫௬ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

என்னையறி யாமலு மொளித்தெனு ளிருந்தாடு
மென்னையெற் கருள்பு ரியவும்
அடைகாயொ டிலைசருகு பக்ஷணம் பண்ணியா
ஞளாக வருள்பு ரியவும்
அஷ்டாங்க யோகநித் திரைகொண்டு சும்மா
வடர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
நடனமிடு பரியுடன் ஞளவெளி சென்றுதிரு
நடனமிட வருள்பு ரியவும்
நயனநடு வணையினடு வணையுஞ் சுயஞ்சோதி
நயனமிட வருள்பு ரியவும்
வடுவற்ற சடையுற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௬)

மனத்திற்குக் கொடுத்துக் கொளுத்தாமலூட்டி உட்புகத்
தயைபுரிந்து சார்பொன்றவரவேண்டும்.

கொள்ளாது வெள்ளம்வரு முன்னணைக் கோலிக்
கொடுத்துநல் லருள்பு ரியவும்
கும்பித்தி ரேசித்த லொடுகொல்ல னுலையிற்
கொளுத்தாம லருள்பு ரியவும்
உள்ளே முளைத்தெழுந் துயர்பனைபி னூறுகள்
ளூட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
ஒடுமோ கடகமு மோங்கார சாரமு
முட்புகற் கருள்பு ரியவும்
தள்ளாத படியடிமை கொள்ளவுந் தாயெனத்
தயைபுரிந் தருள்பு ரியவும்

தானென்று நின்றுதற் காத்திரட் சித்துனது
சார்பொன்ற வருள்பு ரியவும்
வள்ளலாய் நின்றுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

வனமுளவுகாட்டிக் கட்டியொட்டிலொத்தூதத்
தேயாமற்றிறப்பட வரவேண்டும்.

காயா புரிக்கோட்டை கைக்கொள்ளு தற்குளவு
காட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
காலோய்ந் தயர்ந்துவிடு முன்கா லிரண்டினைக்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
ஓயாது கும்பித் திரேசித்த லுட்டங்கு
மொட்டொன்றை யருள்பு ரியவும்
ஒத்தூதி யூதா திரண்டுமொன் றேடொன்று
மொத்தூத வருள்பு ரியவும்
தேயாத விரவிமதி யுந்தேய வுஞ்சுழினை
தேயாம லருள்பு ரியவுந்
தேவரீர் திருவடிக் காளாகி யடியேன்
றிடப்படற் கருள்பு ரியவும்
மாயா மயக்கற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனத்தைக்கட்டிக் காப்பாற்றிப் பீருமற்பெலப்பாடு
நெருங்க நேரிடவரவேண்டும்.

காற்றைப் பிடிக்கவுங் கரகத் தடைக்கவுங்
  கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
கரகந் தனைக்காற் றுருத்தியுடை யாமலுங்
  காப்பாற்றி யருள்பு ரியவும்
பீற்றலோ ரொன்பதும் மூடவுங் காற்றதிற்
  பீரும லருள்பு ரியவும்
பின்னுமுன் னும்பிறழ வொட்டாது கட்டும்
  பெலப்பாடு னருள்பு ரியவும்
நேத்திர மிரண்டுமுன் றேற்றரவு கொண்டிட
  நெருக்குண்டு னருள்பு ரியவும்
நெற்றிநே ரிட்டவெளி பற்றிபா யவுநிஷ்டை
  நேரிடற் கருள்பு ரியவும்
வாத்தியா ராகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனந் துள்ளச்சுற்றிக்கட்டிக் காத்துக்கூட்டிப்
பொடிபோட வரவேண்டும்.

துள்ளுமன வாசிமேற் கொள்ளவும் வையாளி
  துள்ளவுன் னருள்பு ரியவுந்
தூரநட வாதுமேன் முச்சந்தி வீதியைச்
  சுற்றவிட் டருள்பு ரியவுங்
கள்ளரறி யாதுமுள் ளறையிலென் குதிரையைக்
  கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்

கட்டாம லுங்கதவு சாற்றவும் வாயிலிற்
காத்திருந் தருள்பு ரியவும்
கொள்ளையிட வோலைவந் தாலும் வெருட்டியே
கூட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
கோட்டையுங் கைவசங் கொண்டுகொண் டுன்றன்
கொடுப்போட வருள்பு ரியவும்
வள்ளலென வோடிமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ம)

ஆ பாடல் - ௩௬௮.

ஆறுவது.

தொகைநிலை.

அடங்கா தடங்கி யமைதற் காகினு
மடங்கா தியங்கு மறிபொறி யதனுற்
பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாமை
ஒருவழிப் படுத ளொருகைநிலைப் புறனென
ஓதிய முறைபோ லொன்றினோ டொன்று
வாதியன் றடாது மடங்கி யொருங்குற
நன்னிலைப் புணர்த்து நாயக வென்றமு
திந்நிலை யருள்கவென் றிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனமிணங்கியேற்றி படங்கியடைந்து
சார்ந்தொன்றாக வரவேண்டும்.

ஏர்காளு மந்திரமு முன்னதை தந்திர
மிணக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

எட்டங் குலத்துக்கு மெட்டாத கந்தரத்
தேற்றிவிட் டருள்பு ரியவும்
அந்நாள மீதுகண் ணுக்குழூக் குச்செவி
யடங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஆநந்த வொளிகண்டு நாண்வந்த வெளிசென்
றடைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
தன்னிலே தாஞ யயர்ந்தடிமை தன்மயஞ்
சார்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
சர்வபரி பூரண நந்தமோ னப்பிர
சாதமொன் றருள்பு ரியவும்
மன்னுமுனி வர்க்குதவு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (க)

மனமுழங்க மூட்டி மேலேற்றி மேலுமெற்குச்

சந்தானந்தஞ் சார்ந்திடவரவேண்டும்.

மூலப் பிராணனைச் சண்டமா ருதமென
முழங்கவிட் டருள்பு ரியவும்
மும்மண்ட லங்களும் முட்டும் படிக்கங்கி
மூட்டிவைத் லருள்பு ரியவும்
மேலாம் பதங்காட்டு மெய்ஞ்ஞான நூலேணி
மேலேற்றி யருள்பு ரியவும்
மேலுமே லானநா லாம்படி கடத்திமேன்
மேலுமெற் கருள்பு ரியவும்
சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய
சந்தான மருள்பு ரியவுஞ்

சாசுவத சாம்ப்ரதா யத்தொடு சதாநிட்டை
 சார்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மாலையணி மார்பனே தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே (உ)

மனத்தைத் திறந்து திறவாமல் கட்டிக்கலீரென்ன
 ஆட்டியாளாக்கி யருளவரவேண்டும்.

திண்டுமுண் டானவா ருதார வீடுந்
 திறந்துதந் தருள்பு ரியவும்
திருகுமுரு காநின்ற வாயிலோ ரொன்பதுந்
 திறவாம லருள்பு ரியவும்
கண்டசர மாலையங் கென்றுகண் டந்தனிற்
 கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
காலினின் றுதமணி யோசைக் கலீர்க்கலீ
 ரென்னவே யருள்பு ரியவும்
அண்டர்களு நின்றுதுதி கொண்டிடவு மெனைநடன
 மாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
அஷ்டாங்க யோகநன் னிஷ்டையினும் வைத்தென்னை
 யாளாக்கி யருள்புரி யவும்
மண்டல மெலாந்தொழுந் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (௩)

மனந் தம்பிக்கத் தம்பனம் பஞ்சாகப் பாழ்தந்து
கருணைக் கதியளிக்க வரவேண்டும்.

தசநாத மாமுன்ன பானவா யுவினையுட்
டம்பிக்க வருள்பு ரியவும்
தாரணியி லங்கென்று முச்சரித் திடுஜலத்
தம்பனம் மருள்பு ரியவும்
பசுபாச நேசப் பெருப்பாவ மனலிட்ட
பஞ்சாக வருள்பு ரியவும்
பாழான மூன்றுசை பாழாக வும்மூன்று
பாழ்தந்து னருள்பு ரியவும்
சசமான சிற்றின்ப விடமுண்டு சாகாது
கருணைகூர்ந் தருள்பு ரியவும்
கருணைநிதி யேசரண மடையுமடி யேற்குநற்
கதியளித் தருள்பு ரியவும்
வசியவச னித்தலொடு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௪)

மனத்தகமானகைச் சுத்திசெயச் சொக்கிவிட,
மாறிட வற்றுரு தருளவரவேண்டும்.

அத்தியி லுதித்தெழு மகத்தீ யெரித்தே
யகந்திய வருள்பு ரியவும்
அத்தியை நத்திபு மிருந்தே யறந்தங்கி
யானைக வருள்பு ரியவுஞ்
சுத்தபரி சுத்தமது வாகதச நாதமுஞ்
சத்திசெய் தருள்பு ரியவுஞ்

சோடசந் தன்னையுஞ் சோமவட் டந்தனிற்
  சொக்கிவிட வருள்பு ரியவும்
மத்தியி லிருந்தமதி யமுதூற்றி நரைதிரையு
  மாறிடற் கருள்பு ரியவும்
வாரியை நிகர்த்தவருள் வாரிகரை தத்தவும்
  வற்றுரு தருள்பு ரியவும்
வத்துமய மாய்நின்ற தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனம் வரம் வசிய மடர்ந்தடங்கிச் சோர்ந்து
சுருண்டிட வரவேண்டும்.

வாதனை யிறக்கவுஞ் சாதனை நிறக்கவும்
  வரமளித் தருள்பு ரியவும்
வாசிதனி லேற்றவும் பாசவினை மாற்றவும்
  வசியமெற் கருள்பு ரியவும்
ஆதார மாறினுஞ் சேதாரம் வாரா
  தடர்ந்தேற வருள்பு ரியவும்
அங்கென்று கும்பித்து வங்கென்றி ரேசித்
  தடங்கென்று னருள்பு ரியவும்
சூதான மானவெறு வெட்டவெளி சென்றங்கு
  சோர்ந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சோதிமணி மண்டபக் கமலா சனத்திற்
  சுருண்டிடற் கருள்பு ரியவும்
மாதவர்க் கரசனே தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௬)

மனங் குதித்துக் கூத்தாடக் கிட்டுதற்குக் கிருபைபுகுந்
தெப்போது மருளவரவேண்டும்.

குதிகொள்ளு மச்சுமட் டத்தைப் பிடித்துக்
குதித்தேற வருள்பு ரியவும்
கோபுரத் தடியினிற் கொஞ்சிநட னங்கொண்டு
கூத்தாட வருள்பு ரியவுங்
கெதிகொண்டு பாய்ந்துபடி யாறுங் கடந்துங்
கிட்டுதற் கருள்பு ரியவும்
கற்பகிர கத்தினிற் குதிரையைக் கட்டவுங்
கிருபைதந் தருள்பு ரியவும்
பொதிகைமா மலையது பொதும்பிலடி யேனும்
புகுந்திடற் கருள்பு ரியவும்
போதுமென வாழ்வதுஞ் சித்தமென் பாக்யமெய்ப்
போதுமெற் கருள்பு ரியவும்
மதியென வெழுந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௭)

மனத்தின் முரணைதம்பிக்கக் கசிந்து கருக்கிப்
பதவிபால் தரவரவேண்டும்.

தசநாடி யும்மூல நாடியு ளொடுங்குநற்
முரணைக ளருள்பு ரியவுந்
தாதுமுந் நான்குமிரு நான்காக வொருநான்கு
தம்பிக்க வருள் புரியவுந்

கசியாது சோமவட் டத்துறையு மமிர்தங்
கசிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
கனலின்றற் றத்துவக் குப்பையைச் சுட்டுக்
கருக்கிவிட வருள்பு ரியவும்
பசியாக மற்றவமு தாற்றவுஞ் சாயுச்சிய
பதவியொன் றருள்பு ரியவும்
பசுவினைப் பதியினிற் கட்டவுங் கற்பசுப்
பால்தரற் கருள்பு ரியவும்
வசவிர்த்தி யாகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்றனருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனம் வெல்லுதல் விலாசஞ்சு மாறுபடச் சூக்ஷங்கொள்ளாது குலைந்திட வரவேண்டும்.

வெல்லரிய மாயைதனை வெல்லென்று சொல்லவும்
வெல்லுதற் கருள்பு ரியவும்
விரிமறைகண் முரசறைய மறிவுக் ககண்டித
விலாசமொன் றருள்பு ரியவும்
சொல்லரிய வாசாம கோசர சுபாவஞ்
சுமாறுபட வருள்பு ரியவுஞ்
சும்மா விராமலுஞ் சும்மா விராநின்ற
சூட்சமமெற் கருள்பு ரியவும்
கொல்லரிய பேய்க்குரங் காமனம் பாய்ந்துகுதி
கொள்ளாது னருள்பு ரியவுங்
கொலைகேட ரானவைம் புலவேடர் கூட்டங்
குலைந்திடவு னருள்பு ரியவும்

வல்லிரு டொலைக்கவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே (௬)

மனமதுகொள்ள வாநந்தங் கடத்தேறக்கட்டி
நான்புக நயந்துவரவேண்டும்.

அஷ்டாங்க யோகமே கிட்டநீ ரிஷ்டம்வைத்
ததுகொள்ள வருள்பு ரியவும்
ஆதிநடு முடிவில் லகண்டிதா காரவறி
வாநந்த மருள்பு ரியவுங்
கட்டையிற் போமுனே நிட்டைசா தித்துக்
கடத்தேர வருள்பு ரியவுங்
காலைப் பிடித்துமே லப்பிரா ணன்றனைக்
கட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
நட்டநடு வீதிமீ தோடியங் தானற்று
நான்புகற் கருள்பு ரியவும்
நாதநா தாந்தவே தாந்தசா ரத்தையு
நயந்துதந் தருள்பு ரியவும்
மட்டறிவ தற்கரிய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

ஆ பாடல் - கஎஅ.

ஏழாவது,

பொறைநிலை.

தொகுத்துப் பலபுரந் தருவிச் செல்லா
தகத்தே நாட்டி யவ்வரு நிலையொடு
மளித்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொறையால்
நினைத்த நினைவை நினைவாக் கொண்டி
பொருக்கு நிலையினை பொருந்த வருள்கவென்
றிருக்குங் கருத்தோ டிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனங் கனலை மூட்டிவைத்து முன்னேற்றிச் சீர்பாததீக்ஷை
வைத்துச் சரணமிடச் சரணமிடவரவேண்டும்.
முன்னையே மூட்டுமூட் டென்றுமூ லக்கனலை
மூட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
முன்வைத்த காலையும் பின்வாங்கி டாமலெனை
முன்னேற்றி யருள்பு ரியவுஞ்
சென்னிமீ தேந்தியான் றெண்டனிட் டுய்யவுஞ்
சீர்பாத மருள்பு ரியவும்
தெட்சணா மூர்த்தமாய் நின்றுதரி சனைதந்து
தீக்ஷைவைத் தருள்பு ரியவுஞ்
சந்நிதா னத்திற் சரண்சரண மென்றுநான்
சரணமிட வருள்பு ரியவுஞ்
சட்டமுனி முதலான நாதாக்க ளடியினுஞ்
சரணமிட வருள்பு ரியவும்
வன்னிநடு வணையான தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசிகநா தனே. (க)

மனந்தனை சமர்ப்பொருத குதித்தேறக் கொடிபோட
வாடம்பர மாட்டவரவேண்டும்.

சாட்டியில் லாதுபம் பரமாட்ட வல்லமை
தனைத்தந்து னருள்பு ரியவுஞ்
சரவாள் பிடித்தச்சு மட்டமே லிட்டுச்
சமர்ப்பொருத வருள்பு ரியவுங்
கோட்டைவா யிற்படி கடந்தலங் கத்திற்
குதித்தேற வருள்பு ரியவுங்
கொடிமரங் கைக்கொண்டு ஜயமாகி யென்கைக்
கொடிப்போட வருள்பு ரியவும்
ஆட்டுமோர் சக்கரமு மோயாம லாடவா
டம்பரம் மருள்பு ரியவும்
அகிலாண்ட கோடிக ளனைத்தையு நினைத்தபடி
யாட்டென்று னருள்பு ரியவும்
மாட்டோ மெனுமலே தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௨)

மனத்திற்குச் சாயுச்சியஞ்சாதித்துக் கைக்களித்துக்காட்டிப்
போதித்துப் பொறுத்தருள வரவேண்டும்.

சாதனையி லேற்றவும் வாதனையை மாற்றுமொரு
சாயுச்ய வருள்பு ரியவுஞ்
சட்டக் குழப்பமெல் லாம்விட்டு நன்னிஷ்டை
சாதித்து னருள்பு ரியவுங்
காதியுப தேசங்க ளோதவும் மாதவங்
கைக்களித் தருள்பு ரியவும்

கரதலா மலகமென வென்னுக்கு ளென்னையுங்
    காட்டிவிட் டருள்பு ரியவும்
போதனைக்கெட்டாத போதனைக் கைக்கொண்டு
    போதித்து னருள்பு ரியவும்
புத்திக்கு மெட்டாத பத்திபத் தீபம்
    பொருத்திவைத் தருள்பு ரியவும்
பாதாபி தாவனைய தவராஜ சிங்கமே
    வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
    மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனச்சூதுசுருண்டு போதனைபோகங் காதல்
கட்டவிழவரவேண்டும்.

சூதொன்று மில்லாது சும்மா விராகின்ற
    சூதொன்றை யருள்பு ரியவுஞ்
சோம்புதலு மற்றுமாச் சோம்பேறி போலுஞ்
    சுருண்டிடற் கருள்பு ரியவும்
போதனைக் கோதற வற்றுமோர் மெய்ஞ்ஞான
    போதனை யருள்பு ரியவும்
போகங்க ளற்றபரி பூரணா நந்தசுக
    போகமெற் கருள்பு ரியவும்
காதலற வுந்திரு வடித்தாளின் மீதடிமை
    காதலுற வருள்பு ரியவுங்
கால்களைக் கட்டவுங் கட்டுமா தாரவன்
    கட்டவிழ்ந் தருள்பு ரியவும்
வாதனை யொழிந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
    வரவேண்டு மென்ற னருகே

களமு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ச)

மனஞ் சுத்திசெயத்துலங்க நின்றிலங்க விறைஞ்ச வீட்டில்
விட்டு விளக்குவைக்கவரவேண்டும்.

சோற்று லெடுத்தசுவ ரானகா யத்தையுஞ்
சுத்திசெய வருள்பு ரியவுஞ்
சூக்குமங் காரண மகாகார ணத்தொடு
துலங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஏற்றபடி யான்மவடி வென்முகத் தெதிர்நின்
றிலங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
இறைவனே யடிமையுனை யேத்தியேத் தித்தொழு
திறைஞ்சிடற் கருள்பு ரியவும்
வேற்றொருவர் காணாத வேதாந்த வீட்டிலெனை
விட்டடுத் தருள்பு ரியவும்
விழிமாயை யிருடீர வொளிருமுச் சுடர்மணி
விளக்கொன்றை யருள்பு ரியவும்
மாற்றாது போற்றுமென் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்தைப் பிடித்துப்பிரானே தியங்காமற் சித்திக்க
விழித் திடையறாதுவரவேண்டும்.

பேற்றற் றருத்திபிற் சாற்றெலாஞ் சேர்த்துப்
பிடித்தடைத் தருள்பு ரியவும்
பேற்றலாற் காற்றும் புறத்துப் படாதெம்
பிரானேயு னருள்பு ரியவுஞ்

சேற்றினிடை நாட்டுமொரு கம்பமென வென்னிலை
   தியங்காம லருள்பு ரியவுஞ்
செத்தாற் பிழைப்பனோ தருணமிது சீக்கிரஞ்
   சித்திக்க வருள்பு ரியவும்
ஏற்றபடி தன்னரசு நாடாக வொட்டா
   திழுத்துவைத் தருள்பு ரியவும்
என்றுமா தவமெய்து மென்றிடையு மேழையேற்
   கிடையறு தருள்பு ரியவும்
மாற்றுமொழி சாற்றாது தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனத்தைக் கனவென விணங்கிப் பிரித்துப் பேரின்பஞ்
   சிந்தாது தேவனேயருள்புரியவரவேண்டும்.

இந்த்ரசா லப்புலைச் சேரிவா தனைகன
   வெனமுடித் தருள்பு ரியவும்
இல்லந் துறக்கவுஞ் சொல்லரிய நல்லறி
   விணைக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்
பெந்தமது பந்தமது கண்டவிரு ளென்னைப்
   பிரிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பேராசை கொள்ளவும் பாராசை விள்ளுமொரு
   பேரின்ப மருள்பு ரியவுஞ்
சிந்தாத பேருட் செல்வமே யென்சிந்தை
   சிந்தாது னருள்பு ரியவுந்
தேவனே தேவாதி தேவனே பரவாசு
   தேவனே யருள்பு ரியவும்

மந்தார வேளையிற் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௭)

மனங்கடாக்ஷித்துக் கரைந்திடப்பதித்துப் பக்குவ
மேகாந்தமேறிடவரவேண்டும்.

கதைபேசி யதிலென்ன காரியம் மேதுங்
கடாக்ஷித்து னருள்பு ரியவும்
கல்விகல் லாக்கருங் கல்லாமென் னெஞ்சங்
கரைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
பதியா மனத்தைப் பதைப்பறப் பதியிற்
பதித்துவைத் தருள்பு ரியவும்
பற்றறத் துணிவுதரு முத்தரைப் பணியுநற்
பக்குவம் மருள்பு ரியவும்
இதயந் திறக்கவும் மெதையுந் துறக்குமோ
ரேகாந்த மருள்பு ரியவும்
இல்லாசை யில்லாது வல்லாண்மை கொண்டுவெளி
யேறிடற் கருள்பு ரியவும்
மதிளுங் கடந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனமண்ணலே வாநந்தஞ் சோதி சுடரிருந்திட
எந்நாளு மருளவரவேண்டும்.

அகமுதற் சகமயக் ககலவும் மகமேவு
மண்ணலே யருள்பு ரியவும்

அல்லவிழ வெல்லவுந் தொல்லையற வெல்லையி
லாநந்த மருள்பு ரியவுஞ்
சுகமீற வும்மனத் தகைமாற வுஞ்சுயஞ்
சோதியெற் கருள்புரியவுஞ்
சுருதிமுடி யாய்நின்ற கருதுமடி யாருளஞ்
சுடரொன்றை யருள்பு ரியவும்
இகமொடு பரத்தினு மகமொடு புறத்தினு
மிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
ஏகமற வும்முமது பாதார விந்தமெற்
கெந்நாளு மருள்பு ரியவும்
மகிமைசொல் லற்கரிய தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (க)

மனத்திற் கடாக்ஷங் கதிநிறைந்திட நிறுத்தி முதிர்ந்து
முறையாக வரவேண்டும்.

கத்தனே யத்துவித வஸ்துவெற் கேத்துங்
கடாக்ஷம்வைத் தருள்பு ரியவுங்
கருதரிய சிற்பரத் துட்பரவு மெய்ப்பொருட்
கதியளித் தருள்பு ரியவும்
நித்தியா னந்தமோ னந்தனேயென் சிந்தையு
ணிறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
நேத்திரத் தூடுமோ னற்றுமலர் பத்தையு
நிறுத்திவைத் தருள்பு ரியவும்
முத்திக்கு வித்தாய் முளைத்தெழுஞ் சோதியு
முதிர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்

முப்பாழ் கடத்திவைத் தப்பா னடத்துமுறை
முறையாக வருள்பு ரியவும்
மத்தியி லுதித்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதேசிகநா தனே. (ட)

ஆ பாடல் - ௱அஅ.

எட்டாவது,

காட்சி நிலை.

வளிவசப் பட்டும் பொறிவசப் பட்டும்
தெளிவசத் திருந்த சிந்தையை யணைத்தும்
ஒருவழி யோங்கு முயர்மன வழியே
திருவொளி கனிந்து திவலையிற் றிகழ்ந்து
வெளியி லிரவும் விளங்கிய பகலும்
ஒளியா யிருந்த வுவமை யென்னத்
தோற்றும் தோற்றந் தோற்ற வருள்கெனப்
போற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்திரந் துயர்த்தது.

மனமணைந்தர்ச்சிக்கப் பணிந்து வசம்பண்ணிச்
சென்றுடச் சிறியவெற்கருளவரவேண்டும்.

ஆத்தாளை யெனையீன்ற வாலையா நந்தியை
யணைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
அம்பிகை மனோன்மணிக் குண்டலித் தாய்பதமு
மர்ச்சிக்க வருள்பு ரியவும்
பார்த்தாளை யாவையுங் கார்த்தாளை யென்றும்
பணிந்திடற் கருள்பு ரியவும்

பறையானை மாகல்ல சிறையானை யென்வசம்
பண்ணிவைத் தருள்பு ரியவும்
சேர்த்தானை வான்கருணை பூத்தானை யொத்தபடி
சென்றாட வருள்பு ரியவுஞ்
சிறியானை மெத்தவும் பெரியானை யறியவுஞ்
சிறியவெற் கருள்பு ரியவும்
மாற்றுள னுப்பாது தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநாதனே. (க)

மனம் பதம்பணிந்து சேவிக்கச் சிறப்பிடு சரண்புகத்
தடையறவரவேண்டும்.

பத்துவய துடையசிறு பெண்ணை வென்றாய்
பதந்தொழற் கருள்பு ரியவும்
பாலான வாமம்வைத் துப்பூசை பண்ணிப்
பணிந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சித்தந் தெளிந்துபர தெய்வசந் நிதிசென்று
சேவிக்க வருள்பு ரியவுஞ்
சின்மய சிதாகாச தேவதைக் கென்றுஞ்
சிறப்பிடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சத்தியத் தொடுபரா சத்திசமு கத்திற்
சரண்புகற் கருள்பு ரியவுஞ்
சங்கநிதி பத்மநிதி போலுதவி யாய்நின்று
தடையறற் கருள்பு ரியவுஞ்
மற்றெவ ரிருந்துமென் றவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (௨)

மனம்முயற்சி மோகங் கடத்திக் காட்டிச் சூக்ஷம்வகை
தொகையாக வரவேண்டும்.

மூலமுத லாறுவளை தாண்டிமேற் றூண்டவு
   முயற்சிதந் தருள்பு ரியவும்
மூலவர்க் கங்களென வாலையைப் பூசிக்க
   மோகமெற் கருள்பு ரியவுங்
காலைப் பிடித்திழுத் துக்கந் தரத்தைக்
   கடத்திவைத் தருள்பு ரியவுங்
காலனுக் குங்கால னாகவுங் கற்பமுறை
   காட்டிநல் லருளபு ரியவுந்
தூலத்தை விட்டுவிட வொட்டாது சூக்ஷாதி
   சூக்ஷமொன் றருள்பு ரியவுஞ்
சுழியின்ன தென்றுசோ டசமின்ன தென்றுவகை
   தொகையாக வருள்பு ரியவும்
வாலாய மாகமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (௩)

மனத்தைக்காட்டிக் கண்ணே தயைபுரிந்து பிரசாதமென்று
பார்த்துப் பரிகரித்தருளவரவேண்டும்.

கலையாம வீராறு கலையினிலே குலையுமுன்
   கட்டிடற் கருள்பு ரியவுங்
காலைப் பிடிக்கிறே னம்மைகுண் டலினியைபென்
   கண்ணேயெற் கருள்பு ரியவுஞ்

சலனமற வுங்கருணை நிதியே தயாளமே
  தயைபுரிந் தருள்பு ரியவும்
சரணார விந்தமுன் பாதார விந்தப்ர
  சாதமொன் றருள்பு ரியவும்
பலகா லிரந்ததும் பலனுக வென்முகம்
  பார்த்துநல் லருள்பு ரியவும்
பாவியடி யேன்படுங் கண்கலக் கங்களைப்
  பரிகரித் தரிள்பு ரியவும்
மலமத்த னையுமற்ற தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (ச)

மனமுத்த முத்திரைத் தண்ணீரைத் தள்ளாமற்
றெளித்து சேவிக்கவரவேண்டும்.

மோகந் தவிர்க்கமுலை யாரையணை யாமலுமை
  முத்தமிட வருள்பு ரியவும்
மொழியைத் தவிர்க்கவாய் மூடலுட னேமோன
  முத்திரையை யருள்பு ரியவுந்
தாகித்த வென்றனுக் கெண்ணெயூட் டாதுநற்
  றண்ணீரை யருள்பு ரியவுந்
தாராத வருளெலாந் தந்தடிமை கொள்ளவுந்
  தள்ளாம லருள்பு ரியவுந்
தேகத்தை விட்டுவிடு முன்மனந்தேறித்
  தெளிந்திடற் கருள்பு ரியவுஞ்
செப்பொனிற மானசிறு வாலைபிரு காலையுஞ்
  சேவிக்க வருள்பு ரியவும்

மாகத்த ஞானமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்தின் பேரின்பம் பெண்ணாசையாசை ஆதரிப்பு
நாசமாய் நானுகவரவேண்டும்.

பேசாது மவுனத் திருக்கவும் பேசாத
பேரின்ப மருள்பு ரியவும்
பெண்ணாசை மண்ணாக வும்வாலை யம்பிகைப்
பெண்ணாசை யருள்பு ரியவும்
ஆசாப சாசைத் துறந்துனது திருவடியி
ஞைசைதந் தருள்பு ரியவும்
ஆதரவு மற்று தரிப்பாரு மற்றவெனை
யாதரித் தருள்பு ரியவும் 2
நாசச் சரீரமு நாசமா முன்புவன
நாசமெற் கருள்பு ரியவும்
வாசாம கோசரத் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சா

மனத்தை யாசையபயங் தடாரித்துத் தாடந்து
பாகம் வைத்துப் பழக்கவரவேண்டும்.

ஆசரித் தம்பிகை தனைப்பூசை செய்துய்ய
மாசையொன் றருள்பு ரியவும்
அறமியற் றவுமனத் திறமியற் றவுமெனக்
கபயநின் றருள்பு ரியவும்

தாய்செத்த பிள்ளையென வேசற் றிராமற்
றடாரித்து னருள்பு ரியவுந்
தடையுகிற் றடைபடா நின்றொளிரு மெய்த்திருத்
தாடந்து னருள்பு ரியவும்
பாசத்தை வீசுமெம னுக்குப் படாதுநின்
பாகம்வைத் தருள்பு ரியவும்
பஞ்சாக் கரத்தையுந் துஞ்சாச் சரத்தொடு
பழக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்
வாயற் கடந்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

மனங் களித்துக் கனவென்று நான்காண நற்றவசு
தாணுகத் துறையருள வரவேண்டும்.

காணாத காட்சியைக் கண்டடிமை யுள்ளங்
களித்திடற் கருள்பு ரியவுங்
கண்கொண்டு காணப் படாநின்ற வெவையுங்
கனவென்று னருள்பு ரியவும்
நாணுமட வார்தமைக் கண்ணினிற் காணுமுன்
நாணுண வருள்பு ரியவும்
நாவுருசி தேடுதற் காவிகெட் டலையாது
நற்றவம தருள்பு ரியவுந்
தூணைத் துரும்பாக்க வுந்துரும் பைப்பெருந்
தூணுக்க வருள்பு ரியவுந்
துரியமய மாய்நின்ற பெரியபொரு ளைத்தொழுந்
துறையொன்றை யருள்பு ரியவும்

வாணாள் விடாதமெய்த் தவராஜமே சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனத்தை யடிமைகொண் டனுபூதிமுழுத்திட மூடித்
தாண்டித் தந்தருள வரவேண்டும்.

ஆண்டினே டாண்டனந் தங்கோடி வைத்தெனையு
 மடிமைகொண் டருள்பு ரியவும்
ஆதிசோ திபரவிக் கிடந்தொளி பரப்புமுன்
 னனுபூதி யருள்பு ரியவும்
மூண்டெரியு மங்கியிற் கருவிகர ணங்களை
 முழுத்திடற் கருள்பு ரியவும்
மூக்குமுனை வாயிலண் ணாக்கினுனி யாலடைய
 மூடிவைத் தருள்பு ரியவுந்
தாண்டுமீ ராறுகலை தாண்டாம லுஞ்சுழினை
 தாண்டிடற் கருள்பு ரியவுந்
தாண்டாம னின்றமதி மண்டலங் கொண்டவமு
 தந்தந்து னருள்பு ரியவும்
மாண்டெவையு மாண்டுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (௯)

மனத்திற்குச் சுகந்துணைதழுவித்தரித்து ஆட்கொண்டு
ஆளாக்கியருள வரவேண்டும்.

சுந்தரச் சோதிமணி மார்போ டணைத்துச்
 சுகந்தந்து னருள்பு ரியவுஞ்

சோர்ந்தவடி யேன்சிந்தை நொந்திடா வண்ணமே
  துணையுநின் றருள்பு ரியவுஞ்
சந்திரோ தயமெனச் சிந்துமொளி தந்துகை
  தழுவிநின் றருள்பு ரியவுந்
தளதளென் றவிர்தரு ஜகச்சோதி பரவித்
  தரித்திடற் கருள்பு ரியவும்
அந்தரத் திலகவு மனக்குளிகை யொன்றளித்
  தாட்கொண்டு னருள்பு ரியவும்
அம்பிகை பதம்பணியு மாளாக வும்மெனையு
  மாளாக்கி யருள்பு ரியவும்
வந்தனங் கைக்கொளுந் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங்குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

அஉ பாடல் - ௧௯அ.
ஒன்பதாவது,

தியான நிலை.

தோற்றிய காட்சியிற் சுபத்தினைப் பற்றி
யேற்றி யேற்றி யிடம்வல முன்பின்
இயங்கா தோங்கி யெழுமனந் தன்னினை
வுயங்காத் தோன்றி யுண்மையிற் றிகழ
நிறுத்தி வம்மன நிலைதிரி யாமற்
குறித்த பொருளொடு கொளுத்த றியானம்
என்னும் பாங்கி னிம்முறை யருள்கவென்
றுன்னி யுன்னி யுவந்திரந் துயர்த்தது.

மனமோகமதை நாளும் நாட்டிவைத்து விழாமலவிழ்
தேனொழுகச் சிரப்பிடவரவேண்டும்.

நவகண்ட யோகமே நான்கொண்ட மோகமதை
நாளுமெற் கருள்பு ரியவும்
நாவதனை யோட்டிவிட் டங்நாள மாட்டிநிலை
நாட்டிவைத் தருள்பு ரியவும்
அவிழுமொன் பதுவாயி லுங்கட்ட வுங்கட்டு
மவிழாம லருள்பு ரியவும்
அவபவா திகளுநவ கண்டமா யவிழத்
தவிழ்ந்திடற் கருள்பு ரியவுந்
தவநிலையொன் றுயினும் தன்னுனியின் மணியெனத்
தேனொழுக வருள்பு ரியவுஞ்
சிற்றாற லாட்டவுஞ் சித்தாந்த முத்திச்
சிறப்பிட்டு னருள்பு ரியவும்
மவுனமணி யானமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௬)

மனம்பெரும்பாதை யொன்றில் நிர்த்தூளி பண்ணிக்கடந்து
கைக்கொண் டேன்றி யொன்றுக்கு னொன்றாக
வரவேண்டும்.

பாலமுந் தாண்டியப் பானடக் கப்பெரும்
பாதையொன் றருள்பு ரியவும்
பாருக்க ளோவனந் தங்களதை நிர்த்தூளி
பண்ணிவிட் டருள்பு ரியவும்
காலா லடர்ந்துசமர் செய்துதல மாறும்
கடந்திடற் கருள்பு ரியவும்

கண்டத்தை வென்றுகா யாபுரிக் கோட்டையென்
   கைப்படற் கருள்பு ரியவும்
ஓலமிட் டோங்கார வுன்னதக் கம்பமங்
   கூன்றிடற் கருள்பு ரியவும்
ஓசைமணி மண்டபஞ் சென்றுநின் றென்றுக்கு
   ளொன்றுக வருள்பு ரியவும்
வாலிபம் முதிருமுன் றவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (உ)

மனமுட்புக வொடுங்கிடத் தூங்கிடச் சோபிக்கத்
   தகைதீர்ந்திட யேற்றிடவரவேண்டும்.

ஓங்கார மதுகொண் டெழும்பிரண வப்பதிபி
   னுட்புகற் கருள்பு ரியவும்
உள்ளறையி னுள்ளேயோர் மூலையிற் சென்றங்
   கொடுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
தூங்காது தூங்குசிவ யோகநித் திரைவந்து
   தூங்கிடற் கருள்பு ரியவுஞ்
சுடருண்ட கர்ப்பூர வுண்டைபோ னின்றுடல்
   சோபிக்க வருள்பு ரியவுந்
தேங்காத் திருக்கருணை வெள்ளம் படிந்துநகை
   தீர்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
தேறாத சிந்தையுந் தேறவு மெனைக்கடைத்
   தேர்த்திவிட் டருள்பு ரியவும்
வாங்காவி னேசையொடு தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனமங்கங்கென் றுள்ளடக்கிப் பக்குவம்பண்ணி அமிர்த
பானந் திருத்தந்தீரமருள வரவேண்டும்.

ஆயபன் னிருகலையு மாயாது தங்கவும்
மங்கங்கென் றருள்பு ரியவும்
அங்குசிங் கென்றுமைம் பத்தோ ரெழுத்துள்
ளடங்கென்று னருள்பு ரியவும்
பாயவும் வாசிகலை தேயவும் பக்குவம்
பண்ணிவிட் டருள்பு ரியவும்
பாலூற வுஞ்சுழினை மேலேற வும்மமிர்த
பானமெற் கருள்பு ரியவும்
தீயைப் பொருத்தியென் னேயத் திருத்தித்
திருத்திவைத் தருள்பு ரியவுந்
தேரத் தெளிக்கவுஞ் சேரப் பழிக்கவுந்
தீரமொன் றருள்பு ரியவும்
மாயையைக் காயவுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனம்வழிமருவச் சமர்செய்யத் தம்பனம் அடைத்துச்
சரணடைய வரவேண்டும்.

வங்குவங் கென்றுரீங் காரமுட னேகமேல்
வழிவிட்டு னருள்பு ரியவும்
வாசிதனி லேற்றியெனை மாசற்ற பரவெளியின்
மருவவைத் தருள்பு ரியவுங்

கங்குசிங் கென்றங்கு சண்டமா ருதமெனச்
   சமர்செய்ய வருள்பு ரியவும்
தப்பனங் கும்பித்தி ரேசிக்க வாயுவிட்
   டம்பனம் மருள்பு ரியவும்
அங்கடங் குண்டவமிர் தங்கடைந் தென்கட
   மடைத்துவைத் தருள்பு ரியவும்
அம்மைகுண் டலிபாத மாசரித் துச்சர
   ணடைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மங்காத தங்கமே தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனத்திரஞ் சின்மயமெய்தா வென்னுள் சுடர்சொந்தத்
தொடரருளவரவேண்டும்.

செத்தாலும் வைத்தடிபின் வாங்காது முன்னேறு
   தீரமொன் றருள்பு ரியவும்
சிற்பர வெளிக்கூடு செல்லவுஞ் சொல்லரிய
   சின்மயம் மருள்பு ரியவும்
எத்தாத முத்திநெறி யேற்றவு மற்றெவையு
   மெய்தாம லருள்பு ரியவும்
ஏகவுரு வாகிநின் றெங்குநிறை கின்றபொரு
   ளென்னுளுற வருள்பு புரியவுஞ்
சுத்தமய படிகச் சுடஞ்சோதி பரவிமுச்
   சுடர்கொழித் தருள்பு ரியவும்
சொக்குமதி மோகமுக வாரியமு தாட்டவுஞ்
   சொந்தத்தொ டருள்பு ரியவும்
வற்றாத செல்வமே தவராஜ சிங்கமே

வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (சு)

மனத்தினிஷ்டம் வைத்தென்னை யெற்காய்ந்து அறிவதற்குச்
சித்தம்வைத்துச் செய்யுநல்லருள் புரியவரவேண்டும்.

இதமாக வேயடிமை பதமாம் பொருட்டாக
விஷ்டம்வைத் தருள்பு ரியவும்
எல்லாம தாயேது மில்லாது மாய்கின்ற
வென்னையெற் கருள்பு ரியவும்
அதுவேய தானவோ ரருமறைப் பொருளையா
ராய்ந்திடற் கருள்பு ரியவும்
அறிவதற் கரியவறி வாகார மானவனை
யறிவதற் கருள்பு ரியவும்
சிதையுமித யத்தையுஞ் சிதையா திருத்தவுஞ்
சித்தம்வைத் தருள்பு ரியவும்
சேவடி கொடுத்திந்த நாயடிய னுக்குதவி
செய்யுநல் லருள்பு ரியவும்
மதமற்ற மதமுற்ற தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

மனத்தைத்தாக்கித் துணிந்தெடுத்திருந்து
நிலைநெக்குருக வரவேண்டும்.

தொலையாப் பவக்கட லலைத்துமக் கரையிலே
தாக்கிவிட் டருள்பு ரியவுந்

தொல்லைதரு தொல்னுலகை வெல்லவுந் துறவிற்
   றுணிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
இலையும் புலர்ந்தசரு குங்கும்பி யெரியற்
   றிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
இருகலையி னூடுருவி முக்காலைக் கப்பா
   லிருக்குமுன் னருள்பு ரியவும்
நிலையற்ற விதயத்தை நிலையத் திருந்துநன்
   நிலையமொன் றருள்பு ரியவும்
நிற்குநிலை சொக்கியா னிற்காது நிற்கவும்
   நெக்குருக வருள்பு ரியவும்
மலைவெலாந் தீர்க்கவுந் தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதேசிகநா தனே. (அ

மனக்கருத்துக் கற்பித் தொழிந்தொ துங்கி நடந்து
நானெனவரவேண்டும்.

கானக விலங்கினின மாகும்வை ராக்கியக்
   கருத்தோன்று னருள்பு ரியவும்
காடுவீ டாகவும் வீடுகா டாகவுங்
   கற்பித்த லருள்பு ரியவும்
ஊனிறைந் தோருரு வெடுத்தகா யத்துற
   வொழிந்திடவு னருள்பு ரியவும்
உண்டுடுத் துப்பூணு முலகநடை யெணைவிட்
   டொதுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஞானதை யங்கண்டு மானபி மானம்
   நடந்திடவு னருள்பு ரியவும்

௧௮௮ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

நானென் றகற்றுநா னுருகும் வண்ணநீ
நானென்ற தருள்பு ரியவும்
வானுச்சி யுல்வுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௧)

மனத்தினடனஞ் சந்திபிற்சென்று திறந்து
வசம் வளர்ந்தேறவரவேண்டும்.

நாசிநடு வணைநட்ட நடுவினின் றுல்லாச
நடனமிட வருள்பு ரியவும்
நாதநா தாந்தம் முழங்குமோர் தெய்தவசங்
நிதியில்விட் டருள்பு ரியவும்
தேசுதரு மோனைமணி மாமண்ட பத்தினுட்
சென்றிடற் சருள்பு ரியவும்
திரையைக் கடந்தங் கடங்கவுள் ளறையைத்
திறந்துதந் தருள்பு ரியவும்
வாசங் கொழுத்தகம லாசனத் தையுமென்
வசங்கொடுத் தருள்பு ரியவும்
வற்றாத செல்வங்க ளைத்தேச காலமும்
வளர்ந்தேற வருள்பு ரியவும்
மாசேது வற்றமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
பாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௨)

ஆ பாடல் - ௨௧௮.

பத்தாவது,
சமாதி நிலை.

ஒன்றிய ததனை யொன்றுற் றுறுகுணம்
இன்றித் தானுந் தன்பெய ரின்றிச்
சேர்ந்துஞ் சேரா திருந்தவுண் டையோ
டார்ந்து மதுவு மாகா தாக
அங்ஙனங் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு
தான்பிற னகைத் தகையது சமாதி
ஆகு மென்ற வந்நிலை யருள்கவென்
றேக மாகி யிரந்திரந் துயர்த்தது.

மனங் கூடுகொள்ளாம லடங்கியஞ்சி ஒடுங்கி
யொழிதற்குவரவேண்டும்.

கூடுவிட் டுக்கூடு பாயுகங் குக்குருடி
கூடுறைய வருள்பு ரியவுங்
கொல்லனுலை மேனின்று கூத்தாடு குறளிகுதி
கொள்ளாம லருள்பு ரியவும்
ஆடுநற் குண்டலிப் பாம்புமெய்ப் புற்றினு
ளடங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
அஞ்சாத வஞ்சபுல வேடர்களு மடியனேற்
கஞ்சிடற் கருள்பு ரியவும்
ஓடியுழல் சிந்தையுங் கணமேனு மூசென்
றொடுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
ஒவியம் போலவே சும்மா திருக்கமற்
றொழிதற்கு னருள்பு ரியவும்
வாடுத லறிந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே

மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (க)

மனந் திகழ்ந்து தீயிற்சரிப்படச் சமஸ்தமும்
ஆட்கொண்டடக்க வரவேண்டும்.

தீபம் பொருந்துகர்ப் பூரமென வுடலந்
  திகழ்ந்திடற் கருள்பு ரியவுந்
தீயிலிட் டென்னைக் கருக்குமுன் பொன்னகந்
  தீயிலிட் டருள்பு ரியவுஞ்
சாபங்க டரச் சமாதிநிறை வேறிச்
  சரிப்படற் கருள்பு ரியவும்
தடையுறு துதவுகற் பகமா யிருந்தே
  சமஸ்தமும் மருள்பு ரியவும்
ஆபத்தை யும்மடிமை பாபத்தை யுந்தொலைத்
  தாட்கொண்டு னருபு ரியவும்
ஆங்கார மெல்லா மடக்கியுன் கைக்குள்
  ளடக்கிவைத் தருள்பு ரியவும்
மாபதவி சேர்த்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
  வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
  மவுனதே சிகநா தனே. (உ)

மனத்தின் றத்துவந் தான்சாக நான்சாக நாள் வரு
முன் சித்து சீக்கிரமருள வரவேண்டும்.

தான்செத் திருத்துலக முழுதுமர சாளுமோர்
  தத்துவம் மருள்பு ரியவுந்
தான்சாக வும்மருந் துண்பாரி யாரியான்
  றுன்சாக வருள்பு ரியவும்

நான்சாமு ஞன்சாக நாடினே ஞன்சாமு
ஞன்சாக வருள்பு ரியவும்
நாள்வருமு ஞன்சாக நாள்வந்து நான்சாக
நாள்வருமு னருள்பு ரியவுந்
தீஞ்சுதிரு பிடிசாம்ப லாகவுந் தானுன
சித்தியெற் கருள்பு ரியவுந்
தேகநிலை யல்லவே திருவரு ளிரங்கிமாச்
சீக்கிரம் மருள்பு ரியவுந்
வாஞ்சாலை யானமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாமு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநாதனே. (கூ)

மனங்கரைதத் தக்கவிழ்ந்து விளையாட வீடுபுக
எண்ணமின்புறவரவேண்டும்.

கண்ணூறு விண்ணூ றெனப்பொங் வுங்கங்கு
கரைதந்து னருள்பு ரியவுங்
கருணை சமுத்திரம் பரவிவந் தென்னைக்
கவிந்திடற் கருள்பு ரியவும்
விண்ணூடர் போற்றிசெய் யண்ணுவு மென்கூட
விளையாட வருள்பு ரியவும்
வேதவே தாந்தமெல் லாம்விட்டு நட்டநடு
வீடுபுக வருள்பு ரியவும்
எண்ணரிய ஞானவா நந்தமோ னந்தரு
மெணந்தரற் கருபு ரியவும்
ஏகதத் துவசுரூ பத்தைமோ கித்தடிமை
யின்புறற் கருள்பு ரியவும்

மண்ணொளிர விண்ணுலவு தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௪)

மனவெண்ண மிரங்கித் தீக்ஷைசெய்வித் தொடுங்கி
யுறங்கிடவரவேண்டும்.

இன்றுமோர் நாளையு மிருப்பரென் றெண்ணுத
வெண்ணமொன் றருள்பு ரியவும்
இந்தவடி யானுனது சொந்தவடி யானென
விரங்கிநல் லருள்பு ரியவும்
தென்றிசைக் கைலாச மாம்பொதிகை வாசனே
தீக்ஷைதந் தருள்பு ரியவுந்
தேசிக சிகாமணிய னேயடிமை பண்படச்
செய்வித்து னருள்பு ரியவும்
ஒன்றுக்கு ளொன்றுன வொன்றுக்கு ளொன்று
யொடுங்கிடற் கருள்பு ரியவும்
உள்ளுக்கு ளுள்ளுருகி யுள்ளுக்கு ளுள்ளே
யுறைந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மன்றிலெவ ருந்தொழுந் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (௫)

மனமுனையே தொழ வுண்ணின்று மறந்திடாது வாய்த்திட
நாளுக நானறியவரவேண்டும்.

ஊனுன காயமுயிர் போமுனடி யேனுமுனை
யேதொழற் கருள்பு ரியவும்

உயிரினுக் குயிரா யுரைத்தநீ யென்றுமெற்
குண்ணின்று னருள்பு ரியவும்
வானாதி பூதலய மானபெரு மானெனை
மறந்திடா தருள்பு ரியவும்
வாக்குமன மணுகாத பூரணந் தானாக
வாய்த்திடற் கருள்பு ரியவும்
நானாக நின்றநா னாக நின்றுநா
னாக வருள்பு ரியவும்
நான்மறையு மறியாத நான்மறையி னுட்பொருளை
நானறிய வருள்பு ரியவும்
மானென விரைந்துமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே, (௬)

மனமடர்ந்து பகர்ந்தீதென் றிருந்திட
மதமண்ணாகவரவேண்டும்.

அதிமோக மாகிமெய்ஞ் ஞானவா னந்தத்
தடர்ந்தேற வருள்பு ரியவும்
அங்கிங்கெ னமலெங் கெங்குமது வானதே தது
வதுபகர்ந் தருள்பு ரியவும்
இதயங்க ணின்றுமித யங்களறி தற்கறிய
தீதென்று னருள்பு ரியவும்
ஏகமா கியபரா பரமுமென் பரமா
யிருந்திடற் கருள்பு ரியவும்
மதமத்த னையுமற்ற மதமுற்றி யானுமும்
மதமாக வருள்பு ரியவும்

மனமயக் கந்தரும் மென்மயக் கம்வெறு
   மண்ணாக வருள்பு ரியவும்
மதிமுகத் தழகனே தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (எ)

மன மைய மணிகால் பாயக்காத்துப்பாரிசப்
பரமாடவரவெண்டும்.

அடியேனு னுய்யவு மாதரவு செய்யவு
   மையமற் றருள்பு ரியவும்
அன்புமழை சொரியவா றுய்ப்பெருகி வந்துமற்
   றணைதத்த வருள்பு ரியவுங்
கடலின்மடை போலுமென் கண்மடை திறக்கவுங்
   கால்பாய வருள் புரியவுங்
கதியான பூமிமயி ரேற்றியதை யும்மாது
   காத்துநின் றருள்பு ரியவும்
படுபாடு பங்குபற் றுமலும் முழுதுமென்
   பாரிசத் தருள்பு ரியவும்
பாசமற் றிடவுநன் னேசமிற் றடிமைபம்
   பரமாட வருள்பு ரியவும்
மடமடென நடனமிடு தவராஜ சிங்கமே
   வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
   மவுனதே சிகநா தனே. (அ)

மனமன்பறிவு வீறு வீடுபதம்
பரமடையவரவேண்டும்.

அகடமுறு சாமர்த்திய மெல்லா மறந்தடிமை
யன்படைய வருள்பு ரியவும்
அதிகப்ர சங்கங்க ளெல்லா மறந்தடிமை
யறிவடைய வருள்பு ரியவும்
வெகுளிவிளை யாட்டுமுத லெல்லா மறந்தடிமை
வீறடைந் தருள்பு ரியவும்
வேடிக்கை யொடுபகட் டெல்லா மறந்தடிமை
வீட்டைய வருள்பு ரியவும்
பகடிபரி யாசங்க ளெல்லா மறந்தடிமை
பதமடைய வருள்பு ரியவும்
பாடிப் படித்தகதை யெல்லா மறந்தடிமை
பரமடைய வருள்பு ரியவும்
மகுடந் தரித்தமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
மவுனதே சிகநா தனே. (ரு)

மனம்போகாமற் புணருதற்குச் செழுஞ்சாரல் தினந்தந்து
நான்சார நாஞகவரவேண்டும்.

பூஞ்சோலை வாழுமோ ஞானெனவும் விணினுன்
போகாம லருள்பு ரியவும்
பொற்று மரைக்குளத் தவளையா காதுனைப்
புணருதற் கருள்பு ரியவுந்
தேஞ்சாறு பாஞ்சாறு பாயுநின் பொதிகைச்
செழுஞ்சார லருள்பு ரியவுந்

திவ்யமா மதுரந் திரண்டமதி யமிர்தந்
 தினந்தந்து னருள்பு ரியவும்
நான்சாமு ளுன்செத்து நாடோறு முன்சமுக
 நான்சார வருள்பு ரியவும்
நாதமும் வேதமும் நாதநா தாந்தமு
 நாளுக வருள்பு ரியவும்
வாஞ்சித்த லோடுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே
 வரவேண்டு மென்ற னருகே
மாகுணங் குடிவாழு மென்னகத் தீசனே
 மவுனதே சிகநா தனே. (௰)

நேரிசையாசிரியப்பா.

இவ்வகை யெல்லா மியைந்தும் பயன்கொளும்
அவ்வகை யெவர்க்கே யாயினும் விதியருள்
அருளுவ தாயி னவரே யுலகெலாந்
தெருளு மூர்த்தித் திருப்பொரு ளென்ப
நல்வழி தேடு நரர்காள்
சொல்வழி யிஃதே துணிந்துகொ ண்டீரே.

இச்சதகப்பெயரின் கருத்துப் பொருளும், கொள்ளுந் தன்மையும், இச்சதகஞ்சொல்லிய காரணமும் காரியப்படுதலும்,இச்சதகத்திற்போந்த அதிகாரமும், இவ்வதிகாரத்துட் பொருளும், இவற்றினியல்பும்,ஒழுங்கும், இவற்றிற்குப் பழஞ்சூத்திரக்கோட்பாடும், விளக்கிக்காட்டி, அதிகாரந்தோறும் பன்மையாயொழுகி ஈற்றினொருமையாய் முற்றுப்பெற்ற இவ்வகத்தீசர்சதகத்தின்—

அதிகாரத் துறைப்பி னமைத்த
நேரிசையாசிரியப்பா.

அருந்தவ முனிவர ரனைவரி னுயர்ந்த
பெருந்தவ முனியவர் பெயரே யாயினும்

அமைவ னாக்க லாகுமே லாமே
கமைவரு தாபதர் கருத்தகஃ தன்றால்
அகமும் புறமு மாயெப் பொருட்கும்
வகைபெற விளங்கு மதியா வுண்மையைக்
காரணத் தானுங் காரியத் தானும்
ஆரணத் தானு மருந்தெளி வானுந்
தொகுக்கவு மிவற்றாற் றொகுத்ததை மறுத்து
வகுக்கவு மாகா வன்மைபூண் டன்மயான்
அகத்தீச னுக்கினம் புயத்தீச னென்று
தகத்தீச னென்றே யாளவேண் டியதால்
அவ்வகத் தீசனே யானந்தம் பூத்த
இவ்வகத் தீச னின்பமோ டிறைஞ்சித்
தன்பெயர் மாறிக் காரணந் தந்து
பின்பெயர் மாறி யறிவெனப் பிறழ்ந்து
மாயை யுடையான் மனமெனத் தோன்றுஞ்
சாயை யுடைய தாடாண்மை வீரனே
அடக்கி யொடுக்கி யணிகா ரணப்பெயர்
மடக்கி மடக்கி வாரா தாக்கித்
தானே தானுந் தன்மையின் விளங்கற்
காறு முறைசெய்வா னகத்தி னமைத்துத்
தவமுும் யோகமுந் தகையென வியல்பின்
அவய மெல்லா மருளினொ டளித்து
விளக்கியாட் கொள்கென வேண்டி வேண்டித்
துளக்கி யிரந்துயர் தீரக் கேட்டது.

அகத்தீசர்சதக முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - உகஅ,

மகுமதுநபியாண்டவரைச்

சுகானுபவமுறத் துதித்தல்.

—:*:—

தொண்ணூற்றறுசீர்ச்சழி நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வெட்டவெட் டத்தளிர்கள் விட்டுப் படர்ந்தடரும்
  வீசுபா சாட வியெனும்
வினையென்ற பெருமர வனக்கான கக்காடு
  வெட்டிநீர்த் தூளி பண்ணி
வெகுளிக ளெனும்பல பறட்டுமுட் காடெலாம்
  வேரோ டறப்பி டுங்கி
விரிகருணை வீரகண் டாமணி யணிந்துதுணி
  வீரவா யுதம ணிந்து
வெற்றிகொண் டெழுமகங் காரவேங் கைப்புலியை
  வேட்டையா டித்து ணித்து
வெட்கமொடு திக்கமும் வெருட்சியு மருட்சியும்
  வெருண்டோட வருவி ராகம்
வெஞ்சின மெனுங்கொடிய துஷ்டமிரு கங்களும்
  வெட்டிவா ளெடுத்தெ டுத்து
வீறுவிட் டலறியொன் றேடொன்று சேராமல்
  வெருவியே கிடவ டித்து
வெல்லரிய மாமாயை யெனுமலைப் பாம்பினை
  விவேகமெனு மண்டா விறல்
வெட்டிப் பிளந்தபின் மின்னுகர ணத்தொடு
  விரிந்தாடு கருவி வேரை
மீறிய விசாரமெனு மண்வெட்டி கொடுவெட்டி
  மேட்டிமைக ளென்னு மரமும்
வெட்டுண்ட மாறேடு முட்களுஞ் சேர்த்ததின்
  மெய்தவக் கனலை மூட்டி

விண்டலமு மண்டலமு மொன்றாகி நின்றபெரு
  வெளிவாயு வதனை யூதி
மெய்யான வடவன லெனச்சுடர் பரந்தபுன்
  விளிமாயை யெனுமி ருளெலாம்
விரிகதிர் வரக்கண்ட பனியின்முக மென்னவழி
  விட்டுவெளி வாங்கி யேங்க
வெட்டியைக் கட்டிவழி வெட்டிப் பறிக்கின்ற
  வினையறக் காடு வெட்டி
சுட்டபி னகந்தைகுண மென்றகற் பாறையைச்
  சுழியென்னு முளியி னாலே
சொச்சமற வெட்டிப் பிடுங்கியிடை பிங்கலைச்
  சூட்சியென் னுஞ்ச கட்டிற்
றாக்கிவைத் தேற்றியே தொந்தங்க ளென்னுமொரு
  தோல்வடக் கயிறு கட்டித்
துட்டத் துடுக்கெனுங் காமாட்டி யாட்களுந்
  தோல்வடந் தொட்டி முக்கத்
தூயமெய்ஞ் ஞானவை ராக்கியக் கசையினாற்
  றெண்டுசெய் யென்ற டித்து
தூராத மிடியெனுந் தொல்லைப் பெருங்கேணி
  தூர்க்கவத னைநி ரப்பிச்
சொற்ப்ரணவ சொரூபமா நிச்சயக் கருமுகில்
  சூழ்ந்துதங் காலூன் றியே
சுற்றிக் கவிந்துகொண் டானந்த மழைமாரி
  சோராம லேபொ ழிந்து
சொல்லரிய நெஞ்சக மெனும்பூமி சித்தவெளி
  யாகவச் சுத்தி ருத்தித்

துய்யசதுர் வேதத்தை நால்வரப் பாக்கியே
  துறவெனுங் கிடைம றித்துச்
சுருதிமுடி வென்னுமெய் யறிவுழவு தற்கான
  சூத்திர மெனுங்க லப்பை
துன்பவின் பங்களென் பதிரண்டு மாடாய்ச்
  சுருக்கிவார் பூட்டி யிதமாய்த்
துள்ளிக் குதித்தெடுத் தேறியே போகின்ற
  துடியடக் கின்ற தடமாய்த்
தூலமொடு சூக்குமத் தாசையு நிராசையாய்த்
  தொந்தநிர்த் தொந்த மாகிச்
சோதியய மாயென்ற வித்தகப் பண்ணையா
  டொட்டிதய மேழி யதனைச்
சொன்னபடி வந்திடக் கௌரிகுண் டலியெனுஞ்
  சுழிமுனைத் தாறெ டுத்துப்
பட்டும் படாதும்வைத் திடைதரிசி லாதுழுது
  பல்வருண பேத மென்னும்
பாவிகச் சாதிவரை கின்றகளி யாளரது
  பழுக்கவழு கக்க லக்கிப்
பழக்கமெனு மடைதலுங் கட்டியு மிதித்தபின்
  பழகரிய சமர சமெனும்
படிகொண்ட மூலமுத லாதார மாறும்
  பரப்பிப் பரம்ப டித்துப்
பகருமிரு கலைநோக்கு வருசுழியி லமைகின்ற
  பலனெனுங் கைகு லுக்கிப்
பாரமலை யோடணு வகண்டமொடு கண்டம்
  பரிக்ஷிக்கொ ணாத விதையைப்

பட்டுமுந் தாதுபிந் தாமலே பாவியே
  பருவமது செய்த பின்பு
பாசாட ரெடுப்பரென் றெடுப்புநீ ரதனையும்
  பார்த்துக் கழித்து விட்டுப்
பத்திவை ராக்கியக் கடன்மடை திறந்துகால்
  பாய்ச்சியது பயிரா கவே
பரிபாக பக்குவக் காலமது பிசகாது
  பார்த்துப் பதந்தன் னிலே
பற்றிப் படர்ந்ததொண் ணூற்றாறு தத்துவப்
  பலகளை யறப்பி டுங்கிப்
பரிபூர்ண மாகவே நாளுக்கு நாள்கதிர்ப்
  பலகோ ளறப்ப றித்து
பாளையென் னும்பருவ முற்றியே முத்திப்
  பலன்பெற்ற சமுசா ரிநீ
படைகொண்ட மும்மண்ட லத்தினுமுன் மகிமையைப்
  பற்றிப் படர்ந்த குருவே
பாதபங் கயமதுக் காளடிமை யாகாது
  பாவத் தழுந்து வேனோ
பாசவலை வீசியே மோசமது செய்கின்ற
  பாவையர்க் காளா வனோ
கொட்டிய கருந்தே னிகர்த்தவிரு மின்னார்
  குவித்தவிரு பொற்கொங் கையுங்
கோசமொடு மும்மத மிறைக்கின்ற சர்விதக்
  குஞ்சரக் கொம்பு தானோ
கொஞ்சுகிளி மொழியார்க ளுவநல் லரவினது
  கொடியநச் சுப்பை யதோ
கூரிருட் கூந்தலென் சொல்லுகேன் கோடைபிடி
  குடிகொண்ட கருமேகமோ

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கோதையிள மின்னார்கள் யோனிப் பெருங்கேணி
குறையாத யானை மடுவோ
கூறுமுகி லேழும் படர்ந்துவரு டிக்கினும்
குறையறுக் கெடுபள் ளமோ
கொத்துக் கடங்காத மதகரி தனக்குமது
கொப்பமோ படுபள் ளமோ
குருவைத் தொழாமனுக் குப்பைக ளொதுங்குமோர்
குப்பைக் கிடங்கு தானோ
கொலைசெயம னிருக் கின்றபடு களமோ
கொடுஞ்சிங்க மிடிபொ தும்போ
குமுதமென வதிரசத் தேனொழுகு கனியெனக்
கொண்டுநெஞ் சினைவாட் டுதே
கோளடப் பெண்ணிலைத் தாசைதரு கின்றதே
கோதையர்கள் காத லாலே
கூளமத ரிப்பதே யல்லா திருந்தநான்
குளிர்காய நேர மிலையே
கூர்குணம சத்துநிற் கின்றபர வெளியெலாங்
குடிகொண் டிருந்த குருவே
கொடியநெடு மாயையைக் கூடா திருக்கின்ற
குறியருள்வ தென்று புகலாய்
கோடானு கோடிமறை யாலுமறி யாக்குணங்
குடிகொண்ட கருணை வடிவே
கூலாயி லாகயில் லல்லாகு வென்பதற்
குறியமகு முது நபியே.

மகுமதுநபியாண்டவரைச் சுகானுபவமுறத் துதித்தல்
முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - ௨௧௧.

தவமேபெறவேண்டுமெனல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓடி யலைந்துமிவ் வையக முற்று முழன்றுழன்றுந்
தேடி யெடுத்த திரவியம் யாவையுஞ் செத்தபின்பு
நாடி யெடுப்பது முண்டோ மறந்து நடக்குநெஞ்சே
வாடி யிறந்தறஞ் செய்வாய் குணங்குடி வாய்த்திடுமே. (க)

பெண்ணாசை யென்கிற பேய்பிடித் தாடிய பேதைநெஞ்சே
கண்ணா லதில்வருங் கன்மங்கள் யாவையுங் கண்டிலையோ
எண்ணாத பாவங்க ளெண்ணாமற் செய்யுமிப் பேருடம்பு
மண்ணாக நற்றவஞ் செய்வாய் குணங்குடி வாய்த்திடுமே. (உ)

ஆடும் பலிபொரு ளாட்சியென் றிங்கிங்கு மாயலைந்து
பாடும் படுவதுன் பாரம தோசொல்லு பாழ்மனமே
கூடும் படுபயன் றேடுமப் பாலுள்ள கூட்டம்விட்டு
வாடும் படும்பெறு முண்மைக் குணங்குடி வாய்த்திடுமே. (ங)

ஆதி முகம்ம தருளா முகம்ம தருள்விரிந்த
சோதி முகம்மது தோற்ற முகம்மது தூயவுளத்
தோதி முகம்மதென் றுண்மைகண் டாலிவ் வுலகினுக்கு
வாதி முகம்மதி னோடுகு ணங்குடி வாய்த்திடுமே. (ச)

எல்லாப் படைப்பும் படைத்து மிரணைங்க ளீபவனே
அல்லா வொருவ னவனன்றி வேறிலை யாகையினாற்
சொல்லாமற் சொல்லுஞ் சுருதி முடிவினிற் சொல்லிறந்த
வல்லான் குணங்குடி வாழ்ந்திருப் போமினி வாருமினே. (ரு)

அய்யோ வுலகி லழியா வரம்பெற்றி யாரிருந்தார்
அய்யோ வுனக்கந்த வாதர வென்னகி லாசையென்றே
பொய்யான வாழ்வும் புலையாட்டு நம்பும் புதரலர்க்கும்
ஒய்யார முள்ள குணங்குடி யாற்கு முறவில்லையே. (சா)

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

உற்றா ரிருந்தென்ன பெற்றாரிருந்தென் னுனக்குதவி
சற்றாயினுமில்லை சொன்னேன்சொன் னேனிது சத்தியமாய்ச்
செற்றாலும் வைத்தடி வாங்காம னிற்கிற் செயம்பெறலாங்
கற்றாற் குணங்குடி கொண்டிடு வாய்மனக் கண்மணியே. (௭)

எண்சா ணுயரத் திருக்கும் பனையி னிறக்கியுண் ணும்
பஞ்சாக் கரமெனும் பாரிய வாளினைப் பாய்ந்தெடுத்துத்
தஞ்சாவூ ராளு மகாராசன் பாதந் தனைப்பணிந்தால்
கெஞ்சாக் குணங்குடி கொள்வா யிதுபுத்தி கேணெஞ்சமே. (௮)

படிக்கும் படிக்கு நடக்கின்ற யோவிப் பழஞ்செருப்பா
லடிக்கட்டு மோவுனக் கொத்தாசை யாரறை பாவிநெஞ்சே
முடக்கிப் படுத்துக்கொண் முச்சந்திக் குப்பையின் மோடுகளி
லடக்கிக் குணங்குடி கொள்வா யதுபர மானந்தமே. (௯)

ஆருக்குவந்த விருந்தென் றிராம லருமையுள்ள
பேருக்கு வந்த தெனவே நினைந்து பிரியமுற்று
ரூருக் கமைந்ததொ ரன்னங்க ளுண்டுண்டொன் றும்முறையாய்
பாருக்கு ணல்ல குணங்குடி போய்ப்பள்ளி கொண்டிடுமே. (௧௰)

மூல முகம்மது முப்பாழ் முகம்மது மோனமுள்ள
பால முகம்மது பத்தியுள் ளோர்களும் பாய்ந்தெடுக்கும்
வேலு முகம்மது வேதாந்த மூல விளக்குடைய
கோலு முகம்மது குன்றாக் குணங்குடி கொண்டவர்க்கே. (௧௧)

நாளைக் கிருந்திட லாமென வெண்ணி நடுநெஞ்சமே
நாளைக் கிருப்பதை நம்புவ தோவில்லை நானிலத்தில்
நாளைக்கும் பின்னைக்கு நாமிருப்போமென்னு நாட்டமற்றெவ்
வேளைக்கு நல்ல குணங்குடி வாழ்ந்திரு வேளையிதே. (௧௨)

நாட்டமென் றேயிரு வுன்னிரு பாதத்தி னன்னிலையின்
ஒட்டமென் றேயிரு வொன்றான வக்கர மோதியதின்
ஆட்டமென் றேயிரு தோற்ற மெவையு மலிவுடைய
நீட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே குணங்குடி நிச்சயமே. (கந)

நாடு நகருண்டு நல்லோர் களுமுண்டு நாதனுமுண்
டோடு மெனக்குண்டென் றெண்ணியுன் கையி லுடல்பசித்தாற்
போடென்று கொண்ட கவளத்தைவாங்கிப் புசித்துக்கொண்டு
பாடுங் குணங்குடி வாழ்ந்திட வேபுர மானந்தமே. (கச)

தவமேபெறவேண்டுமெனல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - உ௲௩.

குறைபிரங்கியுரைத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

கள்ளினங்க ளுண்ணுங் கழுதைகா ளென்சொலினும்
எள்ளளவு முன்னிதயத் தெய்திலையே - உள்ளம்
இணங்கா மடமாந்த ரெக்கேடு தான்கெடினுங்
குணங்குடியார்க் குண்டோ குறை. (க)

உற்றா ரூமமுற வின்முறையார் திட்டாமற்
பெற்றார் பிறந்தார் பிதற்றாமல் - எத்தாலும்
அங்கிங் கெனுதபடி யாரும் பெருவெளியிற்
றங்கல் குணங்குடியே தான். (உ)

நாசி நுனியி னயனத் திடைவெளியிற்
றேசிக னாடுந் திருநடனம் - வாசிகொடுத்
தோரா யெழுவா யுணர்வா யருணெஞ்சே
பாராய் குணங்குடியின் பால். (ந)

பர்லிக்குந் தோற்பையைப் பற்றியுளம் பாவையரின்
காலிடுக்குக் காகக் கனைவனே - மேலெடுக்கும்
உன்னருளை யுங்காட்டி யோங்குங் குணங்குடியின்
றன்னருளை யுங்காட்டித் தா. (௪)

நஞ்சுண்ணா மாப்போலு நாதனருள் பெறவென்
னெஞ்சேநீ புண்ணாய் நினைப்பதேன் - அஞ்சாதே
என்றுமுத்த னம்முள்ளே யேகா திருப்பதால்
ஒன்றுங் குணங்குடியி னுள். (௫)

நீண்டாண் பனைபோலு நெற்பதனைப் போலுமே
ஏன்று னெனைப்படைத்தா யென்கோவே - தீண்டாத
கல்லா மிடாவதைநின் கைத்தடியான் மோதினால்
அல்லாற் குணங்குடியா கா. (௬)

மெத்தத் துணிபோர்க்க மெத்தமெத் தக்குளிருஞ்
சற்று துணிபோர்த்துவரச் சற்றுகுளிர் - இற்றதுணி
இல்லைக் குளிருமிலை யில்லையிது தானுளமே
செல்லக் குணங்குடியார் சீர். (௭)

குறையிரங்கியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகூ பாடல் - உ௪௯.

—:*:—

தவராஜமகிமையைச்சாற்றல்.

நாகூர்மீராசாகிபு அவர்கள்மீது பாடிய

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திக்குத் திகந்தமுங் கொண்டாடி யேவந்து
தீன்கூறி நிற்பர் கோடி

சிங்காச னாதிபர்க ளதையேந்தியே வந்து
  ஜெயஜெயா வென்பர் கோடி
அக்கனருள் பெற்றபெரி யோர்களொளி மார்களணி
  யணியாக நிற்பர் கோடி
அஞ்ஞான வேரறுத் திட்டமெய்ஞ் ஞானிக
  ளணைந்தருகு நிற்பர் கோடி
மக்கநக ராளும் முகம்மது ரசூல்தந்த
  மன்னரே யென்பர் கோடி
வசனித்து நிற்கவே கொலுவீற் றிருக்குமுன்
  மகிமைசொல வாயு முண்டோ
தக்கபெரி யோனருட் டங்கியே நிற்கின்ற
  தவராஜ செய்மே ருவே
தயையைவைத் தென்னையாள் சற்குணங் குடிகொண்ட
  சாதுர்க்க மீத ரசரே. (க)
  தவராஜமகிமையைச் சாற்றல் முற்றுப்பெற்றது.

வானருள்பெற்றோர்

மனநிலையுரைத்தல்.

கலிவிருத்தம்.

வஞ்ச வேல்கொடு மார்பி லெறியினும்
விஞ்ச வேதழல் மீட்டி யெரிக்கினு
நஞ்சி னாழ் னக நலிபினும்
அஞ்சி டாதவ ரானந்த மாவரே. (க)

வானருள் பெற்றோர் மனநிலையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - உசஉ.

ஆனந்தக்களிப்பு.

இரக்கத்துணிந்துகொண் டேனே - எனக்
கிருக்குங்குறைமுழுது நிகழ்த்திக்கொண்டேனே— (இரக்கத்)

கொடிகட்டிக் கொண்டெழு கோடி - தனங் - குவித்தந்த மகிழ்ச்சியாற் கூத்துக ளாடி, கெடுபுத்தி யுடையோரைக்கூடி - யானுங் - கெட்டலை யாமலே கெதிபெற நாடி—இரக்கத்துணிந்துகொண்டேனே. (௧)

சொற்கடங் காச்சுக ஞானம் - தன்னிற் - சும்மாவிருக்குஞ் சுகமதே மோனம், எட்கிடை யாயினும் பானங் - தன்னை - எடுத்துண் டிருப்பதற் கிச்சித்தே யானும்—இரக்கத் துணிந்துகொண்டேனே. (௨)

வஞ்சிய ராசையைத் தாட்டி - வீட்டு - வழிபெற்றுங் களிப் பற்று வாசியைப் பூட்டி, துஞ்சாத வறிவினைச் சூட்டி - அற்பத்- தேகத்துல காசை துணித்துவிட் டோட்டி—இரக்கத் துணிந்துகொண்டேனே. (௩)

அஞ்சுதா ணட்டிய மாடி - அது-அஞ்சோடு நாலோட்டை யடையாம லோடி, பிஞ்சழிந் திடுமென்று நாடி - யானும்-பேரின்ப வீட்டினைப் பிரியமாய்த் தேடி—இரக்கத் துணிந்துகொண்டேனே. (௪)

நற்பூச்சந் தநவத்தர் பூசி - மிக - நன்றாக வைத்தாலு நாற்றமே வீசி, எப்போதுங் கொடுமைசெய் தோசி - என்றே - இவ்வுடல் வாழ்வுக ளியாவையும் வீசி—இரக்கத் துணிந்துகொண்டேனே. (௫)

மாளிகை மேல்வீடு கட்டி - மனை - வாழ்வை நிலை யென்று வாழ்கின்ற மட்டி, நாளை யெமன்வந்த தட்டிக் - கொண்டு - நடப்பானென் றறியானை யடுப்பதை வெட்டி—இரக்கத் துணிந்துகொண்டேனே. (௬)

பட்டும் பணிகளும் பூண்டு - கொண்டு - பாழான வாழ்வி னைப் பலனென வாண்டு, கெட்டவர் களைக்கண்டு மீண்டு - கதி - கிடைக்கும் படிக்கு நடப்பதற் கீண்டு—இரக்கத் துணிந்து கொண்டேனே. (எ)

காமக்கு ரோதங்க ளற்று - சூழுங் - கருவிக ரணஞ்ச கல முமற்று, நேம நிஷ்டைகளையு மற்று - நின்ற - நிலையு மறந்து கு ருவடி பெற்று—இரக்கத்து ணிந்துகொண்டேனே. (அ)

எத்தனை யெத்தனை காலம் - இந்த - என்பு தசையா லெடு க்கின்ற தூலம், மெத்தன வாழுமிஞ் ஞாலம் - அதை - மே வாது மேவாதெ டுத்திந்தக் கோலம்—இரக்கத்து ணிந்துகொ ண்டேனே. (கூ)

என்னிலை தன்னைய றிந்தே - என்னுள் - இருந்தாடுஞ் சூத் திரம் பொருந்தாட மறிந்தே, அன்னிய நிலைகளைத் துறந்தே - குரு - அருளிறு லறுதின மருளெலா மறிந்தே—இரக்கத்து ணிந்துகொண்டேனே. (ய)

ஆழித்து ரும்பென வங்கும் - இங்கும் - அலைந்து திரிவத னு லஞ்ஞானந் தங்கும், பாழிற் கெடாதருள் பொங்கும் - படி பார்த்துத் துணிந்து பரதேச மெங்கும்—இரக்கத்து ணிந்து கொண்டேனே. (யக)

காடுங்க ளையுஞ்சு ழன்று - ஒரு - காட்சியுங் காணுமெ னவேயு ழன்று, தேடும் பருவத்திற் சென்று - திக்குத் - திசை யொன்றுந் தெரியாமற் றெளிதற்கு நின்று—இரக்கத்து ணிந்து கொண்டேனே. (யஉ)

ஆடிய கூத்தினைப் போற்றி - அருள் - ஆனந்தஞ் சேரற்க ருளினிற் றேற்றி, ஓடிய காற்றினை யேற்றி - அதில் - உருகி யொழுகும மிர்தத்தைத் தேற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (யங)

நாலிரண் டாமுழ மான - பிண - நாற்றச் சடலந்தா ணெ
னென்று ஞானக், கோலம் விளக்கிய மோன - அருள் - குருவ
டி திருவடி வுருவத்தை மான — இரக்கத்து ணிந்துகொண்
டேனே. (௰௪)

எறியும கத்தைத் தடுத்தே - அதில் - இச்சித்துப் பக்ஷமி
குவைத்த டுத்தே, அறிவவக்கொண் டறிவைத்தொ டுத்தே -
அருள் - ஆனந்தஞ் சேர்க்கின்ற வருளினை யெடுத்தே—இரக்க
த்து ணிந்துகொண் டேனே. (௰௫)

பாரினிற் பலவிதங் காட்டி - நல்ல - படிகத்தின் குணமெ
னப் பரவொளி சூட்டி, ஆரிய னருளினைக் கூட்டி - குரு - அரு
ள்செய்த வுடனேயென் வினைகளை யோட்டி— இரக்கத்து ணிந்து
கொண் டேனே (௰௬)

மண்டப வுள்ளறைவிண்டு - வரும் - மாமணமூறிய தேம
து வுண்டு, உண்டுகளிப்போரைக் கண்டு - யானும் - உள்ளத்தி
ருக்கினைத் தள்ளிக்கைக் கொண்டு—இரக்கத்து ணிந்துகொண்
டேனே. (௰௭)

மாதவந் தன்னைப் புரிந்து - ரச - வாதங்கள் செய்கிறே
மென்று திரிந்து, சூதோடு வாதைபு ரிந்து - கெட்ட சூதரை
ச் சத்திய மாகப்பிரிந்து—இரக்கத்து ணிந்துகொண்டேனே. ()

பொறிபுல னடங்கிய காலே - பரி - பூரணப் பொருள் வந்
து வாய்க்குமப் பாலே, அறிஞரு மறியாது போலே - காணும்
ஆனந்த வெள்ளத்தி னுடின தாலே—இரக்கத்து ணிந்துகொண்
டேனே. (௰௯)

நினைவுங் கனவும றந்து - நின்ற - நினையு மறந்தெழு கலையு
மறந்து, இனமு மனமும் மறந்து - பின்னர் - இதனிடை தோற்
றிய விதங்களு மறந்து—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. ()

கற்பட்டுப் பாய்கின்ற தோயம் - போலக் - காட்டி மறைக்கும்பிர பஞ்சமாயம், அற்பற்குத் தெரியாது பாயம் - என்று - ஆலோசனைசெய்த றியுமுன்காயம்—இரக்கத்து ணிந்துகொண்டேனே. (உ௧)

எனையானென் றறியாத பாடு - என்னை - இக்கோல மாக்கிய தேயதன் கேடு, தனையானு மெதிர்க்கைபி னோடு - கொண்டு சாபத்து டனடந் துகோபத்தோடு—இரக்கத்து ணிந்துகொண்டேனே. (உ௨)

விண்ணுக்குள் வெளியிருண் மாற்றி - அதில் - வேதாந்த மூலவி ளக்கினை யேற்றிக், கண்ணுக்குண் மணியாகத்தோற்றி - வருங் - காரண மானக டவுளைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்து கொண்டேனே. (உ௩)

எல்லாரு மானிடர்தாமோ - இந்த - இழிவான பிரமைக ளெல்லார்க்கும் போமோ, கல்லெல்லா மாணிக்க மாமோ - என்று - கற்பித்த காரண குருவடி போற்றி—இரக்கத்து ணிந்து கொண் டேனே. (உ௪)

நாதமுங் கீதமுங் கேட்கும் - அந்த - நாயகன் சந்நிதி தன்னிடை சேர்க்கும், மாதவ நன்னிலை யாக்கும் - நல்ல - மாசறு தேசிகன் பொற்பதம் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (உ௫)

அட்டுப் படுங்கன்மக் குட்டை - வருங் - காலத்தச் சன்கையால் வெட்டிடுங் கட்டை, துட்டத் தொழில்படைத்த மட்டை இந்தத் - தூலமென் றெண்ணிக்கு ருவருள் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (உ௬)

போக்கு வரவற்ற போதம் - பஞ்ச - பூதாதி யாலடங் காதெழு நாதம், வாக்கி லமையாத வேதம் - தன்னை - வடித்துப் புகட்டு மகத்துவைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண்டேனே.

நரம்பு தசைதோலெ லும்பு - கொண்டு - நாட்டும் வினைகளுக் காட்டுந் துரும்பு, நிரம்புந் துயர்கொளு டம்பு - என்று நில்லாதென் றென்னுய ரல்லாவைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (௨௮)

ஆழித் திரளெனப் பொங்கும் - அருள் - ஆனந்தஞ் சேர்க்கு மறிவிற்க டங்கும், நாளுக்கு நாளங்கு மிங்குஞ் - சற்றும் - நாதாந்த வேதாந்த நாதனைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (௨௯)

இன்றைக் கிருப்பதும் பொய்யே - இனி - இன்றைக் கிருப்பது மெய்யென்ப தையே, என்று மிருப்பது மெய்யே - என எண்ணியெண் ணியரு ளுண்மையைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (௩௰)

பார்க்கப் பலவித மாயும் - ஆகப் - பல்லாயி ரங்கோடி யண்டம் தாயும், காக்கு நிலைக்குயி ராயும் - நின்ற - காரண பூரணநாதனைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (௩௧)

கரும்புசர்க் கரைகற்கண் டாலே - பாகங் - காய்ச்சி யெடுத்துத் திரட்டிய பாலே, அரும்பாவிக் கருத்துங்கை யாலே - அனைத் - தாட்கொளு நாயகன் றாள்களைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (௩௨)

கற்பங்க ளுண்டேநா மென்றே - வெறி - கஞ்சாவுங் கள்ளும பினியுந்தின்றே, தப்புக்கெட் டலையாம னின்றே - அருள் - தூயமெய்ஞ் ஞானச் சுடரினைப்போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (௩௩)

கருவி விழிதனி லோடி - யானுங் - கால்களு மோய்ந்தும் விடாமலே தேடி, அருவிக்க யர்ந்துளம் வாடி - அலை-யாமலெனக்கருள் வாமனைப்போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே.

நாசி நுனிபிடை நின்று - நல்ல - நடனம்பு ரிவதைக் கலீர்கலீ ரென்று, வாசிபி லேறிக்கொண் டின்று - காண - வைத்த குருபர னற்றுனைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (கரு)

தேடிய பொருள்புதைப் போரும் - தேசா - தேசங்கள் ராஜாங்க மாண்டிருப் போரும், ஈடெனக் கில்லையென் போரும் - செத் - திறப்போரென் றேமனந் திறப்படப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (கசு)

ஆனை குதிரைக ளொட்டை - ரதம் - ஆசையோ டேறு மூ டலொட லொட்டை, ஞானமி லாதகண் பொட்டை - என்ற - நாதன் குருவறி வித்தனைப் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (கஎ)

அரச ரரண்மனைக் கோட்டை - சூழ - அன்பர் நடனம் புரிகின்ற பாட்டை, இரவும் பகன்மனச் சேட்டை - வைத்த - இன்பக் குணங்குடி யானருள் போற்றி—இரக்கத்து ணிந்துகொண் டேனே. (கஅ)

ஆனந்தக்களிப்பு முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - உஅய.

நிராமயக்கண்ணி.

ஆதி முதலே யகண்டபரி பூரணமென்
றோதுங் குணங்குடிகொண் டோனே நிராமயமே. க

தேசிகனா னென்றே திருநடன மாடுகின்ற
வாசாம கோசரமே வாழி நிராமயமே. உ

சுத்தத் திருவடியிற் சேர்க்கி யருள்பெறுமுன்
செத்திறந்து போனாலென் செய்வே னிராமயமே. ங

கண்ணே மணியேயென் கண்ணிறைந்த காரணமே
விண்ணேமெய்ஞ் ஞான வெளியே நிராமயமே. ச

எந்த விதமென் னிதயந் தெளிவதற்கே
பந்த வினையகலப் பாராய் நிராமயமே. ரு

இறந்தான் முதலகத்தி லென்னதியா னென்பதெல்லாந்
துறந்தானே யங்கிலையே சொல்வாய் நிராமயமே. சு

வற்றாச் சமுத்திரமே வள்ளலே வான்பொருளே
சித்த ருளத்திற் றெளிவே நிராமயமே. எ

உம்பர்க்கு மெட்டாதென் றோன்றிமறை யோலமிட்ட
செம்பொற் கிரியே செயமே நிராமயமே. அ

பேச்சுக் கடங்காத பேரின்பத் தேனமிர்தங்
காய்ச்சி வடித்த கடலே நிராமயமே. கூ

அந்தரத்தி னுள்ளேநின் றாடுதிருக் கூத்தரனே
சிந்தை யறிகிலனென் செய்வே நிராமயமே. ய

மோன மவுனமணி மூடிவைத்த பெட்டகமே
தேனமுத வின்பத் தெளிவே நிராமயமே. யக

மண்பட்ட நெஞ்ச மயக்கமெலாந் தீரவருள்
பண்பட்டார்க் கல்லோ பயன்கா ணிராமயமே. யஉ

மனவாக் கணுகா மறைந்தவரன் செஞ்சுடரே
இனமாதி யற்ற விறையே நிராமயமே. ௰௩

பார்க்குமிட மெல்லாம் பரிபூ ரணமாக
ஏற்கையுட னின்ற வியல்பே நிராமயமே. ௰௪

விண்ணுமுதன் மண்ணும் விளங்கிநின்ற மெய்ச்சுடரே
கண்ணேயென் னின்பக் கடலே நிராமயமே. ௰௫

துன்புறுமென் னெஞ்சத் துயரமெலாந் தீர்க்கவெனக்
கன்புருவாய் நின்ற வருளே நிராமயமே. ௰௬

அங்கிங் கெனவொண்ணா வகண்டபரி பூரணமாய்
எங்கு நிறைந்த விறையே நிராமயமே. ௰௭

நாட்டுமிருவினையு நாட்டா ருனதருளின்
றேட்டாள ரென்ற திறமே நிராமயமே. ௰௮

படர்ந்த மனங்குடியாம் பக்குவர்பா சாடவியைத்
தொடர்ந்து தொடர்ந்துவெட்டத் துணிவார் நிராமயமே. ௰௯

உத்தமர்கட் காகா வுலுத்தப் புலையரென்னும்
பித்தர் நெறியுளரோ பேசாய் நிராமயமே. ௨௰

பாவபுண்ணி யத்தைப் பறக்கவிட்ட பத்தர்தமக்
கேவல் விலக்கிலை யென்றாய் நிராமயமே. ௨௧

முத்திதரும் வேத மொழிந்த வழிநடக்கப்
பெற்ற குருவென் பிணைகா ணிராமயமே. ௨௨

ஊத்தைப் பிணமா முடலை யிடிசுவரை
ஏற்ற படிவிடுதே லீன நிராமயமே. ௨௩

வஞ்ச மழிந்து வருபாசம் விட்டொழிந்து
நெஞ்சந் தெளியநெறி நிற்பார் நிராமயமே. ௨௪

தொந்தங் கடிந்தே சுபமனையி னல்லாலென்
புந்தி மயக்கம்விட்டுப் போமோ நிராமயமே. ௨௫

வாராக் கருணைமழை வந்துபொழிந் தாலொழியத்
தீரா மனமயக்கந் தீரே னிராமயமே. ௨௬

பாயும் பசுபாச மடிய மடியவரு
டாயனைய வின்பந் தருவாய் நிராமயமே. ௨௭

அய்யனே யென்னை யணைத்தாட்கொண் டாளவந்த
மெய்யனே நாத வெளியே நிராமயமே. ௨௮

கூறு மவத்தைக் குணங்குடிபோ மன்பருக்கி
யாரை நிகரிடுவ தையா நிராமயமே. ௨௯

பித்தம் பிடித்தலையும் பேய்க்குரங்கு போற்கரணம்
புத்தி தனையலைக்கப் போமோ நிராமயமே. ௩௰

தஞ்சமெனு ஞானத் தடாகத்தின் மூழ்குநர்க்கு
விஞ்சிய நாத விளக்கே நிராமயமே. ௩௧

ஆரிருந்தென் னார்போயென் னாவிக் குறுந்துணையாம்
பேறுபெறச் செய்தாற் பிழைப்பே னிராமயமே. ௩௨

போகாக் கவலைப் புழுக்கமெல்லாந் தீர்வதற்கு
வாகா யருள்புரிய வாராய் நிராமயமே. ௩௩

காமக் கடல்கடக்கக் கர்த்தவியக் கப்பல்வைத்தால்
நேமநிஷ்டைக் கம்பம் நிலைகா ணிராமயமே. ௩௪

நின்னைச் சரண்புகுந்தா னிர்மூட மாகவெனை
யென்னத்துக் காட்கொண்ட தியம்பாய் நிராமயமே. ௩௫

சிந்தை யறிவைச் சிதையவிட்டுன் னருள்பெறவே
வந்தெற்கு நற்கருணை வைப்பாய் நிராமயமே. ௩௬

தேனமுதே பாகு திரண்ட பெருங்கடலே
வானவர்க்கு மெட்டா மணியே நிராமயமே. ௩௭

இந்த விதய மிணங்கி வணங்கவரு
டந்தடிக்காட் கொண்ட தாணு நிராமயமே. ௩௮

இடம்பொரு ளேவ லெவையு மறந்தருணங்
குடியார்க் குவமைக் குறியே னிராமயமே. ௩௯

ஆழாழி தானு மணைகடவா தாணைதனிற்
றூழி விலையோவென் றூயே னிராமயமே. ௪௰

தீது நலமறியேன் றிசைநாக மற்றெவையும்
ஈதென் றறியே னெளியே னிராமயமே. ௪௧

மீளா வெளியில் விழற்கிறைத்த நீரெனவும்
பாழி லலைவதுமென் பாவம் நிராமயமே. ௪௨

என்றெடுத்த மாதா வெனையாட்கொண் டாள்வதென
ஆண்டணைப்ப தென்றோ வருளாய் நிராமயமே. ௪௩

சாத்திரங்க ளோதுஞ் சழக்கர் தமக்குமருள்
மாத்திரைப்போ தேனும் வருமோ நிராமயமே. ௪௪

அய்யனே மெய்யருளி லாசையற்ற நீசனுக்கும்
உய்யுந் திருக்கருணை யுண்டோ நிராமயமே. ௪௫

காதறருங் கண்ணீர்க் கரைபுரள நின்றவர்க்குச்
சூதுதருங் கண்ணீர் தொலையும் நிராமயமே. ௪௬

வஞ்சங் குடியிருந்து வாழு மனத்தினருக்
கெஞ்சா திருக்கு மிருப்பே நிராமயமே. ௪௭

பற்றற்று நின்ற பரம பதத்தினருக்
கெத்தொழிலுஞ் செய்ய வியல்போ நிராமயமே. ௪௮

வாதே யகண்டருணங் குடிவாழ வைத்தாயே
ஈதே பெருமையெனக் கென்றாய் நிராமயமே. ௪௯

என்றுமிருப் போமென் றெண்ணியெண்ணி யென்னிதயஞ்
சண்டை பிடிக்கச் சரியோ நிராமயமே. ௫௰

மட்டுக் கடங்கா மயக்கமெல்லாந் தீர்த்துவெளிப்
பட்டோர்கட் கல்லோ பயன்கா ணிராமயமே. ௫௧

மன்னு முயிர்க்கு மறலி வரும்பொழுதில்
உன்னையன்றி யார்தா முளரோ நிராமயமே. ௫௨

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணி யிடைந்துமனம்
புண்ணாவ தற்கோ புகுந்தே னிராமயமே. ௫௩

உள்ள துரியதெல்லா மொழியா துரைத்தவெனைத்
தள்ளி விடத்தான் றகுமோ நிராமயமே. ௫௪

வன்னத் திருக்கருணை வாழுந் திருவடிக்கே
என்னத்தைச் செட்வே னெளியே னிராமயமே. ௫௫

கற்ற படிநடக்கக் கல்லாத பாவியெனைச்
சித்தந் தெளியவருள் செய்வாய் நிராமயமே. ௫௬

பேச்சற்றுச் சிந்தை பிரக்கினையு மற்றபதம்
வாய்ச்சார்க்கல் லோமவுனம் வாய்க்கு நிராமயமே. ௫௭

நிஷ்டை நிருவிகற்ப நித்திரைகொண் டேயிருக்க
அஷ்டாங்க யோகமெனக் கருளாய் நிராமயமே. ௫௮

தொல்லுலகி லல்லற் றுயரமெல்லாந் தீர்க்கவொரு
சொல்லருள வந்த துரையே நிராமயமே. ௫௯

உயிர்த்துணைவ ரேனு முளந்தெளியா வுலுத்தரையோர்
மயிர்க்கு நிகர் குறிக்க மாட்டே னிராமயமே. ௬௰

கொல்லா விரதத்தைக் கொள்ளக் கொலைஞருள்ளங்
கல்லாகத் தானே கணித்தாய் நிராமயமே. ௬௧

எத்தனையோர் வுத்தி யெடுத்தெடுத்துச் செய்யுமுடல்
உற்று ரிருக்க வுடைய நிராமயமே. ௬௨

வாயே புலம்பி வருபாசப் பேய்பிடித்த
தீயனெனச் சொன்னாலென் செய்வே னிராமயமே. ௬௩

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளரா தொருபோது
நீயிருக்க நான்றளர நேரோ நிராமயமே. ௬௪

சொல்லுக் கடங்காச் சுகங்காண் டுறவிகட்கு
நல்லறிவு சற்றே நருங்கா ணிராமயமே. ௬௫

மத்திபத்தி னூடே மறைந்த மணிவிளக்கை
நித்தம் விளங்கவரு ணோராய் நிராமயமே. ௬௬

மெத்தப் படித்த வெறும்பாசப் பித்தருக்கே
சித்தந் தெளியாதென் செய்கே னிராமயமே. ௬௭

கள்ள விருளைக் கடிந்துகரை யேறுதற்குத்
தெள்ளியவான் சோதித் திரளே நிராமயமே. ௬௮

ஒட்டாத யுன்னைவிட்டு மோட்டி நயமிடரில்
மாட்டாதே யான்பொறுக்க மாட்டே னிராமயமே. ௬௯

தன்னை யறிந்தாற் றலைவன் றனையறிந்த
தென்னு மொழியே யிதங்கா ணிராமயமே. ௭௰

அபயமெனைக் காப்பா தண்ணலே யுன்னுபய
முபய முபய முனதுபய நிராமயமே. ௭௧

பிரியா வனதடியைப் பின்றொடர்ந்தார் பின்றொடர
அறியாச் சிறியேனென் னையா நிராமயமே. ௭௨

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

துர்க்குணமே கொண்ட தொழும்பனியான் றொல்லுலகிற்
கற்குணத்தா ரென்போலுங் காணே னிராமயமே. ௭௩

பொய்யுங் கவடுமுள்ளே பூட்டிவைத்த பெட்டகமாய்
நையு முடலெடுத்தே னுன்கா ணிராமயமே. ௭௪

கங்குல் பகலொழித்த காரணர்க்கோ நின்னருளைப்
பங்கு கொடுத்தாய் பகராய் நிரமயமே. ௭௫

தேறுப் பிரபஞ்சத் திடுக்கமெல்லாந் தீர்ந்தவர்க்கு
மாறு வருணிலைதான் வாய்க்கு நிராமயமே. ௭௬

சருவ தயாநிதியாய்ச் சஞ்சரித்த நெஞ்சினர்க்குப்
பிரியா வருணிலைதான் பேறும் நிராமயமே. ௭௭

பாத முடிநடுவும் பக்கமுன்னும் பின்னுமற்ற
நாத வடிவே நவமே நிராமயமே. ௭௮

பேசா திடமறிந்தும் பேய்க்குரங்கு போற்கருவி
ஊசா டுவதே னுரையாய் நிராமயமே. ௭௯

எனையாட்கொண் டாளவரு மென்குருநா தன்வடிவுந்
தனையார்க்குஞ் சொல்லத் தகுமோ நிராமயமே. ௮௰

கொப்புவித்தி னுள்ளே குடியிருந்த கொள்கையேன
எப்பொருட்குஞ் சித்தா யிருந்தாய் நிராமயமே. ௮௧

கூறுங் கருவி குடிபோன வன்பருக்கே
யாரும் நிகரோவென் னையா நிராமயமே. ௮௨

சிந்தை சிதையாச் சிவராஜ யோகநிலை
வந்தோர்க் கருள்புரிய வந்தாய் நிராமயமே, ௮௩

கோடானு கோடிமறை கூறவறி யாதவனைத்
தேடுகின்ற தென்னேவென் றிரமே நிராமயமே. ௮௪

பிரியா வருணிலேயைப் பெற்றூர்பெற் றூரெனவு
மறியா வெறியணேயா வையா நிராமயமே. அரு

எமனூர் விருது வெனும்பாசக் கட்டறுத்தோர்
நமனூர் தமக்கு நமனு நிராமயமே. அசு

துலங்கு மருண்மயத்தைத் தோன்று திருண்மயமாம்
புலேனத்தொலேப் பாயுனக்குப் புண்யம் நிராமயமே. அஎ

மன்னிக்க வொண்ணு மனக்குறையுந் தாய்பொறுப்பாள்
நின்ன தருளுமந்த நேராம் நிராமயமே. அஅ

எந்த வறிவை யெடுத்தெடுத்தே யோதினுமென்
புந்தி மயக்கனுவும் போகா நிராமயமே. அக

செகத்துண் மயக்கஞ் சிதறிப் பறக்கவுமென்
றகைப்பறவோர் முத்தந் தருவாய் நிராமயமே. கூ0

உய்த்த துணர்வதெல்லா முயிர்க்குயிர்நீ தானெனவுஞ்
சித்தந் தெளிந்தோ திறங்கா ணிராமயமே. கூக

அனைத்துயிரு நீயென் றறிந்தார் மறப்புமுதல்
நினைக்குமா றெங்கே நிகழ்த்தாய் நிராமயமே. கூஉ

நின்செயல்க ளென்று னினைப்பு மறப்புமுத
லென்செயல்க ளுண்டோ வியம்பாய் நிராமயமே. கூங

எறும்பூர வூர விரும்புமுதற் றேய்வதுபோல்
இறும்பூரு மன்பருள மித்தகையே நிராமயமே. கூச

கும்பிக் கிரைதேடிக் கொடுப்போர்முகம் பார்த்திதயஞ்
சம்பித் திரியத் தகுமோ நிராமயமே. கூரு

கடலின்மடை கண்டதெனக் கண்ணீர் கரைபுரளும்
அடியென்முகம் பார்த்திரங்கி யருளாய் நிராமயமே. கூசு

பருவமது செய்யப் படர்பயிராம் பக்குவர்க்குக்
கருவர் மருணிலையே கனிகா ணிராமயமே. ௯௭

நினைப்பு முதிப்புமெலா நின்செயலென் றன்பருளத்
தினைப்போதும் விட்டுத் திரும்பார் நிராமயமே. ௯௮

சிவராஜ யோகந் தெளிந்த திறத்தினருக்
கெவரைச் சரியிடுவ தெந்தாய் நிராமயமே. ௯௯

அந்திபக லற்ற வகண்டபரி பூரணர்க்கே
சிந்தை நிறைந்த தெளிவே நிராமயமே. ௱

வேதங்க ளாலும் வெளிப்படாச் சுந்தரமாஞ்
சோதியெனக் கென்றே துலங்கு நிராமயமே. ௱௧

எப்பொருளுந் தானா யியங்குமுனைப் பூசைசெய்ய
புட்ப மெடுக்கவுந்தான் போமோ நிராமயமே. ௱௨

கைப்பொருளைத் தேடக் கடலோடிப் போவரென
மெய்ப்பொருளைத் தேடி மெலிந்தே னிராமயமே. ௱௩

உயிர்க்குளுயி ராயென் னுள்ளுள் ளுலாவியநீ
தயிர்க்குளுறு வெண்ணெயெனத் தானே நிராமயமே. ௱௪

மூடு முளிக்கிடையா மூக்குநுனிக் கட்கிடைக்கீ
ழாடுந் திருநடனத் தாட்டம் நிராமயமே. ௱௫

நீளுங் கரணமுத னெக்குருகி மட்கினர்க்குத்
தாழா வருணிலையைத் தந்தாய் நிராமயமே. ௱௬

கொல்லுதற்கு வந்த கொலைஞரெனப் பாவிமன
மல்லுப் பொருதுதற்கேன் வைத்தாய் நிராமடமே. ௱௭

பல்லுயிரும் போற்றும் பரம பதத்தினர்க்குச்
சொல்லுஞ் செயலுந் தொலையு நிராமயமே. ௱௮

தன்னை யறிந்தாற் றனக்கொருகே டில்லையெனச்
சொன்ன மொழியே சுகங்கா ணிராமயமே. ௱௯

புண்ணுக் கசிந்துமனம் பூணுகின்ற வன்பருக்குக்
கண்ணீர் கரைபுரளக் கண்டாய் நிராமயமே. ௱௰

முன்னூற் சுருதி முறையா லெனையறித
லுன்னை யறிதற் குளவா நிராமயமே. ௱௰௧

அண்டபகி ரண்ட மகண்டபரி பூரணமாய்க்
கொண்டநின்னை யாரறிந்து கொண்டார் நிராமயமே. ௱௰௨

என்னையன்றி வேறொன் றுளதோவுண் டாயினதை
இன்னதுவா மென்றே யியம்பாய் நிராமயமே. ௱௰௩

நெஞ்சகத்தில் வஞ்ச நெகிழாக்கட் டுண்டவருக்
கஞ்சலென்ன நீயென் றறியாய் நிராமயமே. ௱௰௪

துக்கவலை யற்ற துரியாதீ தத்தினர்க்கு
நற்கவலை தானே நடிக்கு நிராமயமே. ௱௰௫

விண்ணோடு மண்ணுமுதல் வேணதெலா முன்கருணைக்
கண்ணா டிடைகிடக்கக் கண்டே னிராமயமே. ௱௰௬

நாய்க்கு விருந்தோ நரிக்கோ புழுக்கூடு
தீக்கு விறகோ தெரியே னிராமயமே. ௱௰௭

ஈக்க ளெறும்புமுத லென்னதுவா மென்னுமுடல்
பேய்க்க டமக்குப் பெறுபேறோ நிராமயமே. ௱௰௮

விண்ணாதி யாவும் விளங்குவது நீயெனவென்
கண்ணார வுங்கனவு கண்டே னிராமயமே. ௱௰௯

இல்லாமை யில்லாதென் றிதயந் தெளிவதற்கென்
வல்லாண்மை கொண்டு வருமே நிராமயமே. ௱௨௰

உன்னையன்றி யாவு முளவோவென் றோதியபின்
என்னையென்னத் தில்லைத் திசைப்பாய் நிராமயமே. ௱௨௧

கானற் சலமாங் கவிபாசக் கட்டுண்டார்
தானுனே னென்னத் தகுமோ நிராமயமே. ௱௨௨

காட்டுக் கொலைவேடன் கைக்குள்சிக்கு மானெனவு
மாட்டித் துயருறவு மாட்டே னிராமயமே. ௱௨௩

கல்லு முருகுமொரு காலத்தி லென்னிதய
அல்ல லிறுவதில்லை யையா நிராமயமே. ௧௨௪

காயக் கருவி கரணமுயற் காயவைத்த
நேய ருளத்தி னிறைவே நிராமயமே. ௧௨௫

பல்லா யிரங்கோடி பகிரண்ட மும்மெவையும்
எல்லா முனதடிக்கா ளென்றாய் நிராமயமே. ௧௨௬

எனக்கோர் நிகருமில்லை யில்லாரில் வல்லாரில்
உனக்கோர் நிகரொருவ ருண்டோ நிராமயமே. ௧௨௭

செப்பஞ் செயுஞ்செயலுட் சிந்தித்தல் வத்தித்தல்
எப்போ தெனைவிட் டியங்கு நிராமயமே. ௧௨௮

நீராற் றிரள்குமிழி நேர்தரு மிவ்வுடலம்
யாரார்க்குக் கைகொடுத்த தையா நிராமயமே. ௧௨௯

ஒன்றாய்ப் பலவா யுருவருவா யும்முயிராய்
நின்றவனை யாரறிய நின்றாய் நிராமயமே. ௧௩௰

பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களிருந் தாலுமெனைச்
செத்தவுடன் மண்ணிற் றிணிப்பார் நிராமயமே. ௧௩௧

எந்த முயிர்க்கே யேமனாய் வரும்பாச
பந்த மகலமுகம் பாராய் நிராமயமே. ௧௩௨

அபய மெனைக்காப்ப தண்ணலே யுன்கடமை
உபய மினியொருவர்க் குண்டோ நிராமயமே. ௯௩௩

என்னை யுனதடிக்கீ ழிசைத்தாட்கொண் டாளாத
வின்னலையே யெண்ணி மெலிந்தே நிராமயமே. ௯௩௪

நாமவத்தை யற்ற நவநாத சித்தர்தமைக்
காமக் கரைபுரளக் காணே நிராமயமே. ௯௩௫

தேங்காய்க் கிளநீர் செழிப்பிற் றிரட்சிதரப்
பாங்கா யருளுவதுன் பார நிராமயமே. ௯௩௬

கன்னலென வின்பங் கனிந்தொழுகு முன்னடிக்கென்
றன்னாலு மென்னபலன் றாயே நிராமயமே. ௯௩௭

அமையா மனமமைந்தே யருட்கடிமைப் பட்டவரை
எமனாலு மென்செயலா மெந்தாய் நிராமயமே. ௯௩௮

ஒன்றுக்கு மெட்டா துறைந்தசுயஞ் சோதியுய
ரண்டர்க்கு மெட்டாதென் றறிந்தே னிராமயமே. ௯௩௯

வஞ்சமின்றி யென்னை வழிப்படுத்தி வைக்கவுனை
யஞ்சலற நானடைந்தே னையா நிராமயமே. ௯௪௦

தாயனைய வின்பந் தருபேரின் பக்கடலில்
வாய்மடுக்கிற் றாகம் வருமோ நிராமயமே. ௯௪௧

முன்னா ளெமக்கிருந்த மூதறிவி னோர்வசனஞ்
சொன்னா லதுவே சுகங்கா ணிராமயமே. ௯௪௨

அட்டதிக்கு மண்விண் ணடங்கும் பெருவெளியில்
நட்ட நடுவிருந்த நாதா நிராமயமே. ௯௪௩

தீது நலமுதலாஞ் செய்கை யகலவைத்தால்
ஈதொன்றும் போதுமெனக் கெந்தாய் நிராமயமே. ௯௪௪

கெர்ப்பத்தி லென்னைக் கிடத்தியமு தூட்டுமுனக்
கொப்புவமை யாதென் றுரைப்பே னிராமயமே. ௱௪௫

எவ்வுலகு மேவற் கிணங்காதோ நின்னருடான்
செய்விக்கப் பட்டோர்க்குச் செப்பாய் நிராமயமே. ௱௪௬

தன்றேசம் விட்டுத் தனித்த தபோதனர்க்குச்
சென்றுழி யெல்லாஞ் சிறப்பா நிராமயமே. ௱௪௭

சிந்தைக் கலக்கஞ் சிதறிவிடச் செய்வதுவே
எந்தத் தவத்தினுநன் றெந்தாய் நிராமயமே. ௱௪௮

தேடுவது நாடுவதுஞ் சிந்தைத் திருநடன
மாடுவது முன்னடியார்க் காசை நிராமயமே. ௱௪௯

கண்ட பகலிரவுங் காணார்க்குச் சூரியனு
ரென்றெழுநா மென்ன வியம்பாய் நிராமயமே. ௱௫௰

செத்த சவமென்றுஞ் சின்னஞ் சிறியரென்றும்
முத்தர்க் கிருக்கு முறைகா ணிராமயமே. ௱௫௧

சட்ட ரசங்கள்முதற் சருவவில் லங்கசுத்தி
இட்டார்க் குனதருள்வந் தெய்து நிராமயமே. ௱௫௨

ஆகமத்துக் கெட்டா வகண்டபரி பூரணமாம்
ஏகவெளி யன்றோ வியம்பாய் நிராமயமே. ௱௫௩

தேக முடையுமெனத் தேர்ந்த மனத்தினர்போற்
பாகபக்கு வத்தைப் படையே னிராமயமே. ௱௫௪

நாழியுப்பு நாழியப்பும் நாழியாந் தன்மையுமுப்
பாழெய்தி னோர்க்கோ பகராய் நிராமயமே. ௱௫௫

கொத்தோ டடிமை குடியாக வென்றனையுன்
பத்தருக் கென்றோ படைத்தாய் நிராமயமே. ௱௫௬

எந்த வுயிரு மொதுயிரென் றெண்ணியெண்ணிச்
சிந்தை தெளியவருள் செய்வாய் நிராமயமே. ௫௫௭

அந்திபக லற்ற வகண்டிதா காரமுமென்
புந்தி வெளிக்குப் புகுமோ நிராமயமே. ௫௫௮

உள்ளுள் ளுயிரா யுறைந்த வுனைத்தொழவே
பள்ளி யறையேன் பகராய் நிராமயமே. ௫௫௯

மேலிட்ட வாணவத்தை மெலியவிட்ட மேலவர்க்கு
மூலத் தெழுந்த முனையே நிராமயமே. ௫௬௰

மூலமுத லாறுதல முட்டிநின்ற குண்டலியின்
பாலிற் கதித்தேகப் படுமோ நிராமயமே. ௫௬௧

பஞ்சசுத்தி செய்த பழவடியா ரென்னவுனை
யஞ்சலி செய்தே யடைந்தே னிராமயமே. ௫௬௨

தொண்டர்பணிக் காளாய்ச் சுதைப்படுத்தி விட்டுவிடற்
கென்றிரங்கு வாய்கருணை யெந்தாய் நிராமயமே. ௫௬௩

ஓவியத்தைப் போலே யுறைந்த மனத்தினரென்
றாவிக் குறுதுணையா மையா நிராமயமே. ௫௬௪

விரிந்த சரியைமுதன் மேவிநின்ற மெய்ஞ்ஞானக்
கரும்புமுதற் கண்டெனவுங் கண்டே னிராமயமே. ௫௬௫

அஞ்ஞானம் விட்டே யறந்தாங்கி வந்தவர்க்கு
மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளங்கு நிராமயமே. ௫௬௬

தின்றுடுத்திப் பூண்டு திரியவெனப் பாவிமனச்
சண்டி புரளச் சரியோ நிராமயமே. ௫௬௭

எம்மா லிசைந்த விருவினையும் போகவிட்டுச்
சும்மா விருக்கச் சுகந்தா னிராமயமே. ௫௬௮

பாசவினை யெல்லாம் பறந்திடமெய்ஞ் ஞானவைவாள்
வீசவரு டானே விளக்காய் கிராமடமே. ௱௬௯

தன்னி லிருந்த தலைவன் றனையறியா
தென்னையறிந் தென்னபல னெந்தாய் கிராமடமே. ௱௭௰

உன்னை மறப்பிக்க வுருவெடுத்த வாணவப்பேய்
தன்னை மறப்பிக்கத் தகாதோ கிராமடமே. ௱௭௧

இல்லாத மாயை யெனைத்தொடரா வண்ணமொரு
சொல்லருளச் செய்யென் றுரையே கிராமயமே. ௱௭௨

துர்க்குணமே கொண்ட தொழும்பனியான் றொல்லுலகிற்
சற்குணத்த ரென்போலுங் காணே னிராமயமே. ௱௭௩

பொல்லாவென் னெஞ்சம் புழுங்க வருகவலை
சொல்லுக் கடங்காச் சுகங்கா ணிராமடமே. ௱௭௪

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மன்பருளம்
உலையி னிடுமெழுகுக் கொப்பாம் கிராமயமே. ௱௭௫

எழுகடலு மோர்கடுகி னிடையிருத்தக் கற்றலும்
வழுவு மனத்தினர்க்கு வாயே னிராமயமே. ௱௭௬

போருக்கே வந்தெதிர்த்த போக்கிரிபோ லென்னிதயம்
தீரப்பே சுவதென்ன செய்வே னிராமயமே. ௱௭௭

சோப்பே றிகள்போற் சுருண்ட மனத்தினர்க்குக்
காம விகாரங் கசப்பாம் கிராமடமே. ௱௭௮

ஒழியாப் பிரபஞ்சத் துறவை மறவார்க்குக்
கழியிற் படுநாரைக் கதிகா ணிராமடமே. ௱௭௯

புந்தி யிதயகிதப் பூட்டுவிட்ட போகர்தமக்
கந்தி பகலறுமென் னையா கிராமடமே. ௱௮௰

நானே நெறுப்பாறு நடக்குமயிர்ப் பாலமும்யான்
ஞானே யெனுமறிவைத் தாராய் நிராமயமே. ௱௮௧

மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்ற பொய்யரினி
என்ன கதிபெறுவா ரெந்தாய் நிராமயமே. ௱௮௨

கருவிப் பெருவெளியிற் கருத்தைச் செலுத்தாருக்
கருவி சொரியவரு ளாங்கா ணிராமயமே. ௱௮௩

தேயாப்பஞ் சாக்ஷரவா டீட்டுந் திறத்தினர்க்குக்
காயா புரிக்கோட்டை கனங்கா ணிராமயமே. ௱௮௪

பூமிப் பரப்பைவலம் போய்வரினும் பாவிகளைக்
காம வினையகலக் காணே னிராமயமே. ௱௮௫

கோணற் கருப்பிரசங் கோணாது கொள்கையென்றன்
ஆணவத்தி லூந்த னறிவா நிராமயமே. ௱௮௬

கானலைநேர் பொய்யுடலைக் கல்லாகக் கண்டவர்க்கு
நாணாமை நின்றே நடிக்கும் நிராமயமே. ௱௮௭

சலக்குமிழி போன்றவென்றன் சிற்றுடற்கு மித்தனைபோ
கலக்கமதை வைத்தாயென் கண்ணே நிராமயமே. ௱௮௮

பொய்வாழ்வை நம்பும் புலையர் தாக்குனது
மெய்வாழ்வு வந்து விடுமோ நிராமயமே. ௱௮௯

கனக்கு மிருவினையாங் காவடியை தூக்குவதற்
கெனக்குமுடி யாதினிமே லெந்தாய் நிராமயமே. ௱௯௰

துறவின்றிச் செய்வினையின் றொகைப்பலனே தென்பவர்க்கு
நரகசொற்க மென்றே நவின்றாய் நிராமயமே. ௱௯௧

காதொடுகண் வாய்மூக்குங் கண்டமெய்யோ டையறிவும்
வாதாடு தற்கோ வளர்த்தே னிராமயமே. ௱௯௨

 மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

மாதா பிதாவும் வருந்தி வருத்திவைத்த
போதனையைப் பார்க்கிற் பிழைகா ணிராமயமே. ௱௯௩

செல்லு மளவுஞ் செலுத்துகின்ற சிந்தையினோர்க்
கல்லும் பகலுமறு மையா நிராமயமே. ௱௯௪

வேதச் சுமைய்தனை வீம்புக் கெடுத்தவுடன்
மாதவத்திற் கெங்கே வளையும் நிராமயமே. ௱௯௫

நரப்பென்பு தோலா னடிக்கின்ற பாவைதனிற்
குரும்புமுத லெல்லாங் குடிகா ணிராமயமே. ௱௯௬

தாலத்து ளிச்சை தொலைத்தோரிஞ் ஞாலமுதல்
ஆலத்துக் கொப்பென் றறைந்தாய் நிராமயமே. ௱௯௭

வானேற நூலேணி வைத்தாற்போ லுன்னடிபால்
நானேறு வேனென்ற நாட்டம் நிராமயமே. ௱௯௮

மைந்தர்களைப் பெற்றுமற விக்களித்தா ரென்றேயுன்
சிந்தைநெருப் பாயெரியச் செய்தாய் நிராமயமே. ௱௯௯

நாலுதிக்கி லும்விஜய நாட்டுமன்னர் கோட்டையெல்லாம்
பாலர்மணற் சோற்றின் படியாம் நிராமயமே. ௨௱

பாட்டைப் படித்ததனாற் பக்ர்ஞான வானென்ப
தேட்டுச் சுரைக்காய்க் கியல்பாம் நிராமயமே. ௨௱௧

நின்னரு ளன்றி நிறைவுகுறை வென்பாருக்
கென்ன கதிமுடிவி லெந்தாய் நிராமயமே. ௨௱௨

தேகாபி மானத் திரைகடந்த தேசிகர்க்கு
மோகங்க ளெங்கே முயலும் நிராமயமே. ௨௱௩

சித்தந் தெளிந்த சிவஞா னியருலகப்
பித்த ருறவைப் பிடியார் நிராமயமே. ௨௱௪

புத்தி தெளியாப் புலத்தோர் தமைத்தவத்துன்
மத்த மனுஷரென மாட்டே னிராமயமே. ௨௱௫

தொல்லைப் பெருமல்லற் றொலைத்தாருக் கேதொன்றுஞ்
சொல்லத்தா னுண்டோதான் சொல்லாய் நிராமயமே. ௨௱௬

போக்கும் வரத்துமெல்லாம் பொய்யென்ற புண்ணியர்க்கு
நீக்கு மருளுண்டோ நிகழ்த்தாய் நிராமயமே. ௨௱௭

எத்தனையோ கற்றுமித் யங்தெளியா தேயிருந்த
பித்தருட னேசம் பிழைகா ணிராமயமே. ௨௱௮

வஞ்சப்ரபஞ்ச மயக்கொழிந்தா லல்லாதுன்
அஞ்சலெனும் பேரருளி லாகே னிராமயமே. ௨௱௯

அண்டு மிருவினைப்பே யண்டா தடிப்பவர்க்குத்
தொண்டுசெய்வார்க் கன்றோ சுகங்கா ணிராமயமே. ௨௱௰

என்னெஞ்சந் தானே யெனைக்கெடுக்கு மின்னுமெனைச்
சின்னப் படுத்திலென்ன செய்வே னிராமயமே. ௨௱௰௧

மூடு மெனதறிவே மூடி யிருந்தாலுன்
ஆடுமறி வெங்கேநின் றாடு நிராமயமே. ௨௱௰௨

ஓடியே யுள்ளமட்டு மோடி யிதமயங்கி
வாடியே நின்சமுகம் வந்தே னிராமயமே. ௨௱௰௩

மூட்டா ளெனும்பட்ட மூழுதுமெனக் கீயவுனக்
கிஷ்ட மிருந்தா லியம்பாய் நிராமயமே. ௨௱௰௪

ஆலமுறுந் தூல மகித்தியமேன் போர்க்காசை
மாலெங்கே நின்று வருங்கா ணிராமயமே. ௨௱௰௫

ஆர்ப்புக் குயிரான தண்டபகி ரண்டமுமாந்
தாற்பரியஞ் சொல்லத் தகுமோ நிராமயமே. ௨௱௰௬

எண்டிசையுந் தானா யியங்கு முனைத்தொழுதற்
கண்ட சராசரமின் றாமே நிராமயமே. ௨௱௰௭

காற்றாடி போலக் கருத்துவந்து தேடியுனை
ஆற்றா தயர்ந்தேனென் னையா நிராமயமே. ௨௱௰௮

எல்லாம் படித்துநடப் பெய்தினரின் பற்றனர்மற்
றல்லாரை யாரென் றறிவே நிராமயமே. ௨௱௰௯

அன்னைசுற்ற மெல்லா மகலவிட்ட வன்பர்தமக்
கின்ன லகலுமற்றெ வர்க்காம் நிராமயமே. ௨௨௰

சாருதனீ யன்றியில்லைச் சத்தியா மென்மனத்தை
ஆராய வேண்டாமென் னரசே நிராமயமே. ௨௨௧

தத்து மனத்தினர்க்குத் தாரபலன் போகிறதை
எத்தனையென் றேயுரைப்ப தெந்தாய் நிராமயமே. ௨௨௨

கொல்லுங் கொலைக்கஞ்சாக் கொலைஞனெனும் பாவிமனத்
தொல்லையைத் தீர்க்கச் சுகங்கா ணிராமயமே. ௨௨௩

உன்னையின்றி யென்னை யொதுக்கிவைப்ப தெந்தநெறி
அன்னையின்றிச் சேய்தானுண் டாமோ நிராமமே. ௨௨௪

பொங்கு கருணைப் புறச்சுழித்தார் கள்ளமன
வங்கமெங்கே யோடி வருங்கா ணிராமயமே. ௨௨௫

கல்லாத கல்வியெல்லாங் கற்றுமுயர் ஞானகலை
இல்லார்க்கு மின்பமில்லை யேதோ நிராமயமே. ௨௨௬

விளக்குஞ் சுடரினையும் வேறுவே றெண்ணாநக்
குழக்குளப்பு முப்பெனவு மொன்றா நிராமயமே. ௨௨௭

சார்ந்தோரைத் தூடணிக்குந் தப்பிலிக ளெப்புவியில்
ஏன்றான் படைத்ததுதா னெந்தாய் நிராமயமே. ௨௨௮

புத்தியகங் காரம் பூணா மனமிறக்கிற்
சித்த மகத்துவத்தைச் சேரும் நிராமயமே. ௨௨௯

நானே திருவடியை நாடுவதுந் தேடுவதும்
ஆனா லதுபெரிதா மையா நிராமயமே. ௨௩௰

காற்றுத் துருத்தியைந்து கள்வர் புலைக்குடிலே
சோற்றா லெடுத்த சுவர்கா ணிராமயமே. ௨௩௧

மன்னுங் கலைஞான மார்க்கமறிந் தோர்க்குமுறும்
அந்நியங்க ளேது மறியார் நிராமயமே. ௨௩௨

ஜென்னிக் கிசையாச் சிவராஜ யோகநிலை
வன்ன மலர்ப்பதத்தை வைத்தே னிராமயமே. ௨௩௩

சென்ம மெடுத்தாற் செகமாயை விட்டொழிந்து
நன்மை பெறுத னயங்கா ணிராமயமே. ௨௩௪

பாச மறவார் பரம பதத்தினர்போற்
பேசுசிலர் கூடவுநான் பேசே னிராமயமே. ௨௩௫

நேராம் வழிகாட்டி நிச்சயத்தைச் சொல்லவெனக்
காருன்னை யன்றி யரசே நிராமயமே. ௨௩௬

வாசகத்தின் ஞானமெல்லாம் வந்ததுபோற் பேசியையோ
மோசப் படவு முறையோ நிராமயமே. ௨௩௭

பெட்டி நிறையப் பெருக்கிவைத்த பெட்டகத்தாற்
குட்டிச் சுவரென்றே குறித்தாய் நிராமயமே. ௨௩௮

மனம்பாச மற்றுநிற்க வாயா லுனைப்புகழும்
இனங்கள் முழுதுமெனக் கெதிர்கா ணிராமயமே. ௨௩௯

வாசனையைப் போக்கும் வரமுண் டெனவொருசொல்
நீசருக்கு முண்டோ நிகழ்த்தாய் நிராமயமே. ௨௪௰

அன்னை பிதாவு மணைந்தகுரு வாக்கினைக்கா
என்னைப் பிறக்கவைத்தா யெந்தாய் நிராமயமே. ௨௪௧

மாதா பிதாவும் மயறீர்ந்த வாற்றினுக்கு
வாதோ யெனைப்பிறக்க வைத்தாய் நிராமயமே. ௨௪௨

பின்னை யொருவர்செய்யும் பிழைக்குப் பரிகாரம்
மென்னைத் தெருவில்விட்ட தேன்கா ணிராமயமே. ௨௪௩

தொண்டாசை கொண்டோர் துயிலார் முகத்தணைக்கக்
கண்டுயிலா ரன்பரெனக் கண்டாய் நிராமயமே. ௨௪௪

ஈனத்துக் கேற்றவுட லென்னதென்ன தென்பதுவும்
ஞானத்துக் கேற்றவர்க்கு நன்றோ நிராமயமே. ௨௪௫

ஆசைக் கடலி னலைவாய்ப்பட் டேயலைந்து
மோசப் படுதன் முறையோ நிராமயமே. ௨௪௬

எட்டிரண்டு மின்னதென்று மேன்மையறி யாதபடி
வெட்டவெளிப் பேதையென விட்டாய் நிராமயமே. ௨௪௭

பித்தம் பிடித்தபிர பஞ்சத்தார் போலன்றோ
முத்தர்க் கிருக்கு முறைகா ணிராமயமே. ௨௪௮

காமக்கு ரோதமத மாச்சரியக் காரருக்கே
ஆமோ திருக்கருணை வையா நிராமயமே. ௨௪௯

ஜெகத்து மயமாயுந் தேஜோ மயமாயும்
அகத்தா டணுவான தன்றோ நிராமயமே. ௨௫௰

கேசாதி பாதமுதல் கெர்ப்பக் குவட்டில்வைத்த
ஈசா வுனக்கே யியல்பாம் நிராமயமே. ௨௫௧

எக்கலைக்குஞ் சொக்கா தியங்கு முனைத்தொழுதல்
விற்கவலைக் கெல்லா விலைகா ணிராமயமே. ௨௫௨

அகத்து விழியுமறி தற்கரி தாயவுன்பால்
முகத்து விழியோ முயலும் நிராமயமே. ௨௫௩

திக்கு விஜயஞ் சிவராஜ யோகியர்க்காந்
துக்க வலையோர்க்குத் துறையோ நிராமயமே. ௨௫௪

வாழுகிறோ மென்றே வலக்காரம் பேசிலையோ
ஏழாம் நரகுக் கிரைகா ணிராமயமே. ௨௫௫

ஈடெனக் காரென்றே யெதிர்பேசு மட்டியுடல்
நீடூழி கால நிலையோ நிராமயமே. ௨௫௬

பாகாய்க் கசிந்துருகும் பரம பதத்தினர்க்குத்
தேகாபி மானமெல்லாந் தீயு நிராமயமே. ௨௫௭

ஆவி யுடல்பொருளு மடங்கக்கொள்ளை கொண்டுமெனைப்
பாவியென்று தள்ளப் படுமோ நிராமயமே. ௨௫௮

அளந்தாலு மிந்தவுல கவ்வளவு மெவ்வளவும்
உளந்தெளியா ருக்கருடா னுண்டோ நிராமயமே. ௨௫௯

சொன்ன படிக்கிணங்கா துட்டன்யா னாகிலுமுன்
வன்ன மலர்ப்பதத்தை வைப்பாய் நிராமயமே. ௨௬௦

பாத முடியின் பரமார்த்த மானவுனக்
கேது வடிவென்றே யிசைப்பே னிராமயமே. ௨௬௧

முன்னா விருந்த முறைபோலு மூர்த்திகளாய்
எந்நாள் வருவதெனக் கெந்தாய் நிராமயமே. ௨௬௨

மடக்கெடுத்து வீசி மணல்குடித்த நீரதனால்
கடற்குறை யுண்டோவென் கண்ணே நிராமயமே. ௨௬௩

தானேதா னெவ்வுயிர்க்குந் தற்பரமாய் நிற்பதுடல்
ஊனாகிக் கொண்ட வுளவே நிராமயமே. ௨௬௪

பாச மொழித்துநெறி பற்றி நின்ற வித்தகர்க்கு
வீசுந் திருக்கருணை வீசும் நிராமயமே. ௨௬௫

கற்றகல்வி யற்று கன்மமுதல் பாசமற்று
உத்த மர்க்குச் சித்த மொடுங்கு நிராமயமே. ௨௬௬

சித்த நிரஞ்சனத்திற் சென்றிருக்க வல்லார்க்குப்
புத்த நிருவிகற்பம் பூணும் நிராமயமே. ௨௬௭

நீட்டிக் குறுக்க நெடும்பகையென் பாரதுபோற்
காட்டி மறைக்க கணக்கோ நிராமயமே. ௨௬௮

கற்பூர வுண்டை கரைவதுபோ லக்கரையுந்
தற்போத கர்க்கருளைத் தந்தா னிராமயமே. ௨௬௯

தேனோடு பாகாய்த் திரண்டமுத மென்னவுமென்
ஊனோ டுடலோ டுறைந்தாய் நிராமயமே. ௨௭௰

கண்டித்த வெள்ளுங் கரும்பும்போ லும்மெனது
சண்டித்தன மெய்தற்குச் சார்நீ நிராமயமே. ௨௭௧

ஐந்துபுல வேடருக்கே யாளாக்கி னுனக்கு
வந்தபல னென்னே வழுத்தாய் நிராமயமே. ௨௭௨

ஓயாக் கவலைக் குரித்தாம் புழுக்குரம்பை
ஆயே னெனவகுத்த தையா நிராமயமே. ௨௭௩

ஐவர்க்கு மென்னையடங் கச்சிறை யாக்குவது
உய்யுங் கருணைக் குளதோ நிராமயமே. ௨௭௪

ஊசிதனைக் காந்த முகந்தணைக்கு மாறெனவே
பாசத்தைப் போக்கியருள் பாராய் நிராமயமே. ௨௭௫

உள்ளந் தெளிந்தே யொளியாய்ப் பிறங்கினர்க்குக்
கள்ளந் தெளியக் கனவுகண்டே நிராமயமே. ௨௭

அற்புதமே சிற்குணமே வன்பர்க் கருள்புரியுஞ்
சற்குருவே யெங்கள் சலுவே நிராமயமே. உஎஎ

அழியா வருள்வாரி யள்ளியடி யேன்றனக்கா
மழையாய்ப் பொழிந்தாய்நீ வாழி நிராமயமே. உஎஅ

முத்தர்க்கும் வாழியெங்கள் முன்னோர்க்கும் வாழியருள்
வித்தகர்க்கும் வாழியெங்கும் விளங்கும் நிராமயமே. உஎகூ

ஒழியா வருள்வாழி யுத்தமர்க ளும்வாழி
அழியாப் பதிவாழி யையா நிராமயமே. உஅ0

குன்றாக் குணங்குடிகொண் டோராமெம் வித்தகரும்
எந்நாளும் வாழியரு ளெந்தாய் நிராமயமே. உஅக

நிராமயக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆக பாடல் - ௩௬௩.

பராபரக்கண்ணி.

அண்ட புவனமென்று மாடுதிருக் கூத்தினையான்
கண்டு மகிழ்ந்திடவே காட்டாய் பராபரமே. க

ஆதியா யாண்டவனு டஃததுவாய் நின்றபெருஞ்
சோதியாய் நின்மலமாய்ச் சூழ்ந்தாய் பராபரமே. உ

வேத மறைப்பொருளே வேதாந்தத் துட்கருவை
ஓதி யுனையறிந்தா ருண்டோ பராபரமே. ௩

அண்ட புவனமுட னாகாச மென்றுசும்பிக்
கொண்டமெய்ஞ் ஞானக் கூத்தே பராபரமே. ச

நாவாற் புகழ்க்கெட்டா நாயகனே நாதாந்தம்
பூவாய் மலர்ந்திருக்கப் பூத்தார் பராபரமே. ரு

பேராற் பெரிய பெரும்பொருளே பேதைதனக்
காரா ரிருந்துபல னாமோ பராபரமே. ௬

மாறாய நற்கருணை மாவருள்சித் தித்திடவே
பாராயோ வையா பகராய் பராபரமே. ௭

ஆனாலு முன்பாதம் யாசித் திருப்பதற்குத்
தானா யிரங்கியரு டாராய் பராபரமே. ௮

நாதாந்த மூல நடுவீட்டுக் குள்ளிருக்கு
மாதவத்தோர்க் கான மருவே பராபரமே. ௯

உடலுக் குயிரேயென் னுள்ளமே யுன்பதத்தைக்
கடலுமலை யுந்திரிந்துங் காணேன் பராபரமே. ௰

மாந்திரத்துக் கெட்டா மறைப்பொருளே மன்னுயிரே
சேர்ந்தவெழு தோற்றத்தின் சித்தே பராபரமே. ௰௧

தனியேனுக் காதரவு தாரணியி லில்லாமல்
அனியாய மாவதுனக் கழகோ பராபரமே. ௰௨

ஓடித் திரிந்தலைந்து முன்பாதங் காணாமல்
வாடிக் கலங்குகிறேன் வாராய் பராபரமே. ௰௩

தூராதி தூரந் தொலைத்துமதி யுன்பாதம்
பாராத பாவத்தாற் பயந்தேன் பாராபரமே. ௰௪

தேடக் கிடையாத திரவியமே தேன்கடலே
ஈடுனக்கு முண்டோ விறையே பராபரமே. ௰௫

அரிய பெரும்பொருளே யன்பா யொருவார்த்தை
பரிபூ ரணமாய்ப் பகராய் பராபரமே. ௰௬

ஐயோ வெனக்குதவு மாதரவை விட்டுவிட்டுத்
தையலரைத் தேடித் தவித்தேன் பராபரமே. ௰௭

எத்திசையு நோக்கி னிசையாத் திருக்கூத்தாய்
வித்தைவிளை யாட்டு விளைப்பாய் பராபரமே. ௰அ

எப்பொழுது முன்பதத்தி லென்கருத்தே யெய்துதலுக்
கிப்பொழுதே கைப்பிடித்தா ளிறையே பராபரமே. ௰௯

வாதுக் கடாவரும் வம்பரைப்போற் றேஷிமனம்
ஏதுக்க டாவதியா னெளியேன் பராபரமே. உ௰

கண்ணே மனேன்மணியே கண்பார்வைக் கெட்டாத
விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே. உக

அடக்கவரி தாமா யிரம்பொறியைக் கட்டிப்
படிக்கப் படிப்பெனக்குப் பகராய் பராபரமே. உஉ

எத்தவங்கள் செய்தாலு மின்பமுட னுன்பதத்தை
முத்த ரொருபோது முற்றார் பராபரமே. உ௩

சொல்லுக் கிணங்காத சூத்திரத்தைப் பார்த்திருக்க
அல்லும் பகலுமெனக் காசை பாராபரமே. உ௪

நாற்றச் சடிலமதை நம்பார் முகந்திருக்கப்
பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூவே பராபரமே. உ௫

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே திரிந்தலைந்தே
ஆற்றும னின்றுகளைத் தழுதேன் பராபரமே. உ௬

காற்றுத் துருத்திதனைக் கல்லா யணைந்திருக்கச்
சூத்திரமாய் நின்றாய் சுழியே பராபரமே. உ௭

கோலத் திருவடிவு கோவையர்க ளாசையினால்
ஆலக் கரும்புபோ லானேன் பராபரமே. உஅ

கேளாயோ வென்கவலை கேட்டிரங்கி யேயென்னை
ஆளாயோ வையாபா லானேன் பராபரமே. உ௯

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

எத்தனைதான் குற்ற மெதிர்த்தடிமை செய்தாலும்
அத்தனையு நீபொறுப்ப தழகே பராபரமே. ௫௰

அல்லல் வினையா லறிவுகெட்ட வான்மாவாய்
நெல்லும் பதருமென நின்றேன் பராபரமே. ௫௧

சொல்லரிய ஞானச் சுடரே யொருவார்த்தைச்
செல்வம் பொழிந்திடநீ செப்பாய்பராபரமே. ௫௨

சித்த முனைத்தொழா நிர்மூட னுயிருக்கும்
பித்தனு யேன்காண் பிறந்தேன் பராபரமே. ௫௩

உற்றார்க ளாலு முறவின்முறை யோராலும்
பெற்றார்க ளாலுமுனைப் பிரிந்தேன் பராபரமே. ௫௪

ஏழை முகம்பார்த் தெளியேனை யெப்பொழுதும்
ஆழாம லாண்டருளென் னழகே பராபரமே. ௫௫

பாவ வுடலெடுத்துப் பாதகனு யான்பிறந்துன்
ஆவி கெடுவதுனக் கழகோ பராபரமே. ௫௬

வாராயோ வென்னிடத்தில் வந்தொருக்கா லென்றன்முகம்
பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே. ௫௭

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பல்லுயிருக் குள்ளிருந்தும்
ஆர்க்குந் தெரியாம லானாய் பராபரமே. ௫௮

ஆனாலும் பொல்லா தரும்பாவி யாகவுடல்
ஏனோ வெடுத்தேனோ வெந்தாய் பராபரமே. ௫௯

கர்ப்பூர தீபக் கனலொளிபோற் காட்சிதர
முப்பாழும் பாழாய் முடித்தாள் பராபரமே. ௬௰

கரும்பே நவசரமே கடலமுதே கண்மணிக்குள்
அரும்பொருளாய் நின்ற வழகே பராபரமே. ௬௧

ஏழை யடியேனை யெப்படியுங் கைப்பிடித்து
ஆளா திருப்பதுனக் கழகோ பராபரமே. சஉ

ஆளாயோ வையா யடியேன் பிதற்றுதலைக்
கேளாயோ வென்றன் கெதியே பராபரமே. சங

ஊனாகி யுள்ளுயிரி லொட்டாத வக்கருவாய்த்
தானாகி நின்ற தனுவே பராபரமே. சச

பொன்னான் மயக்கெடுத்துப் புத்திகெட்டு நானெனவே
பன்னாளு நின்றாற் பலனே பராபரமே. சரு

இல்லல்லா கூவென் றெனைமறந்து கொண்டுனையே
சொல்லவருண் மெய்ஞ்ஞானச் சுடரே பராபரமே. சசு

ஐயோ வடிமைதனக் காரிருந்து மென்னபலன்
கையாற் கவிந்தணைக்கக் காணேன் பராபரமே. சஎ

ஆனாலு மேழை யடியேனுக் காதரவாய்த்
தானா யிரங்கியரு டாராய் பராபரமே. சஅ

தூங்கி யிருந்து தொழுவோர் முகம்பார்க்கும்
வேங்கைப் புலியாக்கு விப்பாய் பராபரமே. சகூ

கண்ணே கருத்தேயென் கண்மணியே கண்ணிறைந்த
விண்ணடங்கா வெட்ட வெளியே பராபரமே. ரு0

காசாசை கொண்டு கலங்கியே கெட்டலைந்த
தோஷியாய் நின்றேன் றுணையே பராபரமே. ருக

ஐயோ வெனதுதுய ராரிடத்திற் சொல்லிநின்று
கையெடுக்கப் போரேனென் கண்ணே பராபரமே. ருஉ

என்னதான் செய்திடுவே னென்விதியைச் சொல்லியழ
வுன்னையன்றி வேறெனக்கு முண்டோ பராபரமே. ருங

முக்கண் விழிபொளியே முத்திதரு முத்தமனே
அக்கண் டிறந்தோர்க் கறிவே பராபரமே. ௫௪

முப்பாழும் பாழாய்நன் முத்திபெற்றி ருக்கவெனைக்
கைப்பிடிப்ப தெப்போதென் கண்ணே பராபரமே. ௫௫

உல்லாச மாக வொளிதான் பரந்திடவுன்
செல்வம் பொழிந்திடவே செப்பாய் பராபரமே, ௫௬

மாச்சரியஞ் செய்யு மதமொடுங்கி முத்திபெறக்
காட்சி தருவதெப்போ கண்ணே பராபரமே. ௫௭

சண்டாள னென்றென்னைச் சகலருரையிட்டாலுங்
கொண்டணைப்ப துன்பாரங் குருவே பராபரமே. ௫௮

முத்திதரு மெய்ஞ்ஞான முச்சுடரைக் காணாமற்
செத்திறந்து போனாலென் செய்வேன் பராபரமே. ௫௯

தன்னை யறிந்துணரத் தயையா யொருவார்த்தை
இன்னபடி யென்றே யியம்பாய் பராபரமே. ௬௰

களியேகண் டுன்னுடைய கைப்பிடிப்போ மென்றுசற்றே
எளியேன் முகம்பார்த் திரங்காய் பராபரமே. ௬௧

பாசவினை போக்கிப் பலவினையைப் பாழாக்கி
ஆசைவைப்போர் தங்க ளருளே பராபரமே. ௬௨

ஆளவரு வோமென் றன்பா யொருவார்த்தை
ஏழை முகம்பார்த் தியம்பாய் பராபரமே. ௬௩

நிலைகாட்டுங் காய நிசமென்று நிச்சயித்த
புலையாட்ட லென்றுதள்ளப் போமோ பராபரமே. ௬௪

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பலசமய மாகவொரு
வாக்கை வெளிப்படுத்தி வைப்பாய் பராபரமே. ௬௫

ஆறு லெளியேனுக் காதரவே யில்லாமற்
போறு னுனக்கழகோ புகலாய் பராபரமே. ௬௬

நீச்சாப் பெருகிவர நிரம்புமா னந்தவெள்ளம்
பாய்ச்சாயோ வையா பகராய் பராபரமே. ௬௭

எத்தனையோ கெஞ்சு மெளியேன் றனக்குதவி
உற்றா ருனைத்தவிர வுண்டோ பராபரமே. ௬௮

கன்ன மிடுங்கருவி கரணமதைச் சுட்டோர்கள்
தன்னுக்குட் டானுந் தனுவே பராபரமே. ௬௯

காயாமற் காய்த்துக் கனிந்து சொரிவதற்கு
மாயமாய்ப் பூத்தமலரே பராபரமே. ௭௰

உயிருக் குயிரான வுட்கருவுக் குள்ளமைவே
தயையா யெனக்குதவி தந்தாய் பராபரமே. ௭௧

அறிவை யறிவோருக் கானந்த வெள்ளமதாய்க்
கரையறவே பொங்குங் கடலே பராபரமே. ௭௨

மறைப்பொருளைக் காணு மடையனிவ னென்றியம்பிச்
சிரிப்பார் சிரிக்கிலென்ன செய்வேன் பராபரமே. ௭௩

குறிவிளக்குங் குருவடியைக் கொள்கையுடன் போற்றாமல்
அறிவு மயங்குகின்றே னையா பராபரமே. ௭௪

வல்லாரைக் கெஞ்சி வலியாரைக் கால்பிடித்திட்
டில்லாரை நம்பி யிருந்தேன் பராபரமே. ௭௫

சொல்லும் பதர்தூற்றிச் சூத்திரத்தைப் பாராமற்
கல்லுநெல்லும் போலக் கலந்தேன் பராபரமே. ௭௬

செகமுழுதுஞ் சுற்றியுமுன் சீர்பாதங் காணாமற்
றிகைத்தழுதே னீயுந் தெரிவாய் பராப்ரமே. ௭௭

கள்ளக் கருத்துகளைக் கட்டோ டறுத்தவருக்
குள்ளிருக்கு மெய்ஞ்ஞான வொளியே பராபரமே. எஅ

கும்பிக் கிரைவிரும்பிக் கொடுப்பார் தமைத்தேடிச்
சம்பித் திரிந்தே சலித்தேன் பராபரமே. எகூ

கான்கலா வாசை கடித்தாலென் கான்முகமும்
வீங்காதோ வையா விதியே பராபரமே. அ௦

தூங்காமற் றூங்கித் தொழுதிருக்க வென்னுடைய
ஆங்கார மெல்லா மகற்றாய் பராபரமே. அக

தேனமிர்த மூறத் திவ்யமது ரஞ்சொரியத்
தானு யொருவார்த்தை தாராய் பராபரமே. அஉ

சாத்திரங்க ளோதுஞ் சதுர்மறையோர்க் கெட்டாத
சூத்திரமாய் நின்ற சுழியே பராபரமே. அ௩

வேற்றொருவர் காணாத வேதாந்தத் துட்பொருளைப்
பார்த்தோர்க ளெய்தும் பலனே பராபரமே. அச

சாதி சனத்துடனே சார்ந்திருந்து பட்டதுயர்
போதும்போ தும்போதும் போதும் பராபரமே. அரு

உற்றாரை நம்பியிருந் தொருபலனுங் காணாமற்
செத்தா லெனக்கதுதான் சின்னம் பராபரமே. அசா

செல்லு முறையறிந்து சித்திவழி காணாமற்
கல்லுமரம் போலானேன் கண்ணே பராபரமே. அஎ

ஏகோ வுனையறிந்து மொருபலனுங் காணாமற்
போகாமற் காத்தருளென் புண்ணே பராபரமே. அஅ

உன்னை யறிவதற்கோ வுடலெடுத்தே னென்றென்னைச்
சின்னஞ்சொல் வார்கட்கென் செய்வேன் பராபரமே. அகூ

தெரியாத வின்பத் தெளிவா யருண்மயமாய்ப்
பரிபூர ணமுடனே பாராய் பராபரமே. ௯௰

ஆச்சி தனைத்தேடி யாசைவைத் தலையாமற்
பூச்சியா யேனோ பிறந்தேன் பராபரமே. ௯௧

ஈசை விரும்பிக் கலங்கிநின்றான் பாத
ஆசை விரும்பா தலைந்தேன் பராபரமே. ௯௨

ஏகாமற் செத்துதயச் சச்சிதா னந்தமயப்
பாகமா யாகமுகம் பகராய் பராபரமே. ௯௩

வாராயோ வையா வந்திரங்கிக் கொண்டணைக்கப்
பாராயோ சற்றே பகராய் பராபரமே. ௯௪

ஆசைவலிப் பாசநெறி யத்தனையுங் கட்டறுத்து
வாசிதனி லேற்றியெனை வைத்தாள் பராபரமே. ௯௫

வேஷந் தனைப்போட்டு வேதாந்த சாத்திரத்தைக்
காசு பணம்பறிக்கக் கற்றேன் பராபரமே. ௯௬

செய்ததெல்லாங் குற்றஞ் சிறியேன் றனக்கிரங்கிக்
கைதூக்கிக் கொண்டருளென் கண்ணே பராபரமே. ௯௭

பாளா மயக்கறுத்து மனக்கறையைத் தான்கழுவி
ஆளாக்கிக் கொள்வாயென் னையா பராபரமே. ௯௮

நாட்டமங்கு மிங்கிருக்க நாதாந்த முத்திநிலை
காட்டா யணைந்தருளென் கண்ணே பராபரமே. ௯௯

சிந்தை தனைத்தெளிந்து சித்திமுத்தி பெற்றுயர்ந்த
உன்றன் குணங்குடியார்க் குயிரே பராபரமே. ௱

பராபரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - ௬௬௩.

றகுமான் கண்ணி.

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பல்கவண்டந் தன்னையடை
காக்குந் திருக்கருணைக் கண்ணே றகுமானே. ௧

ஈறு முதலுமற்றே யியங்குகின்ற முச்சுடராய்க்
காரணிக்கும் பூரணமே கண்ணே றகுமானே. ௨

பாணிக்க வொண்ணாப் பதம்பெறுதற் கென்சிரசைக்
காணிக்கை வைத்தேனென் கண்ணே றகுமானே. ௩

பொய்யடிமை யாயினுமுன் பொன்னடிக்கா ளாக்கியெனைக்
கையைக் கொடுத்தணைத்தாள் கண்ணே றகுபானே. ௪

பெண்டுபிள்ளை யென்றே பிதற்றுதல்பொய் யல்லாமற்
கண்டபல னொன்றுமில்லை கண்ணே றகுமானே. ௫

பேதலித்தே னுன்னடிமை பேதகமில் லாமலுனைக்
காதலித்தே னாண்டருள்செய் கண்ணே றகுபானே. ௬

ஏகப் பெருவெளியி லிருட்கடலிற் கம்பமற்ற
காகமது வானேனென் கண்ணே றகுமானே. ௭

ஐயோ வுனதருளி லாசையற்ற பாவியென்னைக்
கையைநெகிழ்த் தாதருளென் கண்ணே றகுமானே. ௮

போதமய மாகவெங்கும் பூரணித்த காரணத்தைக்
காதலித்து நின்றேனென் கண்ணே றகுமானே. ௯

எல்லார்க் கமுதளிக்கு மியல்புபோற் றேரைகட்கும்
கல்லுள் ளமுதளிக்குங் கண்ணே றகுமானே. ௰

சொல்லுட் பதர்நீக்கிச் சும்மா விருந்தருளைக்
கல்லாருங் கல்லேயென் கண்ணே றகுமானே. ௰௧

வெட்டவெறும் பாவியென்ன வீணிலெனைத் தள்ளாமற்
கட்டியணைத் தாண்டருள்செய் கண்ணே றகுமானே. ௰௨

யானைரத மேறு மரசர்பெரு வாழ்வுமுதற்
கானற் சலமன்றோ கண்ணே றகுமானே. ௰௩

எவருடைமை யும்மெடுத்திட் டென்னுடைமை யென்பவர்க்குக்
கபறில் வருந்துணையே கண்ணே றகுமானே. ௰௪

ஊனெடுத்த நாண்முதலா வுபயோக மற்றயான்
கானினில வானேனென் கண்ணே றகுமானே. ௰௫

வாசிதனி லேறி மனமகிழ்ந்து வாழாபற்
காசாசைக் கொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. ௰௬

வீடோவென் றேகம் விழுமிடந்தான் வீதிகளோ
காடோ செடியோவென் கண்ணே றகுமானே. ௰௭

பாக முடன்வளர்த்த பாழுடறு னுப்க்கிறையோ
காகங் கழுக்கிரையோ கண்ணே றகுமானே. ௰௮

ஏங்காம லிங்குமிங்கு மேகாந்த மாகவுனைக்
காண்கவந்து பாங்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே. ௰௯

தொண்டுசெய்ய நின்ற துறவியர்க ளேயருளைக்
கண்டுகொள்ளக் கண்டாயென் கண்ணே றகுமானே. ௨௰

அல்லும் பகலு மடிமைமனந் தேம்புதற்குக்
கல்லுங் கரைந்திடுமென் கண்ணே றகுமானே. ௨௧

வேட்டை பெரிதென்றே வெறிநாயைக் கைப்பிடித்துக்
காட்டிற் புகலாமோ கண்ணே றகுமானே. ௨௨

அடைத்த மனக்காட்டை யாளுமைந்து கள்வரையுங்
கடத்த முடிவதில்லை கண்ணே றகுமானே. ௨௩

மடம்புகுந்தாய் போல மயங்குமென்னை யுன்னைவிடக்
கடத்துவாரைக் காணேனென் கண்ணே றகுமானே. ௨௪

வையம்பொய் யென்றே மறையோல மிட்டதெல்லாங்
கையுமெய்யு மாச்சுதென்றன் கண்ணே றகுமானே. ௨௫

சொல்லறுமெய்ஞ் ஞானச் சுடரொளிகண் டாலென்மனக்
கல்லுங் கரைந்திடுமென் கண்ணே றகுமானே. ௨௬

மாதா பிதாவுமென்னை மயக்கி மயக்கியுன்னைக்
காதலிக்க வொட்டாரென் கண்ணே றகுமானே. ௨௭

வெற்றிதரு மெய்ப்பொருளை வேதாந்தத் துட்கருவைச்
சற்றோர்க் கருள்புரியுங் கண்ணே றகுமானே. ௨௮

உடையா பரணமென வுன்னியுன்னிப் பாவிமனங்
கடையாய் விடலாமோ கண்ணே றகுமானே. ௨௯

ஐயாக் கவலையினு ளுள்ளுடைந்து வாடுதற்கோ
காய மெடுத்தேனென் கண்ணே றகுமானே. ௩௰

நேசம்வைத்த துன்னடிமை நின்பதத்திற் கல்லாது
காசுதனக் கோவென் கண்ணே றகுமானே. ௩௧

எண்ணுதவெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணியுன்னடிமை
கண்ணிக்குட் சிட்டானேன் கண்ணே றகுமானே. ௩௨

பொய்யெடுத்தா னென்று புறக்கணித்தா யாகிலென்னைக்
கையணைப்பா ருண்டோவென் கண்ணே றகுமானே. ௩௩

விண்ணுடர் காணு விரிகருணைச் செஞ்சுடரைக்
கண்குளிரத் தந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே. ௩௪

தங்குபே ரின்பமதைச் சார்ந்தகுரு நாதனுக்கே
கங்குல்பகற் றுனறுமென் கண்ணே றகுமானே. ௩௫

தூங்காமற் றூங்கித் தொழுதுதொழு துன்னருளைக்
காண்க வெனக்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே. ௩௬

இன்றுள்ளோர் நாளைக் கிருப்பதுபோய் யென்பதையான்
கண்டுகொண்டே னையாவென் கண்ணே றகுமானே. ௩௭

பீற்றற் றுருத்திதனைப் பீக்குழியைச் சாக்கடையைக்
காத்தேன் வளர்த்தேனென் கண்ணே றகுமானே. ௩௮

போதத் தனம்புதைத்த புல்லர்க் கிருப்பூசி
காதற் றதும்வருமோ கண்ணே றகுமானே. ௩௯

பாடிப் படித்தறிந்தும் பற்றறார் பாசமலைக்
காடுகொண்டு போவாரென் கண்ணே றகுமானே. ௪௰

நிறைந்தபரி பூரணமே நிர்க்குணமே நின்மலமே
கருணைக் கடலேயென் கண்ணே றகு.மானே. ௪௧

பார்ப்பாயோ வென்றன்முகம் பாவியா காமலென்னைக்
காப்பாயோ வையாவென் கண்ணே றகுமானே. ௪௨

மெய்யெடுத்த நாண்முதலா மெய்யறியாப் பாவியெனைக்
கைவிடவே வேண்டாமென் கண்ணே றகுமானே. ௪௩

சோற்றுப் பொதியைச் சுமந்தே யலைந்துசுழற்
காற்றுத் துரும்பானேனென் கண்ணே றகுமானே. ௪௪

சேர்ந்தசுற்றந் தன்னைச் சிதறவிட்ட சிந்தையர்க்குக்
காந்த மலையேயென் கண்ணே றகுமானே. ௪௫

உலையி லிடுமெழுகி னொப்பாக வெள்றனுள்ளம்
கலைதலது காரியமோ கண்ணே றகுமானே. ௪௬

ஆவி தனைக்குரங்கா வாட்டுகின்ற வையறிவைக்
காவ லிடவருள்செய் கண்ணே றகுமானே. ௪௭

வேஷந் தனைப்போட்டு மெய்ம்மயக்கும் பொய்க்குருவாய்க்
காசு பணம்பறித்தேன் கண்ணே றகுமானே. ௪௮

எட்டிப் பிடிக்கும் விதமறிந்தா லுன்பதத்தைக்
கட்டிப் பிடித்திடுவேன் கண்ணே றகுமானே. ௪௯

அவியா மனமவிய வாய்கலை யோர்கடமைக்
கவியுந் திருக்கருணைக் கண்ணே றகுமானே. ௫௰

சித்திதரும் வேதாந்தச் செழுஞ்சுடரைச் சின்மயத்தைக்
கற்றவர்க்கு முத்திதருங் கண்ணே றகுமானே. ௫௧

அருவிசொரி யும்படிக் கம்பரத்தி லன்புவைத்தாற்
கருவி பிரியாதென் கண்ணே றகுமானே. ௫௨

மாராய வெள்ள மருங்கமிழ்ந்த நின்கருணைக்
காரார் மழைபொழியுங் கண்ணே றகுமானே. ௫௩

என்படா தெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணி நெஞ்சமொரு
கண்படா தலங்குவதோ கண்ணே றகுமானே. ௫௪

கோலங் குறியில்லாக் குருவடிவை தோர்கண்மனங்
கால னிருப்பிடமோ கண்ணே றகுமானே. ௫௫

உள்ளுயிரி னுள்ளே யுறைந்தபரஞ் சோதிவரிற்
கள்ளமனந் தள்ளாதென் கண்ணே றகுமானே. ௫௬

சேர்க்குந் திரவியமுஞ் சித்ரமணி மண்டபமுங்
காக்குந் துணையோவென் கண்ணே றகுமானே. ௫௭

பட்டுடையு மொப்பனையும் பாதகமு மென்னைவிட்டுக்
கட்டோ டொழிவதில்லை கண்ணே றகுமானே. ௫௮

எண்ணுத வெண்ணமெல்லா மெண்ணு திருக்குமனங்
கண்ணுடிக் குண்டுமுகமாங் கண்ணே றகுமானே. ௫௯

மண்டபமுந் தண்டிகையு மாளிகையுஞ் சாளரமுங்
கண்டு களிக்கவருள் கண்ணே றகுமானே. ௬௰

பன்னுங் கருவி மவுனமணிப் பெட்டகத்தைக்
கன்னமிடப் போமோவென் கண்ணே றகுமானே. ௬௧

என்றுமன்னை சுற்றமுத லெற்குபழி காரரெனக்
கண்டறிந்து கொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. ௬௨

கொடிய மனத்துயராக் கூடா திருப்பவர்க்குக்
கடுக முடுகிவருங் கண்ணே றகுமானே. ௬௩

ஏச்சு மதிமயக்கு மில்லார்க ளாலுடைந்தேங்
காய்ச்சிறட்டை யானேனென் கண்ணே றகுமானே. ௬௪

விள்ளரிய வேதம் வினவுதலை யுங்கடிந்து
கள்ளமனந் துள்ளுவதென் கண்ணே றகுமானே. ௬௫

வேதக் கருவை விளைகருணைக் குஞ்சரத்தைக்
காதலித்தே னாதரித்தாள் கண்ணே றகுமானே. ௬௬

அரும்பே மலரேயென் னாசைதரும் வாசனையே
கரும்பே ரசமேயென் கண்ணே றகுமானே. ௬௭

பூரணமே வற்புதமே பொங்குகரு ணைக்கடலே
காரணமே யென்றனருட் கண்ணே றகுமானே. ௬௮

ஓயாதோ வென்கவலை யுன்னருளா லென்கருவி
காயாதோ வையாவென் கண்ணே றகுமானே. ௬௯

ராஜாங்கம் வேண்டி ரதகஜங்க ளேறுதற்குக்
காசெங்குங் கேளேனென் கண்ணே றகுமானே. ௭௰

தந்தைதா யென்றே தயங்குகின்ற பாவிமனக்
கண்டிரக்க வந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே. ௭௧

அச்சமெமக் கில்லையென வைம்புலனும் பாழ்மனத்தைக்
ஃகச்சூறை யாட்டிவிடேன் கண்ணே றகுமானே. ௭௨

இனியவமிர் தம்பொங்கி யெங்குங்கரை தத்திவரக்
கனிவாய் திறந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே. எந

ஆணையிட்டே னாணையிட்டே னையனே யுன்னருளைக்
காண வெனக்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே. எச

அல்லும் பகலு மறிவிலய மானோர்க்குக்
கல்லும் பிளந்திடுமென் கண்ணே றகுமானே. எரு

புவியு மெழுவானும் பொன்னுலகும் பல்லுயிருங்
கவியுந் திருக்கருணைக் கண்ணே றகுமானே. எசா

எண்ணரிய தாக விருந்திடுஞ் சூத்திரமோ
கண்ணிலொளி பாய்ந்ததுவோ கண்ணே றகுமானே. எஎ

உழையோ வழுக்கோவென் னுளங்கழு வக்கழுவக்
கழுவாத் தொடக்கோவென் கண்ணே றகுமானே. எஅ

உற்ற கிளைத்தினரை யுறவின் முறைத்திரையுங்
கத்தரித்து விட்டருள்செய் கண்ணே றகுமானே. எகூ

நற்பவளக் கொம்பே நவமணிக்கு மற்புதமே
கைப்பொருட்கு மெய்ப்பொருளே கண்ணே றகுமானே. அய

ஒப்புரவு தப்பி யுணர்வற் றனைக்கை விட்டுக்
கப்பனைக் கொண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. அக

பசப்பிப் பணம்பறிக்கும் பாவிக் குருமுகத்தைக்
கசப்பாகக் கண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. அஉ

வேதியர்க்கு மாதவர்க்கு மெய்யடியார் கட்குமுனைக்
காதலிப்போ ருக்குமருள் கண்ணே றகுமானே. அந

வேளைவே ரோடறுத்து மெய்யடிமை யாக்குதற்கென்
காரியத்திற் றாமதமேன் கண்ணே றகுமானே. அச

பழகப் பழகிவரும் பாக்கியத்தைப் பைமுதலைக்
களவு கொடுக்கேனென் கண்ணே றகுமானே. அரு

நாமாண்மை கண்முழுது நாசமாக் கார்தமக்குங்
காமவினை போமோவென் கண்ணே றகுமானே. அசு

அடிமை யுனதபய மாகா திருக்கினுமென்
கடைவழிக்குங் கட்டமுதே கண்ணே றகுமானே. அஎ

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விட்டேறி யேகடந்து
காதலித்து நின்றேனென் கண்ணே றகுமானே. அஅ

இனமுஞ் சனமுமென வெண்ணியெண்ணி யுன்னடிமை
கனசழக்குப் பட்டேனென் கண்ணே றகுமானே. அகு

நவசூத்தி ரத்தைவிட்டு நன்னினைவெண் ணுதுமனங்
கவலைப் படுவதென்ன கண்ணே றகுமானே. கூ0

மடிப்புங் கொலைகளவும் வஞ்சமுமென் னெஞ்சைவிட்டுக்
கடக்க நடப்பதில்லை கண்ணே றகுமானே. கூக

பலவிடத்தைச் சுற்றிப் பரதவித்துப் பாவிமனங்
கலங்கி மலங்குவதென் கண்ணே றகுமானே. கூஉ

உள்ளக் கருத்தா லுவந்துறவு கொள்ளாமற்
கள்ளமனந் தள்ளுவதென் கண்ணே றகுமானே. கூரு

மண்ணுமுதன் மற்ற மயக்கமறக் கல்லாதைக்
கண்ணெடுத்துப் பாரேனென் கண்ணே றகுமானே. கூச

தேசிகனு னென்னுந் திருட்டுகுருக் கள்சொல்லோர்
காசாய் மதியேனென் கண்ணே றகுமானே. கூரு

தன்னை யறிந்து தவம்புரியாத் தன்மையினுற்
தன்னெஞ்ச னுனேனென் கண்ணே றகுமானே. கூசு

மாடகூ டங்கண்மணி மண்டபமு மன்றுகளுங்
காடுகொள்ளக் கண்டேனென் கண்ணே றகுமானே. கூஎ

சூரனெரிய வேகதறிக் கூப்பிட்டுங் காணக்
கருவே குருவேயென் கண்ணே றகுமானே. கூஅ

மருளாத் தவத்தான் மறப்புநினைப் பற்றவர்க்குக்
கருணைக் குணங்குடியாங் கண்ணே றகுமானே. கூகூ

உதிக்குமுணர் வன்றி யுணர்வோ டுணர்வொன்றிற்
கதிக்குங் குணங்குடியென் கண்ணே றகுமானே. ள

றகுமான்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆகூ பாடல் - எகூரு.

எக்காலக்கண்ணி.

முத்திதரும் வித்தை முனையில்வைத்துச் சீராட்டு
நித்த மறவாம நினைப்பதினி யெக்காலம். க

ஆதியின்மே லாசை யடர்ந்தெரித்த வக்கினியின்
சோதியினால் வெந்து சுகம்பெறுவ தெக்காலம். உ

காமக் கடல்கடக்கக் கர்த்தவியக் கப்பல்வைத்து
நேமநிஷ்டை தம்ப நிறுத்துவது மெக்காலம். ரு

பங்கப் பழிப்பேய்ந்த பையன்யா னறையலர்கள்
கொங்கையைநான் பாராக் குருடாவ தெக்காலம். ச

கொங்கைதனைப் பாராக் குருடா யிருப்பதுடன்
அங்கமுமிழ் மோக மழிவதினி யெக்காலம். ரு

அங்கமுமிழ் மோக மழிந்தே யறமெலிந்து
வன்கிலடு போல வறண்டுணர்வ தெக்காலம். சா

வாசியினு னேறி வலமிடந்தி ருப்பாமற்
றேசிநடை போலத் திடப்படுவ தெக்காலம். ௭

தேசிநடை போலத் தியங்காச் சுழுமுனையை
நாசி நுனியி னுன்மதிப்ப தெக்காலம். ௮

நாசி நுனிகடந்து நாசமாய்ப் போகாமல்
வாசியுமென் கையில் வசப்படுவ தெக்காலம். ௯

மையலெனு மாலை மார்புநிறை யப்பூண்ட
தையலர்க ளெல்லாமென் றாயாவ தெக்காலம். ௰

கஞ்சா வபினரக்குங் கற்பமென வுண்ணால்
எண்சாண் பனங்க ளிறக்கியுண்ப தெக்காலம். ௰௧

பொய்யே மிகுத்த புதர்ப்பாவிப் பையல்யான்
அய்யோவென் றேயழுத ன் னடிபணிவ தெக்காலம். ௰௨

அய்யோகூ வென்றே யலறவடி யுண்டவென்றன்
பொய்யான மெய்யின் பிழையறுவ தெக்காலம். ௰௩

மருவு தகைமறந்து மனமு மதமிறந்து
இருகையு மேந்தி யிரந்துண்ப தெக்காலம். ௰௪

இருகையு மேந்தி யிரந்து குடித்தேநான்
சருகா யுலர்ந்து சலிப்பறுவ தெக்காலம். ௰௫

ஆசானக் காலை யணைத்திருத்து மோந்துகலந்
தாசாடிப் பேசி யுணர்வருள்வ தெக்காலம். ௰

வாசிவா வென்று வருந்தெள் ளமுதமுண்டு
பேசிநான் வாழ்ந்தே பிழைதீர்வ தெக்காலம். ௰௭

எக்காலக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - ௭அய்.

கண்மணிமாலைக்கண்ணி.

அத்து விதமே யறிவகண்டி தாகாரக்
கர்த்தவிய மேயென் கண்ணே பராபரமே. ௧

தற்பரமே சிற்பரமே தானென்று நின்றுதவுங்
கற்பகமே யற்புதமே கண்ணே பராபரமே. ௨

உடலே யுயிரே யுள்ளங்குளிர்ந்த செந்தேனே
கடலே நிறையமுதே கண்ணே பராபரமே. ௩

கொட்டிவைத்த முத்தே குவித்தநவ ரத்தினமே
கட்டிப்பசும் பொன்னேயென் கண்ணே பராபரமே. ௪

சட்டரச வர்க்கமே சார்ந்ததோர் குஞ்சரமே
கட்டழகுப் பெண்ணேயென் கண்ணே பராபரமே. ௫

செல்வப் பெருக்கே திரண்டமணி பொக்கிஷமே
கல்விக் களஞ்சியமே கண்ணே பராபரமே. ௬

இன்னமுதே கண்டே யெனக்கேற்ற முக்கனியே
கன்னறரும் பாகேயென் கண்ணே பராபரமே. ௭

பீச்சாத் திரண்டமுதே பிரியாப் பெருவாழ்வே
காய்ச்சாச்செம் பொன்னேயென் கண்ணே பராபரமே. ௮

நற்பவளக் கொம்பே நவின்றமணிப் பெட்டகமே
கைப்பொருட்கு மெய்ப்பொருளே கண்ணே பராபரமே. ௯

பட்டைக் கருப்புவட்டே பானைகொண்ட சர்க்கரையே
கட்டிக் கரும்பேயென் கண்ணே பராபரமே. ௰

துன்பக் கடலைத் தொலைத்தோர் துயர்தீர்க்குங்
கம்பமற்ற பாற்கடலே கண்ணே பராபரமே. ௰௧

பொய்ப்பொருள்க ளெல்லாம் புறக்கணித்த புண்ணியர்தங்
கைப்பொருள்சித் தித்ததென்றன் கண்ணே பராபரமே. ௰௨

பவக்கடலை நீக்கிப் பரிவாய்க் கரையேற்றுங்
கவிழா மரக்கலமே கண்ணே பராபரமே. ௰௩

தம்பனங் கொண்டே தரித்துநின்ற வோங்காரக்
கம்பத்தடி யானேயென் கண்ணே பராபரமே ௰௪

மலிகாதல் கொண்டகையான் மண்ணிற் கவிழ்ப்பதற்கோ
கலகம் விளைத்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௰௫

தெள்ளியவான் சோதி தெளிந்துமெல்ல வந்ததையுங்
கள்ளப் படுத்திவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௰௬

புண்ணீ ரொழுகிப் புழுங்கி மனத்தினர்போற்
கண்ணீர் கலங்கவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௰௭

பித்தர்கள் போலும் பிதற்றிக்கா கம்போலுங்
கத்திகத்திச் சாகவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௰௮

போற்றுமற் சிந்தை பொருதுசமர்க் காற்றுமற்
காற்றாய்ப் பறக்கவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௰௯

நெற்பதர்க்கே யொப்பாக நிற்பதற்கோ வென்றலையில்
கற்பித்து விட்டுவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௰

சொல்லாச் சுயஞ்சோதிச் சுடர்கொழித்த நெஞ்சுகருங்
கல்லாகச் செய்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௧

அவிழ்ந்தவிழ்ந்து சிந்தையுன்மீ தாசைவைத்த தத்தனையுங்
கவிழ்த்துப்பா ழாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௨

ஓசைமணி மண்டபத்தி னுட்புகா வண்ணமெனைக்
காசினியிற் சுற்றவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௩

விண்காத் றந்ததல்லால் வேற்றிலுனைக் கண்ணுலுங்
காண்கவரி தாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௪

சேத்துமத்தி னீப்போலென் சிந்தைதனைந் தேங்கவுனைக்
காட்டி மறைத்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௫

தாட்டமா மாயையினிற் சுட்டெரிந்த கொள்ளிக்
கட்டைவிற காக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௬

வேல்விழியார் காம வேட்கை யளற்றிலெனைக்
கால்மாற்ற விட்டுவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௭

வீடுகா டென்று விதித்ததுவு மல்லாமற்
காடுவீ டாகவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௮

ஓடாம லோடி யுலகைவலஞ் சுற்றுதற்கோ
காடோட வாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௨௯

ஈடோயா னுன்றனக்கு வென்மீதி லேனுவிக்
காடிநயஞ் செய்துவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௰

அச்சமில்லாப் புல்வேட ரைவருக்கு மென்னறிவைக்
கைச்சூறை யாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௧

வில்லங்க மற்று விளக்கொளிபோ னின்றநெஞ்சைக்
கல்லங்க மாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௨

மன்னுதி மூவாசை மாமாயை முக்கூட்டுக்
கன்னியுட்சிட் டாக்கிவிட்டாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௩

கொண்டனைத்துக் கொள்ளுங் குணங்குடியான் சீரடியைக்
கண்டணைக்க நீயருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௪

எட்டி லெழுதொண்ணு விறையேயுன் றன்வடிவைக்
காட்டிக் கொடுத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௫

மைச்சினிச்சி போலு மணக்கோலப் பெண்போலுங்
கைச்சரசஞ் செய்தருளாய் கண்ணே பராபாமே. ௩௬

நிதியாசை யற்று நிரஞ்சனமாய் நின்றிடநற்
கதியாசை தந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௭

நாதவிந்தால் நின்றதாவு நானென் றுபதேசங்
காதி லுரைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௮

மாதவசி யாகி மலைமுழைபிற் புக்குன்மேற்
காதலொன்று தந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௩௯

நிர்க்குணத்தைக் கொண்டு நிருவிகற்பஞ் சாதிக்கச்
சற்குணத்தைத் தீர்த்தருளென் கண்ணே பராபரமே. ௪௰

சென்மந் தொலைத்தடிமை சின்மயமாய் நின்றிடவுங்
கன்மந் தொலைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௧

சிந்தை யொளிபரப்பிச் சிதறுவன் கண்டாயோ
கந்தனையுந் தந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௨

அஷ்டாங்க யோகமதி லாசையற வேயெனது
கட்டைவெட்டு முன்னருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௩

விற்புருவத் தாடு விளங்குமொளி பந்தாடக்
கற்பித் தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௪

ஒப்பி லருளாழி யோடவடி யேற்குமொரு
கப்பலாய் வந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௫

உனையாள்வோ மென்றடிமை யுள்ளங் குளிர்ந்திடநின்
கனிவாய் திறந்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௬

பொய்கோத்த மெய்யதனைப் போட்டுவிடு முன்னமெனைக்
கைகோத் தணைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௭

வாய்ச்சதெனக் கென்று மகிழ்ச்சிகொண்டு நின்றிடநின்
காட்சி யளித்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௮

மலைக்கு மலைதிரிந்து மனாவாக வேழைமனக்
கலக்கந் தவிர்த்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௪௯

நாணா மடவாரை நான்கைதழு வக்கனவுங்
காணாது காத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௫௰

தொண்டரிடஞ் சென்றிடவுந் தொண்டுசெய்து நின்றிடவுங்
கண்டித்து வைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௫௧

மூலவர்க்க மாக முழுமதிப்பா லுங்கொடுத்துக்
காலபயந் தீர்த்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௫௨

சோற்றா லெடுத்த சுவரிடியா மற்பாது
காத்துமுகம் பார்த்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௫௩

மூலக் கனன்மூட்டி மூட்டிவரு காலனையுங்
காலா லுதைத்தருளாய் கண்ணே பராபரமே. ௫௪

சிட்டனென வும்பூசை செய்தேனா மிப்பாவிக்
கட்டைகடத் தேறவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௫௫

எட்டுமோ ரெட்டையுமெட் டெட்டுக் கயிறதனாற்
கட்டவுநல் லிஷ்டம்வைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௫௬

ஆதார மாறு மடுக்கடுக்கா கக்கடத்திக்
காதுக்குமே லேற்றிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௫௭

கும்பித்தி ரேசித்துட் கொள்ளும் படிக்குதவிக்
கம்பமுனைக் காட்டிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௫௮

பட்டிப் பசுப்பாலைப் பக்குவத் துடன்காலைக்
கட்டிக் கறந்தடித்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௫௯

நில்லா வுடற்கு நிலையங் கொடுக்குமொரு
கல்லாவின் பாலளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௰

சோமப்பா லூட்டிச் சுரந்தவா மப்பாலுங்
காமப்பா லுங்கொடுத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௧

மண்டைநடு மண்டலத்துண் மண்டியமு துண்டிடவுங்
கண்டங் கடத்திவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௨

மூலாதா ரத்துண் மூளைகொண் டுயர்ந்தெழுந்து
காலாற் கனறெளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௩

ஆபுங் கலையிரண்டு மாயா தடக்கியென்றன்
காய நிலைக்கவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௪

அற்ப வுடலா லருந்தவமே புரிந்திடவுங்
கற்பமுறை கைக்களித்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௫

அண்டபிண்ட மென்றுநின் றாடுங் திருக்கூத்தைக்
கண்டுகளி கூரவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௬

எண்ணாத வெண்ணமெல்லா மெண்ணாம லென்றன்மனக்
கண்ணாடிக் குள்ளளித்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௭

எவ்வுலகுந் தானா யிருந்தவனை யான்றொழவுங்
கவ்வுமலக் கட்டறுத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௮

அற்ப வுடல மழிந்திடுமுன் றீபமிட்ட
கர்ப்பூர மாக்கிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௬௯

விலங்கினங்க ளோடு வீறிடவு மேழைநெஞ்சு
கலங்காத வண்ணம்வைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௰

அடுத்துக் கெடுக்கு மரிவையர்க்கா ளாகாமல்
கடக்கக் கடத்திவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௧

நாற்றந் தொலைய நறவனையு நாரியர்தங்
காற்றும் படாதுவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௨

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

ஆணிப்பொன் மேரு வாமுனையு முன்னடிமை
காணுங் கருணைவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௩

வனவாச மேக வரமளித்துன் பொற்பதத்தைக்
கனபா யிறைஞ்சவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௪

எட்டிப் பிடித்தாலு மெட்டாது நின்றவனைக்
கட்டிப் பிடிக்கவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௫

மதபேத மோதி மறைக்குமறை சொல்லதெல்லாங்
கதையாய் முடித்துவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௬

அண்டபிண்ட மாயுமதற் கப்பாலு நின்றுவெளி
கண்டவனைக் காட்டிவைத்தாள் கண்ணே பராபரமே. ௭௭

உலையி லிடுமெழுகா யுள்ளம் பதைத்துருகிக்
கலங்கியதுங் கண்டிலையோ கண்ணே பராபரமே. ௭௮

வெம்பிமிக நொந்தேன் மெலிந்தேனென் கண்ணீருங்
கம்பலையுங் கண்டிலையோ கண்ணே பராபரமே. ௭௯

மெத்த மயலுற்று விருப்பமொடு பன்னாளுங்
கற்றும்பா ழாக்கிவிட்டேன் கண்ணே பராபரமே. ௮௰

பாலங் கடந்துபெரும் பாதைநட வாமலும்வீண்
காலங் கடத்திவிட்டேன் கண்ணே பராபரமே. ௮௧

பூத்த மலரெடுத்துன் பொன்னடியை யானுமென்றுங்
காத்திருந்து பூசைசெய்வேன் கண்ணே பராபரமே. ௮௨

விண்கொண்டு நின்று விளங்குமுனை யெக்காலங்
கண்கொண்டு கண்டேனென் கண்ணே பராபரமே. ௮௩

ஐயோவென் செய்கிற்பே னுருமற்ற பாவியைநீ
கையைவிட லாமோவென் கண்ணே பராபரமே. ௮௪

நட்டநடு வீடுசென்று நானொளித்தி ருந்துனையுங்
கட்டித் தழுவேனோ கண்ணே பராபரமே. ௮௫

அல்லும் பகலு மடியேன் படுந்துயர்க்குக்
கல்லுங் கரைந்திடுமென் கண்ணே பராபரமே. ௮௬

பொன்னைப் புதைத்துவைத்துப் போவா ருளந்தோறுங்
கன்னங் கருநிறங்காண் கண்ணே பராபரமே. ௮௭

பணத்தைப் பணமெனவும் பார்த்ததுண்டோ வுன்றனுக்கென்
கணக்குத் தெரியாதோ கண்ணே பராபரமே. ௮௮

நிற்கும் பொழுதாடை நெகிழ்ந்தா லுபசாரங்
கைக்குஞ் சொலுவதுண்டோ கண்ணே பராபரமே. ௮௯

தடையி லுலகனைத்துந் தானா யிருந்துமொரு
கடுகிடையு மானாயென் கண்ணே பராபரமே. ௯௦

உனக்கு ளெனைமறந்தோ ருள்ளக் கருத்தினுண்மாங்
கனிக்குளூறு வண்டானாய் கண்ணே பராபரமே. ௯௧

நெக்குருகி நின்ற நிலைதோன்று நிர்க்குணத்தார்
கைக்குட்பந் தாடிநின்றாய் கண்ணே பராபரமே. ௯௨

பதித்த மனம்வாழி பரமார்த்த மும்வாழி
கதித்த நிலைவாழி கண்ணே பராபரமே. ௯௩

அத்துவிதம் வாழி யறிவகண்டி தம்வாழி
கர்த்தனே நீவாழி கண்ணே பராபரமே. ௯௪

தற்பரமே வாழி தாராதுந் தந்ததுவுங்
கற்பகமே வாழியென் கண்ணே பராபரமே. ௯௫

சிற்பரமே வாழி சிவயோ கியர்வாழி
கற்பனையெல் லாம்வாழி கண்ணே பராபரமே. ௯௬

நற்பதவி யும்வாழி நவினுன் மறைவாழி
கற்பதா ரிகள்வாழி கண்ணே பராபரமே. கூஎ

சித்தர்கணம் வாழி சின்மயந்தான் வாழி
கர்த்தவியம் வாழியென் கண்ணே பராபரமே. கூஅ

மாதவத்தோ ரும்வாழி மவுனமுத்தி யையும்வாழி
காதலித்தோ ரும்வாழி கண்ணே பராபரமே. கூகூ

குவலயத்தோ ரும்வாழி குணங்குடியா ரும்வாழி
கவலையற்றோ ரும்வாழி கண்ணே பராபரமே. ௱

கண்மணிமாலைக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆகூ பாடல்-அஅம.

மனோன்மணிக்கண்ணி.

மெய்தொழவு மேலு மேலுநந்தி கேஸ்வரனைக்
கைதொழ வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. க

கோப்பா சவுமுனியான் கொண்டாடிப் பாடவுநீ
காப்பாக வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. உ

பெண்கணிர்த்தத் தோடீனயான் பிரியா மணம்புணரக்
கண்களுறங் காக்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. ந

மலர்ந்திருக்கும் பொற்கமல மணவளாயி லிருவருங்கை
கலந்திருக்க வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. ச

மெய்மஞ்சட் குளிர்ப்புங்கண் விழிப்புமெக் களிப்புபெனைக்
கைமிஞ்ச வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. ரு

மைதீட்ட வுங்கயற்கண் மலரின் மலர்முலையிற்
கைபூட்ட வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. சு

மெய்தழுவ வும்மிருவர் மெய்யோடு மெய்நெருங்கக்
கைதழுவ வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. ௭

வாமப்பா லைப்பெருக மறுவாலி பம்வருக
காமப்பா லுண்ணக் கனவுகண்டேன் மனோன்மணியே. ௮

பாலனாக வுங்கான்ற பாலுணவு மென்னைவிட்டுக்
காலனேக வுங்கனவு கண்டேன் மனோன்மணியே. ௯

வடியா வருளமிர்தம் வடியவடி யக்குணங்
குடியா ரொடுகனவிற் குடித்தேன் மனோன்மணியே. ௰

கோடி பெருமதிகள் கூடு மொருமதிபோல்
வாடியெம் மானேயெம் மானே மனோன்மணியே. ௰க

கண்ணேயென் கண்மணியே கண்குளிர்ந்த கட்டழகுப்
பெண்ணே யமிர்தப் பிழம்பே மனோன்மணியே. ௰உ

பெண்ணே மயிலினமே பேரனமே யென்றுனையென்
கண்ணிற் கிடக்கவென்று காண்பேன் மனோன்மணியே. ௰௩

வன்ன வுடைக்குமுன்றன் வால வயதினுக்கும்
அன்ன நடைக்குமென்ற னாசை மனோன்மணியே. ௰௪

கூந்த லிலங்கக் குரும்பைத் தனங்குலுங்க
நேர்ந்து நடம்புரிந்து நிற்பாய் மனோன்மணியே. ௰௫

துவளுந் துடியிடையுந் தோகை மயினடையும்
பவள விதழுமென்று பார்ப்பேன் மனோன்மணியே. ௰௬

மலர்மாலை கள்கிடந்து மார்பிற்பின்ன லாடுமுன்றன்
அலர்முலையும் யானென் றணைவேன் மனோன்மணியே. ௰௭

வெய்யிற்பட் டாலும் வெதும்புமுட லாயுனது
மெய்யிற்றொட்டா லுங்கந்தம் வீசும் மனோன்மணியே. ௰௮

காற்றுப்பட் டாலுங் கலங்குமென்றன் மேனியினீ
பார்த்துத் தொடவின்பம் படைப்பேன் மனோன்மணியே. ௰௯

பிடியானைப் போலும் பிடிப்பேன் முலையைக்குணங்
குடியானைப் போலுங் குடிப்பேன் மனோன்மணியே. ௨௰

கூந்தலுக்கு நெய்தோய்த்துக் குளிர்மஞ்ச ணீராட்டி
வார்த்துசிங் காரித்து வைப்பேன் மனோன்மணியே. ௨௧

காலிற்பனி நீர்விட்டுக் கழுவியடி மீதுவைப்பேன்
மேலிலத்த ரும்பூசி விடுவேன் மனோன்மணியே. ௨௨

காதம் பரிமளிக்குங் கஸ்தூரிப் பொட்டிடுவேன்
போதுஞ்ச வாதணிந்து புணர்வேன் மனோன்மணியே. ௨௩

தலைக்குமினுக் கெண்ணெய் தடவிச்சடை பின்னிவைப்பேன்
முலைக்குவன்னக் கச்சிறுக்கி முடிப்பேன் மனோன்மணியே. ௨௪

கட்டாடை வர்க்கமெல்லாங் கண்டு களித்துயர்ந்த
பட்டாடை வர்க்கம்வைத்துப் படைப்பேன் மனோன்மணியே. ()

மூக்குகுத்திக் காதுகுத்தி முழுவயிரந் தூக்கிவைப்பேன்
கோக்குமுத்துந் தூக்குமுத்துங் குவிப்பேன் மனோன்மணியே.

கைக்குஞ் சுரிகடகங் கல்லுமிழைத் துக்கொடுப்பேன்
மொய்க்குழற்குஞ் சடைப்பில்லை முடிப்பேன் மனோன்மணியே.

தங்கக்கொலு சுஞ்சிலம்புந் தண்டைரத்ந பாடகமுங்
கொங்கைக்கு மோகனமாலை கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ()

காலாழி பீலிமுதற் கன்னகையும் பொன்னகையும்
நாலாட் சுவைவேண்டி னடக்கு மனோன்மணியே. ௨௯

முடிமீ துனுமகுட முடிசூட்டு வேனறகுணங்
குடிபா தவர்கள்குலக் கொழுந்தே மனோன்மணியே. ௩௰

சந்நிதா னத்திற் சரணஞ் சரணமென்று
சொன்ன மலர்தூவித் தொழுவேன் மனோன்மணியே. ௩௧

கற்பூர மேற்றிக் கரத்தீப வாலாத்தி
எப்பாரும் போற்ற வெடுப்பேன் மனோன்மணியே. ௩௨

முக்கால மும்பூசை முடிப்பேன்முக் காலமல்லால்
எக்கால மும்பொங்க லிடுவேன் மனோன்மணியே. ௩௩

சாதந் தளிகை சமைத்துச்சாம்பிராணித் தூபமிட்டுப்
பாதந் தொழுதிட்டுப் படைப்பேன் மனோன்மணியே. ௩௪

பச்சைப் பருப்புமுதற் பருப்பிற்பத்து வகைகடைவேன்
வச்சநறு நெய்யுரிக்கி வார்ப்பேன் மனோன்மணியே. ௩௫

முட்டை பொரிப்பேன் முழுக்கோழி யும்பொரிப்பேன்
றட்டைப்பீங் கானிற் றருவேன் மனோன்மணியே. ௩௬

ஆட்டுக்கறி யுங்கொள்வே னதிலனந்தம் வகைசமைப்பேன்
கூட்டுக்கறி யும்பண்ணிக் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ௩௭

குட்டிக் கறிதானுங் குழம்புபண்ணித் தாளித்தோர்
சட்டிக் கறியேனுந் தருவேன் மனோன்மணியே. ௩௮

பால்பழமுந் தேனும் பலகார வர்க்கங்களும்
மேலுமே லும்பரப்பின் விடுவேன் மனோன்மணியே. ௩௯

அடிக்கா யிரப்பொன்னி லையாலு மீந்துகுணங்
குடிக்குண்மாளி கைகட்டிக் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ௪௰

ஆணிப்பொன் மதிலுயர்ந்த வரண்மனையுந் தீர்ப்பாக
மாணிக்க மேவிளக்கா வைப்பேன் மனோன்மணியே. ௪௧

துலங்குமணி மண்டபமுஞ் சொர்க்கமென வும்மிலங்கா
திலங்குமலங் காரஞ்செய் திடுவேன் மனோன்மணியே. ௪௨

ரத்தினங்கள் வைத்திழைத் திராவைப்பக லாக்குஞ்
சித்திரங்கள் வகைவகையாய்ச் செய்வேன் மனோன்மணியே. ௪௩

மண்ணா யழுந்தாமன் மனமே முழுவதினுங்
கண்ணாடி யாயிருக்கக் காண்பேன் மனோன்மணியே. ௪௪

மங்கா தொளிபரப்பும் மவுனமணி யாலுமொரு
சிங்கா சனமேடை செய்வேன் மனோன்மணியே. ௪௫

நாற்காலி கட்டில்பல நற்பவள வாசனங்கள்
நீக்காமற் சுற்றும் நிறைப்பேன் மனோன்மணியே. ௪௬

பாதம்பூ சித்துப் பணிவிடைகள் செய்துநிற்க
மாதர்க ளோவனந்தம் வைப்பேன் மனோன்மணியே. ௪௭

புவனத் தரசரெல்லாம் போற்றிப் பணியவென்றன்
மவுன மலரணைமேல் வாழ்வாய் மனோன்மணியே. ௪௮

கட்டிலினுங் கூடி களிகூர்ந்து கொண்டிருப்போம்
தொட்டிலினு மாடிச் சுகிப்போ மனோன்மணியே. ௪௯

முடிமன்னர் தம்வாழ்வு முதலெல்லவையு மெங்கள்குணாங்
குடிமன்னர் தம்வாழ்வுங் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ௫௦

சொன்ன மலைமலையாய்த் தொகைவகையி லாதளிக்குங்
கன்ன னெனவுமெனைக் காண்பாய் மனோன்மணியே. ௫௧

போதத் தனங்குவித்த பொக்கிஷமுங் கைகுவிப்பேன்
பாதத்தி னும்வீழ்ந்து பணிவேன் மனோன்மணியே. ௫௨

கிடையாப் பொருள்களெல்லாங் கிடைக்குமுன்ன நீயுமென்னா
படையாப் பொருள்களெல்லாம் படைப்பாய் மனோன்மணியே.

தானா சமுத்திரம்போற் சான்றோர்க்கெல் லாமளிப்பாய்
சேனா சமுத்திரமுஞ் சேர்ப்பாய் மனோன்மணியே. ௫௪

முடிதூக்கு மன்னர் முதலெவரு முன்வாயிற்
படிகாக்கும் வாழ்க்கை படைப்பாய் மனோன்மணியே. ௫௫

கவிராஜ ரும்விருது கட்டியங்கள் கூறிநிற்பார்
தவராஜ ரும்போற்றத் தவறார் மனோன்மணியே. ௫௬

உன்மீதி லாசித் துயிர்பொருளுன் றாட்களிப்ப
என்மீதி லாசையுனக் கிலையேன் மனோன்மணியே. ௫௭

உள்ள துரியதெல்லா மொப்புகொண்ட பின்னலவோ
கள்ள மனம்படைக்கக் கற்றாய் மனோன்மணியே. ௫௮

வேசைக் குணத்தை விரும்புவா யென்றறிந்தாற்
காசைப் பணத்தைநான் காட்டேன் மனோன்மணியே. ௫௯

படையாதெல் லாமென்னாற் படைத்துப்பர தேசிகுணங்
குடியாரை யோதேடிக் கொண்டாய் மனோன்மணியே. ௬௰

உத்தமி பெண்ணென் றுவந்தேனிப் போதுன்றன்
பத்தினித்த னத்தைநன்றாய்ப் பார்த்தேன் மனோன்மணியே. ௬௧

என்பத் துனக்கிருந்தா லிதராஜ ராஜேஸ்பரியாய்
ஐம்பத் தறுதேசமுநீ யாள்வாய் மனோன்மணியே. ௬௨

உள்ள மணவாள னுனக்கெவனோ வென்னைவிடக்
கள்ளமண வாளனிச்சை கடிதோ மனோன்மணியே. ௬௩

வேசியென்ற பேர்படைத்து வெளிபிற்புறப் பட்டவளைத்
தாசியென்று சொல்லத் தகாதோ மனோன்மணியே. ௬௪

ஆடாது மாடி யவிசாரி யானவளைப்
பாடாதும் பாடிலென்ன பயமோ மனோன்மணியே. ௬௫

மூக்கு முனக்குமுழும் மூன்றேனோ பத்தினிபோல்
நாக்கு முனக்குமுழ நாலேன் மனோன்மணியே. ௬௬

பானைச்சோ றெல்லாம் பதம்பாரத்துத் தின்றவினி
மான மழிபிலுயிர் மயிர்தான் மனோன்மணியே. ௬௭

இனிக்கண் டறிந்துகொள விவனுண் பிள்ளையானுற்
றனிக்கண்ட போதுபுத்தி தருவான் மனோன்மணியே. ௬௮

பல்லை யிதழ்கடிக்க பானை தடியொடிக்கக்
கல்லைத்தேங் காயுடைக்கக் காண்பாய் மனோன்மணியே. ௬௯

தடிபோ விருந்துனையான் சாதிகெட்ட பாழுங்குணங்
குடியார்க்கெப் படிகூட்டிக் கொடுப்பேன் மனோன்மணியே. ௭௰

போனதெல்லாம் போச்சுப் பொழுதும் விடிந்ததினி
யானதெல் லாமனத்தி னுடேன் மனோன்மணியே. ௭௧

மல்லாந்து நான்படுத்து மார்பிற் றுப்பிக் கொண்டபினும்
பல்லைக்குத்தியு முதரந்தோய பார்ப்பேன் மனோன்மணியே. ௭௨

என்னைவிட்டால் மாப்பிள்ளைமா ரெத்தனையோ வுன்றனுக்கே
உன்னைவிட்டாற் பெண்ணெனக்கு முண்டோ மனோன்மணியே.

தடித்தனமே செய்தாலுஞ் சமுசாரத் திற்படிந்து
குடித்தனஞ்செய்தாலென்மனக் குறையோமனோன்மணியே. ௭௪

தொடுத்தணைத்துக்கொண்டே துயில்வன்மற்றநேரமெல்லாம்
எடுத்தணைத்துக் கொண்டே யிருப்பேன் மனோன்மணியே. ௭௫

படுத்துப் படுத்துநெஞ்சிற் பளிச்சுபளிச் சென்றுமுத்தங்
கொடுத்து கொடுத்துநான் கொள்வேன் மனோன்மணியே. ௭௬

வன்னச் செழும்பவள வாயிதழூ றல்சுவைத்துன்
கன்னத்தில் வீழ்ந்து கடிப்பேன் மனோன்மணியே. ௭௭

கச்சிறுக்கு மாதரின்பங் கைக்சிறுக்கும் போதவின்பம்
வைச்சிறுக்குக் கொங்கையிற்கை வைப்பேன் மனோன்மணியே.

தித்தித் தொழுகுகாம தேனமிர்த வூறலுண்பேன்
முத்திதழு வித்தழுவி முகப்பேன் மனோன்மணியே. ௭௯

படியோர்க்கெல் லாமுயன்ற படியோர்க ளானகுணங்
குடியோர்கள்போலுமின்பங்கொளுவேன்மனோன்மணியே. ௮௰
சேயாயு மென்மடியிற் செங்கீரை யாடியருட்
டாயாயு மங்கை தருவாய் மனோன்மணியே. ௮௧
அங்கைதந்து தந்தே யணைத்தா யருளமிர்தங்
கொங்கைதந்து தந்தே கொடுப்பாய் மனோன்மணியே. ௮௨
தாவி யணைத்தேன் றாயே யுனையென்றிப்
பாவி மடியில்வைத்துப் பார்ப்பேன் மனோன்மணியே. ௮௩
எங்கியழு வேனோவுன் னிணையடியைக் காணாமற்
றாங்கியழு வேனோவென் றோழி மனோன்மணியே. ௮௪
உலைபோ லெரியுமென்ற னுளங்குளிர மேல்வளர்ந்த
மலைபோ லெழுந்தருளி வருவாய் மனோன்மணியே. ௮௫
கன்ம மறுவதெந்தக் காலமோ யானறியேன்
நன்மை தருவதெந்த நாளோ மனோன்மணியே. ௮௬
பன்னீ ரொழுகுமுன்றன் பாத மலரையென்றன்
சென்னிமீ தென்றுமருள் செய்வாய் மனோன்மணியே. ௮௭
தாயினுமிக் காங்கருணைத் தயாநிதியே யிவ்வுரையை
நாயினுமிக் காங்கடையே னவின்றேன் மனோன்மணியே. ௮௮
கால்பிடித்துக் கண்ணில்வைத்துக் கைகுவித்து மெய்மயங்கி
மால்பிடித்துச் சொன்னதெல்லா மகிழ்வாய் மனோன்மணியே.
அடியானை யுன்னடியார்க் கடியானு மாக்கிகுணங்
குடியா னெனப்பிரியங் கொடுப்பாய் மனோன்மணியே. ௯௰
உச்சிதவச் சிரமலையே யொப்பில்லா மாணிக்கமே
கச்சிதப் பச்சைமர கதமே மனோன்மணியே. ௯௧
செப்புறு வாணிமுத்தே சிறந்தபவ ளக்கொடியே
புட்பரா கக்கமலப் பூவே மனோன்மணியே. ௯௨

கோமே தகமே குளிர்ந்தவயி டூரியமே
மாமேரு வேநீல மலையே மனோன்மணியே. ௯௩
வற்று வருட்செல்வ வாழ்வே கருணாநிதியே
பொற்று மரைக்கமலப் பொருட்டே மனோன்மணியே. ௯௪
அல்லி மலரே யலர்செங் கழுநீர்மலரே
மல்லிகைக் கொத்து மலரே மனோன்மணியே. ௯௫
பொன்மலரே பன்மலரே புகழ்தருபன் னீர்மலரே
மன்மத பாண மாமலரே மனோன்மணியே. ௯௬
குடலை நிறைந்தொரு கொக்கலரிச் செம்மலரே
மடலவிழ்ந்த செந்தாழை மலரே மனோன்மணியே. ௯௭
பூர்க்கு மருண்மலரே புளிக்காத மாமலரே
வாக்கு மலரேகண் மலரே மனோன்மணியே. ௯௮
வஞ்சியர்செய் மோசமுடன் மறலிசெயு நாசத்திற்
கஞ்சி யுனக்கடிமை யானேன் மனோன்மணியே. ௯௯
அடியாரும் வாழியிந்த வடியேனும் வாழிகுணங்
குடியாரும் வாழிகுணக் குன்றே மனோன்மணியே. ௱

உமையாள் பாதமுன்னிற்க.

ஆதியந்தங் கடந்தவுமை யாடன் பாதம்
அகண்டபரி பூரணமா மையர் பாதஞ்
சோதியந்தங் கடந்தகண பதியின் பாதந்
தொழுதிறைஞ்சிக் கரங்குவித்துப் போற்றி செய்து
வாதியந்தங் கடந்தநந்தி பாத மென்றும்
வாலைமனோன் மணியம்மை பாத மென்றும்
ஓதியந்தங் கடந்தண்ட மிரண்ட தாக
ஒன்றுமறி யாவறிஞ னுரைசெய் தானே.

மனோன்மணிக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - ௭௯௩.

நந்தீஸ்வரக்கண்ணி.

ஆதியந்தங் கடந்தவுமை யாளருணு தாந்தச்
சோதியந்தங் கடந்தசெழுஞ் சுடரேநந் தீஸ்வரனே. ௧

முடியடியாய் நின்றநடு மூல மணிவிளக்கே
அடிமுடியாய் நின்றநடு வணையேநந் தீஸ்வரனே. ௨

கர்த்தனே யானுன் கருணை திருவடிக்கே
எத்தனைதான் றெண்ட னிடுவேனந் தீஸ்வரனே. ௩

தீர்க்கதெண்ட னிட்டேன் றிருவடியைப் போற்றிசெய்தேன்
வாக்கு நடக்க வருமருணந் தீஸ்வரனே. ௪

மாசில் பரவெளியே மவுனமணி மாளிகையில்
வாயிற் பெருவழியே மகத்தேநந் தீஸ்வரனே. ௫

மகத்தோனே ஞான மழையே யருள்வெள்ள
முகத்தோனே மோன முளையேநந் தீஸ்வரனே. ௬

ஞானம் விளைவேற்று நல்லசமு சாரிகட்கு
மோனமழை யூற்று முகிலேநந் தீஸ்வரனே. ௭

மும்மூல யோக முழுதுஞ்சித்தி செய்துதர
உன்னாலே யாகு முயிரேநந் தீஸ்வரனே. ௮

சமர்கொடுத்து வென்றோங்கு சாம்பவியைக் கைப்படுத்தித்
தமர்விடுத்து நீக்கித் தருவாய்நந் தீஸ்வரனே. ௯

நல்லோர்க்கு நீகாட்ட நல்குங் குணங்குடிவாழ்
வெல்லோர்க்கு நேர்காட்ட வெளிதோநந் தீஸ்வரனே. ௰

இல்லி னிடங்கூட்டி யிதழ்விரியுஞ் செங்கமல
வல்லி னிடங்காட்டி வைப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. ௰௧

சாமிதனை யுஞ்சுத்த சைதந்ய மானசிவ
காமிதனை யும்மென்று காண்பேனந் தீஸ்வரனே. ௰௨

உமையா ளுமையா யுவந்தடிமை கொள்ளும்வண்ணம்
எமையாளு மையா விறையேநந் தீஸ்வரனே. ௰௩

கேசரத்தைக் காட்டி கிளரொளியா டன்னருட்பால்
ஆசரித்தே பூட்ட வருள்வாய்நந் தீஸ்வரனே. ௰௪

சத்தி சிவமுதலாச் சாம்பவியம் பாளருளிற்
செத்த சிவமுதலாச் சித்தாநந் தீஸ்வரனே. ௰௫

சித்தாளை யீன்ற சிறுபெண்ணாந் தாளிரண்டு
பொற்றாளை யென்றோ புணர்வனந் தீஸ்வரனே. ௰௬

பத்து வயதுடைய பாவையனை யன்றோநீ
சித்தர்க்கெல்லாந் தாயாச் செய்தாய்நந் தீஸ்வரனே. ௰௭

காமரூபி யாநித்திய கல்யாண சுந்தரியை
ஓமரூபி யையெற்கு முதவுநந் தீஸ்வரனே. ௰௮

கேசரியா டன்கருணை கிட்டினன்றோ வாசாம
கோசரவாழ் வெல்லாங் கொடுப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. ௰௯

மூலவொளி சூட்டி மோனக் குணங்குடிக்கும்
மேலவழி காட்டி விடுவாய்நந் தீஸ்வரனே. உ௰

கண்டப்பா லங்கடத்தி கமலா சனத்தேற்றி
அண்டப்பா லுங்கொடுத்தே யருள்வாய்நந் தீஸ்வரனே. உக

செங்கமல பூடச் செல்வியர்தாஞ் சித்தம்வைத்தாற்
றங்கமலை கூடத் தருவாணந் தீஸ்வரனே. உஉ

போதகத்தைப் பூட்டிப் புருவமைத்தா யெற்கும்
வாதவித்தைக் காட்ட வருவாய்நந் தீஸ்வரனே. உங

ரசயோக சித்து நயனருளி னாலடிமை
நிசயோக முற்று நிலைப்பேனந் தீஸ்வரனே. உச

மகாவித்தை காய்ப்பதற்கு மதியமிர்த வூறலுண்டே
லகிரியுற்று நிற்பதற்கு லபிப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. உரு

குப்பை வழலையெனுங் கோழையெல்லாங் கக்கவைத்துக்
கற்ப வழலைவரக் காட்டுநந் தீஸ்வரனே. உசு

கற்ப வழலைவரக் காட்டிகற்ப முண்டதற்பின்
பற்ப வழலைமுறை பகர்வாய்நந் தீஸ்வரனே. உஎ

சூதமுக னீற்றிற் சொன்னமதி யமிர்தப்ர
சாதமதி னாற்றித் தருவாய்நந் தீஸ்வரனே. உஅ

அற்பமாந் தேகமதா யடியே னெடுத்தவுடல்
கற்பதேக மாகக் கணிப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. உகூ

உமைநம்பி னோர்வாழு மோங்கு குணங்குடியார்க்
கெமனும் பிணையாரு மெதிரோநந் தீஸ்வரனே. ௩௰

முநீஸ்வரரி லொன்றாய் முடித்தருள்வா யாகிலெனைச்
சநீஸ்வரர் கூடச் சாட்டாய்நந் தீஸ்வரனே. ஙக

காலனும் போய்விடுவான் காலங் கடந்துசிறு
பாலனும் மாய்விடுவேன் பரமேநந் தீஸ்வரனே. ஙஉ

கவன மணிமுதலாய்க் கட்டியென் கைக்களிக்க
மவுன மணித்தாய்க்கு வகுப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. ஙங

மாயை வலைவீசி மயக்காம லென்றன்மேல்
நேய வலைவீச நிகழ்த்துநந் தீஸ்வரனே. ௩௪

தோகை யிளமின்னார் சுகபோக மும்பசியும்
போக வழிச்சொன்னாற் போதும்நந் தீஸ்வரனே. ௩௫

பெண்ணா யுலகமெல்லாம் பிணக்காட தாக்கியையோ
மண்ணாய் மடிவதென்ன மாயம்நந் தீஸ்வரனே. ௩௬

சையோகப் பித்தைவெல்லச் சமர்த்தோடு கச்சைகட்டு
மெய்யோக யுத்திசொல்ல வேண்டும்நந் தீஸ்வரனே. ௩௭

பாஷாண் டிகடோறும் பலனொன்று மின்றிவெறும்
வேஷாண்டி யாக்கி விடுகாணந் தீஸ்வரனே. ௩௮

பிணம்பிடுங்கித் தின்னும் பேய்போற் சிலநுளையர்
பணம்பிடுங்கித் தின்பதென்ன பாவம்நந் தீஸ்வரனே. ௩௯

பணமுடியா னென்றும் பவம்பிடியா னென்றுமெனைக்
குணங்குடியா னென்றுங் குறிப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. ௪௰

உன்னையன்றி யேழை யோரே னொருவரையும்
அன்னையென்று மாள வருள்வாய்நந் தீஸ்வரனே. ௪௧

ஆத்தாளைத் தேடி யலைந்தலைந்து விண்பறக்குங்
காற்றாடி யானேனென் கண்ணேநந் தீஸ்வரனே. ௪௨

மான்பிரிந்த கன்றாய் மயங்குதற்கென் றாய்வயிற்றி
லேன்பிறந்த கன்றே யிருந்தேனந் தீஸ்வரனே. ௪௩

ஏனோ வென்னையீன்றா ளெந்தாயிவ் வாறுசெயத்
தானோ வினுமென்செயத் தானோநந் தீஸ்வரனே. ௪௪

தாய்தாயே யென்றே தலைப்புறட்டக் கொண்டுவெறு
வாய்வாயை யென்றோடி மடிவேனந் தீஸ்வரனே. ௪௫

தாயைவிட்டுப் பிள்ளை தவிப்ப தறிந்தவுடன்
சேயையிட்டம் வைத்தணைக்கச் செய்வாய்நந் தீஸ்வரனே. ௪௬

கன்றினுக் கேயிரங்குங் காலியென வென்னனைதான்
என்று மெனக்கிரங்க விசைப்பாய்நந் தீஸ்வரனே. ௪௭

மாயை மணமுடித்து மயக்கா தெனையீன்ற
தாயை மணமுடித்துத் தருவாய்நந் தீஸ்வரனே. ௪௮

தற்பரத்தி னல்வெளியே சர்வபரி பூரணமே
சிற்பரத்தி னேரொளியே சிவமேநந் தீஸ்வரனே. ௪௯

முத்தரெலாம் வாழியெங்கண் மோனமணித் தாயருளுஞ்
சித்தரெலாம் வாழிசுத்தி சிவமேநந் தீஸ்வரனே. ௫௰

குற்றம் பலநீக்கிக் குணங்குடியென் றேமேவுஞ்
சிற்றம் பலம்வாழ் சிவமேநந் தீஸ்வரனே. ௫௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

மடக்கி மடக்கி வருமா யினுஞ்சொல்லு மாண்பொருளும்
அடக்கி யடக்கிக் கிடக்குங்கண் டீர்பல னாய்ந்துகொள்வார்
நடக்கினு மாமன வுண்மையி னுள்ளி நடையொழிந்து
கிடக்கினு மாமென் றறிதர நாடிக் கிளைத்தியதே.

நந்தீஸ்வரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது.

ஆ பாடல் - ௯௩௩.

பிசுமில்லாகிற்றகுமானிற்றகீம்.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடிய

கீர்த்தனைகள்.

இராகம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

பரமுத்தன் குணங்குடி தெருவில் வரும்பவனி
பார்த்து வருவோம் வாருங்கள்.

அநுபல்லவி.

வரமுத்தர் சுரர்கணந் தரமுற்றவர்களிரு
படிபோய்த் தினியதுதி தரமுத்தியருளுநம். (பரமுத்)

சரணங்கள்.

௧. சாத்திரவேதஞ் சலாம்-சலாம் சலாமென்ன
ஜகஜோதி மின்னல் பளீர்-பளீர் பளீரென்ன
போர்த்துளம் போற்றும் றகீம்-றகீம் றகீமென்ன
பிசுமல்லா கிற்றகு மானிற்றகீமென்றுள்
அசையாம லொருநிலே விசுவாச மருளுநம். (பரமுத்)

௨. சரும மத்தளதாளந் திடீல்-திடீல் திடீலென்ன
கைம்மணியோசை கணீல்-கணீல் கணீலென்ன
திருவருளாட்டந் திடும்-திடும் திடுமென்ன
திதைதந்தோந் தினத்தந்தோம் மனத்தொந்தோமனத்தொந்தோம்
உளத்தி லினைத்தையு நினைத்த படியாகநம் (பரமுத்)

௩. நாசச் சரீரம் நரேல்-நரேல் நரேலென்ன
நஞ்ச வினைகள் சரேல்-சரேல் சரேலென்ன
வீசு மருட்கள் விறீல்-விறீல் விறீலென்ன
வேதவா ளெடுத்தேந்தி சோதிவா சியிலேறி
ஆதி பிசுமிலுட னேதிக் கலிமாவைநம் (பரமுத்தன்)

ச. நாடாத பேர்கள் பயம்-பயம் பயமென்ன
நம்பிய பேர்கள் ஜயம்-ஜயம் ஜயமென்ன
தேடிய பேர்கள் நயம்-நயம் நயமென்ன
திக்குத் திசைகளெங்கு மிக்க வொளிபரப்பி
ஒக்க வுலகமொரு கைக்குள் ளடக்குநம் (பரமுத்த)

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

இல்லல்லா கூவென் றென்னைமறந்துகொண்
டிருப்பா யென்னெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

அல்லா கூவென்ற வகண்டித கண்டமா
நல்லா யிருக்குது காணும்-ஒரு
சொல்லாலே இப்படி தோணும்-வெகு
உல்லாச மாலாயிலாக (இல்லல்)

சரணங்கள்.

க. அண்ட புவனங்க ளென்று மிருப்பதை
யாதென் றறியாது தானே-எங்கும்
நின்று நிறைந்து மறைந்து சிறந்த
நெடிய நிராமயந் தானே-முதல்
பண்டு பழகிய நாட்டத்துக் கேயது
பாவைக்கூத்தானது தானே-நீ
கண்டு களித்துச் சகலமும் விட்டுக்
கரையேறி ஞல்நலந் தானே-தான்
சென்றி விடஞ்செயந் தானே-தன்னைக்
கண்டுகொண்டு லாயிலாக (இல்லல்லா)

உ, கெட்ட மனத்தை யுடையவெருமைக்
கிடாவினைப் போலவு முண்டோ-காசைக்
கட்டிப் புதைத்துக் கடைசியிற் சாகின்ற
கழுதைகட் கும்பல னுண்டோ-சுத்த
மட்டிப் பயல்கள் மனத்தைக் கரைக்க
மருந்துகள் மாத்திரை யுண்டோ-வெகு
சட்டம தாகிய விட்டையிராத
சண்டாளர்க்குச் சாஸ்திர முண்டோ-இந்தத்
துட்டனைப் போலவு முண்டோ-நீ
செட்டியுடன் லாயிலாக (இல்லல்லா)

ங, இல்லல்லா கூவென்றே நானிராமல்
இணைபடவு மிருந் தேனே-மெத்த
நல்ல நோன்புடன் றொழுகையும்விட்டு
நலங்களையு மறந்தேனே-தன்னை
வெல்லுங் குருபரன் சொல்லிய தீக்ஷை
வினவாமல் விட்டிருந் தேனே-அதை
அல்லும் பகலு மறியாம லென்னுள்ளே
ஆபாச மாக்குவித் தேனே-இது
எல்லா மறிந்திடுந் தானே-சொல்லுஞ்
சொல்லுஞ் சொல்லும் லாயிலாக (இல்லல்லா)

ச. பூசைகள் செய்கிறே னென்று திரிந்து
புலம்பிய பாபமும் போக்கி-பெண்கள்
ஆசையி னுலே யகேந் தரங்கள்
அடிபட்ட தும்லகு வாக்கி-எங்கள்
ஈசன் திருவடி யாசையுள் ளானபின்
என்னைக்கை யாலவர் தூக்கி-அந்தத்

தோஷித் தனங்க டொலையத் தொழுநற்
றுறைகளைப் போதனை யாக்கி-கெட்ட
பாசங்க ளைவிட்டு நீக்கி-தந்த
வாசியுடன் லாயிலாக (இல்லல்லா)

ரு. எண்சா ணுயரத் திருக்கும் பனங்க
ளிறக்கி யுண்ணோன் மனக் கண்ணே-கெட்ட
கஞ்சாவுங் கள்ளு மரக்கு மபினுங்
கலப்பதை விடுவெறு மண்ணே-நீ
தஞ்சா வூராளு மகராஜன் பாதந்
தணிந்து நமஸ்காரம் பண்ணே-என்றன்
கொஞ்சப் பெலனுள்ள காயா புரியென்ற
கோட்டை யிடித்திடு மெண்ணே-அவர்
அஞ்சா திடிப்பரென் றெண்ணே-இனிக்
கொஞ்சிக் கொஞ்சி லாயிலாக (இல்லல்லா)

சு. என்ன விதமென்று சொல்வேன் முழக்க
முழங்குவ தென்னுக்குள் ளாலே-ஒரு
அன்ன மிருந்தே யழகுபிறக்க
அசைந்தசைந் தாடுவ தாலே-அதன்
முன்னாலே யான்செய்த பாக்கியங் கண்டு
மூன்றுசை யில்லாத தாலே-அது
தன்னாலே யானந்த வெள்ளம் பெருகித்
தடையறப் பாய்வத னாலே-பயிர்
அன்ன பிடிப்பத னாலே-உனக்
கென்ன குறை லாயிலாக (இல்லல்லா)

எ. வாசனை யாகிய மாசற்ற வஸ்துவும்
வாக்கு மனத்துக் கெட்டாதே-அதில்

ஆசைக் கடல்பொங்கி யோசை யுடனலை
ஆடிடு மொன்றுங் கட்டாதே-இந்த
நாசச் சரீரத்தை வாசியிற் றீட்டிடில்
நாசத்தை யண்ட வொட்டாத-நல்ல
யோசனை செய்யுங் குணங்குடி வந்திடல்
யோக முனக்குக் குன்றுதே-ஒரு
மாசற்ற கூவென் றேதே-காசில்
ஆசைவிட்டே லாயிலாக (இல்லல்லா)

இராகம்-பந்துவராளி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

பெண்கொண்ட பேர்பட்ட பாட்டையுங் கேட்டையும்
பேசுவோ மேநெஞ்சமே.

அநுபல்லவி.

சங்கையும் போக்கிச் சதிமான மாகச்
சகசண்டி யாக்குவித் திடுவாள்-வெகு
பங்கப்படுத்தி விட்டிடுவாள்-அந்த
மங்கையராசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெண்)

சரணங்கள்.

௧. தங்க நகையு முகப்பணிச் சேலையுந்
தாவென வேகுராங் காட்டுவாள்-என்றன்
செங்கை வளையுந் தலைக்கெண்ணெய் சீப்புஞ்
சிறப்பொடு தாவென மாட்டுவாள்-வன்னக்
கொங்கைக் கிசைந்த ரவிக்கையுங் கோலப்
பணியுங் கொடுவென மூட்டுவாள்-அட

வெங்கைப் பயனீயெ ணுமக் கனேவென்று
  வீட்டில்வராதேயென் றோட்டுவாள்-வெகு
பங்கப் பழிப்பினி ணுட்டுவாள்-அந்த
  மங்கயராசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெண்)

௨. ஆதியைத் தேடி யருள்பெற நாடி
  அழுதழுதுமடி பிடிப்பாள்-நீதான்
ஏதென்னை விட்டுப் பிரிவதுமென்றவள்
  ஏங்கியேங்கிதுடி துடிப்பாள்-இன்னும்
வாதாநீ செய்யுந் தவம்பலி யாதென
  வாழ்த்தி வசைகொடை கொடுப்பாள்-கெட்ட
மூதேவி புத்தி படைத்தவளாகி
  முரணுக்கு மாரடி துடிப்பாள்-வெகு
வேதனையாய்மட மடப்பாள்-அந்த
  வாதிக ளாசைவைத் தையையோவையத்தில் (பெண்)

௩. நாடிக் குருவடி தேடி நடக்கின்ற
  நற்செய லைக்கசப் பாக்குவாள்-எங்கும்
ஓடித் திரிந்தே யலைந்து பணங்கள்
  ஒருக்காலே தேடென்று தாக்குவாள்-அவன்
தேடும் பொருடனைக் காணிலுமக்கெதிர்
  தேசத்தி லாரென்று தூக்குவாள்-இன்னும்
ஆடென்றும் மாடென்றும் வீடென்றுந் தேடென்றும்
  ஆண்டவனைமறப் பாக்குவாள்-பின்பு
ஈடொன் றிலாகினை வாக்குவாள்-அந்த
  கேடிக ளாசைவைத் தையையோ வையத்தில் (பெண்)

௪. நீராட்ட மாடிமை யிட்டுப்பொட்டிட்டு
  நிரப்ப வுடைமைக ளிடுவாள்-வந்து

போராட்ட மாகவே சீராட்டச் செய்துன்றன்
  புத்தியைப் போக்கடித் திடுவாள்-பின்பு
பாராட்டம் பண்ணியுன் றன்னையும்விட்டுப்
  பலர்முகம் பார்த்தவள் கெடுவாள்-சுத்த
மாராட்ட மாகு மனந்தெளியார்க்கு
  மருண்மழை யேபொழிந் திடுவாள்-கெட்ட
சீராட்டி யாய்வந்து முடிவாள்-அந்த
  நாரிக ளாசைவைத் தையையோ வையத்தில் (பெண்)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பாடையிலே துறவடைந்து பரமடைந்த குணங்குடியார் பகர்ந்த ஞானம், பாடையிலே துறவடைந்து பரமடைந்தா னந்தசுகம் படைத்தி டாளைப், பாடையிலே போட்டுமிடு காட்டி விடப் படுமுன்னையும் பலருமந்தப் பாடையிலே போட்டெடுக்க நாள்வருமென் றறிந்திலையே பாவிநெஞ்சே.

இராகம்-கல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எத்தனை யாட்டநீ யாடினும் பறைதப்பற்
றிருந்திடுவாய் நெஞ்சமே. (எத்தனை)

அநுபல்லவி.

புத்திசற்றேனும் படைத்தா யெனிலந்தப்
போதனை யேயுனைத் தேற்றும்-மூன்று
வாதனை யும்மற மாற்றும்-யோக
சாதனை மீதினு மேற்றும் (எத்தனை)

சரணங்கள்.

க. நற்றவஞ் சித்திக்கு முத்தி தருந்தச
  நாதத்தை யுஞ்சுத்தி யாக்கும்-கட்டிச்

சுற்று மறுதலக் கட்டு மவிழ்ந்திடச்
சோட்சப் பின்னலை நீக்கும்-பாயும்
பத்தோ டிரண்டு கலையுமெட் டாகப்
பராபர மும்முகம் பார்க்கும்-நல்ல
சுத்த மாய்ப்படி கச்சயஞ் சோதிச்
சுழிமுனை யுந்தலை காக்கும்-எமன்
உத்தியோ கந்தனைப் போக்கும்-வந்து
வெற்றிக் குணங்குடி வாய்க்கும் (எத்தனை)

உ. காற்பசு தன்னை வெளியில் விடாமலுங்
கட்டி தொழுவினின் மாட்டும்-வீட்டில்
பாற்பசு வைப்பக்கு வத்துடன் வைத்ததன்
பாலைக் கறந்துனக் கூட்டும்-ஏழை
போற்பசி தன்னையும் போக்கித் தபசுக்குப்
போவென்ன நேர்வழி காட்டும்-அதன்
மேற்படைக் காலா லுதைத்து வுதைத்தினும்
விட்டேனோ வென்றுகை நீட்டும்-உன்றன்
மாற்படி யாவையுஞ் சாட்டும்-மாட்டை
மேய்ப்பக் குணங்குடி போட்டும் (எத்தனை)

ந. வஞ்ச மறலி வரவிடு தூதான
வஞ்சிய ராசைவிட் டோடும்-மெத்தப்
பிஞ்ச பழங்கந்தை யானபுன் மாயையைப்
பேயர் தலையினிற் போடும்-நாளும்
தஞ்சமென் றென்குரு நாதன் றிருவடி
தன்னைத் தொழுதிட நாடும்-இனி
என்செய லேது மிலையென் றவரிடம்
ஏங்கியேங்கிரைப் பாடும்-நின்று

உஅரு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

அஞ்சாம லஞ்சியே வாடும்-மிக்க
கெஞ்சிக் குணங்குடி தேடும் (எத்தனை)

ச. இடையிங் கலைக்கிடை யில்லடை யுஞ்சுழி
எளிதிற் றடையற மீறும்-பாயும்
மடைகண்டு வருமதி யமுதமுட் கொண்டு
வரவரக் காயமுந் தேறும்-இந்த
உடலோ டிருந்து தபஞ்செய்ய வுந்தற்பம்
உண்டெம கண்டமும் மாறும்-பின்பு
குடங்கவிழ் நீரென்ன நீசெய் பவங்களுங்
கொட்டுண்டு மண்மீது சாரும்-முன்னைத்
தொடரிரு வினைவெந்து நீறும்-அருள்
படருங் குணங்குடி யேறும் (எத்தனை)

ரு. ஆதார மாறினுஞ் சேதாரம் வாரா
தடுக்கடுக் காகவே விடுக்கும்-எமன்
பாதை பார்த்து நிற்குங் கண்ட மெனுமயிர்ப்
பாலத்தையு மெள்ளக் கடக்கும்-பின்பு
காதுகண் ணுக்கொடு மூக்குமொன் றாகக்
கவிந்துமந் நாளத்தை யடக்கும்-என்றுஞ்
சூகான மாகிய வெட்ட வெளிசென்று
சொக்கி மயக்குண்டு படுக்கும்-குரு
நாத னருளடை கிடைக்கும்-பரஞ்
சோதி குணங்குடி யடுக்கும் (எத்தனை)

சு. உந்தியின் கீழ்நின் றுதித்த சுழுமுனை
ஓங்காரக் கோதண்டம் பிடிக்கும்-வருஞ்
சந்திரன் சூரியன் மேல்வைத்துத் தாக்கிச்
சமர்பொரு துஜெயம் படைக்கும்-சற்றே

குந்தி யிருந்திளைப் பாறிதெளிந்து
  குசாலாகச் சாய்ந்தங்கே படுக்கும்-அதற்
கந்தியுஞ் சந்தியு முச்சிமுக் காலமும்
  ஆசரித்துப்பூசை நடக்கும்-தேவ
இந்திரன் போனின்று நடிக்கும்-இங்கே
  வந்து குணங்குடி கொடுக்கும் (எத்தனை)

எ.சொல்லித் திரிதற் கறிவுகற்றதோஷ
  தோஷத்தை நாசத்தி லாக்குங்-கற்றும்
நல்ல வறிவற்ற புலையனைக் காண்கி
  னடுங்கி யுடலெங்கும் வேர்க்கும்-மலை
கெல்லி யெலிபிடித்த கதைபோற் காசுக்
  கேயலை யாதுனைக் காக்கும்-பாயும்
வல்லயம் போல்வரு மாயை யரஞ்சண்டி
  பாட்டுக்கும் மாசண்டி யாக்கும்-கரு
நெல்லிக் கனிகைக்குள் வாய்க்கும்-அருள்
  நெல்லைக் குணங்குடி பூக்கும் (எத்தனை)

அ.காமக்கு ரோதக் களையைக் களைந்து
  கடுஞ்சுழிக் காற்றிலே தூற்றும்-யோக
பூமிக்குள் மோனவித்தைப்பதித் துப்பரி
  பூரண மாய்ப்பயி ரேற்றும்-மேற்
சோமன் மதிவட்ட மீது சுழுமுனைச்
  சொக்கித் தெளிந்திடத் தேற்றும்-தாயை
வாமம் வைத்துப்பூசை பண்ணிப் பணிந்திட
  வாரி யமிர்தத்தை யூற்றும்-நல்ல
நேமத் தடனுனைப் போற்றும்-என்றுஞ்
  சேமக் குணங்குடி யேற்றும் (எத்தனை)

உஅஅ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

௬.இல்லந் துறந்து வரும்பல தொல்லைகள்
எல்லா மெடுத்தெடுத் தெறியும்-மூடும்
வல்லிரு ளாகிய மாமாயை தந்த
மயக்கும் விட்டுவிட்டுப் புரியும்-ஒரு
எல்லையில் பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்கில்
எடுத்துண்டுந் தன்வயி னிறையும்-பின்பு
அல்லும்பகலுஞ் சுகானந்த நிஷ்டையில்
அண்டமும் பிண்டமுந் தெரியும்-எங்கும்
சொல்லு மருண்மழை சொரியும்-மெத்த
நல்ல குணங்குடி புரியும் (எத்தனை)

௭.கூசிக் குலாவு மடவாரைக் கொஞ்சிக்
குலாவாம லுங்கையை விடுக்கும்-வன
வாசத்துக் கேகித் தவம்புரி தற்கிச்சை
வைத்துவைத் துத்துடி துடிக்கும்-கெட்ட
ஆசைப் பசாசைத் துரத்தித் துரத்திவந்
தண்டவொட்ட டாமலே யடிக்கும்-ஞான
தேசிகன்பாதார விந்தத்தையேமோனச்
சின்முத்திரையாகப் பிடிக்கும்-உப
தேசத்துக் காளைப்பந் தடிக்கும்-நமக்
கீசன் குணங்குடி கிடைக்கும் (எத்தனை)

௮௪. செத்தாலும் வைத்தடி வாங்காம னிற்கின்ற
தீரத்தை யேதிர மாக்கும்-சற்றும்
மெத்தாதி புத்திவந் தெற்றும லுன்றனை
மேவி விழுந்துகை தூக்கும்-எங்கள்
சித்தாதி கட்கருள் செய்தநன் முத்தியுஞ்
சித்தியும் வெற்றியும் வாய்க்கும்-நின்று

எத்தா லினிப்பிழைப்போமெனவெண்ணுமல்
எங்கோ னருட்பாது காக்கும்-ஒரு
மெத்த பவங்களைப் போக்கும்-மோன
வித்தை குணங்குடி வாய்க்கும் (எத்தனை)

௰உ. எண்ணுத வெண்ணத்தினூடே படர்ந்தெழும்
இன்ப விநோதத்தை வீட்டும்-கெட்ட
மண்ணுன மூவாசை மண்ணுகவு நல்ல
மானுபி மானத்தை யோட்டும்-என்றன்
கண்ணே மணியேயென் கண்ணுதலேயெனக்
கண்ணீரு முண்ணீரு மூட்டும்-பின்பு
தண்ணீரு மண்ணும் கலந்ததுபோற்சிந்தை
தத்தளிக் கநிலை நாட்டும்-நடம்
பண்ணும் பரவெளி சூட்டும்-உய்யும்
வண்ணக் குணங்குடி காட்டும் (எத்தனை)

௰௩. வித்தகனுர்சொன்ன புத்திபுன் மாயையை
வேங்கைப் புலியெனச் சாடும்-நம்மை
வெற்றிகொண் மாதர் முயக்களற் கேணி
விரிவோ டவுங்காயைப் போடும்-உன்னைப்
பெற்றூர் பிறந்தார் சுற்றத்தார் முதலான
பித்தர்க் கெல்லாமுகம் வாடும்-நல்ல
பத்தரை மாற்றுப் பசும்பொன்னை யொத்த
பரவெளி பம்பர மாடும்-மேலுங்
சுத்த னருளுங்கை கூடும்-நாளும்
சித்துக் குணங்குடி யாடும் (எத்தனை)

௰௪. எங்கு நிறைந்த பெரும்பொரு ளென்னுள்ளே
இருந்துகொண் டேவிளை யாடும்-ஒரு

கந்து கரையறப் பொங்கிப் பரவிக்
கருணைக் கடல்வந்து மூடும்-அருள்
வங்கமுந் தங்காம லிங்குவந் தென்னை
மகிழ்ந்தடுத் தேற்றிக்கொண் டோடும்-நாளும்
மங்காத தங்க மவுனப் பொருளு
மலைமலை யாகக்கை கூடும் இன்னும்
பந்து கொடுக்கவு நாடும்-யோகம்
தங்குங் குணங்குடி சூடும் (எத்தனை)

௰௫. வாசாம கோசர வான்பொரு ளென்றன்
மடிமீது செங்கிரை யாடும்-மோன
தேசிகன் பாதார விந்தந்தந் தெய்தத்தத்
தெய்யெனக் கூத்துகள் போடும்-எங்கள்
ஈசன் றிருவரு டாணை கொட்டிப்போர்
இன்பக் கோலாகலம் பாடும்-எம
பாச மறுத்துக்கொண் டென்னச் சமட்டமும்
பாய்ந்து மடமடென் றோடும்-கோட்டை
வாயிற் கடந்துட்சென் றுடும்-மேலே
பேசுங் குணங்குடி கூடும் (எத்தனை)

சொச்சகக்லிப்பா.

ஐயையோ வென்விதியை யாரிடத்திற் சொன்னாலும்
ஐயையோ வென்றே யழுங்கவலை கொள்வார்தாம்
ஐயையோ வையகத்தி லாருமிலை யுன்னையன்றி
ஐயையோ வடிமையைக்கை யணைப்பாய் குருபரனே.

இராகம் பைரவி தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

ஐயையோ நானென் செய்வேன் என்விதிவசம்
ஆருட னேசொல்லி யழுவேன்.

அநுபல்லவி.

மெய்யெடுத் ததுபொய்யாய் விணாள்கழிந்துபோச்சு
பொய்யி லாதவென் ணையரருளது
கையு மெய்யுமாக் கண்ணிற்காணேனே (ஐயை)

சரணங்கள்.

க. பார்க்கப் பலவித மறைவாய் சமையலான
பதினாலு லோகமு நிறைவாய்
வாக்கு மனமுமதி ணுக்க மதுவாய்நின்றுந்
தீர்க்க மாயறி யாமற் றேடியே
பார்க்குள் ளேயலைந் தலைந்துங் காணேனே (ஐயை)

உ. முன்னோர்செய் திடுபாவ லாபமோ பாதகமோவென்
மூதேவித் தனங்கொள்பிர தாபமோ
என்ன கொடுமைகளோ வென்றலை விதிதானோ
இன்ன பேதமில் லாத சோதியை
இன்னு மென்னுட் கண்ணிற் காணேனே (ஐயை)

ங. ஆசாபா சங்களைத்தையும் விட்டு அனுதினம்
ஆனந்த வெள்ளத்து ளகப் பட்டும்
ஓசைமணி பூரகத் துள்ளெங்குந் தேடியும்
வாச மொய்த்த குணங்குடிப்பா
தேசி யெய்த்து மீளத்துங்காணேனே (ஐயை)

உகூ௨. மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

இராகம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூத்திரப் பாவை கயிறற்று வீழுமுன்
சூக்ஷக் கயிற்றினைப் பாரடா-அதி
சூக்ஷக் கயிற்றினைப் பாரடா

அநுபல்லவி.

நேத்திரம் ரண்டினும் ரேரே யிலக்கிய
நீடொளி போன்றது தேடரி தாகிய
காத்திர முள்ளது யாவும் பொதிந்தது
கையிலுங் காலிலு மெட்டப் படாததோர் (சூத்திர)

சரணங்கள்.

க. சாத்திர வேதஞ் சதகோடி சற்றாலும்
சமய நெறிகளி னுசாரம் பெற்றாலும்
பாத்திர மெந்திரப் புறத்தி லலைந்தாலும்
பாவனை யாலுட லுள்ள முனைந்தாலும்
மாத்திரை யேனு மெமன்வரு மப்போது
மற்றொன் றுதவா துதவா துதவாது
சூத்திரமாகிய தோணி கவிழுமுன்
சுக்கானைநேர்படுத் திக்கணமே சொன்னேன் (சூத்திர)

௨. உற்றுற வின்முறை யார்சூழ்ந் திருந்தென்ன
உருட் சனங்களெல் லாரும் பணிந்தென்ன
பெற்றாரும் பெண்டிரும் பிள்ளை யிருந்தென்ன
பேணும் பெருஞ்செல்வ வாணவத் தாலென்ன
கர்த்தன் பிரிந்திடச் செத்த சவமாச்சு
சாணாது காணாது கண்டதெல் லாம் போச்சு

எத்தனைபேர்கின்று கூக்குர லிட்டாலும்
எட்டாமற் போய்விடுங் கட்டையல் லோவிந்தச் (சூத்தி)

ங. மாயப் பிறவி வளையை யடைத்திட
மாறுத்தி யான மனத்தி னீனைத்திட
காயா புரிக்கோட்டை கைக்கு ளகப்பட
காணு மணிச்சுடர் தானே விளங்கிட
ஆயு மறிவுடன் யோகத்தி னுலெழும்
ஆனந்தத் தேனையுண் டன்புடனே தொழும்
தாயா யுலகத்தை யீன்ற குணங்குடி
தற்ப ரனைக்கொண்டு வப்புடனே சென்று (சூத்திர)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வங்கெனுமோர் மொழியாதி பீடமியோ கத்தினது மகிமை பெற்றோர், வங்குசொறி யுங்கொடுக்கும் பெண்களல்குற் புண்களுக்குண் மடிய மாட்டார், வங்குசொறி யுங்கொடுக்கும் பெண்களல்குற் கண்களுக்குண் மடியா வண்ணம், வங்கெனுப தேசமெங்கள் குணங்குடிமா தவனெனக்கும் வைத்தி டானே. (க)

இராகம்-சாவேரி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

வங்கெனு முபதேச மெங்கள் குணங்குடி
வள்ளலென் றோதுவனே.

அநுபல்லவி.

அங்கெங்றெ னட்சரங் கும்பித் தடங்கவும்
ஐம்பத்தோ ரக்ஷரந் தம்பித் தொடுங்கவும் (வங்கெ)

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

சரணங்கள்.

க. உடல்பொரு ளாவியோ டெவையுங்கைக் கொள்ளவும்
உவந்தென்னையு முய்யக் கொள்ளவும்
நொடிக்குமுன்மனவாசி மேலேறிக் கொள்ளவும்
நூலேணிமேலேறிக் கொள்ளவும்
படிமுடிச்சானவா ருதாரம் விள்ளவும்
படிக்கும்படி கடந்து கொள்ளவும்
கடினத்துடன்கண் டதையுங்கீழ் தள்ளவும்
காதளவுக்குமேற் கொள்ளவும்
நடனமிடும்பரி துள்ளாட்ட மெடுக்கவும்
நடித்துநடித்துக்கொண்டாட்டங் கொடுக்கவும்
இடைபிங்கலைகண்டத் தாட்ட மொடுக்கவும்
எனக்குப்பயந்தெம னோட்டம் பிடிக்கவும் (வங்)

உ. கம்பமற்றவருட் கடலுள்வாய் மடுக்கவும்
களகளென்றேசும்மா குடிக்கவும்
செம்பொற்கமலா சனமீதிற் படுக்கவும்
செங்கிளையாடித் துடிக்கவும்
வம்பரைப்போல்விளையாட்டுப் படிக்கவும்
வாசியிலேறி நடக்கவும்
ஒன்பதுவாயிலி னிலையைப் பிடிக்கவும்
ஒளியிலேனேடுகாலை மடிக்கவும்
தம்பிரானென்று மெல்லை சூட்டவும்
தாக்குச்சுழுமுனைபில்லைப் பூட்டவும்
எம்பிரானென்னுங் கல்லை யோட்டவும்
எனக்குப்பயந்தெமன்பல்லைக் காட்டவும் (வங்)

ங. தொட்டுபதேசித்த வுடன்சோதி தட்டவுந்
தொடுமுன்னே சிவயோகங் கிட்டவும்

எட்டுகயிற்றிலெண் கால்ரண்டுங் கட்டவும்
எட்டியவன்காலைக் கட்டவும்
கட்டைப்பனைதனி லுங்களைக் கட்டவும்
கள்ளுக்கள்ளாச்சும்மா கொட்டவும்
கொட்டியகள்ளுண்ட பின்போதை மூட்டவும்
குதிகொண்டுகெக்கரி கொட்டவும்
நிஷ்டைபடைத்தனுபூதி மிஞ்சவும்
நிருவிகற்பசமாதி துஞ்சவும்
இஷ்டப்படிக்கரு ணின்று கொஞ்சவும்
எனக்குப்பயந்தெமனின்று கெஞ்சவும் (வங்)

ச. கர்த்தன்றிருவடி பெற்றவ னுகவும்
கட்டைக்கடைத்தேற லாகவும்
நற்றவமுற்றவஞ் சித்தனு மாகவும்
நாவுமங்நரளத்து ளைகவும்
பத்துவகைநாத முஞ்சுத்த மாகவும்
பத்தோடிருகலை சாகவும்
ஒற்றைக்கலான்மயிர் பாலத்தி லேகவும்
ஒருபாய்ச்சலிற்றுண்டிப் போகவும்
வைத்ததீக்ஷையுந் திருத்த மாகவும்
வாலையம்பிகைபொருத்த மாகவும்
எய்த்தவெருத்த மெருத்த மாகவும்
எனக்குப்பயந்தெமனெருத்தன் சாகவும் (வங்)

இராகம்-புன்னகவராளி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

யானேயுனைநம்பினேன்-குணங்குடி-
யானேயென்னாண்டவனே.

உகூசு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

அநுபல்லவி.

யானேயுனைநம்பி னேன்சாகச் செய்வையோ
யாரைகினென்றென்னை நான்சாகச் செய்வையோ
பேய்நாய்கண்டசிறு மாணகச் செய்வையோ
பெருமானுமெம்பெரு மானகச் செய்வையோ (யா)

சரணங்கள்.

க. பாவையனைப்பாவி கூடிடச் செய்வையோ
பாவையர்க்குப்பயந் தோடிடச் செய்வையோ
பாவங்கள்வந்தெனை மூடிடச் செய்வையோ
பாவமெல்லாம்விட்டுச் சாடிடச் செய்வையோ
பாவிகள்போன்முகம் வாடிடச் செய்வையோ
பரஞ்சோதியம்பரமாடிடச் செய்வையோ
பாவாணர்போல்வீணிற் பாடிடச் செய்வையோ
பரிபூரணனாடதம்பாடிடச் செய்வையோ (யா)

உ. சண்டாளனைவாழ்த்திக்கொண்டாடச் செய்வையோ
சற்குருவைப்போற்றிக்கொண்டாடச் செய்வையோ
தொண்டாசையென்னையுந் துண்டாடச் செய்வையோ
தொண்டாசைதன்னையுந் துண்டாடச் செய்வையோ
முண்டனைப்போற்றிண்டுமுண்டாடச் செய்வையோ
முத்திதந்துதாதி கொண்டாடச் செய்வையோ
வண்டாய்த்துவண்டு துவண்டாடச் செய்வையோ
வந்தருடந்தெனைப் பந்தாடச் செய்வையோ (யா)

ங. வெட்டவெளியிலென்னை விட்டிடச் செய்வையோ
வித்தகன்பாதத்தைக் கட்டிடச் செய்வையோ
பட்டதெல்லாங்கேடு கெட்டிடச் செய்வையோ
பட்டதற்கும்பலன் திட்டிடச் செய்வையோ

நெட்டைமரம்போலப் பட்டிடச் செய்வையோ
நீசனுக்குமருளெட்டிடச் செய்வையோ
மட்டியென்றென்கையை விட்டிடச் செய்வையோ
வாசியும்பாவிக்குக் கிட்டிடச் செய்வையோ (யா)

௪. மதபேதமோதப் படுத்திடச் செய்வையோ
மதமற்றஞானம் படித்திடச் செய்வையோ
விதியற்றுப்பிச்சை யெடுத்திடச் செய்வையோ
வேதாந்தத்திக்ஷை யெடுத்திடச் செய்வையோ
விதிவந்தென்னுயிரைப் பிடித்திடச் செய்வையோ
விதியென்றுகாலைப் பிடித்திடச் செய்வையோ
மதுவென்றுகள்ளைக் குடித்திடச் செய்வையோ (யா)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எல்லாரு மானிடரோ வெங்கள்குணங் குடியானை யிறைஞ் சினோர்கள், எல்லாரு மானிடரா மெங்கள்குணங் குடியானை யிறைஞ்ச வேண்டும், எல்லாரு மானிடரே யெங்கள் குணங் குடியானை யிறையே யென்றே, எல்லாரு மிறைஞ்சுமெங்கள் குணங்குடியான் பொற்பதமெற் கெய்தி டாதோ.

இராகம்-அசாவேரி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எங்கள் குணங்குடி யாண்டவன்பாதத்தை
என்றிந்தப்பாவிக்கண்கண்டிடுமோ.

அநுபல்லவி.

பொங்குந்திருவருளும் வங்குப்படிக்கருளும்
பூரணமயமாகின்ற காரணக்கடவுளான. (எங்கள்)

சரணங்கள்.

க. கூட்டிக்கருணைவிழி காட்டிக்காட்டிக் கையைக்
கொடுத்துக்கொடுத் தணைத்துப்பிடித்துப்பிடித்துமெய்யை
பூட்டிப்பூட்டியருள் சூட்டிச்சூட்டித்தரும்
பூரணமயமாகின்ற காரணக்கடவுளான. (எங்கள்)

உ. முத்திவித்தாய்ப்பதிந்தும் மொய்த்தபயிரா யெழுந்தும்
மூன்றும்மண்டலத்தைமுட்டி மூடியொளியால்விளைந்தும்
புத்தியுமெற்றுதுபூத்த பொற்பையற்புதத்தருளும்
பூரணமயமாகின்ற காரணக்கடவுளான. (எங்கள்)

ங. வாதனைமாற்றியோக சாதனை யேற்றியேற்றி
வாக்குமனமணுகா வாழ்வினை வாழ்த்தியேத்தப்
போதும்போதுமெனப் போதித்தருள்புரியப்
பூரணமயமாகின்ற காரணக்கடவுளான. (எங்கள்)

ச. சிற்பரத்துக்குட்சிறந்த தற்பரத்துக்குட் பிறந்த
சிற்பரத்துக்குட்பிறந்து சொற்படிகம்போற்சிறந்து
பொற்பிரபைக்கொப்புளிக்கும் அற்புதகர்ப்பூரமாகி
பூரணமயமாகின்ற காரணக்கடவுளான. (எங்கள்)

அறுசீர்க்கழிநெடில்டியாசிரிய விருத்தம்.

அன்றெழுதி னவனெவர்க்கு மெங்கள்குணங் குடியானு மவன்கை யாலே, அன்றெழுது மெழுத்தையழித் தெழுதிடவல் லபமெவர்க்குண் டார்க்கு மில்லை, அன்றெழுது மவனேதா னழித்தெழுத வல்லவன்கா ணாதலாலே, அன்றெழுது மெழுத்தழித்தே மண்டையிற்று னல்லெழுத்தோன் றழுத்தி டானே.

இராகம்-பியாகடை, தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

ஆண்டவ னென்செய்வனோ - குணங்குடி
ஆண்டவனென்செய்வனோ.

அநுபல்லவி.

ஆண்டவனணைத்தென்னை யருகில்வைத்திடுவனோ
தீண்டியும் பார்க்காமற்றெருவில்விட் டிடுவனோ. (ஆண்)

சரணங்கள்.

க. தேனைப்பழித்தபே ரின்பங் கொடுப்பனோ
தேவடியார்கள்சிற் றின்பங் கொடுப்பனோ
மோனவருட்பரி வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும்பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

உ. உச்சிக்குள்வைத்த பொருளைக் கொடுப்பனோ
உச்சந்தலையில்ரண்டு குட்டுக் கொடுப்பனோ
முச்சுடரொடுசோம வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

ந. வற்றாவருட்செல்வங் கொள்ளை கொடுப்பனோ
பண்ணைத்தானள்ளிக்கைகொள்ளக் கொடுப்பனோ
முத்திதருமோன வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

ச. நாக்கந்நாளவாயிற் காக்கக் கொடுப்பனோ
நாட்போலவாயில்தோறுங்காக்கக் கொடுப்பனோ
முக்குமுனையில்வன்னி வட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

௫. சிட்டனுகவும்வாசி கட்டிக் கொடுப்பனோ
செட்டையிற்றுனிரண்டுதட்டிக் கொடுப்பனோ
முட்டமுட்டச்சட்ட திட்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

௬. கண்டங்கடக்கத்தான் காட்டிக் கொடுப்பனோ
காலனுக்கென்னைத்தான்காட்டிக் கொடுப்பனோ
முண்டம்படாவிலே விட்டுக் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

௭. செத்துப்போமுன்காய சித்தி கொடுப்பனோ
செத்துப்போவென்றுசாபத்தைக் கொடுப்பனோ
முத்தமிட்டிட்டுநல் லிஷ்டங் கொடுப்பனோ
முற்றுமுட்டாளெனும் பட்டங் கொடுப்பனோ (ஆண்)

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, தாளம் சாப்பு

பல்லவி.

ஐயையோவென்விதிவசம் ஆருடன்சொல்வேன்.

அநுபல்லவி.

நையுமுடல்மெய்யென்றெண்ணிப் பொய்யனுகினேன். (ஐயை)

சரணங்கள்.

பெண்பிள்ளையென்று மனம்பித்துக்கொள்ளுதே-நாம்
என்றுமிருப்போமெனவுஞ் சண்டைதுள்ளுதே. (ஐயை)
பழிக்கோவென்னுடலைப் படைத்து வளர்ப்பேன்-இதை
புழுக்கோநாய்நரிக்கோ பிடுங்கக்கொடுப்பேன். (ஐயை)

கையில்வெண்ணெய்தனைவிட்டு நெய்யைத்தேடுறேன்-எங்கள்
ஐயன்பாதந்தனைவிட்டுப் பொய்யைக் கூடுறேன் (ஐயை)

மாதுமக்களென்று மென்மதி மயங்குதே-இது
சூதுசெய்வாரோடு கூடிவாது பேசுதே (ஐயை)

வாக்குமனமணுகாது வான் பொருளுள்ளே-அதை
நோக்கிநோக்கிப்பார்ப்பார்க்கு வாய்க்குமோகொள்ளை (ஐ)

புந்திமகிழுண்டுடுக்கச் சிந்தை துள்ளுதே-தீய
அந்தகாரந்தன்னை யகமாக்கிக் கொள்ளுதே (ஐயை)

காயிலையுதிர்ந்த சருகு கனிதின்று-நாம்
ஆயுமறைமுடிவைத்தேடிப்போவது மென்று (ஐயை)

தேகத்தினென்பு வெளியாக வாடினோர்-அவர்
ஆகமச்சொற்படிக்கே யருளைக் கூடினோர் (ஐயை)

ஆழிகையின்றி நிலைநிற்க வில்லையே-யான்
பாழிலலையாதெனக் கோர்பாதை யில்லையே (ஐயோ)

ஆசைபாசமற்றவ ரருளைப் படைப்பார்-அவர்
தேசிகன்குணங்குடி தெருவி லிருப்பார் (ஐயை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றலையி லிட்டபொல்லா விதியானற் குணங்குடிவாழ் விணங்கு தில்லை, என்றலையி லிட்டபொல்லா விதிக்கெண்ணே யிட்டாலு மேகுதில்லை, என்றலையி லிட்டவிதிக் கினியெவர்பட் டுத்தொலைப்பா ரெனநின்றேங்கி, என்றலையி லிட்டவிதி தனைநினைந்து பாவியா னிடைகின்றேனே.

இராகம்-ஆகிரி, தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

ஏதேதுசெய்திடுமோ பாவிவிதி ஏதேதுசெய்திடுமோ

அநுபல்லவி.

ஏதேதுசெய்து வெனைமோசஞ் செய்யுமோ
மாதவஞ்செய்து மனுவாகச் செய்யுமோ

சரணங்கள்.

௧. சற்றுநல்லறிவற்ற மாடாகச் செய்யுமோ
சாகாவரம்பெற்றுக் காடேகச் செய்யுமோ
கற்றறிமூடர்கட் கீடாகச் செய்யுமோ
கர்த்தன்குணங்குடி வீடாகச் செய்யுமோ(ஏதே)

௨. கத்திக்கத்திப்பாவி செய்திடச் செய்யுமோ
கர்த்தன்றிருவருள் பெற்றிடச் செய்யுமோ
கொத்தும்பெண்ணரவெனைக்கொத்திடச் செய்யுமோ
குணங்குடிவாழ்க்கைவந்தெய்திடச் செய்யுமோ(ஏதே)

௩. செத்தபிணத்தோடு சேர்ந்திடச் செய்யுமோ
சித்தர்கணத்தோடு சார்ந்திடச் செய்யுமோ
மெத்தப்பணந்தேடி மாய்ந்திடச் செய்யுமோ
மேலைக்குணங்குடிவாழ்ந்திடச் செய்யுமோ(ஏதே)

௪. பாழான காயத்தைப் பாழாகச் செய்யுமோ
பாழாகப்போமுன்முப்பாழாகச் செய்யுமோ
தேளானபெண்களுக் காளாகச் செய்யுமோ
தேறிக்குணங்குடிக்காளாகச் செய்யுமோ(ஏதே)

௫. தேவடியாள்வீட்டு நாயாகச் செய்யுமோ
தேவடியாளுமென்றாயாகச் செய்யுமோ

நாவுருசிகொண்டு பேபாகச் செய்யுமோ
நாதன்குணங்குடிக்கேயாளாச் செய்யுமே(ஏதே)

இராகம்-பரிசு-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அல்லாகூவென்னுங்கள் சதாகாலம்
அல்லாகூவென்னுங்கள்.

அநுபல்லவி.

அல்லாகூவென்னுங்கள் அஞ்ஞானந்தனைவிட்டு
எல்லாரும்வெளிப்பட்டு 2 இப்போதெதிர்ப்பட்டு(அல்)

சரணங்கள்.

க. வகுத்தஜோதிமெய்ஞ்ஞான வாரியைமன முன்ன
வஞ்சமில்பரமார்த்த குருவருளிய தென்ன
செகஜாலவலைதன்னுட் சிக்கிப்பலவு மின்ன
சிற்சொரூபந்தெரியாமற்செத்திறந்துபோ முன்னம்(அல்)

உ. அல்லாகூவென்ற வரும்பொருளா மென்ன
அனந்தமறைகளு மப்படியே பன்ன
நல்லறிவாளரு நாளுமெடுத்துச் சொன்ன
நன்மையெல்லாமனக் குண்மையிலே மன்ன(அல்)

௩. ஆசாபாசமென்னும் அழிபுத்திகளு மற்று
அளவிட்டறியவொண்ணுதருண்ஞானந்தனைப் பெற்று
மாசற்றொளிருமுன் மனமிருவினை யற்று
மாதாபிதாவெனு மயல்முழுவது மற்று(அல்)

௪. மும்மலக்காட்டினை முழுவதையு மரிந்து
மூலநெருப்பினை மூட்டமூட்ட வரிந்து

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

சின்மயசெகஜோதித் தெளிதரவே தெரிந்து
தேசிகன்குணங்குடிதெருவீதியி லிருந்து(அல்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

புனிதகுணங் குடிவாழ்க்கை போகாமற் பொங்கு மிச்சை பொங்கிப் பொங்கிப், புனிதகுணங் குடிபடைத்து போதபரி பூரணபோ தகமும் பூண்டு, புனிதகுணங் குடியானைப் போற்று து போற்றுவார் போலு மந்தப்,புனிதகுணங் குடியானைப்போற் றவிந்தப் புல்லனும்வாய் புலம்புவானே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி, தாளம்-அடசாப்பு.

பல்லவி.

கத்திகத்தித்தொண்டையுங் கட்டிச்செத்தேனே
காணுமெங்கள்குணங்குடிச்சித்தனே.

அநுபல்லவி.

முத்தனேமுத்தனே மூத்தனே யென்றும்
கர்த்தனேகர்த்தனே யென்று முனைத்தேடி(கத்தி)

சரணங்கள்.

க. நாயனேநாயனேநாயனே யென்றும்
மாயனேமாயனே மாயனே யென்றும்
தூயனே தூயனே தூயனே யென்றும்
நேயனேநேயனே யென்று முனைத்தேடி(கத்தி)

உ. ஏகனேயேகனே யேகனே யென்றும்
யோகனேயோகனே யோகனே யென்றும்
மோகனேமோகனே மோகனே யென்றும்
வாகனேவாகனே யென்று முனைத்தேடி(கத்தி)

௩. நாதனேநாதனே நாதனே என்றும்
நீதனேநீதனே நீதனே என்றும்
போதனேபோதனே போதனே என்றும்
தூதனே தூதனே யென்று முனைத்தேடி (கத்தி)
௪. நித்தனேநித்தனே நித்தனே என்றும்
சுத்தனேசுத்தனே சுத்தனே என்றும்
பத்தனேபத்தனே பத்தனே என்றும்
அத்தனே அத்தனே யென்று முனைத்தேடி (கத்தி)
௫. ராஜனேராஜனே ராஜனே என்றும்
போஜனேபோஜனே போஜனே என்றும்
தேசனேதேசனே தேசனே என்றும்
வாசனேவாசனே யென்று முனைத்தேடி (கத்தி)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டகுணங் குடியார்நற்கருணை காட்டில், கண்டதெல்லாங் கனவாகக்கண்டருள் கொண்டவராகக் கருணைகாட்டுங், கண்டதெல்லாங்க னவாகக் கண்டருள கொண் டவர்போலக் கன்மியாலே, கண்டதெல்லாங் கனவாகக் கண்டிடவோர் கனவேனுங் கண்டி லேனே.

இராகம்-காம்போதி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கனவுங்கண்டிலனே-பாவியொரு
நினைவுகண்டிலனே.

அநுபல்லவி.

கனவுங்கண்டிலன் காட்சி கொடுக்கவுங்
கர்த்தனருளடை காத்துக் கிடக்கவும்

மனமுந்தேறிப்பொய் வாழ்வை விடுக்கவும்
மாகுணங்குடிமெய் வாழ்வைப் படுக்கவும் (கன)

சரணங்கள்.

௧. மானுபிமான மடமையைப் போக்கவும்
மாதர்க்கடுமைப் படாதெனக் காக்கவும்
வானுதிபூத லயம்வந்து வாய்க்கவும்
வாசாமகோசர வாழ்க்கையுஞ் சாய்க்கவும்
மோனமவுன மணிமாலை கோக்கவும்
மூக்குமுனையைச் சுழுமுனை யாக்கவும்
ஞானத்திருநடநாதமுங் கேட்கவும்
நாதன் குணங்குடி பாதையும் பார்க்கவும் (கன)

௨. நாதாந்தமோன குருபதம் போற்றவும்
நாவைமடக்கியந் நாளத்து ளேற்றவும்
வேதாந்தவீட்டின் வெளிவாயில் சாத்தவும்
வித்தகன்வந்து விளக்கெடுத் தேற்றவும்
சிதமதிதன் னமிர்தத்தை யூற்றவும்
சின்முத்திரையைவைத் தென்மனந் தேற்றவும்
பூதலயத்துட் பொறிகளைத் தாழ்த்தவும்
புண்ணியன்குணங்குடி பொங்கிட வாழ்த்தவும் (கன)

௩. பாங்காயுதவமெங்கோன்வந் தடுக்கவும்
பஞ்சகோசமெனுங் கோட்டை பிடிக்கவும்
ஓங்காரவீட்டினுக் குள்ளே யடுக்கவும்
ஒன்றுக்குளொன்று மொடுக்கிப் படுக்கவும்
தேங்காமரத்தினிற் கள்ளு வடிக்கவும்
தேறற்றெளித்துத் தெளித்துக் குடிக்கவும்
மாங்காயுள்வண்டாய் மயங்கிக் கிடக்கவும்
வாசிகுணங்குடி வாபி லடைக்கவும் (கன)

௪. கள்ளக்கருத்துகள் கட்டோடே வேகவும்
கன்மந்தொலைந்து கடைத்தேறிப் போகவும்
கொள்ளித்தேளான மனமாயை சாகவும்
கூர்விழியாரிஷ்டங் கொட்டுண்டு போகவும்
உள்ளத்திருக்குமற் றுத்தம னாகவும்
ஒப்புறவுந்தப்பி யூரைவிட் டேகவும்
வெள்ளத்திருக்கருணையூடு நோகவும்
மெய்யன்குணங்குடி யையனு மாகவும் (கன)

௫. வேசையராசையை வேரோ டறுக்கவும்
வெற்றிக்கொடிகட்டி மீசை முறுக்கவும்
பேசறியாவூமர் போனி ருக்கவும்
பேயரைப்போலும் பிதற்றிச் சிரிக்கவும்
வாசிநடத்தி வழியைக் குறுக்கவும்
வாசற்படிகிட்டவந்து நெருக்கவும்
ஓசைமணிமண்டபத்தைத் திறக்கவும்
உச்சக்குணங்குடிக் குட்சற் றிருக்கவும் (கன)

௬. என்னைக்கெடுக்குமென் றன்னைக் கெடுக்கவும்
என்குருபாதத்தை யெட்டிப் பிடிக்கவும்
பின்னியபாசந்தன் பின்னல் விடுக்கவும்
பித்தம்பிடித்த மனத்தை யொடுக்கவும்
மன்னும்பரவொளி யுந்தந் தடிக்கவும்
மாயாபசாசினை மண்ணின் படிக்கவும்
கன்னலையொத்தபே ரின்பம் படைக்கவும்
கர்த்தன்குணங்குடிச் சித்தங் கிடைக்கவும் (கன)

௭. வஞ்சமறலிக்கு மஞ்சா திருக்கவும்
வஞ்சியரைமுத்தங் கொஞ்சா திருக்கவும்

நாஅ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கஞ்சாவபின்வர்க்கங் கசப்பா யிருக்கவும்
காசாசைகொண்டு கலங்கா திருக்கவும்
நஞ்சாம்பிரபஞ்சர்க்கு நஞ்சா யிருக்கவும்
நவகண்டயோகநா லஞ்சா யிருக்கவும்
நெஞ்சம்பதைப்பற்ற நெஞ்சா யிருக்கவும்
நித்தன்குணங்குடி நித்த மிருக்கவும்(கன)

௩. பட்டிப்பசுவையுங் கட்டியே போடவும்
பாற்பசுவுங்கட்டவிழ்த்துக்கொண் டோடவும்
பட்டங்குதித்துக் குதித்துக்கொண் டோடவும்
மதிமண்டலஞ்சென்று மருவியூ டாடவும்
கட்டமுதுண்டு களைதீர நாடவும்
காலனைக்காலைக் கொண்டுதை போடவும்
பட்டப்பகற்போ லருள்வந்து மூடவும்
பாக்யகுணங்குடிப்பாக்யனைக் கூடவும்(கன)

௪. மண்ணாசைமூவாசை மாட்டேனென் றோடவும்
மாறாவனுபூதி வந்தெனை மூடவும்
எண்ணாதவெண்ண மெல்லாம்விட்டுப் போடவும்
என்றன்பிரானரு ளென்றனைத் தேடவும்
புண்ணாளர்போலும் புலம்பிநான் வாடவும்
போதப்பரவெளி பம்பர மாடவும்
விண்ணாடர்போற்றி செயவிளை யாடவும்
மேலைக்குணங்குடி சாலையைக் கூடவும்(கன)

௫. அத்துவிதப்பிரணவம்வந் தெற்றவும்
ஆனந்தமான பரமும்வந் தெற்றவும்
கர்த்தவியத்தின் கடாக்ஷம்வந் தெற்றவும்
கங்கற்றபேரருள் கங்கைவந் தெற்றவும்

முத்திக்குவித்தான மோனம்வந் தெற்றவும்
முப்பாழ்முடிவான மோக்ஷம்வந் தெற்றவும்
சத்துச்சித்தாநந்தஞ் சற்றுவந் தெற்றவும்
சாந்தக்குணங்குடி தானும்வந் தெற்றவும் (கன)

௰௪. கண்டனவெல்லாங் கனவாகக் காணவும்
கண்ணாடிக்குள்ளொளி போன்முகங் காணவும்
தொண்டாசைமூன்றுந் தொலைந்திடக் காணவும்
சுத்தமயப்படி கச்சுடர் காணவும்
எண்டிசையுந்தொழு மெங்கோனைக் காணவும்
ஏகபராபர வாகனைக் காணவும்
கண்டங்கடந்தநா தாக்களைக் காணவும்
கடவுளெனுங்குணங் குடியானைக் காணவும் (கன)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நம்பினபேர்க் கருடருநற் குணங்குடியா னைகுரு நாதன் பாதம், நம்பினபேர்க் கும்பர்களும் பணிசெய்வ ரெனமறைக ணவில்கை யாலே, நம்புமன்பர் போலுமிந்தப் பாவியே னெந்நாளு நாடிநாடி, நம்பினதற் கந்தகுணங் குடியான்செய் ததுவிமென்ன ஞாயந் தானே.

இராகம்-செஞ்சுருட்டி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

நம்பினதற்குக்குணங் குடியான்செய்த
ஞாயத்தையென்னசொல்வேன்.

அநுபல்லவி.

பம்பரம்போற்சுற்றி யயராமலுமழியாப்
பதிதந்தெனைப்பதித் திடவும்-பர

கதிவந்தெனக்கெதிர்த் திடவும்-ஞான
மதியிந்தெனக்குதித் திடவும்(நம்பின)

சரணங்கள்.

௧. உள்ளதெல்லாங்கொள்ளை கொண்டுகொண்டேயொரு
ஓட்டையோடென்கையிற் கொடுத்தான்-கேளுங்
கள்ளரைப்போற்கொள்ளை கொண்டதும் பற்றுமற்
காவற்கிடங்கினு மடைத்தான்-அந்தக்
கொள்ளிக்கண்ணனென்னை யுள்ளுக்குள்ளே விட்டுக்
கொல்லாமலேகொன்று படித்தான்-ஒரு
எள்ளளவேனு மிரக்கமில்லாமலே
என்காலுக்கும்விலங் கடித்தான்-சொந்தத்
தொள்ளியைப்போல்வைத்து படைத்தான்-காய
முள்ளும்முள்ளாகவும் வடித்தான்(நம்பின)

௨. பஞ்சைகள்போலென்றன் பாட்டிற்றிரிந்தேன்
பிடாரியைப்போல்வந்துப் பிடித்தான்-டார்க்கும்
அஞ்சாதகண்டனே வாவென்றெனைப்பார்த்
ததட்டிப்பல்லைப்பல்லைக் கடித்தான்-யானுங்
கெஞ்சக்கெஞ்சவாயை மூடுமூடென்றெனைக்
கீழே காலைவாரி யடித்தான்-கள்ளுங்
கஞ்சாவபின்வகை கொள்வார்க்கேயான்றேடின
கன்மமெல்லாம்வாரிக் கொடுத்தான்-என்னைக்
கஞ்சிக்குச்சாம்படிக் கடித்தான்-அவன்
நெஞ்சிலிருந்ததை முடித்தான்(நம்பின)

௩. பெற்றதகப்ப னமக்கிவன்றானென்றும்
பெற்றார்பிறந்தாரை மறந்தேன்-கொஞ்ச
புத்தியினாலவன் பின்னாலேயேநான்
புழுக்கப்பயல்போலுந் திரிந்தேன்-என்னை

முற்றிலுங்காப்பாற்று வானென்றுநம்பி
    முடிமேலுமேற்றிக்கொண் டிருந்தேன்-அதைச்
சற்றேனுமெண்ணும லென்முகநோக்கிநீ
    சாவக்கடவதென் றறைந்தான்-இன்னும்
மெத்தமெத்தவெல்லாம் பறைந்தான்-ஒரு
    மித்துநின்றிப்படிக் கிறைந்தான் (நம்பின)

ச. உண்டுடுத்துப்பூண்டு சையோகித்துச்செல்வந்
    தேடுறுநாளில்வந் தடுத்தான்-எந்தச்
சண்டாளனென்னத்தைக் காதிலுரைத்தானோ
    சடுதியில்வந்தெனைக் கடுத்தான்-உள்ள
பண்டம்படுதலை யெல்லாங்கைக்கொண்டுகெடன்
    பண்டகசாலையுங் கெடுத்தான்-தன்னை
அண்டினபேரெல்லா மாளாகவும் வாரி
    அளவற்றபாக்யத்தைக் கொடுத்தான்-பின்னுந்
தொண்டுசெய்யென்றெனைத் தடுத்தான்-யானுங்
    கொண்டமூவாசையை விடுத்தான் (நம்பின)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

எங்கள்குணங் குடியானே தனக்கேதா னுனவனு மின்னங் கேளீர், எங்கள்குணங் குடியானே யெனக்குமவன் றனக்குமி டையில்லையென்றான், எங்கள்குணங் குடியானே தனக்குமற்றை யெவர்க்குமா யெங்குமானால், எங்கள்குணங் குடியானை யென் றைக்கோ காண்பேனென் றிரங்கினேனே.

இராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எங்கள்குணங்குடியானை என்றைக்கோகாண்பேன்.

௩௱௰௨ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

அநுபல்லவி.

தங்குபேரின்பந்தரு மென்றம்பிரானுன (எங்கள்)

சரணங்கள்.

௧. அங்கிங்கென்னுதெங்கும் பிரகாசமாய்நின்ற
செங்கமலபீடமிசை செங்கீரையாடும் (எங்கள்)

௨. சாசுவதவானந்த சகசநிஷ்டையில்
ஓசைமணித்திபமதி லொன்றிக்கொண்டுநான் (எங்கள்)

௩. பொற்ப்ரபைக்கொப்பான கர்ப்பூரதீபம்போல்
விற்புருவமையமணி விளக்காய்நின்ற (எங்கள்)

௪. உனக்குள்நானுகவும் என்றனக்குள்நீயாகவும்
எனக்குள்நானுனக்குள்நீ யென்றதாய்நின்ற (எங்கள்)

௫. அவனன்றியணுவொன்று மசையாவென்னுமொழிக்
கிவனென்றுசொல்லவும்வல் லவனுகியேநின்ற (எங்கள்)

௬. அண்டபிண்டமதற்குமப் புறத்துக்கப்புறமுங்
கொண்டபெரும்பெருமையுங்கொண்டபெரும்பொருளான

௭. ஆர்க்குமரிதாகியபே ராசைமிகவுங்கொண்டு
பார்க்கக்கண்ணுபிரமும் படைத்துக்கொண்டுநான் (எங்க)

௮. நோக்கினுநோக்கொண்ணுது நோக்குக்குநோக்காய்நின்று
வாக்குமனமற்றபெரு மானவனுய்நின்ற (எங்கள்)

௯. பொன்னிலமாதராசையும் பூமிதனக்கேயளித்து
மன்னுமுனிவர்க் குதவுமன் னவன்றுனை (எங்கள்)

௰. வஞ்சநமனுனவஞ்சி யருமஞ்சியெஞ்சவும்
அஞ்சுபுலவேடரு மென்றனைக்கெஞ்சியஞ்சவும் (எங்கள்)

௰௧. பெண்கொண்டபேர்போலென்னையுமண்கொண்டேபோமிக்
கண்கொண்டமணியாய்நின்று காட்சியேதரவும் (எங்கள்)

கொச்சகக்கலிப்பா.

என்னை யறிந்தே னிருந்தேன் வெகுகாலம்
என்னை மறந்திப்போ திறந்தா லிதுநலமோ
என்னை யறிவா லறிய வெளியில்மகிழ்
என்னை யறிவித்தாளா யெந்தாய் குருபரனே.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-தாளம் ஏகம்.

பல்லவி.

என்னையறிந்தேனே-இனி
ஏகாந்தமானேனே.

அநுபல்லவி.

தன்னைமறந்து தலைகீழாய்நில்லாமல்
என்னைமறந்து முனைநினைந்திட்டபோ(தென்னை)

சரணங்கள்.

௧. பார்க்குந்தினந்தோறும்பரிபூரணங் கண்டேனே
நோக்குமிடந்தோறும் நல்லநூலினிற் சென்றேனே
ஏற்கையுடனே யிருள்வெளியாயிட
வாக்குமனமறத் தாக்கியபோதினில் (என்னை)

௨. உப்புக்குழித்தான உடலுக்குளிருந் தேனே
செப்பமுடனழகாயெற் கதுசிங்காசனந் தானே
சப்பரம்போலதைத் தப்பாமற்சோடித்தும்
இப்புறமப்புறமொப்புறவாக்குப்போ (தென்னை)

௩௱௰௪ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

௩. காடுமலைகளெங்கும் பெருங்கானல் பிறந்ததுபோல்
ஆடியசக்கரமா யகண்டா திசைந்ததனுல்
பாடியநூலினைப் பார்த்தலையாமலவ்
வேடிக்கைவீட்டில் விளையாடும்போதினில் (என்னை)

௪. கன்னமிடுங்கருவி கரணங்களைச் சுட்டேனே
சின்னப்படுஞ்சடத்தைச் சிறைச்சாலையி லிட்டேனே
திண்ணயமான குணங்குடிநாதனை
உன்னியெல்லாம்புற மோட்டியபோதினில் (என்னை)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பெண்களுக்குப் பேயுமன மிரங்கிடுமென் றெவ்வுலகம்பேசக் கேட்டேன், பெண்களுக்குப் பேயுமன மிரங்கியொரு பேச்சேனும் பேசக்கேளேன், பெண்களுக்கு மண்களிக்கப் பெற்றபிள்ளை யாகியென்மேற் பிரியம்வைத்த, பெண்களுக்குக் குணங்குடிவாழ் வெய்துமா றுபதேசம் பேசுவேனே.

இராகம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தாய்மார்களேபாவி சொல்வதைத்தான்சற்றுந்
தள்ளாமற்கேட்டுக்கொள்வீர்.

அநுபல்லவி.

பூமாதேவியாணை யாகநரகத்திற்
போகாமலும்பாது காக்குந்-தீயில்
வேகாமலுங்கையைத் தூக்கும்-பாவி
ஆகாமலும்முகம் பார்க்கும் (தாய்மார்)

சரணங்கள்.

க. பொன்னாசைகாட்டிப் புருடருமையொரு
புண்யமுஞ்செய்யாமற் கொடுப்பார்-பின்பு
சொன்னத்தைவாரி யிறைப்பார் கடைசியில்
தோட்டிக்கையிலுமை விடுப்பார்-உங்கட்
கென்னசொன்னாலும் தெரியவில்லையினி
ஏதுபதேசத்தைப் படிப்பேன்-ஐயோ
தன்னாலேதாங்கெட்டா லண்ணாவியென்செய்வான்
தண்ணீரைக்கண்ணினால் வடிப்பன்-அவன்
சொன்னதைக்கேட்கிற்கைப் பிடிப்பன்-உன்னை
முன்னேகுணங்குடி கொடுப்பன் (தாய்மார்)

உ. பெண்ணாலேகெட்டோமென் றுங்களைத்திட்டாத
பேரையுலகத்தில் கண்டிலேன்-என்றன்
கண்ணேயுங்களுக் கொத்தாசை சொல்லிக்
கருத்திலுவப்பாரைக் கண்டிலேன்-நாளு
மண்ணாசை மயக்கங்கொண்டேபாவ
மண்ணைவாயிற்போட்டுக் கொள்ளுநீர்-இன்னும்
நண்ணருஞ்சொர்க்கப் பதத்தையும்விட்டு
நரகக்கனல்மூட்டிக் கொள்ளுநீர்-அதை
எண்ணமற்றான்விட்டு நீக்கினால்-உமக்
கண்ணல்குணங்குடி வாய்க்குமே (தாய்மார்)

௩. புதுப்பானைதன்னையுங் கரிப்பானையாக்குவார்
பொன்னனமேனியும் போக்குவார்-சோதி
மதிப்போலிவர்முகம் வரவாடுபோலாக
வாலைப்பருவத்தைப் போக்குவார்-இன்னும்
முதுகிற்கூனுமாக்கிக் கோலுங்கைகொடுத்துங்கள்
மூர்க்கமெல்லாமறப் போக்குவார் இவள்

கூயிசு மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

கதிகெட்டகிழநாரி யென்றுபுறந்திண்ணையிற்
கடத்திவைத்துயிரையும் போக்குவார்-அந்தச்
சதிகேடருறவைத்தா னீக்கினல்-பர
கதிதருகுணங்குடி வாய்க்குமே (தாய்மார்)

௪. தாங்காதமையலுந் தருகுவர்பின்பும்மை
தளருநரையெருமை யாக்குவார்-தூங்கித்
தூங்கிவிழுந்தொத்த லானரம்பென்புந்
தோலுந்துருத்தியு மாக்குவார்-மூகம்
வீங்கித்தலைநடுங்கிக் கையுங்காலுமுடங்கி
வேடிக்கையாங்கிழவி யாக்குவார்-மூச்சை
வாங்கிக்கொக்குக்கொக்கென் றிருமியிருமிக்கொண்டு
வலிக்குங்கிடைபிணமு மாக்குவார்-அந்த
திங்கர்களுறவைத்தா னீக்கினல்-அருள்
ஒங்குங்குணங்குடி வாய்க்குமே (தாய்மார்)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மீசையுள்ளாண் பிள்ளைச்சிங்க மாவர்களோ முகத்தின் மயிர் விரித்தோ ரெல்லா, மீசையுள்ளாண் பிள்ளைச்சிங்க மெவனவன் காண் குணங்குடிபால் விரைந்து கொண்டேன், மீசையுள்ளாண் பிள்ளைச்சிங்க மாகாதா னெதற்காவான் விசையோ டென்போல், மீசையுள்ளாண் பிள்ளைச்சிங்க மென்கூட மூலைவிட்டு வெளிவரா னே.

கண்டனம்.

இராகம்-அடாணு-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

மீசையுள்ளாண்பிள்ளைச் சிங்கங்களென்கூட
வெளியினில்வாருங்கள்காணும்.

அநுபல்லவி.

நாசிகிரம்பவு மயிர்தா-னிரண்டுகால்
நடுவினுமொருகூடை மயிர்தான்
ரோசங்கெடுவார்களென் கடைமயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டா லென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீசை)

சரணங்கள்.

௧. படிக்கும்படிநடக்கப் படிக்காலோபிகள்மோக்ஷப்
பதமற்றுப்போனாலும் போகட்டும்-அவர்
முடிக்குமுடிதரித்து முடியமுடியவாழ்ந்து
முடிந்துமுடிபோனாலும் போகட்டும்-இன்னும்
குடிக்கக்கஞ்சியுமற்றுக் குண்டிக்குந்துணியற்றுக்
குருடராய்ப்போனாலும் போகட்டும்-என்னை
அடித்தாலுமெலும்பெல்லாமொடித்தாலுமவர்க்கஞ்சேன்
அடித்தாலடித்துக்கொண்டு போகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான்(மீசையுள்)

௨. மடையரெல்லாங்கூடி கூத்தாடிக்கூத்தாடி
வையாளிபோட்டாலும் போடட்டும்-இன்னும்
விடியவிடியவும் பரத்தையர்மடிகளில்
விளையாடினும்விளை யாடட்டுங்-கள்ளுக்
குடியரெல்லாங்கள்ளைக் குடித்துக்குடித்தவர்கள்
குடிகெட்டுப்போனாலும் போகட்டும்-ஞானம்
படியாரெல்லா மென்னைப்பழித்துப்பழித்துக்கொண்டு
பகைத்தாற்பகைத்துக்கொண்டு சாகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான்(மீசையுள்)

நாய௰அ மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாடல்.

௩. நெடுமரம்போலோங்கி வளர்ந்துமறிவற்றவர்
நெருப்புண்ணப்போனாலும் போகட்டும்-அவர்
இடுகுட்டிச்சுவரைப்போ லிருந்தென்னவிறந்தென்ன
எப்படிப்போனாலும் போகட்டும்-இன்னுங்
கொடும்புமிடும்பும்வம்புங் குடிகேடுங்குடிகொண்டு
கூத்தாடினாலுங்கூத் தாடட்டும்-என்னை
படியிற்கைபோட்டிழுத் தலகினாலடிபோட்டு
மல்லாடினாலுமல் லாடட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான (மீசையுள்)

௪. கடிநாய்க்குட்டிகளான படுசுட்டிகண்மாயைக்
கதவிடுக்கினிற்பட்டே சாகட்டும்-புலிக்
கடுவாய்க்குங்கொடிதான படுபோக்கிலிகள்சும்மா
கடுநரகில்விழுந்தே வேகட்டும்-சுற்றுக்
கெடுபூண்டாகமுளைத்த கொடுமாடுபிடுங்கிகள்
கெடுபூண்டுகளாய்த்தானே போகட்டும்-இன்னும்
நெடுமரம்போற்கொத்த மடவொப்பாக்குடிக்கிகள்
நெடுமரம்போற்றானே யாகட்டும்-அந்தக்
கெடுவார்களென்கடை மயிர்தான்-குணங்
குடிகொண்டாலென்னுயிர்க் குயிர்தான் (மீசை)

—*—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சாகாமற் செத்திருக்குஞ் சற்குருவின் குணங்குடியைச்சார்ந்தோ மாகிற், சாகாமற்செத்திருக்குஞ் சாயுச்ய பதந்தருஞ்சாட் சாதி யாக்குஞ், சாகாமற் செத்திருக்குந் தன்மயத்தோர்க் குற்றபெருந் தகையுங் காட்டுஞ், சாகாமற் செத்திருக்கு முத்தியுஞ்சித் தித்திடுங்காண் டனக்குத் தானே.

இராகம்-பரிசு, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

போவோங்குணங்குடிக்கெல்லோரும்-புறப்படுங்கள்
போவோங்குணங்குடிக்கெல்லோரும்.

அநுபல்லவி.

பாவங்கள்சோர்ந்திடுங் காய்ந்திடும்தீர்ந்திடும்
மாய்ந்திடுமோய்ந்திடுந் தீய்ந்திடுமிக்ஷணம் (போ)

சரணங்கள்.

க. அண்டம்புவனங்கொண்ட நிட்டை-சாதிக்கவறியா
முண்டம்முழுதும்பட்ட கட்டை-மணித்தேரோடு
தண்டிகையானைகுதிரை யொட்டை-வைத்தேறிவாழுஞ்
சண்டியுடலொட வொட்டை-மின்னார்களின்பங்
கொண்டுமயங்கிகாம வெட்டை-நஞ்சுண்டுசாமி
ரண்டுங்கெட்டவனேபேய் யட்டை-அவனுக்கந்தத்
தொண்டாசைகால்ரண்டுந்தான் குட்டை-விழிகுருடர்
நண்டளந்தநாழியவர்நமக்கேன்காணந்தத்தெஷ்டை (போ)

உ. கோத்திரலர்கையானபொய்க் கூடு-ஒருவருக்குஞ்
சாற்றுக்காகாநாற்றக்கரு வாடு-சொறிமலமூ
மூத்திரமுமுற்றிவைத்த வோடு-இடுமடையர்
போற்றுதற்கேற்றசண்டி மாடு-உயிர்விடுக்குங்
கூற்றுவன்கையாயுதத்திற் கிடு-எந்தெந்தத்திக்கிற்
பார்த்தாலும்பீறலுள்ள வீடு-சமைத்தெடுத்த
சோற்றுற்குவித்துவைத்த மேடு-இவையறியார்
ஏற்றபடிவெட்டிலவரேனமக்கு மந்தக்-கேடு (போ)

௩. செட்டுசெய்யவேண்டிய தில்லை-பரதேசிகள்
சட்டியெடுப்பதவுந் தொல்லை-பிச்சைகஞ்சிக்குத்

 மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்பாடல்.

திட்டமுடன்வேணுமோ கல்லை-உறங்குதற்குக்
குட்டிச்சுவர்களிலுண் டெல்லை-ஈடுநமக்குப்
பட்டினத்திலெவரு மில்லை-அறிவுகெட்ட
மட்டியறியானிந்தச் சொல்லை-மனக்குரங்கைக்
கட்டிவைத்தாலுங்காட்டும் பல்லை-அதைப்பிடித்த
துட்டமாமாயைப்பசாசைத்துரத்தித்துரத்திக்கொல்ல (போ)

௪. சோமனுதயம்பாடு சாயும்-எழுஞ்சூரியன்
நாமமில்லாமலறத் தேயும்-பரவெளியில்
நேமமுடன்சுழினை யாயும்-மதியமிர்த
வாமமடைதிறந்து பாயும்-தத்வாதியோடு
காமக்குரோதங்களைத் தீயும்-தீயாதுயோக
பூமியினையுமரு ணேயம்-விளைந்தபோகம்
நாமோகைக்கொள்ளும்படி ஞாயம்-கிடைப்பதற்குச்
சாமுன்செத்தசற்குருபாதம்சார்ந்திருப்பதுவேயுபாயம் (போ)

௫. நொங்கும்நுரையுமாகப் பொங்கும்-காமக்கடலுள்
முங்கும்பாவியுடலைச் சொங்கும்-சொரிசிரங்கும்
வங்கும்நமநமென்று திங்கும்-நரம்புந்தோலுந்
தொங்குமினுமினுப்பு மங்கும்-இல்லந்துறந்த
சிங்கங்கட்கில்லைகாணும் பங்கம்-மேனியுயர்ந்த
தங்கமயமாய்நின்றி லங்கும்-அவர்கட்கன்றே
தங்குஞ்சாயுச்யபதந் தங்கும்-நமக்குமதிற்
பங்குந்தந்துதவிப் பராபரமரு ளிரங்கும் (போவோ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஐயன்குணங் குடியானை யன்றிவே றுண்டென்று ளாய்ந்
து பார்த்தேன், ஐயன்குணங் குடியானை யன்றிவே றென்று

பெண்ணுளாய்க் காணேன், ஐயன்குணங் குடியானே யானே
யென் றறிந்தபின்பென் னறிவாய்நின்ற, ஐயன்குணங் குடி
யானே யதிமோகத் திருநடனமாடுவானே.

இராகம் - தோடி - சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

அதிமோகத்திருநடனம் புரிந்தானெங்கள்
ஐயன்குணங்குடியான்.

அநுபல்லவி.

அதிமோகத்திருநடனம் புரிந்தானையன்
ஆர்க்குந்தெரியாதென்றன் மூக்குமுனைக்குமேனின்ற (அதி)

சரணங்கள்.

௧. கஞ்சினிகளைப்போலுங் காலிற்சதங்கை தொட்டுக்
கானன்பயில்போனின்றுகளித்து நடனமிட்டு
வஞ்சியர்க்காளாக்க வருமூவாசைகளை விட்டு
வஞ்சகமனைக்காலா லுதைத்தொருகான்மட்டு
மடித்துக்கொண்டெனைக்கையிற்பிடித்துக்கொண் டருண்முறை
படித்துக்கொண்டுளத்தன்புதுடித்துக்கொண்ட (அதி)

௨. முத்துக்கெதிர்நின்று முச்சுடரும்பப்பர மாட
மோகமணிமாலைபொன் முலைமேற்பின்னலு மாட
வகுத்தபரஞ்சோதிநின் றருகிற்பாய்ந்து பந்தாட
வாலையம்பிகைகாலை மடித்து நடனமாட
வடித்துக்கொண்டமிர்தத்தைக் குடித்துக்கொண்டானந்தம்
படித்துக்கொண்டடிக்கடி நடித்துக்கொண்ட (அதி)

௩. பஞ்சரிக்கும்பல மறைகடாளங்கள் போடப்
பரிபூரணானந்தம் படிந்துமத்தளம் போடக்
கொஞ்சுமனவாசியுங் கொஞ்சிவையாளிகள்போடக்
கோலாகலங்கள்பாடிக் கூத்துமேற்கூத்துகள் போடக்

குதித்துக்கொண்டவன்றன்னை மதித்துக்கொண்டருடன்னை
பதித்துக்கொண்டெனைவாழ்த்தித்துதித்துக்கொண்ட (அதி)
ச. கலசநிறையமிர்த கதிருமிழ்மதிப் பாலை
கலகலெனவேயூட்டிக் களைதீர்க்கமணி மாலை
மலைபோலெழுந்துவந்து மகிழ்ந்திந்தப்பயன் பேலே
மாருக்கருணைவைத்து வைத்துத்தலைமேற் காலை
மடித்துக்கொண்டவன்பல்லைகடித்துக்கொண்டெமன்கையை
ஒடித்துக்கொண்டுமெய்த்தவம் முடித்துக்கொண்ட (அதி)

கீர்த்தனைகள் - முற்றுப்பெற்றது.

ஆனந்தக்களிப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ருளாய் நின்றிலங்கையாலே, எங்கள்குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ருளேயென் றிறைஞ்ச வேண்டும், எங்கள் குணங் குடியானே யெண்ணரும்பே ருளேயென் றிறைஞ்சி நின்றால், எங்கள் குணங்குடியானே யெண்ணரும்பே ருளாய்நின் றிரங்கு வானே.

எங்கள் குணடிங்குடி யானே - நமக்
கின்னுமருள்புரிவானடிமானே (எங்கள்)
அத்துவிதப்பொருள்காப்பாம் - எனக்
கானந்தமானபராபரங்காப்பாம்
கர்த்தவியத்தருள்காப்பாம் - என்று
காட்டத்தன்காரணங்காப்பருளித்தான் - எங்கள் (க)
முத்தரெல்லாரையும்போற்றும் - தவ
மோனநிலைக்குருநாதனைப்போற்றும்
சித்தரெல்லாரையும்போற்றும் - என்று
சிறக்குந்தன்போற்றுதலையருளித்தான் - எங்கள். (உ)

கட்டுப்படாவச்சிமட்டங் - காலைக்
கட்டவழியாரைக்காலினால்வெட்டும்
வெட்டியகால்களைவெட்டும் - என்று
வேகத்துடனேவிதித்தருளித்தான் - எங்கள். (௩)
மூலப்பிராணனைநோக்கும் - நோக்கின்
முத்திவீடுமுமக்கேவந்துசாய்க்கும்
வாலப்பிராயமும்வாய்க்கும் - என்று
வாசியினேற்றமகிழ்ந்தருளித்தான் - எங்கள். (௪)
பன்னிருகால்வெளிமானே - வெளி
பாயாமலுள்ளேமடக்கிடத்தானே
சென்னியிலூறுஞ்செந்தேனே - என்று
சிந்தைவைத்துக்கட்டித்தந்தருளித்தான் - எங்கள். (௫)
தேகாபிமானத்தைவெல்லும் - யோக
தீக்ஷைபெற்றோர்க்கு மனமதிற்செல்லும்
மோகாதிபோகத்தைவெல்லும் - என்று
முற்றச்செப்தேமுழுதும்மருளித்தான் - எங்கள். (௬)
ஆயுங்கலையைக்குறைக்கும் - ஆறும்
அங்கணக்கோபுரவாயிற்றிறக்கும்
பாயும்மதிப்பால்சுரக்கும் - என்று
படிக்கும்படியேறும்படிக்கருளித்தான் - எங்கள். (௭)
மூலக்கனலினைமூட்டும் - ஒளி
மூக்குமுனையிற்றிருநடனங்காட்டும்
பாலைக்கறந்துனக்கூட்டும் - என்று
பட்சம்வைத்தென்னைப்படைத்தருளித்தான் - எங்கள். ()
கண்டங்கடத்திவைத்தேற்றும் - இன்னும்
காரணமானகடவுளைப்போற்றும்
மண்டியமிர்தத்தைத்தேற்றும் - என்று
மாசிலுபதேசம்வைத்தருளித்தான் - எங்கள். (௯)

கற்பமுறைறையிற்காட்டும் - வருங்
　காலரைக்காலாலுதைத்துவிட்டோட்டும்
அற்பவுடற்கழுதூட்டும் - என்று
　ஆசைபூட்டிபூட்டியாண்டருளித்தான் - எங்கள். (௰)
ஓங்காரதீக்ஷைபுஞ்சொல்லும் - நாளும்
　உன்றனைக்கொல்லுமனந்தனைக்கொல்லும்
ஆங்காரந்தன்னையும்வெல்லும் - என்று
　ஆதரித்தாதரித்தாண்டருளித்தான் - எங்கள். (௰க)
நீங்காதுயோகமும்வாய்க்கும் - தீப
　நெற்றிக்கண்மத்தியில்வைத்தொளியாக்கும்
தூங்காததூக்கமுந்தூக்கும் - என்று
　தூண்டித்தூண்டிமுச்சுடரருளித்தான் - எங்கள். (௰உ)
பாங்காகஞானம்படைக்கும் - ஐந்து
　பாழ்ம்புலவேடரைப்பல்லையுடைக்கும்
தாங்காதமையல்கிடைக்கும் - என்று
　சாதுரியமாய்த்தடுத்தருளித்தான் - எங்கள். (௰௩)
மேலூருவெட்டியைக்கூடும் - கூடி
　மேலைமுச்சந்தியில்வையாளியோடும்
காலாறிக்கொள்ளவுநாடும் - என்று
　காட்டாமற்காட்டிக்கணித்தருளித்தான் - எங்கள். (௰௪)
வஞ்சியராசையைவிள்ளும் - விழி
　மாயாமயக்கத்தைவிண்ணென்றுதள்ளும்
கொஞ்சிக்குதிரைமேற்கொள்ளும் - என்று
　கோபத்தைக்காட்டிக்குணமருளித்தான் - எங்கள். (௰௫)
பாலைப்புசித்திடவேண்டும் - என்
　பராபரமுன்றன்பார்வைக்குத்தோன்றும்
காலைப்பிடித்திடமீண்டும் - என்று
　கள்ளத்தனமாய்க்கதியருளித்தான் - எங்கள். (௰௬)

தூலத்தையுங்கெட்டியாக்கும்-பின்பு
சூக்ஷத்தைக்காணமிகவெளிதாக்கும்
ஞாலத்தையும்விட்டுநீக்கும்-என்று
ஞாயமொப்பித்துநவின்றருளித்தான்-எங்கள். (௰எ)
முண்டங்கென்றுமுபதேசம்-ஓதும்
மூன்காலினுதங்கலீ ரென்றுபேசும்
கண்டங்கடக்கவுங்கூசும்-என்று
கண்டங்கடக்குங்கணக்கருளித்தான்-எங்கள். (௰அ)
தங்குதல்தம்பித்தலாகும்-நின்று
தங்காதுகும்பித்தல்ரேசித்தலாகும்
பொங்குதல்பூரித்தலாகும்-என்று
பூசைமுறையும்புகன்றருளித்தான்-எங்கள். (௰கூ)
முப்பாழ்முடிந்ததும்புத்தி-அந்த
மூன்றுக்குமுந்திநடந்ததுசித்தி
அப்பாழ்விடிந்ததுவெற்றி-என்றே
யாருமறியாவறிவருளித்தான்-எங்கள். (௨௰)
பொற்பரபைபோலொளிபூணும்-அதிற்
பொல்லாதகாயமிறந்திடுங்காணுஞ்
செப்புதற்கும்மனநாணும்-என்று
செப்பித்திரித்திச்சிரித்தருளித்தான்-எங்கள் (௨௪)
சோம்பலுர்தூக்கமுநீக்கும்-போது
சுகமதுகொள்ளவும்போகாமலாக்கும்
பாம்பானபெண்ணாசைபோக்கும்-என்று
பாவிமுகத்தையும்பார்த்தருளித்தான்-எங்கள். (௨௨)
ஓங்காரவீடுகிடைக்கும்-அதன்
ஒன்பதுவாயிலுமொக்கவடைக்கும்
தேங்காயுங்கல்லையுடைக்கும்-என்றும்
தேங்காய்தனைத்தின்னும்பாங்கருளித்தான்-எங்கள். (௨௩)

கத்தனருளுங்கைகூடும்-முகக்
கண்முன்பாவொளிபம்பரமாடும்
வித்தகனைத்தினந்தேடும்-என்று
வேதத்தினால்விரித்தருளித்தான்-எங்கள். (௨௪)
பூட்டையுடைத்திடவேணும்-மனப்
பூட்டையுடைக்கவைராக்கியம்வேணும்
ஓட்டையுடைத்துக்கொள்காணும்-என்றே
ஒருவர்க்குமாகாவுரையருளித்தான்-எங்கள். (௨௫)
மூடியமாயைவிடியு-முன்னே
மோசப்படுத்துமூவாசைமடியும்
ஓடியமிர்தம்வடியும்-என்றே
ஓதாமலோதியுரைத்தருளித்தான்-எங்கள். (௨௬)
எட்டெட்டையோரெட்டுட்கட்டுந்-தூக்கும்
எண்ணுன்கையுமந்தவோரெட்டுகட்டும்
மூட்டுமீரெட்டையுங்கட்டும்-என்று
முன்னுன்கைக்கட்டிமுடித்தருளித்தான்-எங்கள். (௨௭)
பொங்குந்திருவருள்வாழி-பரி
பூரணமானபரம்பொருள்வாழி
தங்குங்குருவருள்வாழி-என்று
தன்னருள்வாழியைத்தானருளித்தான்-எங்கள். (௨௮)

வாழ்-விருத்தம்.

வாழிமேல் வாழி வாழி மருள்வாரி வாழி வாழி
வாழிமேல் வாழி வாழி மருணேயம் வாழி வாழி
வாழிமேல் வாழி வாழுஞ் சிவஞானம் வாழி வாழி
வாழிமேல் வாழி வாழுங் குணங்குடி வாழி வாழி.

ஆகூ பாடல் ௲௧௧.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள் பாட்ல்
முற்றுப்பெற்றது.

பிசுமில்லாகி.

மஸ்தான்சாகிபு அவர்கள்

திருப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அகடமுறு	௱௯௫	அண்டபுவன-மெ	௨௯௭
அகத்துவிழி	௨௯௫	அண்டம்புவன	௨௯௭
அகமுதற்	௱௭௨	அண்டமிரு	௨௯௩
அங்கமுமிழ்	௨௫௪	அதிகப்பிரசங்க	௯௩
அங்கிங்கென	௨௧௫	அதிமோகமாகி	௱௯௯
அங்கைதந்து	௨௭௧	அத்தியிலுதித்	௱௬௨
அச்சமிலாப்	௨௫௮	அத்துவிதமே	௨௫௬
அச்சமெமக்	௨௫௩	அத்துவிதம்-வாழி	௨௬௯
அஞ்ஞானம்	௨௨௭	அத்துவிதம்பொருள்	௯௨௨
அஞ்சாத	௯௨	அந்தமுதன்	௭௩
அஞ்சுதுறைட்	௨௱௮	அந்தரத்தி	௨௪௪
அடக்கவரிதா	௨௯௯	அந்திபகலற்ற	௨௨௨
அடிக்காயிரம்	௨௬௭	அந்திபகலற்ற-வக	௨௨௭
அடிமை	௨௫௯	அபயமெனைக்	௨௧௯
அடியானே	௨௭௧	அபயமெனைக்-கா	௨௨௫
அடியாரும்	௨௭௨	அமையா	௨௨௫
அடியேனுய்யவு	௱௯௪	அய்யனே-மெ	௨௧௰
அடுத்துக்	௨௬௧	அய்யனே	௨௧௬
அடைத்த	௨௪௭	அய்யோகூடவென்	௨௫௫
அட்டதிக்கு	௨௨௫	அய்யோவுலகி	௨௱௮
அஷ்டாங்க-யோ	௱௬௬	அரசரரண்	௨௧௯
அஷ்டாங்க	௨௫௯	அரியபெரும்	௨௯௮
அணைந்து	௫௭	அரும்பே	௨௫௩
அண்டகோடி	௫௧	அருளகண்டா	௬௩
அண்டகோடி-களு	௱௩௮	அருள்பொழியு	௱௧௫
அண்டபகி	௨௨௯	அருவிசொரி	௨௫௰
அண்டபிண்ட-மா	௨௬௨	அல்லல்வினை	௨௪௰
அண்டபிண்ட	௨௬௧	அல்லிமலரே	௨௭௨

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அல்லும்பகலு-மறி	௨௫௨	ஆணிப்பொன்	௨௬௨
அல்லும்பகலு	௨௬௯	ஆணிப்பொன்-மதி	௨௬௭
அல்லும்பகலு-மடி	௨௪௭	ஆணையிட்டே	௨௫௨
அலையுமனத்தை	௨௨௮	ஆண்டினே	௱௮௰
அவனன்றி	௱௧௯	ஆதாரமாறு	௨௬௰
அவியாமன	௨௫௰	ஆதிமுன்	௫௭
அவிழ்ந்த	௨௫௭	ஆதிமுகம்ம	௨௱௯
அழியாவருள்	௨௯௭	ஆதிமுதலே	௨௱௪
அழுக்கைத்	௱௨௧	ஆதியந்தங்	௨௭௨
அளந்தாலு	௨௯௫	ஆதியந்தங்-கட	௨௭௯
அறிவையறி	௨௪௯	ஆதியாயாண்ட	௨௯௭
அற்பவுடலா-லரு	௨௬௩	ஆதியின்	௨௫௪
அற்பவுடல	௨௬௧	ஆத்தாளை	௱௭௪
அற்பமாந்	௨௭௫	ஆத்தாளை-யலை	௱௭௬
அற்புதமே	௨௯௭	ஆநந்தமான	௱௫
அனைத்துயிரு	௨௨௧	ஆயபன்னிரு	௱௮௪
அன்புப்பெருக்	௬௬	ஆயுங்கலையிரண்டு	௨௬௧
அன்றெழுதி	௨௯௮	ஆயுங்கலையைக்	௯௨௯
அன்னைசுற்ற	௨௯௨	ஆரிருந்தென்ன	௮௭
அன்னைபிதா	௨௯௪	ஆரிருந்தென்னோர்	௨௧௬
ஆ			
ஆகமத்துக்	௨௨௬	ஆருக்குவந்த	௨௱௪
ஆசரித்தம்	௱௭௮	ஆர்ப்புக்குயி	௨௯௧
ஆசாபசா	௭௯	ஆலமுறுந்	௨௯௧
ஆசானக்காலே	௨௫௫	ஆவிதனைக்	௨௪௧
ஆசைக்கடவி	௨௯௪	ஆவியுடல்	௨௯௫
ஆசைவலிப்பாச	௨௪௫	ஆழாழிதானு	௨௧௭
ஆச்சிதனைத்தேடி	௨௪௫	ஆழித்துரும்	௨௱௧
ஆடாதுமாடி	௨௬௯	ஆழித்திரளென	௨௧௨
ஆடியகூர்தினை	௨௱௯	ஆழியென	௮௮
ஆடும்பலி	௨௱௯	ஆளவருவோ	௨௪௨
ஆட்டுக்கறி	௨௬௭	ஆளாயோ	௨௪௧

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
ஆணும்	௨௪௰	ஈ	
ஆணுமுன்	௨௩௮	ஈக்களெறும்பு	௨௨௩
ஆணுமேழை	௨௪௧	ஈசனேயன்பர்	௱௨௬
ஆணெலியே	௨௪௩	ஈடெனக்கா	௨௩௫
ஆயன்குதிரை	௨௧௩	ஈடோயா	௨௫௮
இகபர இ	௫௮	ஈறுமுதலுமற்றே	௨௪௬
இடம்பொருளே	௨௧௭	ஈனத்துக்கேற்ற	௨௩௪
இடைபிங்கலை	௱௫௫	ஈனந்தரும்	௱௰
இணங்குமெய்ஞ்	௪௯	ஈனமின்	௱௰௨
இதமகித	௯௯	ஈன்றெடுத்த	௨௧௭
இதமாகவே	௱௮௬	உச்சிதவ உ	௨௭௧
இதயங்களித்து	௪௮	உடலுக்குயிரே	௨௩௮
இந்தவிதய	௨௧௭	உடலே	௨௫௬
இந்த்ரசாலப்	௱௭௧	உடல்பொரு	௬௨
இயல்புகெட்	௱௩௨	உடையா	௨௪௮
இரக்கத்துணிந்து	௨௱௮	உணர்ந்து	௫௬
இருகையு	௨௫௫	உத்தமர்கட்	௨௧௫
இலைசருகு	௱௰௨	உத்தமிப்	௨௬௪
இல்லாதமாயை	௨௨௮	உற்றுரை	௨௪௯
இல்லாமை	௨௨௩	உதிக்குமுணர்	௨௫௪
இல்லல்லா	௨௪௧	உந்தியின்கீழ்	௱௫௪
இல்வினிடங்	௨௭௩	உமைநம்பி	௨௭௨
இனமுஞ்	௨௫௩	உமையாளு	௨௭௪
இறந்தான்	௨௧௪	உம்பர்க்கு	௨௧௪
இன்னமுதே	௨௫௬	உயிருக்கு	௨௪௩
இனவாச	௱௫௧	உயிர்க்குளுயிரா	௨௨௨
இனிக்கண்ட	௨௭௰	உயிர்த்துணைவ	௨௧௮
இனியவமிர்தம்	௨௫௨	உய்த்ததுணர்	௨௨௧
இன்றுள்ளோர்நா	௨௪௯	உலைபோலெ	௨௭௧
இன்றுளோர்	௱௯௨	உலையிலிடு-மெ	௨௪௯
இன்றைக்கிருப்	௨௧௨	உலையிலிடு	௨௯௨

பாடல்.	பக்கம்.
உல்லாசமாக	௨௪௨
உழையோ	௨௫௨
உள்ளந்தெளிந்	௨௩௬
உள்ளக்கருத்	௨௫௩
உள்ளதுரிய-தெ	௨௧௮
உள்ள துரிய	௨௬௯
உள்ளமண	௨௬௯
உள்ளுயிரி	௨௫௰
உள்ளுள்ளு	௨௨௭
உற்றகிளைத்	௨௫௨
உற்றாராழாம	௨௱௫
உற்றாரைநம்பி	௨௪௪
உற்றாரிருந்தென்	௨௱௪
உற்றார்களாலு	௨௪௰
உனக்குளெ	௨௬௩
உன்னைமறப்	௨௨௮
உன்மீதிலாசித்	௨௬௯
உன்னையறிவ	௨௪௪
உன்னையன்றி	௨௨௪
உன்னையன்றி-யே	௨௭௬
உன்னையின்றி	௨௩௨
உனையாள்	௨௫௯
ஊ	
ஊசிதனைக்	௨௩௬
ஊத்தைப்	௨௧௫
ஊரற்று	௬௰
ஊறுகி	௭௰
ஊறுகியுள்	௨௪௧
ஊறுனகாய	௧௯௨
ஊனெடுத்த	௨௪௭
எ	
எக்கலைக்குஞ்	௨௩௪
எங்கட்குடிங்	௭௭
எங்களா	௧௪௰
எங்கள்குண	௩௨௨
எங்கள்குணங்குடி	௩௨௨
எங்கள்குணங்குடி-யானை	௩௧௧
எங்குமருள்	௭௰
எட்டிப்பிடி	௨௬௨
எட்டிரண்டு	௨௩௪
எட்டிப்பிடிக்	௨௫௰
எட்டெட்டு	௧௫௩
எட்டெட்டை	௩௨௬
எட்டுமோ	௨௬௰
எண்டிசையுந்	௨௩௨
எண்படா	௨௫௰
எண்ணரிய	௨௫௨
எண்ணாத	௨௬௧
எண்ணாத-[illegible]வ	௨௪௮
எண்ணாதமெண்ண	௨௫௰
எண்ணாத-மெ	௨௧௮
எண்சாணுடம்பு	௯௨
எண்சாணுயரத்	௨௱௪
எத்தனைதான்	௨௬௰
எத்தவங்கள்	௨௩௯
எத்தனைஎத்தனை	௨௱௯
எத்தனையோ	௨௧௯
எத்தனையோகற்	௨௩௧
எத்தனையோகெ	௨௪௩
எத்திசையு	௨௩௯
எந்நாளு	௧௫௯
எந்தமுயிர்க்கே	௨௨௪
எந்தலையில்விட்ட	௧௨௩
எந்தவறிவை	௨௨௧

பாடல்.	பக்கம்.
எந்தவித	௨௧௪
எந்தவ்வுயிரும்	௨௨௭
எப்பொழுது	௨௩௯
எப்பொருளுந்	௨௨௨
எமனூர்விரு	௨௨௧
எமனைப்	௱௪
எம்மாவிசைந்த	௨௨௭
எல்லையிலை	௬௮
எல்லாப்படைப்	௨௨௰
எல்லாருமானிடர்	௨௧௧
எல்லார்க்கமு	௨௪௬
எல்லாரு	௨௯௭
எல்லாம்படி	௨௩௨
எல்லையு	௮௬
எவருடைமை	௨௪௭
எவ்வுலகு	௨௨௬
எவ்வுலகுந்	௨௬௧
எழுகடலு	௨௨௮
எறியுமகத்	௨௱௰
எறும்பூரவூர	௨௨௧
எற்றுத	௬௰
எனக்கோர்	௨௨௪
என்னசெய்	௱௭
என்னதான்	௨௪௧
என்பத்து	௨௬௯
என்னகமிருக்க	௮௧
என்னைவிட்டால்	௨௭௰
என்றடிமை	௱௨௪
என்றலைவி	௩௱௧
என்றுமன்னை	௨௫௧
என்றுமிருப்	௨௧௮
என்னிலை	௨௱௯
என்னெஞ்சந்	௨௩௧
என்னையறிந்	௩௫௩
என்னையன்றி	௨௨௩
என்னையுலை	௨௨௫
எனையாட்	௨௨௰
எனையானென்	௨௧௧
ஏ	
ஏகப்பெருவெளி	௨௪௬
ஏகறப்பில்	௱௫௪
ஏங்காம	௨௪௭
ஏங்கியழு	௨௭௧
ஏச்சுமதி	௨௫௧
ஏட்டிலெழு	௨௫௮
ஏதமில்லாத	௱௧௩
ஏழைமுகம்	௨௪௰
ஏழையடியே	௨௬௧
ஏனோவெனை	௨௭௨
ஐ	
ஐந்துபுல	௨௩௬
ஐயன்குணங்	௩௨௰
ஐயையோ	௨௯௰
ஐயோவுனதரு	௨௪௬
ஐயோவடிமை	௨௬௧
ஐயோவெனது	௨௬௧
ஐயோவென்	௨௬௨
ஐயோவெனைப்	௫௧
ஐயோவெனக்	௨௩௮
ஐவர்க்குமென்	௨௩௯
ஒ	
ஒப்புரவு	௨௫௨
ஒப்பிலரு	௨௫௯
ஒழியாப்பி	௨௨௮

பாடல்.		பக்கம்.
ஒழியாவருள்		௨௩௭
ஒன்றுக்கு		௨௨௫
ஒன்றாய்ப்		௨௨௪
ஓகோவுனை	ஓ	௨௪௪
ஓங்காரதீக்ஷை		௩௨௪
ஓங்காரமது		௱௮௩
ஓங்காரவீடு		௩௨௫
ஓசைமணி		௨௫௭
ஓடாமலோடி		௨௫௮
ஓடித்திரிந்தலைந்து		௨௩௮
ஓடியலைந்து		௨௱௩
ஓடியேயுள்ள		௨௩௧
ஓட்டாதே		௨௧௯
ஓயாக்கவலை		௨௩௬
ஓயாக்கவலையி		௨௪௮
ஓயாதொ		௭௮
ஓயாதோ-வென்		௨௫௧
ஓவியத்தை		௨௨௭
கங்கற்ற	க	௱௩௫
கங்குல்பக		௭௫
கங்குல்பக-லெ		௨௨௰
கச்சிறுக்கு		௨௭௰
கஞ்சாவபி		௨௫௫
கஞ்சாவின்		௱௪௯
கடலிற்கவிழ்ந்த		௫௫
கடலின்மடை		௨௨௧
கடன்மடை		௱௧௧
கட்டழகி		௱௬
கட்டாடை		௨௬௬
கட்டிப்		௱௫
கட்டிலினுங்		௨௬௮
கட்டுப்படுங்		௨௱௰௧
கட்டுப்படாவச்சி		௩௨௩
கண்டங்கடத்தி		௩௨௩
கண்டதெல்லாங்		௩௱௫
கண்டபகலிரவு		௨௨௬
கண்டப்பா		௨௭௪
கண்டபொரு		௬௭
கண்டித்த		௨௩௬
கண்ணான		௭௪
கண்ணாறுவிண்		௱௯௧
கண்ணேமணோன்		௨௩௯
கண்ணேமணி		௨௧௪
கண்ணே		௱௪௯
கண்ணேகருத்தே		௨௪௩
கண்ணேயென்		௨௬௫
கத்தனருளுங்		௩௨௬
கத்தனே		௱௭௨
கதியாசை		௱௧௫
கதைபேசி		௱௭௩
காயாமற்		௨௪௩
கரும்புசர்க்கரை		௨௧௨
கரும்பே		௨௪௰
கருவிப்பெரு		௨௨௯
கருவிவழிதனி		௨௧௩
கர்த்தனே		௨௭௯
கர்ப்பூரதீபக்		௨௪௰
கர்ப்பூரமேற்றி		௨௬௭
கல்லாதகல்வி		௨௩௨
கல்லாதவம்ப		௯௰
கல்விலோ		௭௭
கல்லுமுருகு		௨௨௪

பாடல்.	பக்கம்.
கல்லுமொரு	௫௫
கலையாம	௱௭௬
கவனமணி	௨௫௭
கவிராஜரும்	௨௬௯
களியேகண்டு	௨௪௨
கள்ளக்கருத்	௨௪௪
கள்ளவிருளை	௨௧௯
கள்ளினங்க	௨௱௫
கற்றகல்வி	௨௩௬
கற்பகவஃழலை	௨௭௫
கற்றபடி	௨௧௮
கற்புட்டுப்	௨௧௧
கற்பங்களுண்	௨௧௨
கற்பமுறை	௩௨௪
கற்பூரவுண்	௨௩௬
கனமாயை	௱௧
கன்மமறுவ	௨௭௧
கன்னிமிடுங்	௨௪௩
கன்னலின்	௱௨௯
கன்னலெலன	௨௨௫
கன்றினுக்கே	௨௭௭
கா	
காகமாய்	௱௨௮
காசாசைகொ	௨௪௧
காசைவிரும்பிக்	௨௪௫
காடுங்கரையுஞ்	௨௱௯
காட்டுக்கொலை	௨௨௪
காணுதகாட்சி	௱௭௯
காண்கலா	௨௪௪
காதொடுகண்	௨௨௯
காதம்பரி	௨௬௬
காதறருங்	௨௧௭

பாடல்.	பக்கம்.
காமக்கடல்	௨௫௪
காமக்கடல்கட	௨௧௬
காமக்குரோத	௨௱௯
காமக்குரோத-மத	௨௩௪
காமக்குரோதமோ	௱௩௭
காமரூபி	௨௭௪
காயாபுரிக்	௱௫௭
காயாமற்	௨௪௩
காயக்கருவி	௨௨௪
காராரெனப்பே	௬௫
காலாழிபீலி	௨௬௬
காலனும்போய்	௨௭௫
காவிற்பனி	௨௬௬
கால்பிடித்துக்	௨௭௧
காற்றூடிபோ	௨௩௨
காற்றுப்பட்	௨௬௬
காற்றுத்துருத்தி	௨௩௩
காற்றுத்துருத்திதனை	௨௩௯
காற்றைப்	௱௫௮
கானகவிலங்	௱௮௭
கானற்சல	௨௨௪
கானலேநோ	௨௨௯
கானுக்கெறித்த	௱௪௫
கீ	
கிடையாப்	௨௬௮
கு	
குடலைநிறைந்	௨௭௨
குட்டிக்கறி	௨௬௭
குணங்குடியார்	௱௨௨
குதிகொள்ளு	௱௬௩
குப்பவழலை	௨௭௫
கும்பிக்கிரை	௨௪௪

பாடல்.	பக்கம்.
கும்பிக்கிரைதேடி	௨௨௧
கும்பித்திரே	௨௬௰
குரசிக்குலம்	௱௧
குரனெரிய	௨௫௪
குவலயத்தோ	௨௬௪
குவலயம்	௬௯
குவலயத்தோ	௨௬௪
குறிவிளக்குங்	௨௪௩
குன்றுக்குணங்	௨௩௭
கூ	
கூசிக்குலாவு	௱௫௰
கூடுவிட்டுக்கூடு	௱௮௯
கூந்தவிலங்	௨௬௫
கூந்தலுக்கு	௨௬௬
கூறுமவத்தை	௨௧௬
கூறுங்கருவி	௨௨௰
கெ	
கெர்ப்பத்திலென்னை	௨௨௬
கே	
கேசரத்தை	௨௭௪
கேசரியா	௨௭௪
கேசாதிபாத	௨௩௪
கேடெலாங்	௯௪
கேளாயோ	௨௩௯
கை	
கைக்குள்	
கைக்குஞ்சரி	௨௬௬
கைப்பொருளைப்	௨௨௨
கொ	
கொங்கை	௨௫௪
கொடிகட்டிக்	௨௱௮
கொடியமனத்	௨௫௧

பாடல்.	பக்கம்.
கொட்டியகருந்தேள்	௨௱௧
கொட்டிவைத்த	௨௫௬
கொண்டணைத்	௨௫௮
கொண்டார்	௱௪௭
கொத்தோ	௨௨௬
கொப்புவித்தி	௨௨௰
கொலைசெ	௱௩௨
கொல்லாவிரத	௨௧௯
கொல்லுங்	௨௩௨
கொல்லுதற்கு	௨௨௨
கொள்ளாது	௱௫௬
கோ	
கோடானு	௨௨௰
கோடிபெரு	௨௬௫
கோணற்கருப்	௨௨௧
கோப்பாச	௨௬௪
கோமேதக	௨௭௨
கோலங்குறி	௨௫௰
கோலத்திரு	௨௩௯
கோலுமன்	௮௧
ச	
சகச்சூதை	௱௪௮
சக்களத்திப்போர்	௱௪௧
சட்டரசங்கள்	௨௨௬
சட்டரச	௨௫௬
சண்டாளா	௨௪௨
சத்திசிவ	௨௭௪
சதியாயிரஞ்	௯௧
சமர்கொடுத்து	௨௭௩
சருவதயா	௨௨௰
சலனசஞ்	௮௭
சலக்குமிழி	௨௨௯

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
சலக்குமிழி	௨௨௯	சுத்தத்திரு	௨௧௪
சந்விதானத்	௨௬௭	சுந்தரச்சோதி	௱௮௰
சா		சூ	
சாகாமற்செத்து	௨௪௫	சூதமுகனீற்	௨௭௫
சாகாமற்செத்திருக்குஞ்	௩௧௮	சூதொன்று	௱௬௯
சாசுவத	௱௰௯	செ	
சாட்டியில்	௱௬௮	செகத்தூண்	௨௨௧
சாருதனீ	௨௩௨	செகத்துமயமா	௨௩௪
சாதனேயி	௱௬௮	செக்முழுதுஞ்	௨௪௩
சாதிந்தளிகை	௨௬௭	செங்கமல	௨௭௪
சாதிசனத்	௨௪௪	செத்தசவ	௨௨௬
சாதிபேதத்	௮௫	செத்தாலும்	௱௮௫
சாத்திரங்க	௨௧௧	செல்லுமுறையறிந்து	௨௪௪
சாத்திரங்களோதுஞ்	௨௧௭	செப்புஞ்செயுஞ்	௨௨௪
சாந்தோரைத்	௨௩௨	செப்புரு	௨௭௧
சாமிதனே	௨௭௪	செய்ததெல்லொங்	௨௪௫
சி சிட்டனென	௨௬௰	செல்லுமளவுஞ்	௨௩௰
சித்தவிரஞ்	௨௩௬	செல்லுமுறை	௨௪௪
சித்தந்தெளிந்த	௨௩௰	சென்மங்	௨௫௯
சித்தர்கண	௨௬௪	சென்மமெடுத்	௨௩௩
சித்தானே	௨௭௪	சென்னிக்கிசையா	௨௩௩
சித்திதரும்	௨௫௰	சே சேத்துமத்	௨௫௮
சிந்தைக்கலக்குஞ்	௨௨௬	சேயாயுமென்	௨௭௧
சிந்தைதனைத்	௨௪௫	சேர்ந்தசுற்றங்	௨௪௯
சிந்தைசிதையா	௨௨௰	சேர்க்குந்திர	௨௫௰
சிந்தையறி	௨௧௬	சொ	
சிந்தையொளி	௨௫௯	சொல்லரிய	௨௪௰
சிவராஜ	௨௨௨	சொல்லரியசுத	௱௯
சிற்பரமே	௨௬௩	சொல்லறு	௨௪௮
சு		சொல்லாச்	௨௫௭
சுட்டபி	௱௯௯	சொல்லான்	௫௪

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
சொல்லுக்கிணங்	உருகூ	தந்தைதாயென்றே	உடுக
சொல்லுட்பதர்	உசசு	தந்தைதாய்	ளஉ
சொல்லுக்கடங்	உககூ	தம்பனங்	உசுஎ
சொல்லும்	உ௩ரு	தலைக்கு	உசுசு
சொற்கடங்காச்	உளஅ	தற்பரத்தி	உஎஎ
சொன்னபடி	உருஉ	தற்பரமேவாழி	உசுரு
சொன்னமலை	உசுஅ	தற்பரமேசிற்	உடுசு
சோ		தனியேனுக்	உருஅ
சோமப்பாலூட்டி	உசுக	தன்னிலிருந்த	உஉஅ
சோம்பலுங்	ருடுஉ	தன்னையறிந்தாற்றலை	உகக
சோம்பேறிகள்	உஉஅ	தன்னையறிந்தாற்	உஉரு
சோற்றுலெடுத்த	ளஎய	தன்னையறிந்து	உடுரு
சோற்றுலெடுத்த-சு	உசுய	தன்னையறிந்துணரத்	உ௩உ
சோற்றுப்	உசக	தன்றேசம்	உஉசு
சோற்றுப்பொதி	உருக	தா	
ஞ		தாயனைய	உஉடு
ஞானகுரு	ளஅ	தாயனைய-வி	ளஉஉ
ஞானம்	உஎரு	தாயாதி	கூச
த		தாயாயுமென்	ளஉச
தங்கக்கொலு	உசுசு	தாயிருக்கப்	உககூ
தங்குதல்தம்பித்த	ருஉடு	தாயினுமிக்	உஎக
தங்குபே	உசஅ	தானுசமுத்	உருஅ
தசநாதமா	ளசுஉ	தாவியனைத்	உஎக
தசநாடியும்	ளகூச	தானேதானெவ்	உருடு
தஞ்சமெனு	உகசு	தான்செத்திருந்	ளகூய
தஞ்சமே	ளருடு	தி	
தடித்தனமே	உஎய	திக்கற்ற	ளஉஎ
தடிபோலிருந்	உஎய	திக்குத்திகந்	உளசு
தடையிலுலக	உசுரு	திக்குவிஜயஞ்	உருடு
தத்தியேகங்கறப்	சுசு	தித்தித்தொழு	உஎய
தத்துமனத்	உருஉ	திண்டுமுண்	ளசுக
		தின்றுடுத்திட்	உஉவ

பாடல்.	பக்கம்.
தீ	
தீதுநலமறியேன்	உகஎ
தீதுநலமுதலாஞ்	உஉரு
தீபம்பொருந்து	ாகூய
தீர்க்கதெண்ட	ஙஎங
து	
துச்சனேனுயி	ாஙங
துட்டமாமாயை	உருஅ
துக்கவலையற்ற	உஉங
துர்க்குணமே	உஉய
துர்க்குணமேகொண்ட	உஉஅ
துலங்குமணி	உசாஎ
துலங்குமருண்	உஉக
துவளுந்துடி	உசாரு
துள்ளுமனவாசி	ாருஅ
துறவின்றிச்	உஉகூ
துன்பக்கடலைத்	உருசா
துன்புறு	உகரு
தூ	
தூங்காமற்றூங்கி	உசச
தூங்காமற்	உசஅ
தூங்கியிருந்து	உசக
தூரந்திதூரந்	உஙஅ
தூலத்துளிச்சை	உஙய
தூலத்தையுங்	ஙஉரு
தே	
தெரியாதவின்பத்	உசரு
தெள்ளியவான்	உருஎ
தே	
தேகமுடையுமனத்	உஉசா
தேகாதியகிலப்	கூஅ
தேகாபிமானத்	உஙய
தேகாபிமானத்	கூஉங
தேங்காய்க்கிளநீர்	உஉரு
தேசிகனுனென்	உருங
தேசிநடைபோலத்	உருரு
தேடக்கிடையாத	உஙஅ
தேடியபொரு	உகங
தேடியேவந்	சாக
தேடுவதுநாடுவது	உஉசா
தேயாப்பஞ்சா	உஉகூ
தேய்ந்திடவு	ாஙஅ
தேவரீர்	ாஙக
தேரூப்பிரபஞ்ச	உஉய
தேனமிர்த	உசச
தேனமுதே	உகஎ
தேனைப்பழித்த	ாஙசா
தேனேபோகாய்	உஙசா
தை	
தையலர்களாசை	கூங
தொ	
தொடுத்தணைத்து	உஎய
தொண்டுசெய்ய	உசஎ
தொண்டரிடஞ்	உகூய
தொண்டர்பணி	உஉஎ
தொண்டாசை	உஙச
தொந்தங்கடிந்	உகசா
தொலையாத	சாகூ
தொலையாப்	ாஅசா
தொல்லுலகி	உகஅ
தொல்லைப்பெரு	உஙக
தோ	
தோகையிள	உஎகூ

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
ந		நாதாந்தமூல	௨௯௮
நஞ்சுண்ணு	௨௱௬	நாமாண்மை	௨௫௮
நடனமிடுவாசி	௱௧௬	நாமவத்தையற்ற	௨௨௫
நடையுடன்	௭௯	நாய்க்குவிருந்	௨௨௮
நட்டநடுவீடு	௨௬௯	நாலுதிக்கினும்	௨௯௰
நம்பினபேர்க்	௯௱௧	நாவாற்புகழ்	௨௯௭
நயமேயுறைந்த	௱௰	நாவினுனி	௮௯
நரம்புதசை	௨௧௨	நாழியுப்புநாழி	௨௨௬
நரம்பென்பு	௨௯௰	நாவிரண்ட	௨௱௰
நல்லோர்க்கு	௨௭௯	நாளைக்கிருந்	௨௱௪
நவசூத்திரத்தை	௨௫௯	நாற்காலிகட்டி	௨௬௮
நவகண்டயோக	௱௮௨	நாற்றசடில	௨௯௧
நற்பதவியும்	௨௬௪	நாற்றந்தொலை	௨௬
நற்பவளக்கொம்பே	௨௫௨	நானேநெருப்பாறு	௨௨௧
நற்பவளக்கொம்பேநவி	௨௫௬	நானேதிருவடி	௨௯௮
நற்பூச்சந்தந	௨௱௮	நி	
நா		நிசமானதெய்வ	௱௯௧
நாசச்சரீர	௯௬	நிட்டூரமின்	௱௪௧
நாசமாமோச	௱௧௭	நிஷ்டைநிருவி	௨௧௮
நாசிநடுவணை	௱௮௮	நிதியாசையற்று	௨௫௧
நாசிநுனி	௨௧௯	நிதியாசை	௮௫
நாசிநுனியி	௨௱௫	நித்தமுனைத்	௨௪௰
நாசிநுனிகடந்து	௨௫௫	நித்தமாய்	௬௯
நாடுநகருண்டு	௨௱௫	நித்தனேநித்த	௱௪௭
நாடுமோ	௭௮	நித்திரைதனிற்	௫௫
நாட்டமங்கு	௨௪௫	நிர்க்குணத்தைக்	௨௫௧
நாட்டமென்	௨௱௫	நில்லாவுடற்கு	௨௬௰
நாட்டமிருவினை	௨௱௰௫	நிலைகாட்டுங்காய	௨௪௨
நாட்டுறவஞ்ச	௨௨௧	நிலையமுட	௬௮
நாணுமடவாரை	௨௬௰	நிறைந்தபரி	௨௪௧
நாதமுங்கீதமும்	௨௨௧	நிற்கும்பொழு	௨௬௯
நாதவிந்தால்	௨௫௧		

பாடல்.	பக்கம்.
நினைப்புமுதிப்பு	௨௨௨
நினைவும்	௨௩௰
நின்னைச்சரண்	௨௧௬
நின்செயல்	௨௨௧
நின்னருளன்றி	௨௮௰
நீ	
நீக்கமற	௫௮
நீங்காதுயோகமும்	௯௨௪
நீச்சாப்பெருகி	௨௪௯
நீட்டிக்குறுக்க	௨௮௬
நீண்டாண்	௨௩௬
நீராழமாக	௩௬
நீராற்றிரள்கு	௨௨௪
நீளுங்கரண	௨௨௨
நெ	
நெக்குருகி	௨௬௯
நெஞ்சகத்தில்	௨௨௯
நெற்பதற்கே	௨௫௭
நெறியற்ற	௨௫௭
நே	
நேசம்வைத்த	௨௯௮
நேராம்வழிகாட்டி	௨௯௯
நோ	
நோக்குநோக்	௫௧
ப	
பங்கப்பழிப்	௨௫௪
பசப்பிப்பணம்	௨௫௨
பசுபாசவாச	௧௧
பச்சைப்பருப்பு	௨௬௭
பஞ்சரித்துப்	௨௪௫
பஞ்சசுத்திசெய	௨௨௭
படர்ந்தமனங்	௨௧௫
படிக்கும்	௨௩௪
படியோர்க்கெல்லா	௨௭௧
படுத்துப்படுத்து	௨௭௰
படையாதெல்லா	௨௬௧
பட்டைக்கருப்பு	௨௫௬
பட்டும்பணி	௨௩
பட்டிப்பசுப்	௨௬௧
பட்டதுவும்	௩௨௧
பட்டும்படாது	௨௩
பட்டுடையு	௨௫௰
பணத்தைப்	௨௬௯
பணமுடியா	௨௭௨
பதித்தமனம்	௨௬௯
பத்துவயது	௩௭௫
பத்துவயது	௩௭௪
பரமுத்தன்	௨௭௮
பருவமதுசெய்யப்	௨௨௨
பலவிடத்தைச்	௨௫௯
பலவுமா	௬௨
பல்லாயிரங்கோடி	௨௨௪
பல்லுயிரும்	௨௨௨
பல்லையிதழ்	௨௭௰
பவக்கடலை	௨௫௭
பழகப்பழகி	௨௫௯
பறுதானிய	௫௰
பற்றற்று	௨௧௭
பன்னிருகால்	௯௨௯
பன்னீரொழுகு	௨௭௧
பா	
பாகமுடன்	௨௪௭
பாதமுடிநடுவும்	௨௨௰
பாகாய்க்கசிந்துருகும்	௨௯௫
பாங்காகஞானம்	௧௨௪

திருப்பாடலகராதி.

பாடல்.	பக்கம்.
பாசக்கயிற்று	ாரூ
பாசமறவார்	உரூரூ
பாசமொழித்து	உரூசூ
பாசவினைபோக்கி	உசஉ
பாசவினையெல்லாம்	உஉஅ
பாடிப்படித்	உரூய
பாட்டைபடித்	உரூய
பாஷாண்டிக	உஎசூ
பாணிக்க	உசசூ
பாதம்பூசித்துப்	உசூஅ
பாதமுடியின்	உரூடு
பாயும்பசு	உகசூ
பாயுமீருறு	அஉ
பாராகியெப்	எங
பாரிரோ	எசூ
பாரினிற்பல	உாய
பார்த்திக்	எஉ
பார்க்குமிட	உகடு
பார்க்கப்பல	உகஉ
பார்க்கப்பலவிதமாய்	உசஉ
பார்க்கப்பலவித	உசசூ
பார்க்கப்பலவித	உசய
பார்ப்பாயோ	உசகூ
பாலங்கடந்து	உசூஉ
பாலமுந்தாண்டி	ாஅஉ
பாலனுகவும்	உசூடு
பாலைப்புசித்திட	ரூஉச
பால்பழமுங்	உசூஎ
பாவபுண்ணியத்	உகடு
பாவவுடலெடுத்	உசய
பாவிக்கும்	உாசூ

பாடல்.		பக்கம்.
பாற்பசுதனைப்		ாடுரூ
பானைச்சோ		உஎய
பிடியாரைப்	பி	உசூசூ
பிணம்பிடிங்கித்		உஎசூ
பித்தம்பிடித்		உகசூ
பித்தம்பிடித்தபிற		உரூச
பித்தர்கள்போலும்		உடுஎ
பிரியாதபே		கூஎ
பிரியாயுனதடி		உககூ
பிரியாவரு		உஉக
பின்னையொருவர்		உரூச
பீச்சாத்திரண்ட	பீ	உடுசூ
பீற்றற்றுருத்தி		ாஎய
பீற்றற்றுருத்திதனை		உசகூ
புகழுவார்	பு	ாரூச
புண்ணுய்க்கசிந்து		உஉரூ
புண்ணீரொழுகி		உடுஎ
புதல்வரெனு		அய
புத்தியகங்காரம்		உரூரூ
புத்தியிதமகிதப்		உஉஅ
புத்திதெளியாப்		உரூக
புவனத்தரசரெல்		உசூஅ
புவியமெழுவாலும்		உடுஉ
புனிதகுணங்		ரூாச
பூர்க்குமருண்	பூ	உஎஉ
பூஞ்சோலை		ாகூடு
பூட்டையுடைத்		உரூசூ
பூத்தமலரெடுத்		உசூஉ
பூமிப்பரப்பை		உசூகூ
பூரணமேயற்புத	பெ	உடுக
பெட்டிவிறையத்		உரூரூ

பாடல்.		பக்கம்.
பெண்களுக்குப்		௩௧௪
பெண்ணுயுலக		௨௭௬
பெண்ணுசை		௨௱௩
பெண்கணிர்த்		௨௬௪
பெண்ணே		௨௬௫
பெண்டுபிள்ளை		௨௪௬
பெந்தமொடு		௬௪
பெற்றெடுத்த	பே	௨௨௪
பேசாதிடமறிந்		௨௨௰
பேசாதுமவுனத்		௱௭௮
பேச்சற்றுச்		௨௧௮
பேச்சுக்கடங்		௨௧௪
பேதவித்தே		௨௪௬
பேயைப்பழித்த		௱௩௯
பேராற்பெரிய		௨௩௩
பையவோ	பை	௱௪௩
பொங்குகருணைப்	போ	௨௩௨
பொங்குந்திரு		௩௨௬
பொந்துதேடி		௱௪௨
பொய்கோத்த		௨௫௯
பொய்ப்பொருள்		௨௫௬
பொய்யடிமை		௨௪௬
பொய்யுங்கவடு		௨௨௰
பொய்யெடுத்தா		௨௪௮
பொய்யேமிகுந்த		௨௫௫
பொய்வாழ்வை		௨௨௯
பொல்லாத		௱௩௰
பொல்லாவென்		௨௨௩
பொறிபுலன்		௨௱௰
பொற்பிரபை		௩௨௫
பொன்மலரே		௨௭௨
பொன்னுசை		௱௧௭
பொன்னுன்மயந்		௨௪௧
பொன்னைப்		௱௪௩
பொன்னைப்	போ	௨௬௩
போகாக்கடலை		௨௪௬
போக்கும்வரத்து		௨௩௧
போக்குவரவற்ற		௨௧௨
போதத்தனந்		௨௬௮
போதத்தனம்		௨௪௯
போதகத்தைப்		௨௭௫
போதமயமாக		௨௪௬
போருக்கேவந்		௨௨௮
போற்றுமற்		௨௫௭
போனதெல்லா		௨௭௰
மகத்தோனே	ம	௨௭௩
மகாவித்தை		௨௭௫
மகுலியத்		௪௯
மந்நகராளும்		௱௧௩
மங்காதொளி		௨௬௮
மடக்கிமடக்கி		௨௭௭
மடக்கெடுத்து		௨௩௫
மடம்புகுநாய்		௨௪௭
மடிப்புங்கொலை		௨௫௩
மட்டிகளினுங்		௯௬
மட்டுக்கடங்		௨௧௮
மண்பட்ட		௨௧௪
மண்டபமுந்		௨௫௰
மண்டபவுள்ள		௨௱௰
மண்டைநடு		௨௬௧
மண்ணுதிமூவாசை		௨௫௮
மண்ணுயமுந்தா		௨௬௮

பாடல்.	பக்கம்.
மண்ணுமுதன்	உருரு
மதபேதமோதி	உசூஉ
மத்திபத்தி	உககூ
மருவுதகைமறந்து	உருரு
மருளாத்தவத்	உருச
மலர்ந்திருக்கும்	உசூச
மலர்மாலைநள்	உசூரு
மலிகாதல்கொண்	உருஎ
மலைக்குமலை	உசூய
மல்லாந்துநான்	உஎய
மறைப்பொருளை	உசரு
மனவாக்கனு	உகரு
மனம்பாசமற்று	உருரு
மன்னிக்க	உஉக
மன்னிய	ருரு
மன்னுங்கலை	உருரு
மன்னுங்கருவி	உருக
மன்னுமுயிர்க்	உகஅ
மாதவந்தன்னை மா	உாய
மாசில்பர	உஎரு
மாச்சரியஞ்	உசஉ
மாடகூடங்கண்	உருச
மாதவர்க்கர	ருஉ
மாதவசியாகி	உருகூ
மாதவத்தோரும்	உசூச
மாதாபிதாவு	உசஅ
மாதாபிதாவும்	உருய
மாதாபிதாவு	உருச
மாந்திரத்துக்	உருஅ
மாயவலை	உஎசூ
மாயாதவோ	ாகூ
மாயைமண	உஎஎ
மாயாவினோத	ருஎ
மாராயவெள்ள	உருய
மாளாமயக்கறுத்	உசரு
மாளிகைமேல்	உாஅ
மாறுயநற்கரு	உருஅ
மான்பிரிந்த	உஎசூ
மின்னனைய மி	உஉகூ
மீசையுள்ளாண் மீ	ருகசூ
மீளாவெளியில்	உகஎ
முகில்கவியு மு	ாஉய
முக்கண்விழி	உசஉ
முக்காலமும்	உசூஎ
முடிதாக்குமன்னர்	உசூகூ
முடிமன்னர்	உசூஅ
முடிமீதினு	உசூசூ
முடியடியாய்	உஎகூ
முட்டைப்பொரிப்	உசூஎ
முட்டாளெனும்பட்ட	உருக
முண்டங்கென்று	ருஉரு
முத்தர்பணி	ாருய
முத்தர்க்கும்வாழி	உருஎ
முத்தரெலாம்	உஎஎ
முத்தரெல்லாரை	ருஉரு
முத்திதருமெய்ஞ்ஞான	உசஉ
முத்திதரும்வித்தை	உருச
முத்திதரும்	உகரு
முத்துநவரத்தின	ாஉஎ
முத்தைநவ	சூச
முநீஸ்வரர்	உஎரு
முப்பாழும்பாழாய்	உசஉ

பாடல்.		பக்கம்.
முப்பாழ்முடிந்		௩௨௫
மும்மூலயோக		௨௭௩
முன்னூற்சுருதி		௨௨௩
முன்னுளிருந்த		௨௩௫
முன்னுளெமக்		௨௨௫
முன்னையே		௱௬௭
மூக்குகுத்திக்	மூ	௨௬௬
மூக்குமுனக்கு		௨௬௧
மூடியமாயை		௩௨௬
மூலமுதலாறு		௨௨௭
மூடுமெனதறிவே		௨௩௧
மூடுமூளிக்கிடை		௨௨௨
மூலக்கனலினை		௩௨௩
மூலக்கனன்		௨௬௰
மூலப்பிராண		௱௬௰
மூலப்பிராணனை		௩௨௩
மூலமுகம்		௨௱௪
மூலமுதலாறு		௱௭௬
மூலவரையுண்		௱௫௫
மூலவர்க்கமாக		௨௬௰
மூலவொளி		௨௭௪
மூலாதரத்துண்		௨௬௧
மெத்தப்படித்த	மெ	௨௧௧
மெத்தமயலுற்று		௨௬௨
மெத்தத்துணி		௨௱௬
மெய்தழுவவும்		௨௬௫
மெய்தொழவு		௨௬௪
மெய்மஞ்சுட்		௨௬௪
மெய்யான		௬௮
மெய்யெடுத்		௨௪௧
மேலாங்குணங்	மே	௱௨௧
மேவிட்டவாணவத்		௨௨௭
மேலூருவெட்டி		௩௨௪
மைச்சினிச்சி	மை	௨௫௮
மைந்தர்களை		௨௩௰
மைதீட்டவுங்		௨௬௪
மையலெனு		௨௫௫
மோகந்தவிர்க்	மோ	௱௭௭
மோனமவுன		௨௧௪
யானைரதமேறு	யா	௨௪௭
ரசயோகசித்து	ர	௨௭௫
ரத்தினங்கள்		௨௬௩
ராஜாங்கம்வேண்டி	ரா	௨௫௧
வகையொன்று	வ	௱௨௫
வங்குவங்கென்று		௱௮௪
வங்கெனுமோர்		௱௬௩
வஞ்சங்குடி		௨௧௭
வஞ்சப்பிரபஞ்ச		௨௩௧
வஞ்சமழிந்து		௨௧௫
வஞ்சமியின்றியெ		௨௨௫
வஞ்சியராசை		௨௱௮
வஞ்சியராசை		௩௨௪
வஞ்சியர்செய்		௨௭௨
வடியாவரு		௨௬௫
வணங்குவார்க்		௫௭
வண்டாய்ப்		௮௰
வலைவீசு		௱௪௧
வல்லாரைக்		௨௪௩
வற்றூச்சமுத்		௨௧௪
வற்றுவருட்		௨௭௨
வனவாசமேக		௨௬௨
வன்னச்செழும்		௨௭௰

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
வன்னத்திரு	௨௧௮	விற்புருவத்தாடு	௨௫[illegible]
வன்னவுடைக்கு	௨௯௫	வீ	
வாசகத்தின் வா	௨௩௩	வீடுகாடென்று	௨௫௮
வாசனையைப்	௨௩௩	வீடோவென்	௨௪௭
வாசிதனிலேறி	௨௪௭	வீண்காதறந்த	௨௫௭
வாசிவாவென்று	௨௫௫	வெட்டவெட்ட வே	௱௧௮
வாசியினுனேறி	௨௫௫	வெட்டவெளி	௱௫௨
வாதனையிறக்க	௱௯௩	வெட்டவெறும்	௨௪௬
வாதேயகண்ட	௨௧௮	வெம்பிமிக	௨௯௨
வாதுக்கடர	௨௩௯	வெய்யிற்பட்	௨௯௫
வாமப்பாலைப்	௨௯௫	வெவ்வரிய	௱௯௫
வாயேபுலம்பி	௨௧௯	வெற்றிதரு	௨௪௮
வாராக்கருணை	௨௧௯	வேசியென்றவேர் வே	௨௯[illegible]
வாராயோவென்	௨௪௰	வேசைக்குணத்தை	௨௯[illegible]
வாராயோவையா	௨௪௫	வேஷந்தனைப்	௨௪[illegible]
வாய்ச்சகெதனக்	௨௫௯	வேஷந்தனைப்போட்டு	௨௪௧
வாழிமேல்வாழி	௩௨௯	வேடிக்கை	௱௮
வாழுகிறேமென	௨௩௫	வேட்டைபெரி	௨௪௭
வானேறநூலேணி	௨௩௰	வேதக்கருவை	௨௫௧
விண்கொண்டு வி	௨௯௨	வேதங்களாலும்	௨௨௨
விண்ணுதி	௨௨௩	வேதாந்த	௬[illegible]
விண்ணுடர்	௨௪௮	வேதவேதாந்	௭[illegible]
விண்ணேடுமண்	௨௨௩	வேதாந்தவேத	௨[illegible]
விண்ணுங்குள்	௨௧௧	வேதமறைப்பொருளை	௨௩௭
விண்ணுமுதன்	௨௧௫	வேதியர்க்கு	௨௫௨
விரிந்தசரியை	௨௨௭	வேறாவேரோ	௨௫௨
விலங்கினங்க	௨௯௧	வேல்விழியார்	௨௫௮
வில்லங்கமற்று	௨௫௮	வேரற்ற	௮௪
விளக்குஞ்சுட	௨௩௨	வேற்றொருவர்	௨௪௪
விள்ளரியவேதம்	௨௫௧	வையம்பொய் வை	௨௪௮

முற்றுப்பெற்றது.